

การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

โดย

นางสาวเกษรา เพิ่มสุขรุ่งเรือง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา แบบ 2.1 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

โดย
นางสาวเกษรา เพิ่มสุขรุ่งเรือง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา แบบ 2.1 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE STUDENT DISCIPLINE ENHANCING IN SECONDARY SCHOOL

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Doctor of Philosophy (EDUCATIONAL ADMINISTRATION)

Department of Educational Administration

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2020

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา
โดย	เกษรา เพิ่มสุขรุ่งเรือง
สาขาวิชา	การบริหารการศึกษา แบบ 2.1 ปรัชญาคุชฎีบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ดร. ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาคุชฎีบัณฑิต

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่พันตรี ดร.นพดล เจนอักษร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ อินทร์รักษ์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(รองศาสตราจารย์ ดร.วรกาญจน์ สุขสดเขียว)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรศักดิ์ สุจริตรักษ์)

58252902 : การบริหารการศึกษา แบบ 2.1 ปรัชญาคุชฎีบัณฑิต

คำสำคัญ : การเสริมสร้างวินัยนักเรียน, โรงเรียนมัธยมศึกษา

นางสาว เกษรา เพิ่มสุขรุ่งเรือง: การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา อาจารย์
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รองศาสตราจารย์ ดร. ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อทราบองค์ประกอบของการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา 2) เพื่อยืนยันองค์ประกอบของการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย คือ ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางประมาณการขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซี่และมอร์แกน ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ด้วยการสุ่มแบบแบ่งประเภท ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 331 คน เครื่องมือวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง แบบสอบถามความคิดเห็น และแบบสอบถามเพื่อยืนยันองค์ประกอบของการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ มีชนิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1.องค์ประกอบเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 1) องค์ประกอบนโยบายและกลยุทธ์ มี 8 องค์ประกอบย่อย (1.1) วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร (1.2) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร (1.3) วุฒิภาวะของความเป็นครู (1.4) การนิเทศติดตาม (1.5) ข้อมูลสารสนเทศ (1.6) แบบอย่างที่ดี (1.7) การสื่อสาร (1.8) การสร้างความเข้มแข็ง 2) องค์ประกอบแนวทางการดำเนินการส่งเสริมวินัย มี 6 องค์ประกอบย่อย 2.1) การบริหารจัดการ (2.2) การจัดกิจกรรม (2.3) กลไกการบริหาร (2.4) การสร้างแกนนำ (2.5) การประเมินผล (2.6) วัฒนธรรมโรงเรียน 3) องค์ประกอบบรรยากาศโรงเรียน และ 4) องค์ประกอบการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ

2. ผลการยืนยันองค์ประกอบเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า มีความถูกต้องเหมาะสมเป็นไปได้ เป็นประโยชน์

58252902 : Major (EDUCATIONAL ADMINISTRATION)

Keyword : STUDENT DISCIPLINE/ THE SECONDARY SCHOOL

MISS KETSARA PHOEMSUKRUNGRUEANG : THE STUDENT DISCIPLINE ENHANCING IN SECONDARY SCHOOL THESIS ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR CHOOMSAK INTARAK, Ed.D.

The purposes of this research were 1) to determine the component of enhancing student discipline in secondary school , 2) to confirm the component of enhancing student discipline in secondary school. The samples consisted of the secondary school director in Secondary Educational Service area under the Office of Basic Education Commission, Ministry of Education. The sample size was determined by Krejcie and Morgan's Sample Size Table. The sample was obtained from stratified random sampling. The sample were 331 respondents. The research instruments were the semi-structured interview, the opinionnaire and the confirmatory questionnaire of the student discipline enhancing in secondary school. The statistics used to analyze the data were frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, exploratory factor analysis, and content analysis.

The research findings were as follows:

- 1) There were 4 factors of the student discipline enhancing in secondary school;
 - 1) Strategy and policy composed of 8 sub factors : (1.1) Administrator vision, (1.2) Leadership of Administrator, (1.3) Teacher matolity, (1.4) the supervision and monitoring, (1.5) The Strength information , (1.6) be good model, (1.7) Communication and (1.8) The creating strengthening, 2) Enhancing Process composed of 6 sub factors : (2.1) Management, (2.2) Activities managing , (2.3) Administrative strategy , (2.4) Ledership (2.5) Evaluation , and (2.6) School culture, 3) The school atmosphere, and 4) Cooperate Networking.
- 2) The student discipline enhancing in secondary school were verified with accuracy, propriety, feasibility, and utility.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีโดยได้รับความเมตตากรุณาอย่างสูงยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์ อินทร์รักษา อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ อินทร์รักษา อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม รองศาสตราจารย์ ดร.วรกาญจน์ สุขสดเขียว อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่พันตรี ดร.นพดล เจนอักษร ประธานสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้เมตตาสั่งสอน ให้ความรู้และเป็นต้นแบบให้แก่ข้าพเจ้า และคณาจารย์ในภาควิชาการบริหารการศึกษาทุกท่านที่กรุณา ให้คำปรึกษา แนะนำ เสนอแนะ ช่วยเหลือแก้ปัญหา ข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจน ผู้ทรงคุณวุฒิ ในการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อเสนอแนะ ที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย ในการปรับปรุง แก้ไขวิทยานิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาเป็น อย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.เชี่ยวชาญ ดวงใจดี ดร.นุชนาถ สอนสง ดร.สมใจ สืบวัฒนพงษ์กุล ดร.สุรินทร์ สำลี ดร.อรณิชา คชนา ดร.อรรณพ ชุมเพ็งพันธ์ และดร.อาคม มากมีทรัพย์ ผู้เชี่ยวชาญ ที่ให้สัมภาษณ์งานวิจัย ดร.กนกพร พิริยวุฒิกรอุดม ดร.เกศสุตา เนรมิตธนไพศาล ดร.วรรณชัย รัชชี ดร.วรรณสิริ สร้างเอี่ยม ดร.สายฝน ภาณุมาศ ผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาตรวจเครื่องมือวิจัย ดร.ขวัญใจ โพธิ์ทองนาค ดร.ณรินทร์ ชำนาญดู ดร.รัชชัยย์ ศรสุวรรณ ดร.วิโรจน์ ไชยภักดี และดร.สมพงษ์ เตชรัตนวรกุล ผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาประเมินเพื่อยืนยันองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ให้คำปรึกษา แนะนำ เสนอแนะอันเป็นประโยชน์ยิ่งต่อการวิจัย ผู้ทรงคุณวุฒิที่ กรุณาประเมินเพื่อยืนยันองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา

ขอขอบคุณ เพื่อน พี่ น้องปริญญาเอกรุ่น 13/1 เพื่อนพี่น้องภาควิชาการบริหารการศึกษาที่ให้ กำลังใจและช่วยเหลือให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

สุดท้ายนี้คุณค่าหรือประโยชน์อันเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณอันยิ่งใหญ่แก่ คุณพ่อเกษม คุณแม่อุไร เพิ่มสุขรุ่งเรือง ตลอดจนครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณ

เกษรา เพิ่มสุขรุ่งเรือง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญแผนภูมิ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	2
ปัญหาของการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	6
ข้อคำถามการวิจัย.....	6
สมมติฐานของการวิจัย.....	6
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	6
เอกสาร แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียน.....	11
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	14
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	15
องค์ความรู้เกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียน.....	15
แนวคิดเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียน.....	15
ความสำคัญของการเสริมสร้างวินัย.....	18
ประเภทของวินัย.....	19
แนวทางในการเสริมสร้างวินัย.....	20

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน .	28
แนวคิดวางระเบียบวินัยแก่นักเรียน STAR STEMS	28
ทฤษฎีการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	30
ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองของเมาเรอร์ (Mowrer)	30
ทฤษฎีแรงจูงใจทางจริยธรรมหรือความมีวินัยในตนเองของเพกและฮาวิกเฮอร์ส (Peck and Havighurst)	31
ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism)	32
ปัจจัยและกระบวนการเสริมสร้างวินัยในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	38
บทบาทของสถานศึกษาในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	40
ปัจจัยและเงื่อนไขความสำเร็จของการเสริมสร้างวินัย	43
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	43
งานวิจัยในประเทศ	43
งานวิจัยต่างประเทศ	48
สรุป	52
บทที่ 3 การดำเนินการวิจัย	54
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	54
ระเบียบวิธีวิจัย	58
แผนแบบการวิจัย	58
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	59
ตัวแปรที่ศึกษา	60
เครื่องมือใช้ในการวิจัย	60
การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ	61
การเก็บรวบรวมข้อมูล	63
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย	63

สรุป.....	65
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
ตอนที่ 1 องค์ประกอบของการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา	67
ตอนที่ 2 ผลการยืนยันองค์ประกอบของการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา	144
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	150
สรุปผลการวิจัย.....	150
อภิปรายผล.....	151
ข้อเสนอแนะการวิจัย.....	167
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	167
ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	168
รายการอ้างอิง	169
ภาคผนวก.....	176
ภาคผนวก ก หนังสือขอสัมภาษณ์งานวิจัย รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ให้สัมภาษณ์งานวิจัย แบบ สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ.....	177
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ วิจัย ตารางค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามการวิจัย.....	163
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือวิจัย รายชื่อโรงเรียนที่ทดลองใช้ เครื่องมือ ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการวิจัย.....	171
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล รายชื่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่ม ตัวอย่าง แบบสอบถามการวิจัยเรื่อง การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา....	180
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญยืนยันองค์ประกอบของการเสริมสร้างวินัย นักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิยืนยันและผู้เชี่ยวชาญยืนยัน องค์ประกอบ การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา แบบสอบถามเพื่อยืนยัน องค์ประกอบ การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา.....	204
ประวัติผู้เขียน.....	211

สารบัญตาราง

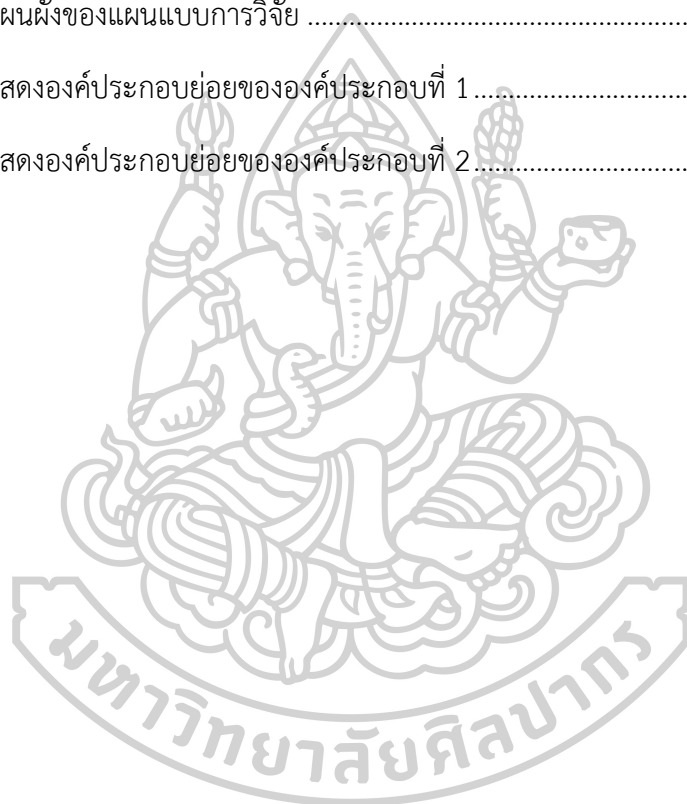
หน้า

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนโรงเรียน จำแนกตามภูมิภาค	60
ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา	69
ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ	78
ตารางที่ 4 ร้อยละของประชากร จำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา วิชยฐานะ และประสบการณ์ทำงาน ในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน	83
ตารางที่ 5 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความเห็นด้วยว่าเป็น การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา	85
ตารางที่ 6 การทดสอบความเหมาะสมของข้อมูล	96
ตารางที่ 7 ค่าความแปรปรวนของการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา.....	97
ตารางที่ 8 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบหลังจากการหมุน.....	98
ตารางที่ 9 องค์ประกอบที่ 1	103
ตารางที่ 10 การทดสอบความเหมาะสมของข้อมูล การวิเคราะห์ค่า KMO (Meyer – Olkin Measure of Sampling Adequacy) และ วิเคราะห์ค่าสถิติทดสอบ Bartlett’s Test of Sphericity องค์ประกอบที่ 1	107
ตารางที่ 11 แสดงองค์ประกอบย่อยและค่าความแปรปรวนของตัวแปรขององค์ประกอบที่ 1.....	108
ตารางที่ 12 แสดงน้ำหนักองค์ประกอบย่อยและตัวแปรที่อธิบายในแต่ละองค์ประกอบย่อยหลังหมุนแกนขององค์ประกอบที่ 1	109
ตารางที่ 13 แสดงองค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบที่ 1	111
ตารางที่ 14 แสดงองค์ประกอบย่อยที่ 1	112
ตารางที่ 15 แสดงองค์ประกอบย่อยที่ 2	114
ตารางที่ 16 แสดงองค์ประกอบย่อยที่ 3	115

ตารางที่ 17 แสดงองค์ประกอบย่อยที่ 4	116
ตารางที่ 18 แสดงองค์ประกอบย่อยที่ 5	117
ตารางที่ 19 แสดงองค์ประกอบย่อยที่ 6	118
ตารางที่ 20 แสดงองค์ประกอบย่อยที่ 7	119
ตารางที่ 21 แสดงองค์ประกอบย่อยที่ 8	120
ตารางที่ 22 องค์ประกอบที่ 2	123
ตารางที่ 23 การทดสอบความเหมาะสมของข้อมูล การวิเคราะห์ค่า KMO (Meyer – Olkin Measure of Sampling Adequacy) และ วิเคราะห์ค่าสถิติทดสอบ Bartlett’s Test of Sphericity องค์ประกอบที่ 2	127
ตารางที่ 24 แสดงองค์ประกอบย่อยและค่าความแปรปรวนของตัวแปรขององค์ประกอบที่ 2.....	128
ตารางที่ 25 แสดงน้ำหนักน้ำหนักองค์ประกอบย่อยและตัวแปรที่อธิบายในแต่ละองค์ประกอบย่อย หลังหมุนแกนขององค์ประกอบที่ 2	129
ตารางที่ 26 แสดงองค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบที่ 2.....	131
ตารางที่ 27 แสดงองค์ประกอบย่อยที่ 1	132
ตารางที่ 28 แสดงองค์ประกอบย่อยที่ 2	133
ตารางที่ 29 แสดงองค์ประกอบย่อยที่ 3	134
ตารางที่ 30 แสดงองค์ประกอบย่อยที่ 4	135
ตารางที่ 31 แสดงองค์ประกอบย่อยที่ 5	136
ตารางที่ 32 แสดงองค์ประกอบย่อยที่ 6	137
ตารางที่ 33 องค์ประกอบที่ 3	141
ตารางที่ 34 องค์ประกอบที่ 4	142
ตารางที่ 35 องค์ประกอบและตัวแปรการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา	143
ตารางที่ 36 ผลการยืนยันองค์ประกอบเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา	145
ตารางที่ 37 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	166

สารบัญแผนภูมิ

	หน้า
แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
แผนภูมิที่ 2 แสดงสภาพแวดล้อมมีสิ่งเร้าที่ทำให้ผู้กระทำแสดงพฤติกรรมออกม	35
แผนภูมิที่ 3 แสดงขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	57
แผนภูมิที่ 4 แผนผังของแผนแบบการวิจัย	58
แผนภูมิที่ 5 แสดงองค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบที่ 1.....	121
แผนภูมิที่ 6 แสดงองค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบที่ 2.....	138

บทที่ 1 บทนำ

ในปัจจุบันโลกก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 กระแสการเปลี่ยนแปลงโลกทำให้ระบบการศึกษา และคนต้องมีความพร้อมที่จะเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงและส่งผลกระทบเชิงบวกและลบ จากการศึกษาเป็นกลไกหลักในการพัฒนา ส่งเสริม ปลุกฝัง แนวความคิด ความรู้ให้กับพลเมือง และสังคม โดยรวมของทุกประเทศ การศึกษาจึงเป็นตัวแปรหลักในการตอบโจทย์และบอกระดับความสามารถในการแข่งขันในระยะยาว (Long Term Competitiveness) และเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาประเทศ ทุกประเทศได้มีการลงทุนในเรื่องการศึกษาในระดับสูง ในประเทศไทยมีการลงทุนกับการจัดการศึกษาสูงมาอย่างต่อเนื่อง ดังปรากฏในนโยบายต่าง ๆ อาทิ กรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี กำหนดให้มีหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอนเสริมสร้างความมั่นคง สถาบันหลักของชาติ สร้างจิตสำนึกของคนในชาติ การป้องกันและแก้ไขปัญหาความไม่สงบ ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมถึงนโยบาย Thailand 4.0 ที่เน้นการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมให้มีความก้าวหน้าทันต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ส่งผลให้ภาคการศึกษาต้องเร่งผลิตบุคลากร ตอบโจทย์มีสมรรถนะตรงกับความต้องการเพิ่มมากขึ้น ในการพัฒนาคุณภาพคนไทยยุคใหม่ มีคุณลักษณะ “ควรมีนิสัยใฝ่รู้ สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง และแสวงหาความรู้ตลอดชีวิต มีความสามารถในการสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา คิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจิตสาธารณะ มีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม ทำงานเป็นกลุ่มได้ มีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม จิตสำนึก และความภูมิใจในความเป็นไทย ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รังเกียดการทุจริตต่อต้านการซื้อ-ขายเสียง สามารถก้าวทันโลก มีสุขภาพกาย สุขภาพจิตที่สมบูรณ์แข็งแรง” การเสริมสร้างให้คนไทยวินัยเป็นส่วนสำคัญในการยกระดับคุณภาพของคนไทย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 พระราชดำรัสของ พระราชทานแก่ผู้บังคับบัญชาลูกเสือ เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2526 ดังความว่า “การมีวินัย มีความสามัคคี และรู้จักหน้าที่ ถือกันว่าเป็นคุณสมบัติสำคัญประจำตัวของคนทุกคน ดังนั้นการมีวินัยส่งผลให้บุคคลประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิต ได้รับการยอมรับนับถือ ชื่นชมจากบุคคลอื่น ๆ ที่รู้จักแล้ว ยังส่งผลให้ชุมชน สังคม ประเทศชาติ มีความสงบสุขเจริญก้าวหน้าเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ดังนั้นจึงควรพัฒนาให้บุคคลมีวินัยใน

ตนเอง ตั้งแต่เด็กและรักษาไว้อย่างต่อเนื่อง¹ เพราะฉะนั้นการมีวินัยเป็นคุณสมบัติสำคัญประจำตัวของคนทุกคน การสร้างวินัยให้เกิดขึ้นกับนักเรียน ซึ่งเป็นเยาวชน ของชาติ จะมีส่วนช่วยสร้างวัฒนธรรมที่ดีงาม ส่งผลให้สังคมเป็นสังคมที่น่าอยู่ มีความเป็น ระเบียบเรียบร้อย สงบสุข ร่มเย็น

โรงเรียนมีฐานะเป็นสถาบันและเป็นองค์การทางสังคม มีบทบาทหรือหน้าที่ที่สำคัญคือ เตรียมเด็กหรือเยาวชนให้เป็นผู้ใหญ่ที่ดี ถือเป็นภารกิจหลักของผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษา ด้านการเสริมสร้างวินัยแก่นักเรียน เพื่อการพัฒนาคุณภาพคนไทยยุคใหม่ให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายในและภายนอก

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเสริมสร้างการมีวินัยให้กับคนทุกคนถือเป็นคุณสมบัติที่สำคัญสำหรับคนทุกคน ในการพัฒนาคุณภาพคนไทยในยุค 4.0 สอดคล้องกับพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 พระราชทานแก่ผู้บังคับบัญชาลูกเสือ เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2526 ดังความว่า “การมีวินัย มีความสามัคคี และรู้จักหน้าที่ ถือกันว่าเป็นคุณสมบัติสำคัญประจำตัวของคนทุกคน การขาดวินัยเป็นปัญหาใหญ่ของสังคมไทย วินัยถือเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งของประชาธิปไตย ถ้าเราไม่สามารถสร้างวินัยให้ตนในชาติได้ โดยคนอยู่ได้ด้วยกฎเกณฑ์ และกติกา และความเคารพกฎเกณฑ์ และกติกา ของสังคมนั้นก็คือ ความหมายอย่างหนึ่งของความมีวินัย² โรงเรียนถือว่าเป็นสถาบันที่สองของสังคมที่มีบทบาทหน้าที่สำคัญการเตรียมเด็กหรือเยาวชนให้เป็นผู้ใหญ่ที่ดี คือ โรงเรียนเป็นที่ในการสร้างวินัย เปรียบเสมือนการสร้างคน

ผลการศึกษาศานาการณัุณธรรมของสังคมไทย ประจำปี 2562 ที่ดำเนินการสำรวจโดยศูนย์คุณธรรม กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าสังคมไทยในปัจจุบันผู้คนมีคุณธรรมในระดับปานกลางมากที่สุด ร้อยละ 52 และในระดับน้อยสูงถึง ร้อยละ 32.50 และคิดว่าในอนาคตสังคมไทยจะมีคุณธรรมลดลงสูงถึงร้อยละ 59.10 โดยสาเหตุของการขาดคุณธรรมในสังคมไทยเกิดจากปัญหาการที่คนในสังคมไม่มีวินัย ร้อยละ 59.70 รองลงมาคือการคำนึงถึงแต่ประโยชน์ส่วนตัว ขาดความซื่อสัตย์สุจริต การไม่รู้จักพอเพียง การที่ผู้ใหญ่ในบ้านเมืองเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี การที่คนส่วนใหญ่ขาดความรับผิดชอบ ขาดความสามัคคีอันก่อให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ความก้าวหน้าในด้านเทคโนโลยี ร้อยละ 57.90,

¹ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, คู่มือการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านความรับผิดชอบและตรงต่อเวลา (กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค จำกัด, 2561), 2.

² สมเด็จพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), วินัยเรื่องใหญ่กว่าที่คิด, พิมพ์ครั้งที่ 26 (กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานจำกัด, 2561), 47.

51.10, 45.60, 35.80, 32.00, 31.30 ,27.30 ตามลำดับ และเห็นว่าการมีจิตสำนึกที่ดีและการมีวินัย เป็นประเด็นคุณธรรมที่รัฐบาลควรส่งเสริมให้กับประชาชน ร้อยละ 60.30 และ 57.00 และคนรุ่นใหม่ ควรได้รับการปลูกฝังคุณธรรมสูงสุด 5 ลำดับแรก คือ 1) ความมีวินัย 2) ความมีน้ำใจต่อกันและกัน 3) ความซื่อสัตย์สุจริต 4) การคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม 5) การมีจิตสำนึกที่ดี และจากการสัมภาษณ์ คุณธรรมใน 4 ภูมิภาค พบว่าประเด็นวินัยเป็นประเด็นที่ภาคีเครือข่ายให้ความสำคัญมากเป็นอันดับ หนึ่ง โดยมีประเด็นย่อย ได้แก่ ประเด็นด้านการจัดการขยะ วินัยจราจร วินัยการออม และวินัยในการใช้สื่อสังคมออนไลน์³

การสร้างวินัยให้เกิดขึ้นกับนักเรียนซึ่งเป็นเยาวชนของชาติ จะมีส่วนช่วยสร้างวัฒนธรรมที่ดีงาม ส่งผลให้สังคมเป็นสังคมที่น่าอยู่ มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สงบสุข ร่มเย็น มีการกล่าวถึง ปัญหา วินัยนักเรียนว่า “สภาพสังคมทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น เช่น อุบัติเหตุที่เกิดจากการไม่เคารพ กฎจราจร การเรียนล้มเหลวเนื่องจากไม่ตรงต่อเวลาหรือหนีเรียน ความสกปรกเนื่องจากการทิ้งขยะ ไม่เป็นที่ อันเป็นผลจากความอ่อนแอทางด้านวินัย ย่อมส่งผลสู่ระบบสังคม สังคมเกิดการพัฒนา ได้ อย่างล่าช้า และเป็นไปในทิศทางที่สะเปะสะปะ หากนักเรียนคือผู้ที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคมและ เป็น ทรัพยากรบุคคลของชาติในปัจจุบันและอนาคตขาดความมีวินัยแล้ว ระบบสังคมย่อมเกิด ความ วุ่นวายและขาดแรงขับเคลื่อนความเป็นมนุษย์”⁴ และมีภาพสะท้อนที่พบเห็นได้จากสื่อต่างๆ ใน ปัจจุบัน เช่น หนีเรียน การใช้สารเสพติด การก่อเหตุทะเลาะวิวาททั้งชายและหญิง การติดเกม ปัญหา การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ทำผิดกฎหมายอาญา การค้าหายบ้าย การใช้สื่อโซเชียลมีเดียในทางที่ ผิด ไม่เคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่ แต่งกายไม่ถูกระเบียบ ขาดระเบียบวินัย การเลียนแบบในทางที่ผิด เป็นต้น

วินัยมีการแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือวินัยในตนเอง เป็นวินัยที่เกิดจากจิตสำนึกของ ตนเองที่สามารถควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองที่สามารถประพฤติปฏิบัติตามกฎกติกา โดย ไม่มีความรู้สึกว่าคุณบังคับ และวินัยภายนอก เป็นวินัยที่เกิดจากภายนอกกำหนดกฎเกณฑ์กติกาจาก คนในสังคมซึ่งจะเห็นว่าวินัยในตนเองเป็นวินัยที่มีประสิทธิภาพ เพราะเป็นตัวนำให้คิดดีทำดีรักที่จะทำ ดีไม่ใช่เพราะเกรงกลัวอำนาจภายนอก ทำให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม และเมื่อสังคมมีสมาชิกที่ดีสังคม

³ ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน) , “1 ทศวรรษ สร้างสังคมคุณธรรม : วินัยคน สะท้อน วินัยชาติ” (เอกสารประกอบการประชุมสมัชชาคุณธรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 10 ณ ห้องประชุม เอนกประสงค์ ชั้น 1 ณ ห้องประชุมวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย, 2-3 กรกฎาคม 2562), 6.

⁴ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, **สภาพปัญหาและปัจจัยในการสร้างเสริมวินัยใน สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในบริบทของประเทศไทย** (กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค จำกัด, 2561), 2.

นั่นก็จะเกิดความ สงบสุข ⁵ จากผลการวิจัยเรื่องวินัย โนบูโกะ อุซิตะ โนบูโกะ อุซิตะ สอดคล้องกับงานวิจัยหลายฉบับและนักการศึกษาหลายท่าน พบปัญหาวินัยนั้นเป็นปัญหาระดับชาติและเป็นปัญหาของโลก ปัญหาวินัยนักเรียนเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเรียนการสอนในห้องเรียน ปัญหาวินัยนักเรียนทำให้ครูต้องเข้มงวดนักเรียนมากขึ้น ฉะนั้นการสร้างระเบียบวินัยจึงเป็นนโยบายที่สำคัญและเป็นนโยบายระดับชาติ ในการสอดแทรกการใช้ระเบียบวินัยกับการจัดการเรียนการสอนควบคู่ไปกับการพัฒนาวินัยนักเรียนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น⁶

ปัญหาของการวิจัย

จากข้อมูลกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ในปี 2560 มีจำนวนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ มากถึง 23,120 คน นับเป็นต้นทุนค่าเสียโอกาสของสังคมไทย⁷ และผลการศึกษาสถานการณ์คุณธรรมของสังคมไทย ประจำปี 2562 ที่ดำเนินการสำรวจโดยศูนย์คุณธรรม กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าสังคมไทยในปัจจุบันผู้คนมีคุณธรรมในระดับปานกลางมากที่สุด ร้อยละ 52 และในระดับน้อยสูงถึง ร้อยละ 32.50 และคิดว่าในอนาคตสังคมไทยจะมีคุณธรรมลดลง สูงถึงร้อยละ 59.10 โดยสาเหตุของการขาดคุณธรรมในสังคมไทยเกิดจากปัญหาการที่คนในสังคมไม่มีวินัย ร้อยละ 59.70 รองลงมาคือการคำนึงถึงแต่ประโยชน์ส่วนตัว ขาดความซื่อสัตย์สุจริต การไม่รู้จักพอเพียง การที่ผู้ใหญ่ในบ้านเมืองเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี การที่คนส่วนใหญ่ขาดความรับผิดชอบ ขาดความสามัคคี อันก่อให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ความก้าวหน้าในด้านเทคโนโลยี ร้อยละ 57.90, 51.10, 45.60, 35.80, 32.00, 31.30 ,27.30 ตามลำดับ และเห็นว่าการมีจิตสำนึกที่ดีและการมีวินัย เป็นประเด็นคุณธรรมที่รัฐบาลควรส่งเสริมให้กับประชาชน ร้อยละ 60.30 และ 57.00 และคนรุ่นใหม่ควรได้รับการปลูกฝังคุณธรรมสูงสุด 5 ลำดับแรก คือ 1) ความมีวินัย 2) ความมีน้ำใจต่อกันและกัน 3) ความซื่อสัตย์สุจริต 4) การคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม 5) การมีจิตสำนึกที่ดี และจากการสัมภาษณ์คุณธรรมใน

⁵ ยาใจ เดชจันทร์, **ปัจจัยพหุระดับที่มีอิทธิพลต่อคุณธรรมของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**.วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอนมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร., 2556, 56.

⁶ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, **แนวทางการพัฒนาอัตลักษณ์ผู้เรียน การศึกษาภาคบังคับ โดยใช้พื้นที่เป็นฐาน** (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, 2558), 1.

⁷ กระทรวงยุติธรรม,กรมพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน.รายการการพัฒนาเด็กและเยาวชน ประจำปี 2560”, 94.เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม 2563 ,เข้าถึงได้จาก

4 ภูมิภาค พบว่าประเด็นวินัยเป็นประเด็นที่ภาคีเครือข่ายให้ความสำคัญมากเป็นอันดับหนึ่ง โดยมีประเด็นย่อย ได้แก่ ประเด็นด้านการจัดการขยะ วินัยจราจร วินัยการออม และวินัยในการใช้สื่อสังคมออนไลน์⁸

จากเหตุการณ์ไม่คาดคิด การระบาดทั่วของโควิด-19 เป็นการระบาดทั่วโลกที่กำลังดำเนินไปของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Coronavirus Disease 2019 : COVID-19) มีการระบาดในวงกว้าง โดยมีสาเหตุมาจาก ไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ เริ่มต้นขึ้นในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 โดยพบครั้งแรกในนครอู่ฮั่น เมืองหลวงของมณฑลหูเป่ย์ ประเทศจีน⁹ สร้างความหวาดวิตกให้กับสังคมส่วนใหญ่ เป็นการ “ขาดวินัย” ที่ “ขาดความรับผิดชอบ” การเรียกร้องคนในชาติให้มีวินัย “อยู่บ้าน หยุดเชื้อ เพื่อชาติ” จึงออกมากระตุ้นต่อมสำนึกความรับผิดชอบต่อส่วนรวมกันจากคนทั่วทั้งสังคม¹⁰ จึงมีกฎหมายใหม่ๆ เข้ามาควบคุมการใช้ชีวิตของคนแม้ว่าทุกคนล้วนไม่ชอบการถูกบังคับ แต่มนุษย์ต่างจากสัตว์ตรงที่มีตรรกะ คิดเป็นเหตุเป็นผลได้ มนุษย์จึงน่าจะเข้าใจดีว่ากฎหมายไว้ทำไม และนี่จึงเป็นเหตุผลว่าทำไมระเบียบวินัยจึงสำคัญต่อชีวิตของเรา

สถานศึกษาเป็นสถานที่ที่มี นักเรียนอยู่รวมกันจำนวนมาก มักจะมีความเสี่ยงสูง หากมีระบบการจัดการที่ไม่ดี อาจจะมีการแพร่ระบาดของเชื้อ COVID-19 ได้ในกลุ่มเด็ก การเสริมสร้างวินัยจำเป็นอย่างยิ่งกับเด็กทุกคน เป็นหน้าที่ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ในการเริ่มต้นปลูกฝัง สร้าง บ่มเพาะการมีวินัย โรงเรียนทำหน้าที่สานต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน ทำหน้าที่ขัดเกลา ฝึกฝนนักเรียนให้เป็นผู้มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีทัศนคติที่ดี โดยใช้ความร่วมมือของบ้าน วัด ชุมชน และองค์กรอื่นๆ

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา และการทบทวนวรรณกรรมจะเป็นการศึกษาการสร้างเสริมวินัยในตนเอง ซึ่งการสร้างเสริมวินัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ วินัยในตนเองและวินัยภายนอก โดยไม่มีการแยกองค์ประกอบในแต่ละประเภท ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการสร้างเสริมวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ว่าองค์ประกอบการสร้างเสริมวินัยนักเรียนใน

⁸ ศูนย์คุณธรรม (องค์กรมหาชน) , “1 ทศวรรษ สร้างสังคมคุณธรรม : วินัยคน สะท้อนวินัยชาติ” (เอกสารประกอบการประชุมสมัชชาคุณธรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 10 ณ ห้องประชุมเอนกประสงค์ ชั้น 1 ณ ห้องประชุมวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย, 2-3 กรกฎาคม 2562), 6.

⁹ วิถีพีเดีย สารานุกรมเสรี, “การระบาดทั่วของโควิด - 19” เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม 2563, เข้าถึงได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/>

¹⁰ สถาบันนโยบายศึกษา: ทิพย์พาพร ดันดีสุนทร. “วินัยเป็นกำแพง กฎหมายเป็นตัวค้ำสู้ภัยโควิด-19” เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม 2563, เข้าถึงได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/>

โรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นอย่างไร ซึ่งผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานของผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ในงานวิจัย ดังนี้

1. เพื่อทราบองค์ประกอบของการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา
2. เพื่อยืนยันองค์ประกอบของการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ข้อคำถามการวิจัย

1. องค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นอย่างไร
2. แนวทางการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นอย่างไร

สมมติฐานของการวิจัย

เพื่อให้สอดคล้องกับข้อคำถามงาน ผู้วิจัยจึงกำหนดสมมติฐานของการวิจัยต่อไปนี้

1. องค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีลักษณะที่เป็นพหุองค์ประกอบ
2. ผลการยืนยันองค์ประกอบของการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความถูกต้อง เหมาะสม เป็นไปได้ และเป็นประโยชน์

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดไว้ดังนี้

การเสริมสร้างวินัยนักเรียน นั้นถือเป็นการสอนเรื่องมาตรฐานทางสังคมและศีลธรรมขั้นพื้นฐาน ทำให้เด็กเรียนรู้ในเรื่องการเคารพสิทธิตนเองและผู้อื่น ทำให้เด็กๆสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข การสร้างวินัยนักเรียน บทบาทหลักอยู่ที่โรงเรียนเป็นสำคัญ เป็นหน้าที่ของผู้อำนวยการ บุคลากรของโรงเรียน ซึ่งการการเสริมสร้างวินัยนักเรียนที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้อำนวยการโรงเรียนจำเป็นต้องมีนโยบายที่ชัดเจน ภาวะผู้นำ ประพฤติปฏิบัติ มีนโยบายที่ชัดเจน ต่อเนื่อง มีการสื่อสารที่ชัดเจนและมีความยุติธรรมก็จะส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคลากร มีการปฏิบัติงานร่วมกันอย่างมีความสุข อันจะนำมาซึ่งความสำเร็จในการบริหารงานโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

กระบวนการควบคุมระเบียบวินัยว่าต้องดำเนินการตามหลัก 4 ขั้นตอน คือ 1) การวางระเบียบวินัย ได้แก่ การกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับระเบียบวินัย เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ของพฤติกรรมนักเรียน ถือเป็นภารกิจที่ต้องทำเป็นลำดับแรก หาไม่แล้วจะไม่มีหลักยึดในการพิจารณาพฤติกรรมนักเรียน 2) การติดตามประเมินผล ได้แก่ กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กในภาวะโอกาสต่างๆ ตามความเป็นจริง เพื่อนำพฤติกรรมนั้นมาพิจารณาตัดสินใจต่อไป 3) ระเบียบวินัยทางสังคม ได้แก่ แนวปฏิบัติอันดีที่ทุกคนในสังคมยึดถือปฏิบัติเหมือนกันมีลักษณะเหมือนกับวินัยส่วนตัวและวินัยในหน้าที่ แต่วินัยทางสังคมมีความหมายที่กว้างกว่าส่วนวินัยทั้งสองที่กล่าวไปแล้วนั้นจะเกี่ยวข้องกับกลุ่มเล็กกว่าวินัยทางสังคม ตัวอย่างของวินัยทางสังคม เช่น มารยาท กฎหมาย จารีต ประเพณี หลักปฏิบัติทางศาสนา เป็นต้น 4) การปรับปรุงแก้ไข ได้แก่ การดำเนินการแก้ไขและพัฒนาสภาพความผิดปกติและพัฒนาให้เด็กมีบุคลิกภาพที่ถูกต้อง¹¹ ผู้อำนวยการโรงเรียนสามารถนำแนวคิดเกี่ยวกับการเสริมแรงของสกินเนอร์ (Skinner)¹² โดยนำการเสริมแรงนำมาใช้สำหรับพัฒนาปรับปรุงพฤติกรรมของคนในองค์การให้มีศักยภาพมากขึ้น ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่าการเสริมแรงเป็นการใช้อำนาจอย่างหนึ่งผู้อำนวยการโรงเรียนในการส่งเสริมครูและบุคลากรให้มีส่วนในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน ซึ่งสัมพันธ์กับการศึกษาของการวางเงื่อนไขถึงแม้ว่าทฤษฎีการเรียนรู้แบบการกระทำของ สกินเนอร์ จะได้รับอิทธิพลจากแนวความคิดของพาฟลอฟ ก็ตาม แต่ทั้งสองทฤษฎีดังกล่าวต่างก็มีมุมมองต่อวิธีการวางเงื่อนไขที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ทฤษฎีของพาฟลอฟให้ความสำคัญกับสิ่งเร้าที่จะกระตุ้นให้เกิดการตอบสนอง และเชื่อว่าการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นปฏิกิริยาสะท้อนโดยอัตโนมัติของร่างกายที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่ถูกวางเงื่อนไขไว้แล้ว ส่วนทฤษฎีของ สกินเนอร์ให้ความสำคัญกับ “ผลกรรม” ที่ตามมาหลังจากการแสดงพฤติกรรม รวมทั้งเชื่อว่าพฤติกรรมที่ปรากฏออกมาเกิดจากการกระทำของตัวบุคคลเอง (Active) มากกว่าที่จะเกิดขึ้นจากการกระตุ้นของสิ่งเร้า (Passive) การเรียนรู้การวางเงื่อนไขแบบการกระทำ (Operant conditioning theory) มีแนวความคิดพื้นฐานว่าพฤติกรรมของมนุษย์ตกอยู่ภายใต้การควบคุมของเงื่อนไขการเสริมแรงและการลงโทษ และพฤติกรรมของบุคคลเป็นผลมาจากการปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมพฤติกรรมที่เกิดขึ้นของบุคคลจะแปรเปลี่ยนไป เนื่องจากผลกรรมที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อม ซึ่งสกินเนอร์เชื่อว่า

¹¹ สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, **คู่มือการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านความรับผิดชอบและการตรงต่อเวลา** (กรุงเทพมหานคร: บริษัท พรินทวานกราฟฟิค จำกัด, 2561), 16-34.

¹² B. F. Skinner, **Science and Human Behavior** (New York: Macmillan, 1965), 72-73.

พฤติกรรมเกิดร่วมกันระหว่างตัวผู้แสดงพฤติกรรม และเงื่อนไขสิ่งแวดล้อมในรูปแบบผลกรรม ทำให้เกิดพฤติกรรมที่เรียกว่า “พฤติกรรมที่เกิดขึ้นเอง” ผู้แสดงพฤติกรรมแสดงเองและพฤติกรรมดังกล่าวถูกควบคุมโดยผลกรรมนั้น รูปแบบการเกิดพฤติกรรม มี 2 ประเภท คือ 1) ผลสืบเนื่อง ที่เป็นตัวเสริมแรง (Reinforce) ทำให้พฤติกรรมที่บุคคลกระทำอยู่ มีอัตราการกระทำเพิ่มขึ้น และ 2) ผลสืบเนื่องที่เป็นการลงโทษ (Punisher)

โรงเรียนสามารถเสริมสร้างวินัยนักเรียนได้ และควรกำหนดให้อยู่ภายใต้หลักการดังต่อไปนี้ คือ 1) หลักเสริมสร้างพัฒนาบุคลิกภาพ ไม่ควรสร้างหรือวางระเบียบวินัยในสถานการณของ “การห้าม” ควรมีการวางระเบียบวินัยในลักษณะของการ “แนะ” เป็นถ้อยคำทางบวกมากกว่าทางลบ ข้อความทางบวกเป็นการชี้แนะเพื่อการพัฒนาบุคลิกภาพมากกว่าเพียงเพื่อหยุดพฤติกรรมเพียงแบบ 2) หลักกฎหมาย ระเบียบวินัยที่กำหนดขึ้นนั้นจะต้องเป็นไปตามกฎหมายของบ้านเมืองไม่ขัดกันใสถานศึกษา นั้น เป็นการเรียนรู้ของสังคม สถานศึกษาเป็นตัวแทนของสังคมในการเตรียมพร้อมบุคคลเพื่อการเข้าสู่สังคม หากระเบียบวินัยที่ขัดกฎหมายบ้านเมืองย่อมเป็นการฝึกคนให้ขัดกับกฎหมายบ้านเมือง 3) หลักปฏิบัติจริง โดยระเบียบวินัยที่กำหนดขึ้นจะต้องปฏิบัติได้หรือบังคับใช้ได้ มิฉะนั้นระเบียบวินัยที่กำหนดขึ้นจะไม่มี ความหมาย 4) หลักการเข้าร่วม เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการออกหรือวางระเบียบวินัยด้วย เพราะจะช่วยให้นักเรียนมีความเต็มใจที่จะปฏิบัติตาม การเข้าร่วมของนักเรียนจะมากขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะของนักเรียน 5) หลักการป้องกันการป้องกันการประพฤติผิดระเบียบวินัยดีกว่าการแก้ไขปัญหาความประพฤติที่เกิดขึ้นแล้ว 6) หลักการลงโทษ ระเบียบวินัยที่ศักดิ์สิทธิ์ต้องมีบทลงโทษ ซึ่งจะช่วยหยุดหรือป้องกันการประพฤติผิดไว้ในโอกาสต่อไป 7) หลักประโยชน์ การวางระเบียบจะต้องคำนึงถึงประโยชน์ของนักเรียนส่วนใหญ่ มุ่งประโยชน์ให้นักเรียนแต่ละคนได้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพเป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม 8) หลักพัฒนาการของเด็ก การวางระเบียบวินัยนั้นจะต้องเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กแต่ละ 9) หลักเรียบง่าย หลักการนี้เป็นการใช้ภาษาในระเบียบวินัยควรเป็นภาษาที่เข้าใจง่ายต้องการชี้แจงรายละเอียดเพิ่มเติมน้อย มิฉะนั้นอาจก่อให้เกิดปัญหาในการใช้และการตีความ 10) หลักการเป็นปัจจุบัน วินัยที่ดีจะต้องเหมาะสมกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปสถานศึกษาจะต้องมีการทบทวนปรับเปลี่ยนระเบียบวินัยให้เป็นปัจจุบันเสมอ ¹³

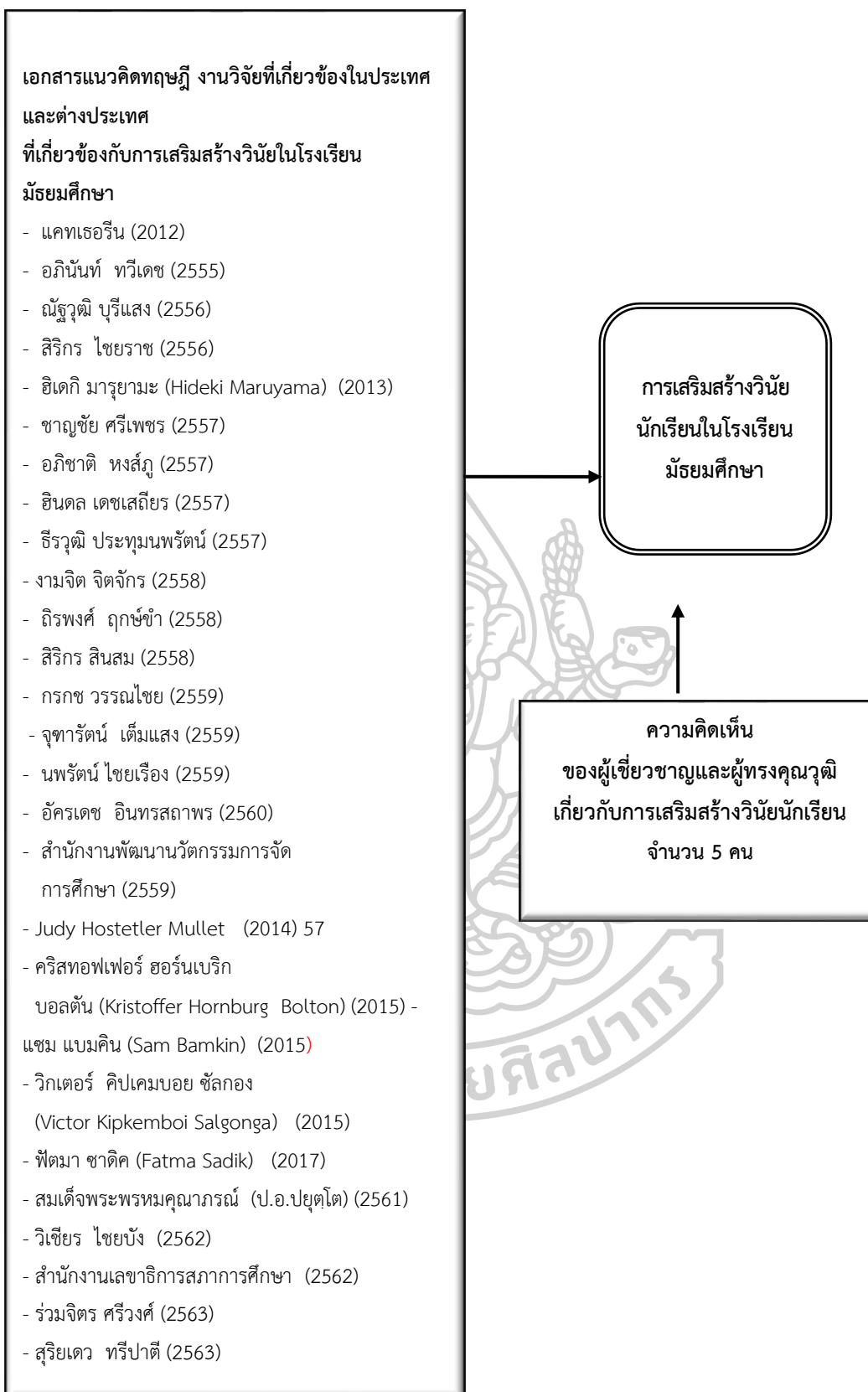
¹³ สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, รายงานผลการสังเคราะห์ ผลการวิจัยและพัฒนา รูปแบบ กลไกการเสริมสร้างวินัยในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน(กรุงเทพมหานคร: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด, 2561), 33-37.

การจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของครูผู้สอน ครูที่ปรึกษา ต้องใช้ศาสตร์และศิลป์ ใช้รูปแบบ วิธีการหลากหลาย บูรณาการ ผสมผสานแนวคิด ทฤษฎีหลากหลาย จัดกระบวนการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เป็นลักษณะที่ให้นักเรียนสร้างความรู้จาก การร่วมมือกันแก้ปัญหา (Collaborative problem solving) กระบวนการเรียนการสอน จะเริ่มต้นด้วยปัญหาที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งทางปัญญา (Cognitive conflict) กล่าวคือประสบการณ์ และโครงสร้างทางปัญญาที่มี อยู่เดิม ไม่สามารถจัดการแก้ปัญหาที่คล้ายกันที่เคยแก้ มาแล้ว ต้องมีการคิดค้นเพิ่มเติมที่เรียกว่า “การปรับโครงสร้าง” หรือ “การสร้างโครงสร้างใหม่” ทาง ปัญญา (Cognitive restructuring) ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) เน้นการ เรียนรู้ที่เกิดขึ้นโดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้า (Stimulus) และการตอบสนอง (Response) โดยสิ่งมีชีวิตจะต้องสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง อันนำไปสู่ความสามารถใน การแสดงพฤติกรรมหรือการเรียนรู้ ผู้นำที่สำคัญของกลุ่มนี้ คือ พาฟลอฟ (Ivan Pavlov) และสกินเนอร์ (B.F. Skinner)

การเสริมสร้างวินัยของนักเรียน ต้องใช้ความร่วมมือของทุกภาคส่วน ใช้พลังบรรณ าน วัต โรงเรียน ชุมชน และประเทศชาติ เป็นงานละเอียดอ่อน เพื่อให้เด็กมีความเข้าใจบทบาทและหน้าที่ ของตนที่มีต่อบุคคลอื่นและสังคมโดยรวม การเสริมสร้างวินัยนักเรียน

จากแนวคิดทฤษฎีดังกล่าวสามารถนำมาประกอบเป็นขอบข่ายทางทฤษฎีของการวิจัยที่ ผู้วิจัยใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ดังแสดงในแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

เอกสาร แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียน

กรกช วรรณไชย, “รูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส ในจังหวัดขอนแก่น” (วิทยานิพนธ์ดุซงกุ๊บัณฑิต สาขาพุทธศาสตร์พัฒนาภูมิภาค บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม (2559), บทคัดย่อ.

งามจิต จิตจักร, “บทบาทในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนในโครงการโรงเรียนวิถีพุทธ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3” (วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2558), 27.

จุฑารัตน์ เต็มแสง, “การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองตาก้า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2” (วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, 2559), 162.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา “การวิจัยและพัฒนารูปแบบ กลไกการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านความรับผิดชอบและการตรงต่อเวลา”, 2561), บทสรุปผู้บริหาร ,หน้า ค.

ชาญชัย ศรีเพชร, “การเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนสว่างแดนดินสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร เขต 23” (วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2557), 121 - 122.

ณัฐรุณี บุรีแสง, “การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านกุดจาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3” (วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2556), 126 - 127.

ถิรพงศ์ ถุภักข์ขำ,บุญเรียง ขจรศิลป์, สำเนา ขจรศิลป์, “การพัฒนารูปแบบการพัฒนาวินัยนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในกรุงเทพมหานคร” วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 9, (เมษายน 2558): 169-184.

นพรัตน์ ชัยเรือง, “รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน กรณีศึกษาโรงเรียนดีประจำตำบล จังหวัดนครศรีธรรมราช” วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 11, 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2559), 159-174.

สมเด็จพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต) , **วินัยเรื่องใหญ่กว่าที่คิด** , พิมพ์ครั้งที่ 26, กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานจำกัด , 2561), 16-17.

สำนักงานพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา.**คู่มือการสร้างคนให้มีวินัย รั้วหน้าที่**. (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2559). 27-29.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, **การวิจัยและพัฒนารูปแบบ กลไกการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์ รู้จักกาลเทศะ และเคารพสิทธิผู้อื่น** (กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค จำกัด, 2562), 5.

สิริกร ไชยราช, “การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนวังยางวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22” (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2556), 35.

สิริกร สีนสม, “ปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 3” (วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศึกษา วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2558), 83 – 85.

สุรียเดว ทรีปาตี “**ต้นทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทย**” พิมพ์ครั้งที่ 3 โรงพิมพ์เดือนตุลา กรุงเทพฯ: 2563, หน้า 173

อภิชาติ หงษ์ภู, “การสร้างเสริมระเบียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนคำตากกล้าราชประชาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23” (วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2557), 159

อภิรักษ์ ทวีเดช, **เทคนิคการฝึกวินัยนักเรียน**, สืบค้น 10 มกราคม 2563 จาก <https://www.gotoknow.org/posts/88340>

อัครเดช อินทรสถาพร, “เสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบโดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง กรณีศึกษาโรงเรียนอนุบาลอัจฉรา อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา” (วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2560), 27.

อินดล เดชเสถียร, “การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณลักษณะวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” **วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์** 9, 2 (พฤษภาคม – สิงหาคม 2557): 153-164.

- Judy Hostetler Mullet. (2014). Restorative Discipling: From Getting Even to Getting Well Children & School - v36 n3 p157-162 Jul 2014
- Kristoffer Hornburg Bolton. **Moral Education in Japan: The Coming of a New Dawn, Abe's New Moral Education.** Oslo: Universitetet I Oslo.
- Nobuku Uchida. (2012). **Child Discipline in Japan: an Important Part of Parenting Where Parents Pass on Their Values to Their Children.** Tsukuba:University of Tsukuba. pp. ,2015.
- Catherien J. Kiprop. (2012). "Approaches to management of discipline in secondary school in Kenya.". International Journal of Research in Management . Issue 2, Vol.2 (March, 2012).
- Sam Bamkin. **Moral Education at Japanese elementary school.** London: Winston Churchill Memorial Trust. pp. 20 – 23 ,2015.
- Fatma Sadik " **Children and Discipline: Investigating Secondary School Students' Perception of Discipline through Metaphors**"Cukurova University, TURKEY Received: September 18, 2017 Revised: November 15, 2017 Accepted: December 11, 2017.
- Victor Kipkemboi Salgonga " The Role of Guidance and Counseling In Enhancing Student Secondary School in Koibatek Sub-County,baringgo County Kenya, (A Thesis Submitted to the Graduate School in Partial Fulfillment of the Requirements for the Award of the Degree of Master of Education in Guidance and Counseling of Egerton University University, 2015), accessed February 5, 2019, available from <http://41.89.96.81:8080/xmlui/handle/123456789/1364> ,Abstract
- Hideki Maruyama. **Moral Education in Japan.** (2013). <http://www.nier.go.jp/English>.

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เข้าใจความหมายเฉพาะของคำที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้นิยามความหมายของคำต่าง ๆ ไว้ดังนี้

การเสริมสร้างวินัยนักเรียน หมายถึง กระบวนการปฏิบัติงานร่วมกัน เพื่อให้เกิดคุณธรรม จริยธรรม ด้านวินัย มีการกำหนดทิศทางหรือนโยบายร่วมกัน ร่วมมือกันอำนวยความสะดวกหรือผลักดันให้เกิดการดำเนินการ มีแนวปฏิบัติ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองต้องเป็นแบบอย่างที่ดี มีการกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานอย่างเหมาะสม กระบวนการ การจัดกิจกรรม หลากหลาย การปฏิบัติมีวิธีการดำเนินการอย่างจริงจัง มีวิถีวัฒนธรรมหรือบรรยากาศโรงเรียน มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือจากคนอื่นหรือฝ่ายอื่น มีการเชื่อมโยงทุกภาคส่วน โดยการที่ทุกคน ทุกฝ่ายสามารถดำเนินการได้

โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารวิชาการ ตำราหนังสือและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง “การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา” ประกอบด้วย

1. องค์ความรู้เกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียน
2. โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

องค์ความรู้เกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียน

แนวคิดเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียน

หลายคนสับสนระหว่างการเสริมสร้างวินัย (Discipline) และ การลงโทษ (Punishment) 2 สิ่งนี้ไม่เหมือนกัน การลงโทษ จะเพิ่มความถี่ของพฤติกรรม แต่การลงโทษจะลดความถี่ของพฤติกรรมหรือทำให้พฤติกรรมอ่อนลง ในบางบริบท การเสริมสร้างวินัย เป็นการลงโทษเชิงบวก การฝึกฝน การขัดเกลา การบ่มนิสัย การเสริมสร้างวินัยนักเรียน เป็นการฝึกความเคยชิน วิธีฝึกความเคยชินที่ดีที่สุดอาศัยธรรมชาติของมนุษย์ คือใช้ธรรมชาติของมนุษย์มาเป็นเครื่องช่วย คือทำให้เป็นไปตามธรรมชาติ การฝึกคนต้องใช้ความสามารถและต้องมีระบบ ฝึกให้เป็นพฤติกรรมเคยชิน¹⁴ วินัยที่ฝึกฝนบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ จนกลายเป็นนิสัย จะกลายเป็นวินัยที่ยั่งยืนและถาวร แต่ทั้งนี้ ทั้งนั้นต้องทำด้วยความเต็มใจ ไม่ใช่ทำเพราะถูกบังคับ หรือทำเพื่อให้ผ่านไป ดังนั้น ที่โรงเรียนนี้ทุกคนจะต้องร่วมมือร่วมใจกัน ไม่เฉพาะเด็กนักเรียน ผู้อำนวยการก็ต้อง ทำให้เป็นแบบอย่าง ครูก็ต้องทำให้เด็ก ๆ เห็น เด็กก็จะทำตามด้วยความเต็มใจ อยากรู้เพราะทำแล้วเห็นผลว่ามันดีต่อตนเองและผู้อื่น

¹⁴ สมเด็จพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต) , วินัยเรื่องใหญ่กว่าที่คิด , พิมพ์ครั้งที่ 26, กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานจำกัด , 2561, 16-17.

ความหมายของวินัย (Discipline)

คำว่า “วินัย” เป็นคำที่คุ้นเคยและใช้กันอยู่ทั่วไป ซึ่งได้มีนักวิชาการที่ได้ให้ความหมายของคำว่า “วินัย” เอาไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

กูด (Good) กล่าวว่า วินัย หมายถึง การบังคับควบคุมพฤติกรรมของบุคคลไม่ใช่การบังคับจากอำนาจภายนอกแต่เป็นการบังคับโดยอำนาจภายในของบุคคลนั่นเองและเป็นอำนาจอันเกิดจากการเรียนรู้หรือยอมรับในคุณค่า อันหนึ่งอันใดซึ่งทำให้บุคคลสามารถบังคับพฤติกรรม¹⁵

สำหรับในทางการศึกษานั้น ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยให้นิยามของคำว่า มีวินัยและผู้มีวินัย ซึ่งมุ่งตรงไปสู่การสร้างเสริมคุณลักษณะของผู้เรียนไว้ ดังนี้

มีวินัย หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการยึดมั่นในข้อตกลง กฎเกณฑ์ และระเบียบข้อบังคับ ของครอบครัว โรงเรียน และสังคม

ราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายไว้ว่า วินัย คือระเบียบแบบแผนและข้อบังคับ, ข้อปฏิบัติ, เช่น วินัยทหาร ทหารต้องยึดมั่นในวินัย¹⁶

วัชรกร ทันไชย กล่าวว่า วินัย หมายถึง กฎเกณฑ์ หลักการ ระเบียบข้อบังคับ ข้อตกลง ร่วมกันของสังคม เพื่อยึดถือเป็นแนวหลักปฏิบัติและควบคุมพฤติกรรมของคนในสังคม เพื่อให้คนในสังคมประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ดีงาม เป็นแบบแผนอันหนึ่งอันเดียวกัน อยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข วินัยจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ควรส่งเสริมให้มีขึ้นในสังคม โดยจัดรูปแบบของการควบคุม และการสร้างเสริมพฤติกรรมของคนในสังคมนั้น¹⁷

ประวิณ ญ นคร กล่าวว่า วินัยมีความหมายที่อธิบายได้เป็น 2 ทาง คือ

1. ความหมายในทางรูปธรรม หมายถึง ข้อปฏิบัติหรือแบบแผนสำหรับคนในองค์กรในหมู่เหล่า ในวงการแต่ละแห่ง ซึ่งจะเรียกว่าข้อปฏิบัติหรือแบบแผนที่กำหนดไว้หรือที่มุ่งหวังสำหรับคนในวงการนั้น

¹⁵ Good, C., *Dictionary of education* (New York: McGraw- Hill, 1973), 525.

¹⁶ ราชบัณฑิตยสถาน, *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554* (กรุงเทพฯ: ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์ จำกัด(มหาชน), 2554), 1121.

¹⁷ วัชรกร ทันไชย, “การศึกษาความมีวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านคลองผักขม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1” (วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา, 2556), 35.

2. ความหมายในทางนามธรรม หมายถึง ลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แสดงออกมาเป็นการควบคุมตนเอง หรือยอมรับหรือปฏิบัติตามการนำหรือการบังคับบัญชาหรือมีความเป็นระเบียบหรืออยู่ในแบบแผน¹⁸

สิริกร ไชยราช กล่าวว่า วินัย หมายถึง การควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้ประพฤติปฏิบัติ ตาม กฎเกณฑ์ ระเบียบ แบบแผน ข้อบังคับ หรือข้อตกลงของสังคม ที่กำหนดขึ้นเป็นข้อปฏิบัติร่วมกัน เพื่อความสงบสุขของตนเอง และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม¹⁹

ศศิภา จงรักโชคชัย (2560) กล่าวว่า วินัย หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับ สำหรับควบคุมความประพฤติของคนในสังคมให้เรียบร้อย ซึ่งจะทำให้เราอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข และไม่กระทบกระทั่งซึ่งกันและกัน อีกทั้งวินัยยังเป็นพื้นฐานของการพัฒนาด้านศีลธรรม จริยธรรมและทักษะสังคมที่มนุษย์ควรมี²⁰

ณัชภัทร์ คุ่มถนอม กล่าวว่า ระเบียบวินัยหมายถึงความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนเอง ให้อยู่ในแบบแผนตามที่มุ่งหวังเพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข อันเป็นคุณสมบัติที่สำคัญในการดำเนินชีวิต²¹

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กล่าวว่า วินัย หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อตกลงที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางให้บุคคลประพฤติปฏิบัติในการดำเนินชีวิตร่วมกันในสังคมให้เรียบร้อยดีงาม²²

¹⁸ ประวิณ ณ นคร. “หน่วยที่ 10 วินัยและคุณธรรมของข้าราชการ” (เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารงานบุคคลภาครัฐ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2557), 23-25.

¹⁹ สิริกร ไชยราช, “การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนวังยางวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22” (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2556), 35.

²⁰ ศศิภา จงรักโชคชัย, **ลูกไม่มีวินัย (Discipline Problems)**, เข้าถึงเมื่อ 23 เมษายน 2562, เข้าถึงได้จาก <http://taamkru.com/th/ลูกไม่มีวินัย/#article103>

²¹ ณัชภัทร์ คุ่มถนอม, “ผลของการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่มีต่อการสร้างวินัยในตนเองของเยาวชน” (วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2557), 46.

²² สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, **คู่มือการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านความรับผิดชอบและตรงต่อเวลา** (กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค จำกัด, 2561), 2.

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า วินัย หมายถึง ข้อตกลง ระเบียบ กฎเกณฑ์ ที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางให้บุคคลประพฤติปฏิบัติตน การอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุข

ความสำคัญของการเสริมสร้างวินัย

วินัยมีความสำคัญอย่างยิ่ง ได้มีนักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญและความจำเป็นในการเสริมสร้างความมีวินัยเอาไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

วัชรกร ทันไชย สรุปว่า ความสำคัญของการเสริมสร้างวินัย เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคนให้เป็นผู้มีวินัยในตนเอง และเคารพต่อกฎหมายของบ้านเมืองอันเกิดผลดีต่อประเทศชาติ นอกจากนี้วินัยมีความสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตของคนในสังคม ส่งเสริมให้คนรู้จักมีวินัยด้านความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและสังคม ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่จะสร้างความเจริญรุ่งเรืองให้แก่ชาติบ้านเมืองอีกด้วย²³

อมรรัตน์ พันธ์สนาซี สรุปว่า ความสำคัญของการเสริมสร้างวินัย เป็นเครื่องปลูกฝังการรู้จักควบคุมตนเองที่ละน้อยเพื่อให้เกิดผลดี บุคคลนั้นจะได้กลายเป็นผู้มีพฤติกรรมที่น่าพึงปรารถนาในสังคมของตน การชี้ให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการรู้จักปกครองตนเองเป็นสิ่งที่ครูจะต้องใส่ใจปลูกฝังอยู่เสมอจนเป็นนิสัยติดตัวไปในภายหน้า เพื่อความเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมต่อไป และการปลูกฝังระเบียบวินัยจะทำให้บุคคลยอมทำตามระเบียบ กฎเกณฑ์ที่สังคมกำหนด²⁴

กัญญาภัค เสนาหาร สรุปว่าการเสริมสร้างวินัย เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคนให้เป็นผู้มีวินัยในตนเอง และเคารพต่อกฎหมายของบ้านเมืองอันก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติ และวินัยจัดเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อเด็ก ซึ่งวินัยเป็นเครื่องช่วยแนะแนวทางการประพฤติของเด็ก การมีวินัยในตนเองเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาอุปนิสัยของเด็ก เพื่อที่จะสร้างสังคมให้สงบสุขเป็นระเบียบเรียบร้อยในอนาคต²⁵

²³ วัชรกร ทันไชย, “การศึกษาความมีวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านคลองผักขม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1” (วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา, 2556), 36.

²⁴ อมรรัตน์ พันธ์สนาซี, “การศึกษาวินัยในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดระนอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14” (วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา, 2557), 22.

²⁵ กัญญาภัค เสนาหาร, “ปัญหาและแนวทางการพัฒนาวินัยของนักเรียนโรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18” (วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา, 2561), 13.

สรุปได้ว่า การเสริมสร้างวินัย เป็นสิ่งจำเป็น มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม เนื่องจากวินัยเป็นเครื่องมือช่วยเสริมสร้างให้ผู้ปฏิบัติตามเกิดจิตสำนึก ควบคุมให้บุคคลประพฤติปฏิบัติตนตามข้อตกลง กฎระเบียบข้อบังคับ กฎหมาย กลายเป็นบุคคลที่สังคมยอมรับไม่สร้างปัญหาให้กับสังคมและประเทศชาติ

ประเภทของวินัย

วินัย สามารถแบ่งออกได้เป็นหลายประเภท ซึ่งขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่นักวิชาการแต่ละท่านได้กำหนดขึ้น ดังนี้

รุจิรั ภูสาระ และคณะ ได้แบ่งระเบียบวินัยออกเป็น 3 ประเภทซึ่งแต่ละประเภทต่างก็มีแนวทางปฏิบัติแตกต่างกันออกไป ดังนี้

1) ระเบียบวินัยส่วนตัว หมายถึง กฎเกณฑ์ แนวทางปฏิบัติ หรือคติประจำใจ ซึ่งแต่ละคนจะแตกต่างกันออกไป ได้แก่ เพศ วัย ฐานะทางสังคม ระดับการศึกษา หน้าที่การงาน หรือค่านิยมเช่น การตรงต่อเวลา ไม่ประพฤติผิดศีล เป็นต้นวินัยของครอบครัวที่ทุกคนในบ้านต้องปฏิบัติในฐานะบิดา มารดา ลูกหลาน หรือผู้อาศัย วินัยของโรงเรียนเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ เช่น การแต่งกาย การทำความเคารพ เป็นต้น

2) ระเบียบวินัยในหน้าที่ หมายถึง กฎเกณฑ์หรือแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่การงานเช่น วินัยของครอบครัวที่ทุกคนในบ้านต้องปฏิบัติในฐานะบิดา มารดา ลูกหลาน หรือผู้อาศัย วินัยของโรงเรียนเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ เช่น การแต่งกาย การทำความเคารพ เป็นต้น

3) ระเบียบวินัยทางสังคม ได้แก่ แนวปฏิบัติอันดีที่ทุกคนในสังคมยึดถือปฏิบัติเหมือนกันมีลักษณะเหมือนกับวินัยส่วนตัวและวินัยในหน้าที่ แต่วินัยทางสังคมมีความหมายที่กว้างกว่า ส่วนวินัยทั้งสองที่กล่าวไปแล้วนั้นจะเกี่ยวข้องกับกลุ่มเล็กกว่าวินัยทางสังคม ตัวอย่างของวินัยทางสังคม เช่น มารยาท กฎหมาย จารีตประเพณี หลักปฏิบัติทางศาสนา เป็นต้น²⁶

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การแบ่งประเภทของวินัยมีอยู่หลากหลายเกณฑ์ โดยอาจแบ่งตามคุณลักษณะของวินัย จะสามารถแบ่งได้เป็น วินัยภายนอกตัวบุคคลกับวินัยภายในตัวบุคคล หากแบ่งตามระดับและแนวทางปฏิบัติ จะสามารถแบ่งได้เป็น ระเบียบวินัยส่วนตัว ระเบียบวินัยในหน้าที่ และระเบียบวินัยทางสังคม ถ้าแบ่งตามประเภทของบุคคลที่ยึดถือวินัย จะสามารถแบ่งได้เป็น อคาริยวินัยกับอนาคาริยวินัย เป็นต้น

²⁶ รุจิรั ภูสาระ และคณะ, แบบเรียนแนวหน้าชุดพัฒนากระบวนการหลักสูตรใหม่ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, ม.ป.ป.), 17.

แนวทางในการเสริมสร้างวินัย

ได้มีนักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้แนวคิดและแนวในการเสริมสร้างวินัยอย่างหลากหลายไว้ ดังนี้

เดเนียล (Daniel R.) ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบรูปแบบการสร้างวินัยของครูระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ในประเทศอเมริกา พบว่าครูมีรูปแบบการสร้างวินัยนักเรียน 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การบังคับ 2) การจำกัดสิทธิ์ 3) การสนับสนุน 4) การประนีประนอม 5) การเจรจาต่อรอง²⁷

เกอร์ส และไมเยอร์ส (Pigors; & Myers) ได้กล่าวว่า กระบวนการรักษาระเบียบวินัยนั้น จำเป็นต้องดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. สืบสอบสวนเบื้องต้น
2. พบปะ พูดคุยผู้กระทำผิดเป็นการส่วนตัวอย่างไม่เป็นทางการ
3. ว่ากล่าวตักเตือนโดยการพูด
4. ว่ากล่าวตักเตือนโดยการบันทึกไว้เป็นหลักฐาน
5. ให้ออกหรือย้าย หรือไล่ออก

กระบวนการรักษาระเบียบวินัยจะต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ เป็นขั้นตอนที่มีความต่อเนื่องทั้งที่คอยควบคุมดูแลกับปฏิบัติ ในที่นี้กระบวนการรักษาวินัยในโรงเรียนก็คือ ครูกับนักเรียน หรือผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียนต้องให้มีการรักษาระเบียบวินัยที่มีประสิทธิภาพ²⁸

แมคมุลเลน (McMullen) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวินัยและระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตเมือง เพื่อเน้นการพัฒนาวัยรุ่น พบว่า ปัญหาทางวินัย ส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากพฤติกรรมของโรงเรียน เพราะนักเรียนต้องการสิ่งแวดล้อมที่ดี ยืดหยุ่นได้ โรงเรียนให้ความสนใจเอาใจใส่ และมีระเบียบวินัยสนับสนุนให้โรงเรียนจัดระบบอย่างมีประสิทธิภาพ ครูควรสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีในการเรียนการสอน สร้างความสัมพันธ์ให้เกิดภายในโรงเรียน โดยการให้คำปรึกษา กำหนดแนวทางของพฤติกรรม พิจารณาแก้ไข ปรับปรุงระเบียบวินัย

²⁷ Daniel R. Tomal. *A Comparison of Elementary and High School Teacher Discipline Styles*. American Secondary Education Vol. 30, No. 1 (Fall 2001), pp. 38-45.

²⁸ Pigors, Paul; & Myers, Charles A. Paul Pigors, Charles A. Myers (1973) *Personnel Administration: A Point of View and a Method*. 8th ed., New Delhi: McGraw-Hill.

และจำกัดขอบเขตการทำผิด วางแผนพัฒนาผู้ทำผิดบ่อย ๆ และให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมรับรู้และเกี่ยวข้องในการรักษาระเบียบวินัยของโรงเรียน²⁹

วาเลต (Valett) ได้เสนอวิธีการที่จะพัฒนาการฝึกระเบียบวินัยของเด็กไว้ 10 ขั้นตอน ดังนี้

1. การทำความเข้าใจในประสิทธิภาพของวินัย
2. การพิจารณาความต้องการและความสนใจของเด็ก
3. การกำหนดเป้าประสงค์และความคาดหวังในการปฏิบัติตามวินัย
4. การสร้างกฎเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติตามวินัย
5. การวางแผนและการคาดคะเนผลที่จะได้รับ
6. การให้คำปรึกษาหารือร่วมมือกันในการปฏิบัติตนตามกฎวินัยที่ได้วางไว้
7. การบันทึกพฤติกรรมของเด็กที่ปฏิบัติตามวินัย
8. การให้รางวัลจากผลของการปฏิบัติตามที่วินัยที่ถูกต้อง
9. การแสดงให้เห็นผลของการไม่ปฏิบัติตามวินัยที่กำหนดไว้
10. การประเมินผลที่ได้ปฏิบัติตามทั้งหมดเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น³⁰

วิลเลียม (William Glasser) ได้เสนอแนวทางการจัดการปัญหาด้านวินัยไว้ดังนี้

1. โรงเรียนแจ้งให้ผู้ปกครองทราบเฉพาะเรื่องดี ๆ ของบุตรหลาน
2. ให้คำแนะนำผู้ปกครอง และนักเรียน ควรใกล้ชิดและมีกิจกรรมดี ๆ ร่วมกัน
3. ผู้ปกครอง และนักเรียนต้องใช้เวลาอยู่ด้วยกันอย่างมีคุณภาพ
4. โรงเรียนจัดห้องพิเศษสำหรับให้คำปรึกษาแก่นักเรียนที่มีปัญหา
5. การแก้ปัญหาแบบชี้แนะ โดยไม่มีการลงโทษ
6. ครูต้องไม่ถกเถียงกับนักเรียนเป็นอันขาด
7. ขณะที่ครูให้คำปรึกษา ครูควรแสดงความเป็นมิตรและมีท่าทีอ่อนโยน
8. การใช้ห้องสำหรับนอกเวลาเพื่อแก้ปัญหาด้านวินัย
9. ครูจัดการให้มีความสำคัญกับความต้องการ และความจำเป็นของนักเรียน

²⁹ Cynthia D. McMullen (1985) **Doctoral Dissertations 1896** - February 2014. Accessed June 30, 2019, available from https://scholarworks.umass.edu/dissertations_1/4162

³⁰ Valett, R. E. (1986). **Effective Discipline: 10 Steps to Successful Performance**. Resources in Educational Resources Information Center, Accessed July 7, 2019, available from <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED263995.pdf>

10. บริหารจัดการแบบชี้หน้า ³¹

มาร์ตินสัน (Martinson) ได้ศึกษาการควบคุมความประพฤติของนักเรียนโดยอาจารย์ใหญ่ และครูผู้ทำหน้าที่ดูแลความประพฤติและระเบียบวินัยของนักเรียนผลของการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร และอาจารย์ผู้ควบคุมความประพฤติต่างก็ต้องการให้นักเรียนลดความประพฤติหรือพฤติกรรมที่เป็นปัญหา โดยมีวิธีแก้ไขความประพฤติที่เป็นปัญหาของนักเรียน คือ การใช้ยุทธวิธีที่สุภาพไม่ดูต่ำหรือทำโทษถ้านักเรียนมีการตอบสนองโดยมีพฤติกรรมความประพฤติดีขึ้นก็จะได้รับรางวัล แต่ถ้านักเรียนไม่ร่วมมือก็จะมี การบังคับมากขึ้น และจากการสังเกตพบว่าการใช้ความสุภาพแก้ปัญหาความประพฤติของนักเรียนได้ดีกว่าวิธีการอื่น ๆ³²

ซิฟฮานี (Dzivhani) ได้ศึกษาบทบาทของระบบของระเบียบวินัยที่มีต่อการจัดการในโรงเรียน และห้องเรียน โดยศึกษาจากการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งที่มีกฎระเบียบวินัยดีมาก แสดงผลให้เห็นจากการสอบเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาได้จำนวนมาก พบว่า เกิดจากระบบ การจัดการของโรงเรียนที่ดี เช่น นโยบาย สภาพห้องเรียน บทบาทครูผู้สอน คณะกรรมการบริหาร โรงเรียน ตัวแทนของนักเรียน และกฎระเบียบวินัยที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความมีวินัยที่เหมาะสม มีการอุทิศตนให้กับการกำกับดูแลวินัย ทุ่มเทแรงจูงใจในการปฏิบัติการมีวินัยและการเป็นแบบอย่างที่ดีของคณะกรรมการบริหารโรงเรียน ล้วนเป็นองค์ประกอบต่อการรักษากฎระเบียบวินัยของโรงเรียน ประการสำคัญ คือ ได้รับความร่วมมือจากนักเรียนและผู้ปกครองจึงประสบความสำเร็จได้³³

มาร์ค คามารอน (Mark Cameron) ได้ศึกษาการจัดการ ระเบียบวินัยและ ผลกระทบต่อ การ ปฏิบัติงานที่ โรงเรียน สังคมสงเคราะห์ในประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่า นโยบายและแนวทาง ปฏิบัติมีความสำคัญอย่างยิ่งของชีวิตในโรงเรียนของประเทศสหรัฐอเมริกา แนวทางแรกหรือแนวทาง ดั้งเดิมของความมีวินัย คือหลักปฏิบัติด้านจรรยาบรรณขององค์กร (conduct of code) ในด้าน

³¹ William Glasser. The quality school managing studenta without coercion, Accessed July 7, 2019, available from <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED263995.pdf>

³² Martinson, T. High school principals and students: Negotiating deviant behavior through politeness. in paper presented at the annual meeting of the speech communication association (7th ed.). Atlanta: Harper Brothers. (1991).

³³ Dzivhani, M. D. (2002). The role of discipline in school and classroom management: a case study. Masters Abstracts International, 40(4), 842.

วิธีการรักษาความปลอดภัย การระงับการลงโทษ และการจัดการกับพฤติกรรมของนักเรียนของครู เป็นพื้นฐานในการควบคุมและการลงโทษที่จะรักษาความมีวินัย³⁴

แคทเธอริน (Catherien J. Kiprop) ได้ศึกษาแนวทางในการจัดการปกครองในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเคนยา พบว่าโรงเรียนมัธยมในเคนยาแต่ละแห่งมีวิธีการจัดการระเบียบวินัยที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง การจัดการระเบียบวินัยที่โรงเรียนส่วนใหญ่ใช้ คือ กฎระเบียบของโรงเรียน การลงโทษ การให้คำแนะนำ การให้คำปรึกษา เพื่อให้การจัดการวินัยที่มีประสิทธิภาพจึงต้องอาศัยความร่วมมือของหัวหน้าเจ้าหน้าที่ ผู้นำนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน และการทำข้อตกลงร่วมกัน กำหนดบทบาทของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดการระเบียบวินัยในโรงเรียน³⁵

จูดี (Judy Hostetler Mullet) ได้ศึกษาพบว่าแนวทางการสร้างเสริมวินัยในประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่า สามารถเปลี่ยนแปลงจากพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ให้ดีขึ้น โดยการส่งเสริมความยุติธรรมในระเบียบวินัยเปรียบเสมือนให้โอกาสเข้าใจธรรมชาติของการกระทำผิด สร้างสัมพันธภาพ คืนกลับสู่สภาพเดิม การสร้างเสริมวินัยต้องอาศัยความร่วมมือ หลายวิธีการจากระเบียบวิจัยต่อเนื่องต่อไป³⁶

อภิรักษ์ ทวีเดช ได้เสนอเทคนิคที่จะช่วยให้ครูฝึกวินัยนักเรียนได้ง่ายขึ้นและเหนื่อยน้อยลงมีดังนี้

1. ทำห้องเรียนให้น่าอยู่ นักเรียนจะให้ความร่วมมือดีและสนใจการเรียนมากขึ้น เมื่อบรรยากาศในห้องเรียนดีมีการจัดบอร์ด หรือมุมที่น่าสนใจ กระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมคิดร่วมทำ นักเรียนจะรู้สึกตนเป็นเจ้าของห้อง เกิดความรักห้อง รักโรงเรียน
2. บอกนักเรียนให้ชัดเจนว่าสิ่งที่ทำไปนั้นไม่ดีตรงไหน และควรแก้ไขอย่างไร
3. "จับถูก"บ้าง อย่าคอยแต่ "จับผิด" เมื่อเห็นนักเรียนทำไม่ดีก็คอยแต่จะตำหนิลงโทษ พอนักเรียนทำดีครูไม่เคยสนใจ นักเรียนที่กำลังเริ่มต้นเปลี่ยนแปลงตนเอง ก็ต้องการให้ผู้ใหญ่สังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงที่ดีของเขาด้วย

³⁴ Mark Cameron. (2006).Managing School Discipline and Implications for School social Workers: A Review of the Literature. Children & Schools, Volume 28, Issue 4, October 2006, Pages 219–227.

³⁵ Catherien J. Kiprop. (2012). "Approaches to management of discipline in secondary school in Kenya." . International Journal of Research in Management . Issue 2, Vol.2 (March, 2012).

³⁶Judy Hostetler Mullet. (2014). Restorative Discipling: From Getting Even to Getting Well Children & School - v36 n3 p157-162 Jul 2014.

4. ใ้รางวัลเมื่อนักเรียนทำดี การสอนหรือสั่งให้นักเรียนทำได้อย่างเดียวไม่พอ ครูต้องให้แรงเสริมเมื่อนักเรียนทำดี เช่น คำชม การให้รางวัล

5. วางแผนในการสร้างพฤติกรรมใหม่ ๆ โดยสังเกตว่านักเรียนทำอะไรได้ดีบ้าง แล้วเริ่มให้นักเรียนทำสิ่งนั้นมากขึ้น เช่น นักเรียนที่ชอบบริการผู้อื่น ครูมอบหมายหน้าที่ให้นักเรียนทำโดยตั้งเป็นฝ่ายบริการของห้อง

6. หลีกเลี่ยงการให้แรงเสริมต่อพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม บางครั้งครูก็ให้แรงเสริมต่อพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมโดยไม่รู้ตัว โดยให้ความสนใจเมื่อนักเรียนทำผิด คอยทักท้วงว่าอย่าทำอย่างนั้น หรือใช้วิธีลงโทษที่ทำให้เด็กได้ความสนใจจากเพื่อน ๆ

7. การสร้างบรรยากาศที่ดีระหว่างกัน บรรยากาศที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน และกับเพื่อนนักเรียนด้วยกันเอง เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้แผนการฝึกระเบียบวินัยเป็นไปด้วยดี ควรมีการพูดคุยชมเชย หัวเราะสนุกสนานกันในห้องเรียนบ้าง สื่อนักเรียนรู้ถึงความห่วงใยและความจริงใจของครู

8. เป็นตัวอย่างที่ดี ครูต้องเป็นตัวอย่างที่ดีด้วย หากครูอยากให้นักเรียนควบคุมอารมณ์ได้ดีขึ้น ไม่หงุดหงิดง่าย พุดจาไพเราะ แต่ครูกลับขี้โมโหและพูดคำหยาบ นักเรียนก็คงไม่สามารถเลิกนิสัยหงุดหงิดง่าย หรือคำคำหยาบได้อย่างแน่นอน

นักเรียนสมัยนี้ใช้ชีวิตอยู่ที่โรงเรียนและอยู่กับครูมากกว่าอยู่กับพ่อแม่เสียอีก ครูจึงเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างเด็ก แม้ว่านักเรียนสมัยนี้จะชอบรมสั่งสอนค่อนข้างยากก็ตาม แต่หากครูทุ่มเทให้นักเรียน ตั้งใจอบรมวินัยอย่างจริงจัง ด้วยความรักและเทคนิคที่เหมาะสมแล้วครูจะสามารถเปลี่ยนแปลงนักเรียนให้ดีขึ้นได้อย่างแน่นอน³⁷

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต) ได้ให้แนวทางการเสริมสร้างวินัย คือ 1) สร้างวินัยด้วยการทำให้เป็นพฤติกรรมเคยชิน 2) ใช้วินัยที่ลงตัวแล้วคือวัฒนธรรมมาช่วย 3) สร้างวินัยให้ได้ผลด้วยระบบสัมพันธ์ขององค์กรวม 4) สร้างวินัยโดยใช้ปัจจัยอื่นช่วยเสริม 5) สร้างวินัยด้วยแรงหนุนของสภาพจิตใจ 6) สร้างวินัยโดยใช้กฎเกณฑ์บังคับ³⁸

สิริกร ไชยราช กล่าวว่า แนวทางการเสริมสร้างวินัยนักเรียน หมายถึงการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวินัยนักเรียน ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้เป็นผู้มีวินัย เพื่อดำเนินการเสริมสร้างวินัยนักเรียนจำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการแต่ง

³⁷ อภินันท์ ทวีเดช, **เทคนิคการฝึกวินัยนักเรียน**, สืบค้น 10 มกราคม 2563 จาก <https://www.gotoknow.org/posts/88340>

³⁸ สมเด็จพระพรหมคุณาภรณ์(ป.อ.ปยุตฺโต), **วินัยเรื่องใหญ่กว่าที่คิด (พิมพ์ครั้งที่ 26)** (กรุงเทพฯ: บริษัท พริกหวาน, 2561), 16-24.

กาย ด้านการตรงต่อเวลา ด้านการเข้าแถว ด้านการแสดงความเคารพ และด้านการรักษาความสะอาด โดยใช้กิจกรรมในการดำเนินงาน ดังต่อไปนี้ 1) การมีส่วนร่วม 2) กิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียน และ 3) การนิเทศภายใน³⁹

อภิชาติ หงษ์ภู กล่าวว่่า แนวทางในการเสริมสร้างระเบียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนคำตากกล้าราชประชาสงเคราะห์ใช้ 3 แนวทาง ได้แก่ 1) การศึกษาดูงาน 2) การจัดกิจกรรมเสริมสร้างระเบียบวินัยทั้ง 3 ด้าน คือด้านการแต่งกาย การตรงต่อเวลา และความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ดังนี้ 2.1) กิจกรรมโฮมรูม 2.2) กิจกรรมสัปดาห์เสริมสร้างระเบียบวินัย 2.3) กิจกรรมการอบรมคุณธรรมจริยธรรม 2.4) กิจกรรมคนดีศรีโรงเรียน 2.5) กิจกรรมอบรมหน้าเสาธง และ3) การนิเทศติดตาม⁴⁰

งามจิต จิตจักร สรุปไว้ว่า แนวทางในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน คือ ควรมีการทำให้เกิดพฤติกรรมเคยชิน มีการใช้วัฒนธรรมในสังคมเป็นแนวปฏิบัติแบบองค์รวม เน้นความสัมพันธ์ระหว่างจิตใจ พฤติกรรม และสติปัญญา มีการใช้แรงหนุนสภาพจิต และไม่ควรรใช้กฎเกณฑ์บังคับ เนื่องจากทำให้เกิดพฤติกรรมการมีวินัยที่ไม่ถาวร และควรมีการประชาสัมพันธ์ให้เห็นความสำคัญของระเบียบวินัย ซึ่งจะเป็นการช่วยให้เด็กพัฒนาวินัยในตนเองได้ต่อไป⁴¹

จุฑารัตน์ เต็มแสง ได้สรุปแนวทางการเสริมสร้างวินัยนักเรียน จำนวน 3 แนวทาง ประกอบด้วย 1) การประชุมแบบมีส่วนร่วม 2) กิจกรรมการเสริมสร้างวินัยนักเรียน ได้แก่ 2.1) กิจกรรมประกวดห้องเรียนคุณภาพ 2.2) กิจกรรมโฮมรูม 2.3) กิจกรรมอบรมคุณธรรม จริยธรรม ทุกวันศุกร์ 2.4) กิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน และ 3) การนิเทศภายในแบบการประชุมนิเทศ เพื่อดำเนินการ

³⁹ สิริกร ไชยราช, “การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนวังยางวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22” (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2556), 12-13.

⁴⁰ อภิชาติ หงษ์ภู, “การสร้างเสริมระเบียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนคำตากกล้าราชประชาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23” (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2557), 159.

⁴¹ งามจิต จิตจักร, “บทบาทในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนในโครงการโรงเรียนวิถีพุทธ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3” (วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2558), 27.

เสริมสร้างวินัยนักเรียน จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการแต่งกาย ด้านการตรงต่อเวลา ด้านการเข้าแถว และด้านการรักษาความสะอาด⁴²

สำนักงานพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา ได้เสนอแนวทางการเสริมสร้างวินัยสถานศึกษานำนโยบายสู่การปฏิบัติ ประชุมชี้แจงการดำเนินงาน ทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) กำหนดวิธีการกิจกรรม นวัตกรรม สรุปรายงานผล กำกับติดตามประเมินผล ครู้ออกแบบวิธีการ/กิจกรรม/นวัตกรรม ลงมือปฏิบัติ วัดและประเมินผล สรุปรายงานผล ⁴³

วิเชียร ไชยบัง ได้เสนอแนวทางการเสริมสร้างวินัย การปฏิบัติในวิถีโรงเรียน ที่ทำอย่างมีความหมาย มีเหตุผลและคงเส้นคงวาจะนำมาซึ่งความมีวินัยของเด็กและครู วิถีเป็นการกระทำซ้ำๆ ที่ช่วยในการบ่มเพาะทั้งความมีวินัย และความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ซึ่งเป็นเครื่องมือกำกับตนเองจากด้านใน เมื่อกลายเป็นอุปนิสัย จิตของเด็กจะไม่รู้สึกขัดขึ้นในที่สุดโรงเรียนก็ไม่จำเป็นต้องใช้การควบคุมจากภายนอก ⁴⁴

นพรัตน์ ชัยเรือง ได้เสนอรูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน 12 ขั้นตอน ได้แก่ 1) สร้างความเข้าใจ (Interpret) เกี่ยวกับการบริหารตามแนวคิด 2) ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการพัฒนาวินัยนักเรียน (Problem & Needs) 3) วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาวินัยนักเรียน (Analysis) 4) การแต่งตั้งกรรมการเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน (Committee) 5) วางแผนการพัฒนา (Planning) 6) ขั้นการดำเนินการพัฒนาวินัยนักเรียน (Acting) 7) ขั้นกำกับและติดตามผลการพัฒนา (Monitoring) 8) ขั้นเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ (Motivating) 9) ขั้นประเมินผลการพัฒนา (Evaluating) 10) ขั้นสะท้อนผลพัฒนาต่อสถานศึกษาและชุมชน(Feedback) 11) ขั้นการปรับปรุงและพัฒนาแผนดำเนินงาน (Adapting) และ 12) ขั้นการเผยแพร่ (Promote) ⁴⁵

⁴² จุฑารัตน์ เต็มแสง, “การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านหนองตากลา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2” (วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, 2559), 162.

⁴³ สำนักงานพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา.คู่มือการสร้างคนให้มีวินัย รู้หน้าที่. . (กรุงเทพฯ :สำนักพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2559). 27-29.

⁴⁴ วิเชียร ไชยบัง, **วุฒิภาวะของความเป็นครู**. มหาสารคาม: ห.จ.ก. อภิชชาติการพิ, 2562. (กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานจำกัด, 2561), 14-16.

⁴⁵ นพรัตน์ ชัยเรือง, “รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน กรณีศึกษา โรงเรียนดีประจำตำบล จังหวัดนครศรีธรรมราช” **วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา** 11, 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2559), 159-174.

อัครเดช อินทรสถาพร สรุปแนวทางการสร้างวินัยและความรับผิดชอบนั้น ความมีแนวทางคือ ทำพฤติกรรมให้เกิดการเคยชิน ประพฤติปฏิบัติพฤติกรรมที่ดีไปปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง จนเกิดเป็นพฤติกรรมเคยชินที่ดี มีแบบอย่างที่ดี ตั้งความมุ่งมั่นหรืออุดมการณ์ และพยายามปฏิบัติตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ที่สำคัญ ควรจะให้กระทำด้วยความพอใจและยอมรับในสิ่งที่กระทำ ไม่มีการบังคับ⁴⁶

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา สร้างแนวทางในการสร้างเสริมวินัย ดังนี้

1) ส่งเสริมการปลูกฝัง บ่มเพาะ และกล่อมเกลาลักษณะนิสัยการมีวินัย
2) ส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียนและกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันของครอบครัว กลุ่มสนใจ และชุมชน ที่สอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม ความมีวินัย เข้ากับกระบวนการเรียนรู้และวิถีชีวิต

3) การจัดกิจกรรมหล่อหลอมพฤติกรรมและวัฒนธรรมการทำงานที่พึงประสงค์

4) มุ่งสร้างมาตรฐานผู้เรียนที่เรียนดี มีวินัย มีคุณธรรม และรักสันติ

5) มุ่งสร้างพื้นฐานชีวิตหรืออุปนิสัยที่มั่นคง เข้มแข็งให้แก่ผู้เรียน

6) ส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของนักเรียน สืบสานสร้างสรรค์ค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดีงาม และเฝ้าระวังวัฒนธรรมที่ไม่พึงประสงค์

7) ส่งเสริมการใช้บังคับใช้กฎหมายและการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด⁴⁷

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กล่าวว่ากระบวนการเสริมสร้างวินัย หมายถึง กิจกรรมสร้างวินัยตามองค์ประกอบ ได้แก่ 1) การปฏิบัติตนตามระเบียบ 2) การปฏิบัติตามกฎของโรงเรียน 3) การรู้จักกาลเทศะ 4) การเคารพสิทธิผู้อื่น⁴⁸

ร่วมจิตร์ ศรีวงศ์ ได้เสนอแนะไว้ว่าการเสริมสร้างวินัยให้นักเรียนมีอยู่ 2 แนวทาง คือ

1) การเสริมสร้างวินัยเชิงลบหรือเชิงรับ เป็นกระบวนการเสริมสร้างวินัยที่มุ่งจะกำกับควบคุมไม่ให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่ผิดกฎระเบียบที่โรงเรียนกำหนด ครูส่วนใหญ่ทั้งในอดีตและ

⁴⁶ อัครเดช อินทรสถาพร, “เสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบโดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง กรณีศึกษาโรงเรียนอนุบาลอัญญา อำเภอสองเนิน จังหวัดนครราชสีมา” (วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2560), 27.

⁴⁷ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, **การวิจัยและพัฒนาารูปแบบ กลไกการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการปฏิบัติตามระเบียบ กฎเกณฑ์ รู้จักกาลเทศะ และเคารพสิทธิผู้อื่น** (กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค จำกัด, 2562), 5.

⁴⁸ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579** (กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค จำกัด, 2560), 115.

ปัจจุบันต่างก็เห็นว่าการสร้างวินัยโดยวิธีนี้เป็นวิธีการที่ได้ผลรวดเร็ว เพราะสามารถหยุดพฤติกรรมของนักเรียนได้ทันทีทันใด และนิยมใช้การลงโทษทั้งที่กระทำต่อร่างกายและจิตใจของนักเรียนโดยไม่ได้คำนึงถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนในระยะยาว ส่วนใหญ่มักเป็นการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่เด็กได้กระทำมาก่อนหน้าแล้ว จึงเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การสร้างวินัยเชิงรับ

2) การเสริมสร้างวินัยเชิงบวกหรือเชิงรุก เป็นกระบวนการเสริมสร้างวินัยนักเรียนที่มุ่งจะพัฒนาและปลูกฝังพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้กับนักเรียน ครูในปัจจุบันอาจจะยังไม่เข้าใจวิธีการหรือเข้าใจแต่ก็ไม่ค่อยเห็นด้วยเพราะเป็นวิธีการที่ต้องใช้เวลากว่าจะเห็นผล เป็นวิธีที่ครูจะต้องมีความอดทนอดกลั้นสูง จะต้องใช้ความเป็นกัลยาณมิตร ความรัก ความเมตตาต่อศิษย์อย่างจริงใจและจริงจัง และครูก็มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลา ตลอดจนภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้พัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีความรู้ มีความสุขภายในเวลาจำกัด แต่ถ้าครูทำไม่ได้ก็อาจจะถูกเพ่งเล็งจากผู้บังคับบัญชาก็ได้ ดังนั้น ครูจึงไม่นิยมการเสริมสร้างวินัยเชิงบวกเพราะเห็นผลช้าแต่จริงๆ แล้ว การเสริมสร้างวินัยเชิงบวกจะให้ผลที่มั่นคงถาวรกว่า และเป็นวิธีการป้องกันก่อนที่จะเกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์กับนักเรียน จึงเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การเสริมสร้างวินัยเชิงรุก⁴⁹

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

แนวคิดวางระเบียบวินัยแก่นักเรียน STAR STEMS

คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการเรียนรู้ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ซึ่งได้นำเสนอ กระบวนการคิดที่จะนำไปสู่การสร้างเด็กและเยาวชน ให้เป็นพลเมืองดี มีวินัย ภูมิใจไทย ไปสร้างชาติ ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด “STAR STEMS” ประกอบด้วย 2 ส่วนหลัก คือ STAR ได้แก่ Student-คนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ Teacher-กระตุ้นความคิด กระตุ้นจินตนาการ แนะนำ กำกับ Academic-บูรณาการสาระวิชา ความดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ รับผิดชอบRevolution-ทุกอย่างต้องปรับเปลี่ยน พลิกผันทันที STEMS เป็นการเรียนรู้แบบ Situation Based Learning: SBL พร้อมสอดแทรกเรื่องคุณธรรม ความเป็นไทยตลอดเวลา ได้แก่ Scientific Thinking หลักเหตุและผล Thai-Technology หลักภูมิปัญญาไทย ศาสตร์พระราชา English-Engineering หลักประสิทธิภาพ ระบบและการสื่อสารภาษาอังกฤษ Moral-Mathematics หลักพิสูจน์ด้วยหลักตรรกะ

⁴⁹ ร่วมจิตร ศรีวงศ์, วิธีเสริมสร้างวินัยนักเรียนยุคใหม่ เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม 2563, เข้าถึงได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/410846>

และคุณธรรม Socio Geology หลักความสอดคล้อง เชื่อมโยงกับภูมิสังคม⁵⁰

นวัตน์ รามสูต กล่าวว่า STAR ได้แก่ Student-คนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ, Teacher-กระตุ้นความคิด กระตุ้นจินตนาการ แนะนำ กำกับ, Academic-บูรณาการสาระวิชา ความดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ รับผิดชอบ, Revolution-ทุกอย่าง ต้องปรับเปลี่ยน พลิกผันทันที และ STEMS เป็นการเรียนรู้แบบ Situation Based Learning : SBL พร้อมสอดแทรกเรื่องคุณธรรม ความเป็นไทยตลอดเวลา⁵¹

สุริยเดว ทรีปาตี กล่าวว่า สถานศึกษา ต้องเสริมสร้างวินัยนักเรียน มีระเบียบกฎเกณฑ์ที่ชัดเจน มีเหตุผล และมีการดูแลให้ปฏิบัติตาม ใ้แก่

- 1) สถานศึกษาควรมีกฎระเบียบชัดเจน ที่ผู้เรียนต้องรับรู้ ทำความเข้าใจเป็นข้อตกลงที่ทุกคนต้องรับทราบและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด
- 2) หากกฎเกณฑ์ใดไม่เหมาะสม ควรมีการเปลี่ยนแปลง สถานศึกษาควรให้ความสำคัญด้วยการสอบถามความคิดเห็นผู้เรียน ผู้สอน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ ก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ
- 3) สถานศึกษาควรมีมาตรการที่เหมาะสมในการสอดส่องดูแลการละเมิดหรือการผิดกฎระเบียบ เพื่อแก้ไขให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่ตกลงกันไว้
- 4) สถานศึกษาควรมีการสร้างหรือส่งเสริมแบบอย่างที่ดี เช่นส่งเสริมผู้เรียนที่มีความสามารถ ผู้เรียนที่ทำประโยชน์ ผู้เรียนที่มีความประพฤติดี
- 5) สถานศึกษาควรจัดให้มีการประชุมสำรวจความคิดเห็นจากผู้เรียน ผู้สอน และผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อตกลงต่างๆ เป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง⁵²

⁵⁰ คณะอนุกรมมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปการเรียนรู้ ในคณะกรรมการการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ, “แนวทางการใช้รูปแบบการปลูกฝังพลเมืองดี วินัยเด่น :คนดี มีวินัย รักภูมิใจในชาติสามารถเชี่ยวชาญตามความถนัด มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ด้วยการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิด STAR STEMS, (นนทบุรี: พี แอนด์ พี ปริ้นติ้ง พรีเพรส ,2560).

⁵¹ นวัตน์ รามสูต, STAR STEMS เพื่อสร้างพลเมืองดี มีวินัย ภูมิใจไทย ไปสร้างชาติ. เข้าถึงเมื่อ 20 สิงหาคม 2563 จาก http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=48895&Key=news_Teerakiat

⁵² สุริยเดว ทรีปาตี “ต้นทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทย” พิมพ์ครั้งที่ 3 โรงพิมพ์เดือนตุลา กรุงเทพฯ: 2563, 173.

กล่าวโดยสรุปในการวิจัยครั้งนี้ การเสริมสร้างวินัยนักเรียน หมายถึง การที่โรงเรียนมัธยมศึกษา มีกระบวนการปฏิบัติงานร่วมกัน เพื่อให้เกิดคุณธรรม จริยธรรม ด้านวินัย โดยการที่ทุกคน ทุกฝ่ายสามารถดำเนินการได้และร่วมมือกันดำเนินการ

ทฤษฎีการเสริมสร้างวินัยนักเรียน

การมีวินัย เป็นคุณสมบัติสำคัญที่บุคคลควรมี เพราะผู้ที่มีวินัยจะมีคุณธรรม ประพฤติตนอย่างมีเหตุผล ไม่ก่อความวุ่นวายแก่สังคม การศึกษาทฤษฎีที่ว่าด้วยการเกิดวินัยจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ทราบว่าวินัยในตนเองมีที่มาจากอย่างไร เพื่อที่จะได้ปลูกฝังและพัฒนาให้เกิดขึ้นในตัวบุคคล จากทฤษฎีการเสริมสร้างวินัยที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียน พบว่ามีแนวคิดและทฤษฎีสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวินัย ดังนี้

ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองของเมาเรอร์ (Mowrer)

การเกิดวินัยในตนเองของบุคคลนั้น นักจิตวิทยาเชื่อว่าต้องมีพื้นฐานมาตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งเติบโตขึ้น สิ่งสำคัญคือความสัมพันธ์ระหว่างทารกกับบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูอันจะเป็นทางนำไปสู่ความสามารถในการให้รางวัลตนเอง หรือความสามารถควบคุมตนเองเมื่อโตขึ้น ซึ่งเมาเรอร์อธิบายว่า ทารกหรือเด็กจะต้องเรียนรู้จากผู้เลี้ยงดูตนเอง การเรียนรู้นี้จะเกิดในสภาพอันเหมาะสมเท่านั้น ซึ่งการเรียนรู้ของเด็กทารกหรือเด็ก จะเกิดขึ้นหลายระดับและมีขั้นตอน ดังนี้

1) บุคคลที่สำคัญต่อการเรียนรู้ของทารกหรือเด็ก คือ บิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูการที่ทารกได้รับการบำบัดความต้องการ จะเกิดความรู้สึกสบายใจ มีความสุข และจะติดอยู่ในสำนักของทารกไปจนเติบโตขึ้น

2) ความรักและความผูกพันของเด็ก นำไปสู่การปฏิบัติตามการอบรมสั่งสอนหรือการเลียนแบบผู้ที่ตนรักและพอใจ กล่าวคือ จากความรักและความพอใจของเด็กที่มีต่อบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดู จึงทำให้เด็กเกิดพฤติกรรมเลียนแบบและทำตามจากการเลี้ยงดู การอบรมสั่งสอน การกระทำหรือการพูดจาของบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดู ซึ่งการเลียนแบบผู้เลี้ยงดูของเด็กจะทำทั้งทางที่ดีและไม่ดีเท่ากัน トラบเท่าที่ลักษณะนั้นเป็นลักษณะของผู้ที่ตนรักและพอใจ

ดังนั้น จากทฤษฎีของเมาเรอร์ การเกิดวินัยในตนเองจนเป็นผู้ที่บรรลุนิติภาวะทางจิตนั้น จะต้องเริ่มต้นจากการเลี้ยงดูในวัยทารกอย่างมีความสุข ความอบอุ่น และผ่านการอบรมสั่งสอน หรือเลียนแบบที่ดีจากผู้เลี้ยงดูตนเอง จึงจะพัฒนามาเป็นลักษณะที่เด่นชัดในจิตสำนึกของบุคคลนั้นและกลายเป็นพฤติกรรมที่ถูกต้อง มีเหตุผลของบุคคลนั้น⁵³

⁵³ Mowrer, Orval H. Learning Theory and Behavior. New York: Wiley, 1960.

ทฤษฎีแรงจูงใจทางจริยธรรมหรือความมีวินัยในตนเองของเพกและฮาวิกเฮอร์ส (Peck and Havighurst)

เพกและฮาวิกเฮอร์ส เชื่อว่าการควบคุมอีโก (Ego control) และการควบคุมซูเปอร์อีโก้ (Super ego control) ร่วมกันช่วยให้เกิดความต้องการแสดงพฤติกรรมเพื่อผู้อื่นได้อย่างสมเหตุสมผล ซึ่งพลังควบคุมของอีโก้และซูเปอร์อีโก้ของแต่ละบุคคลไม่เท่ากัน เนื่องจากได้รับความรู้จากจริยธรรมที่ทำให้บุคคลรู้ผลของการกระทำของตนไม่เท่ากัน ส่งผลไปสู่ความมีวินัยในตนเองที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ความแตกต่างของบุคลิกภาพในตัวบุคคลแบ่งออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1) บุคคลที่ปราศจากจริยธรรม (Amoral person) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุมอีโก้และซูเปอร์อีโก้ก็น้อยมาก จะยึดตนเองเป็นศูนย์กลางและเห็นแก่ตัว โดยไม่เรียนรู้ที่จะให้ผู้อื่น ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ และกระทำการต่าง ๆ อย่างไม่ไตร่ตรอง

2) บุคคลที่เอาแต่ได้ (Expedient person) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุมอีโก้ก็น้อยแต่พลังควบคุมซูเปอร์อีโก้มากขึ้นในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย จะยึดตนเองเป็นศูนย์กลางและทำทุกอย่างเพื่อความพึงพอใจและเพื่อผลประโยชน์ของตน ไม่จริงจัง ยอมอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้ที่มีอำนาจ ถ้าหากทำให้ตนได้รับผลประโยชน์ ลักษณะนี้จะปรากฏตั้งแต่วัยเด็กตอนต้นและบางคนจะติดตัวไปตลอดชีวิต

3) บุคคลที่คล้อยตาม (Conforming person) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุมอีโก้ก็น้อยเหมือนสองประเภทแรก แต่มีพลังควบคุมซูเปอร์อีโก้มากกว่า ในระดับปานกลางค่อนข้างมาก จะยึดพวกพ้องเป็นหลักและคล้อยตามผู้อื่นโดยไม่ไตร่ตรอง จะอยู่ภายใต้การควบคุมของสังคมและกลุ่ม

4) บุคคลที่ตั้งใจจริงแต่ขาดเหตุผล (Irrational conscientious person) หมายถึงบุคคลที่มีพลังควบคุมอีโก้ปานกลาง แต่มีพลังควบคุมซูเปอร์อีโก้มาก จะเป็นผู้ที่ยอมรับกฎเกณฑ์และกฎหมายอย่างยึดมั่นและศรัทธา ถูกควบคุมโดยค่านิยมและบรรทัดฐานของสังคม ทำตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด แม้ว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นก็ยังไม่สนใจ ขาดการยืดหยุ่นอย่างมีเหตุผล

5) บุคคลที่เห็นแก่ผู้อื่นอย่างมีเหตุผล (Rational altruistic person) หมายถึงบุคคลที่มีพลังควบคุมอีโก้และซูเปอร์อีโก้มาก เกิดความสมดุลระหว่างการทำตามกฎเกณฑ์ของสังคมและความสมเหตุสมผล เห็นแก่ผู้อื่น สามารถควบคุมตนเองอย่างมีเหตุผล ไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของกลุ่มในสังคมหรือตกอยู่ใต้อิทธิพลของกฎเกณฑ์อย่างปราศจากเหตุผล ตระหนักถึงผลการกระทำของคนที่มิต่อผู้อื่น พิจารณาไตร่ตรองก่อนตัดสินใจกระทำ ให้ความร่วมมือกับสังคม มีความรับผิดชอบ ให้ความเคารพเพื่อนมนุษย์ เสียสละและเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งมีไม่มากนักในสังคม เป็นการพัฒนาบุคลิกภาพที่ระดับสูงสุด⁵⁴

⁵⁴ Peak & Havighurst . Developmental Task and Education (3" ed.). New York: Longman. 1972.

ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism)

ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) เน้นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นโดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้า (Stimulus) และการตอบสนอง (Response) โดยสิ่งมีชีวิตจะต้องสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง อันนำไปสู่ความสามารถในการแสดงพฤติกรรมหรือการเรียนรู้ ผู้นำที่สำคัญของกลุ่มนี้ คือ พาฟลอฟ (Ivan Pavlov) และสกินเนอร์ (B.F. Skinner)

3.1 หลักการสำคัญของทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำของพาฟลอฟ

(Ivan Pavlov)

พาฟลอฟ เชื่อว่าการเรียนรู้ของสิ่งมีชีวิตเกิดจากการวางเงื่อนไข (Conditioning) กล่าวคือ การตอบสนองหรือการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นนั้น ต้องมีเงื่อนไขหรือมีการสร้างสถานการณ์ให้เกิดขึ้น เช่น สุนัขได้ยินเสียงกระดิ่งแล้วน้ำลายไหล เป็นต้น โดยเสียงกระดิ่งคือสิ่งเร้าที่ต้องการให้เกิดการเรียนรู้จากการวางเงื่อนไข ซึ่งเรียกว่า “สิ่งเร้า ที่วางเงื่อนไข” (Conditioned stimulus) และปฏิกิริยาการเกิดน้ำลายไหลของสุนัข เรียกว่า “การตอบสนองที่ ถูกวางเงื่อนไข” (Conditioned response) ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงการเรียนรู้จากการวางเงื่อนไข ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบคลาสสิกของพาฟลอฟ นอกจากจะเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการวางเงื่อนไขหรือมีการสร้างสถานการณ์ขึ้นมาแล้ว ยังหมายถึงการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้ากับปฏิกิริยาตอบสนองอย่างฉับพลัน หรือปฏิกิริยาสะท้อน (Reflex) ซึ่งพาฟลอฟได้อธิบายเรื่องราวการวางเงื่อนไขในแง่ของสิ่งเร้า (Stimulus - S) และการตอบสนอง (Response - R) ว่า อินทรีย์มีการเชื่อมโยงสิ่งเร้าบางอย่างกับการตอบสนองบางอย่างมาตั้งแต่แรกเกิด แล้วพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อเติบโตขึ้นตามธรรมชาติ โดยสิ่งเร้าที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เรียกว่า สิ่งเร้าที่ไม่ได้วางเงื่อนไข (Unconditioned stimulus = UCS) หมายถึง สิ่งเร้าที่มีอยู่ในธรรมชาติ และเมื่อนำมาใช้คู่กับสิ่งเร้าที่วางเงื่อนไขแล้วทำให้เกิดการเรียนรู้หรือตอบสนองจากการวางเงื่อนไขได้ และการตอบสนองที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เรียกว่า การตอบสนองที่ไม่ได้วางเงื่อนไข (Unconditioned response = UCR) ซึ่งหมายถึง การตอบสนองตามธรรมชาติที่ไม่ต้องมีการบังคับ เช่น การเคาะเอ็นที่สะบ้าหัวเข่าทำให้เกิดการกระตุกขึ้นนั้น เป็นปฏิกิริยาสะท้อนโดยธรรมชาติ สมมุติว่าเราสร้างการเชื่อมโยงบางอย่างขึ้นในระบบประสาท เช่น สั่นกระดิ่งทุกครั้งที่มีการเคาะหัวเข่า เข่าจะกระตุกเมื่อได้ยินเสียงกระดิ่งโดยไม่ต้องเคาะหัวเข่า เป็นต้นจากหลักการข้างต้นสามารถสรุปหลักการเรียนรู้ของพาฟลอฟเป็นแผนผัง ดังนี้

การวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก = สิ่งเร้าที่วางเงื่อนไข + สิ่งเร้าที่ไม่ได้วางเงื่อนไข = การเรียนรู้

ในการทดลองของพาฟลอฟนั้น พบว่า 1) การวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก ควรเริ่มจากการเสนอสิ่งเร้า ที่วางเงื่อนไขก่อน แล้วจึงเสนอสิ่งเร้าที่ไม่วางเงื่อนไข 2) ช่วงเวลาในการให้สิ่งเร้าที่วางเงื่อนไขและไม่วางเงื่อนไข ที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดการตอบสนองที่แตกต่างกัน และ 3) ถ้ามีการวางเงื่อนไขซ้ำกันมากครั้ง (หมายถึง การให้สิ่งเร้าที่วางเงื่อนไขหลาย ๆ สิ่ง) การตอบสนองก็จะมีกำลังอ่อนลงยิ่งขึ้นสำหรับการประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน ประกอบด้วยหลักการดังนี้

1) ในแง่ของความแตกต่างระหว่างบุคคล ความแตกต่างทางด้านอารมณ์มีแบบแผนการตอบสนองได้ ไม่เท่ากัน จำเป็นต้องคำนึงถึงสภาพทางอารมณ์ผู้เรียนว่าเหมาะสมที่จะสอนเนื้อหาอะไร

2) การวางเงื่อนไข เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางด้านอารมณ์ด้วย โดยปกติผู้สอนสามารถทำให้ผู้เรียนรู้สึกชอบหรือไม่ชอบเนื้อหาที่เรียนหรือสิ่งแวดล้อมในการเรียน

3) การลบพฤติกรรมที่วางเงื่อนไข ผู้เรียนที่ถูกวางเงื่อนไขให้กลัวผู้สอน อาจช่วยได้โดยป้องกันไม่ให้ผู้สอนทำโทษเขา

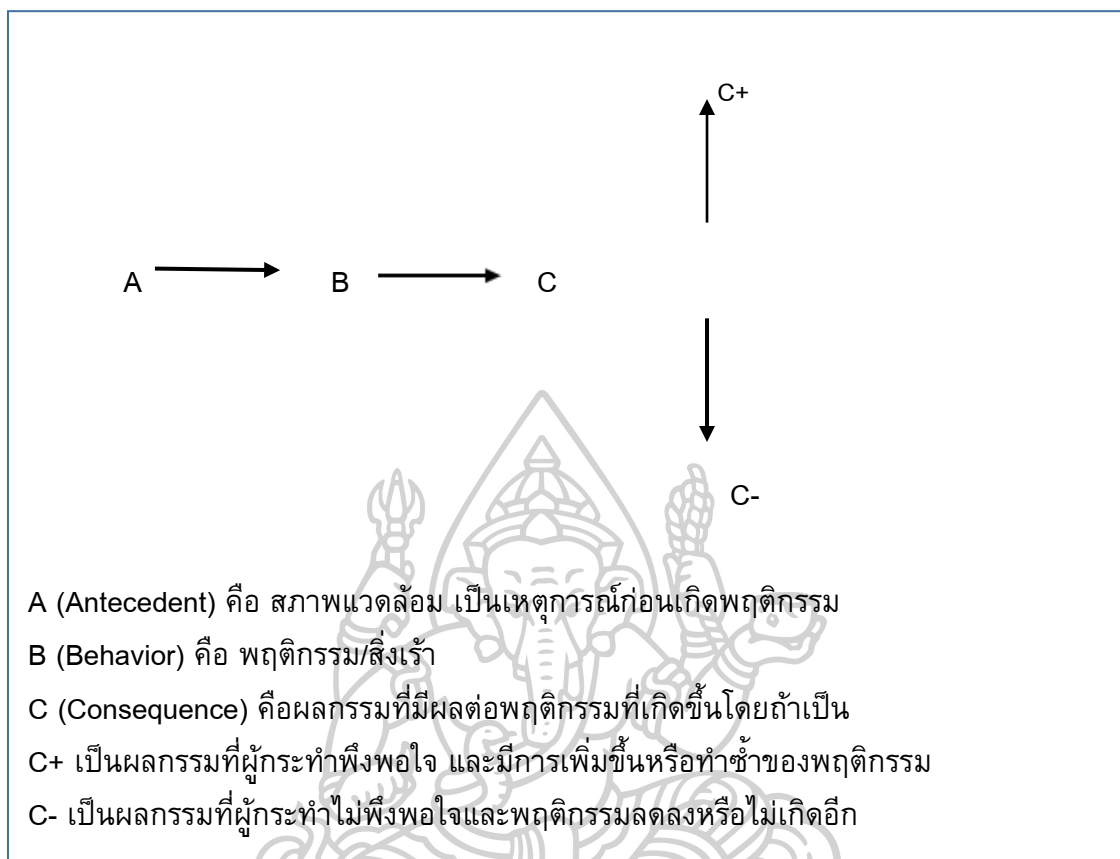
4) การสรุปความเหมือนและการแยกความแตกต่าง เช่น การอ่านและการสะกดคำ ผู้เรียนที่สามารถสะกดคำว่า “round” เขาก็ควรจะเรียนคำทุกคำที่ออกเสียง o-u-n-d ไปในขณะเดียวกันได้ เช่น คำว่า found, bound, sound, ground, แต่คำว่า wound (บาดแผล) ไม่ควรเอาเข้ามารวมกับคำที่ออกเสียง o-u-n-d และควรฝึกให้รู้จักแยกคำนี้ออกจากกลุ่ม เป็นต้น

3.2 หลักการสำคัญของทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำของสกินเนอร์

(B.F.Skinner)

สกินเนอร์ อธิบายว่าการตอบสนองในรูปแบบการวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก เป็นไปโดยเจ้าตัวควบคุม การตอบสนองโดยตรงไม่ได้ ส่วนการตอบสนองในแบบการวางเงื่อนไขแบบควบคุมการกระทำของตนเองได้ สามารถทำอะไรหลายอย่างเพราะรู้สึกว่าการกระทำนั้นจะให้ผลดี และทำอะไรอย่างอื่นเพื่อหลีกเลี่ยงประสบการณ์ที่ไม่ดี เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเมื่อได้รับผลดีจากการกระทำ หรือเมื่อกระทำแล้วถูกลงโทษ ซึ่งการเรียนรู้การวางเงื่อนไขแบบการกระทำ การตอบสนองต่อเงื่อนไขแบบนี้ต้องมีการกระทำ (Operate) ต่อสิ่งแวดล้อม กฎของการวางเงื่อนไขแบบการกระทำจะอธิบายถึงการแต่งพฤติกรรมที่ถูกปรับแต่ง (Shaping behavior) และการปรับพฤติกรรม (Behavior modification) โดยการใช้ผลของการกระทำที่จะได้รับการเสริมแรงหรือได้รับการลงโทษตามมา ก่อนการทดลองการวางเงื่อนไขถึงแม้ว่าทฤษฎีการเรียนรู้แบบการกระทำของสกินเนอร์ จะได้รับอิทธิพลจากแนวความคิดของพาฟลอฟ ก็ตาม แต่ทั้งสองทฤษฎีดังกล่าวต่างก็มีมุมมองต่อวิธีการวางเงื่อนไขที่

ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ทฤษฎีของพาฟลอฟให้ความสำคัญกับสิ่งเร้าที่จะกระตุ้นให้เกิดการตอบสนอง และเชื่อว่าการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นปฏิกิริยาสะท้อนโดยอัตโนมัติของร่างกายที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่ถูกล้างเงื่อนไขไว้แล้ว ส่วนทฤษฎีของ สกินเนอร์ให้ความสำคัญกับ “ผลกรรม” ที่ตามมาหลังจากการแสดงผลกรรม รวมทั้งเชื่อว่าพฤติกรรมที่ปรากฏออกมาเกิดจากการกระทำของตัวบุคคลเอง (Active) มากกว่าที่จะเกิดขึ้นจากการกระตุ้นของสิ่งเร้า (Passive) การเรียนรู้การวางเงื่อนไขแบบการกระทำ (Operant conditioning theory) มีแนวความคิดพื้นฐานว่าพฤติกรรมของมนุษย์ตกอยู่ภายใต้การควบคุมของเงื่อนไขการเสริมแรงและการลงโทษ และพฤติกรรมของบุคคลเป็นผลมาจากการปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมพฤติกรรมที่เกิดขึ้นของบุคคลจะแปรเปลี่ยนไป เนื่องจากผลกรรมที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อม ซึ่งสกินเนอร์เชื่อว่า พฤติกรรมเกิดร่วมกันระหว่างตัวผู้แสดงพฤติกรรม และเงื่อนไขสิ่งแวดล้อมในรูปผลกรรม ทำให้เกิดพฤติกรรมที่เรียกว่า “พฤติกรรมที่เกิดขึ้นเอง” ผู้แสดงพฤติกรรมแสดงเองและพฤติกรรมดังกล่าวถูกควบคุมโดยผลกรรมนั้น รูปแบบการเกิดพฤติกรรม มี 2 ประเภท คือ 1) ผลสืบเนื่อง ที่เป็นตัวเสริมแรง (Reinforce) ทำให้พฤติกรรมที่บุคคลกระทำอยู่ มีอัตราการกระทำเพิ่มขึ้น และ 2) ผลสืบเนื่องที่เป็นการลงโทษ (Punisher) ซึ่งส่งผลให้พฤติกรรมที่บุคคลกระทำนั้นยุติลงสกินเนอร์ มีแนวคิดว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขและสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสม เพราะทฤษฎีนี้ต้องการเน้นเรื่องสิ่งแวดล้อม สิ่งสนับสนุนและการลงโทษ สกินเนอร์ มองว่าพฤติกรรมของมนุษย์เป็นพฤติกรรมที่กระทำต่อสิ่งแวดล้อมของตนเอง ซึ่งการที่พฤติกรรมของมนุษย์จะคงอยู่ตลอดไป จำเป็นต้องมีการเสริมแรง ทั้ง การเสริมแรงทางบวก (Positive reinforcement) และการเสริมแรงทางลบ (Negative reinforcement) วิธีการที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำของสกินเนอร์ ตั้งอยู่บนพื้นฐานที่ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดพฤติกรรมและผลของการกระทำของพฤติกรรมนั้นโดยมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ผลกรรมที่ผู้กระทำพึงพอใจจะมีแนวโน้มทำพฤติกรรมนั้นเพิ่มขึ้นหากเป็นผลกรรมที่ผู้กระทำไม่พึงพอใจก็จะมีแนวโน้มทำพฤติกรรมนั้นลดลง เห็นได้จากแผนภาพ

แผนภูมิที่ 2 แสดงสภาพแวดล้อมมีสิ่งเร้าที่ทำให้ผู้กระทำแสดงพฤติกรรมออกมา

จากแผนภาพจะเห็นได้ว่า ในสภาพแวดล้อมมีสิ่งเร้าที่ทำให้ผู้กระทำแสดงพฤติกรรมออกมา ซึ่งพฤติกรรมนั้นจะมีผลกรรมตามมา และผลกรรมนั้นอาจจะทำให้เพิ่มขึ้นหรือระดับคงที่หรือลดลง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าเป็น ผลกรรมที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ⁵⁵

4. ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory)

ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เป็นปรัชญาการศึกษาที่ตั้งอยู่บนฐานความเชื่อที่ว่า ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง ความรู้นี้จะฝังติดอยู่กับคนสร้าง ดังนั้น ความรู้ของแต่ละคนเป็นความรู้เฉพาะตัว เป็นสิ่งที่ตนสร้างขึ้นเองเท่านั้น โดยนักเรียนจะเป็นผู้กำหนดหรือมีส่วนร่วมในการกำหนดสิ่งที่จะเรียนและวิธีการเรียนของตนเอง เป็นผู้ตัดสินใจว่าตนเองจะได้เรียนรู้อะไร เรียนรู้และพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองอย่างไร สามารถนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ ในบริบทอื่นได้อย่างเหมาะสม เรียนรู้

⁵⁵ จิตวิทยาการศึกษา, **ทฤษฎีพัฒนาการและการเรียนรู้**, เข้าถึงเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2563, เข้าถึงได้จาก http://hoossanee3661.blogspot.com/2015/11/blog-post_99.html

จากการปฏิบัติ มีอิสระในการคิดและทำสิ่งต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนรู้ ด้วยตนเอง เรียนรู้จากบรรยากาศการเรียนที่มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ภายใต้การอำนวยความสะดวกของครู

ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เป็นทฤษฎีที่ว่าด้วยการสร้างความรู้ เป็นการเปลี่ยนจากเดิมที่เน้นการศึกษาปัจจัยภายนอกมาเป็นสิ่งเร้าภายใน ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ หรือกระบวนการรู้คิด (Cognitive processes) ที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ ซึ่งปัจจัยภายในมีส่วนช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย และความรู้เดิมมีส่วนเกี่ยวข้องและเสริมสร้างความเข้าใจของผู้เรียน แบ่งเป็น 2 กลุ่มแนวคิดได้แก่ 1) กลุ่มการสร้างความรู้เชิงความคิด เน้นการสร้างความรู้ที่เกิดจากปัจเจกบุคคลการเรียนรู้เป็นกระบวนการเชิงพลวัต (Dynamic process) ของการสร้าง การจัดระบบและการสร้างความรู้ นักการศึกษาที่มีความเชื่อลักษณะนี้ มีทัศนะว่าการสร้างความรู้จะเกิดขึ้นในตัวผู้เรียน ที่จะต้องสร้างและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง 2) กลุ่มการสร้างความรู้เชิงสังคม-วัฒนธรรม การเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสังคมซึ่งครูและนักเรียน มีส่วนร่วมในการพูดคุยกันอย่างมีความหมาย ในลักษณะแลกเปลี่ยนกันด้วยบรรยากาศที่เป็นมิตร การปฏิสัมพันธ์ภายในห้องเรียน จะเป็นตัวเชื่อมโยงการเรียนรู้และการสอนให้ผสมผสานกันอย่างกลมกลืน ทั้งนี้ บุคคลที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมทางสังคมของผู้เรียนจะมีอิทธิพลต่อทัศนะและวิธีคิดของผู้เรียน ขณะที่ผู้ใหญ่ ภาษา และวัฒนธรรมเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้ โดยมีหลักการสร้างความรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้ 1) ผู้เรียนจะมีปฏิสัมพันธ์กับทุกสิ่งที่อยู่แวดล้อมตัว จะพยายามค้นหาเพื่ออธิบายสิ่งต่าง ๆ โดยผู้เรียนจะสร้างแบบจำลองหรือสัญลักษณ์ของสิ่งต่าง ๆ ที่พบเห็นไว้ในความคิด เพื่อใช้อธิบายปรากฏการณ์และเหตุการณ์ ต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อมรอบตัว บทบาทของครูจึงเป็นการช่วยผู้เรียนสร้างและประกอบแบบจำลองทางความคิดให้ สมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น 2) ผู้เรียนทุกคนจะสร้างหรือร่วมสร้างสิ่งที่มีความหมายด้วยตนเอง 3) ผู้เรียนเป็นผู้รับผิดชอบการเรียนรู้ของตน ครูเป็นผู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวกการเรียนรู้ 4) ผู้เรียนจะสร้างสิ่งที่มีความหมายแลกเปลี่ยนกันจากการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน⁵⁶

สำหรับวิธีการกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ครูจะเริ่มต้นจากการเสนอคำถามหรือปัญหาที่เป็นจุดเน้นของบทเรียน จากนั้นผู้เรียนจะใช้ประโยชน์จากวิธีการทำความเข้าใจกับปัญหาและปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม และระหว่างกลุ่ม เพื่อแก้ปัญหาหรือตอบคำถามจนสำเร็จ ซึ่งครูจะทำหน้าที่ช่วยนำทางด้วยการใช้กลยุทธ์คำถาม และการให้ตัวอย่างเพิ่มเติม เพื่อสร้างเสริมและตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน

⁵⁶ โครงการพัฒนากระบวนการเรียนรู้, แนวคิดคอนสตรัคชันนิสซึม เข้าถึงเมื่อ 29 สิงหาคม 2563, เข้าถึงได้จาก www.edu.nu.ac.th/selfaccess/researches/admin

สรุปได้ว่า กระบวนการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เป็นลักษณะที่ให้นักเรียนสร้าง ความรู้จาก การร่วมมือกันแก้ปัญหา (Collaborative problem solving) กระบวนการเรียนการสอน จะเริ่มต้นด้วยปัญหาที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งทางปัญญา (Cognitive conflict) กล่าวคือประสบการณ์ และโครงสร้างทางปัญญาที่มี อยู่เดิม ไม่สามารถจัดการแก้ปัญหาที่คล้ายกันที่เคยแก้ มาแล้ว ต้องมีการคิดค้นเพิ่มเติมที่เรียกว่า “การปรับโครงสร้าง” หรือ “การสร้างโครงสร้างใหม่” ทาง ปัญญา (Cognitive restructuring) โดยการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ถกเถียงปัญหา ชักค้ำจนกระทั่ง หาเหตุผลหรือหลักฐานในเชิงประจักษ์มาจัดความขัดแย้งทางปัญญาภายในตนเองและระหว่างบุคคล ได้ การจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เชื่อว่า ครูผู้สอน ไม่สามารถปรับเปลี่ยนโครงสร้าง ทางปัญญาของผู้เรียนได้ แต่สามารถช่วยให้ผู้เรียนปรับขยายโครงสร้างทางปัญญา โดยการ จัดสภาพการณ์ที่ทำให้เกิดภาวะเสียสมดุล หรือก่อให้เกิดความขัดแย้งทางปัญญาขึ้น ซึ่งก็คือสภาพที่ โครงสร้างทางปัญญาเดิมใช้ไม่ได้ ต้องมีการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องประสบการณ์มากขึ้นหรือเกิด โครงสร้าง ทางปัญญาใหม่นั้นเองโดยมีเงื่อนไขการเรียนรู้ ดังนี้⁵⁷

- 1) การเรียนรู้เป็นกระบวนการปฏิบัติ (Active process) ที่เกิดขึ้นในแต่ละบุคคล
- 2) ความรู้ต่าง ๆ จะถูกสร้างขึ้นโดยผู้เรียนเอง โดยการใช้ข้อมูลที่ได้รับมาใหม่ร่วมกับ ข้อมูลหรือความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว รวมทั้งประสบการณ์เดิม มาสร้างความหมายในการเรียนรู้ ของตนเอง
- 3) ความรู้และความเชื่อที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคลจะขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมขนบธรรมเนียม ประเพณี และประสบการณ์ของผู้เรียน จะถูกนำมาเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจ และจะมีผลโดยตรงต่อการสร้างความรู้ใหม่ แนวคิดใหม่หรือการเรียนรู้

จากแนวคิดของนักวิชาการที่กล่าวมาแล้วนั้น สามารถสรุปได้ว่า การประยุกต์ใช้ทฤษฎีการ เสริมสร้างวินัยนักเรียน ใช้แนวคิดเกี่ยวกับ ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองของเมาเรอร์ (Mowrer) เชื่อ ว่าการเกิดวินัยในตนเองของบุคคลนั้น จะต้องมีพื้นฐานมาตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งเติบโตขึ้น สิ่งสำคัญ คือความสัมพันธ์ระหว่างทารกกับบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูอันจะเป็นทางนำไปสู่ความสามารถใน การ ใ้รางวัลตนเอง หรือความสามารถควบคุมตนเองเมื่อโตขึ้น ทฤษฎีแรงจูงใจทางจริยธรรมหรือความมี วินัยในตนเองของเพกและฮาวิกเฮอร์ส (Peck and Havighurst) ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการ กระทำของพาฟลอฟ (Ivan Pavlov) พาฟลอฟ ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำของสกินเนอร์ (B.F.Skinner) เพื่อนำมาใช้ในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน ให้ประพฤติตนเป็นผู้มีวินัยอันจะเกิด ประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียนและประเทศชาติ

⁵⁷ อนุชา โสมาบุตร, ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory). เข้าถึงเมื่อ 5 ตุลาคม , 2563, เข้าถึงได้จาก <https://teacherweekly.wordpress.com/2013>

ปัจจัยและกระบวนการเสริมสร้างวินัยในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ในการศึกษาแนวทางและกระบวนการเสริมสร้างวินัยในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

1) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวินัยในสถานศึกษา

1.1) ครอบครัว ประสบการณ์ที่นักเรียนได้รับจากครอบครัว มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักเรียน หากผู้ปกครองขาดการอบรมเลี้ยงดูหรือปล่อยปละละเลย เด็กจะไปแสวงหาประสบการณ์ทางสังคมที่ไม่พึงปรารถนาจากที่อื่น เจ็บใจสำคัญจากครอบครัวที่ส่งผลต่อวินัยของนักเรียน มีดังนี้

- 1) การทำลายโน้มน้ามนัดของเด็กร เด็กได้รับการพัฒนานัดของตนก่อนจะเข้าโรงเรียน ความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กเมื่อเข้าโรงเรียน อาจได้รับการส่งเสริมหรือสกัดกั้นจากประสบการณ์ในครอบครัว
- 2) การขาดการเอาใจใส่จากครอบครัว ส่งผลให้ผลให้เด็กมักจะมาทดแทนที่โรงเรียน นักเรียนบางคนอาจโศครายที่จะได้รับการเอาใจใส่หรือความสนใจเมื่อกระทำผิดเท่านั้นสภาพการณ์เช่นนี้จะส่งเสริมพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาและไปสกัดกั้นพฤติกรรมที่เหมาะสม
- 3) การขาดความรักหรือขาดความสนใจจากครอบครัว เด็กจะรู้สึกขาดความรักเมื่อผู้ปกครองไม่สนใจ ผู้ปกครองจะต้องไตร่ตรองให้ดีกว่าการให้เวลากับบุตรหลานต้องให้ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ
- 4) การควบคุมที่เข้มงวดจนเกินไป เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดมักเกิดปัญหาทางวินัยในสถานศึกษา เพราะโดยธรรมชาติของมนุษย์ต้องการมีเสรีภาพ ดังนั้นจึงประสงค์จะควบคุมตนเองมากกว่าการควบคุมที่เข้มงวด ขาดความเป็นอิสระ

1.2) สังคม บทบาทของสังคมอาจมีอิทธิพลต่อเด็กนักเรียนมากกว่าที่บ้าน เนื่องจากบทบาททางสังคม บางประการอยู่เหนือการควบคุมของครอบครัวและผู้ปกครอง อิทธิพลของสังคมที่เกี่ยวข้องกับวินัยนักเรียน ได้แก่ ยาเสพติด กลุ่มเพื่อน และเทคโนโลยี เช่น โทรศัพท์มือถือวีดิทัศน์ โทรทัศน์ ตลอดจนเกมต่าง ๆ บนโลกออนไลน์ เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ส่งผลให้เด็กไม่สนใจที่จะเรียนรู้หรือไม่มีเวลาเรียน

1.3) สถานศึกษา บทบาทของสถานศึกษาต่อการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการพัฒนานวินัย ได้แก่ การทำ ความเข้าใจนักเรียนและสอนวินัยทั้งในและนอกชั้นเรียน การสอนทักษะการคิด การกำหนดกฎระเบียบที่เกิดจากการมีส่วนร่วมและยืดหยุ่นในกรณีที่เหมาะสม การส่งเสริมการแข่งขันในเชิงสร้างสรรค์ ไม่เน้นการควบคุม จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมให้มีความอิสระและเสริมสร้างค่านิยมทางบวกให้กับนักเรียน ทั้งนี้ สิ่งที่สถานศึกษาควรตระหนักในการป้องกันปัญหาวินัยในสถานศึกษาและในชั้นเรียน ได้แก่ การสอนให้มีความหมาย (Teaching for meaning) สอนการคิดและการแก้ปัญหา การให้การยอมรับ เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ โดยไม่ควรใช้วิธีการบังคับตระหนักถึงขอบเขตและวิธีการทำโทษ และส่งเสริมการค้นหาค้นหาตนเองอย่างสร้างสรรค์ ตลอดจนการมี

โปรแกรมการจัดการชั้นเรียนที่ดี เช่น สร้างสิ่งแวดล้อมทางกายภาพในชั้นเรียน การจัดกิจกรรมในชั้นเรียน การทำงานกับนักเรียนที่มีความแตกต่าง และการจัดการกับความรุนแรงในชั้นเรียนและในสถานศึกษา

2) กระบวนการเสริมสร้างวินัยในนักเรียนมัธยมศึกษา

ใจจริง บุญเรืองรอด ได้กล่าวถึงกระบวนการควบคุมระเบียบวินัยว่าต้องดำเนินการตามหลัก 4 ขั้นตอน คือ 1) การวางระเบียบวินัย ได้แก่ การกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับระเบียบวินัย เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ของพฤติกรรมนักเรียน ถือเป็นภารกิจที่ต้องทำเป็นลำดับแรก หากไม่แล้วจะไม่มีหลักยึดในการพิจารณาพฤติกรรมนักเรียน 2) การติดตามประเมินผล ได้แก่ กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กในภาวะโอกาสต่างๆ ตามความเป็นจริง เพื่อนำพฤติกรรมนั้นมาพิจารณาตัดสินใจต่อไป 3) ระเบียบวินัยทางสังคม ได้แก่ แนวปฏิบัติอันดีที่ทุกคนในสังคมยึดถือปฏิบัติเหมือนกันมีลักษณะเหมือนกับวินัยส่วนตัวและวินัยในหน้าที่ แต่วินัยทางสังคมมีความหมายที่กว้างกว่าส่วนวินัยทั้งสองที่กล่าวไปแล้วนั้นจะเกี่ยวข้องกับกลุ่มเล็กกว่าวินัยทางสังคม ตัวอย่างของวินัยทางสังคม เช่น มารยาท กฎหมาย จารีตประเพณี หลักปฏิบัติทางศาสนา เป็นต้น 4) การปรับปรุงแก้ไข ได้แก่ การดำเนินการแก้ไขและพัฒนาสภาพความผิดปกติและพัฒนาให้เด็กมีบุคลิกภาพที่ถูกต้องต่อไป⁵⁸

วิเชียร ไชยบัง อธิบายว่า การปฏิบัติในวิถีโรงเรียน ที่ทำอย่างมีความหมาย มีเหตุผลและคงเส้นคงวาจะนำมาซึ่งความมีวินัยของเด็กและครู วิถีเป็นการกระทำซ้ำที่จะช่วยในการบ่มเพาะทั้งความมีวินัย และความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ซึ่งเป็นเครื่องมือกำกับตนเองจากด้านใน เมื่อกลายเป็นอุปนิสัย จิตของเด็กจะไม่รู้สึกขัดแย้งในที่สุดโรงเรียนก็ไม่จำเป็นต้องใช้การควบคุมจากภายนอก⁵⁹

สรุป การเสริมสร้างวินัยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กล่าวถึง เป็นการเตรียมความพร้อมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง กิจกรรมการพัฒนาวินัยนักเรียนโดยใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมพัฒนาวินัยนักเรียนที่บูรณาการ สอดแทรกไปกับการจัดการเรียนการสอน การประเมิน นิเทศ ติดตามอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

⁵⁸ ใจจริง บุญเรืองรอด, การบริหารกิจการนักเรียน (กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช, ม.ป.ป.), 120.

⁵⁹ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, บทสรุปสำหรับผู้บริหาร การเสริมสร้างวินัยในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานจำกัด, 2561), 14-16.

บทบาทของสถานศึกษาในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน

บทบาทของสถานศึกษา

สถาบันการศึกษานับเป็นสถานที่บ่มเพาะสำคัญต่อการเสริมสร้างวินัยให้เกิดขึ้นในตัวของนักเรียน ควรมีนโยบายปลูกฝังความมีน้ำใจให้เกิดแก่ตัวนักเรียนทุกคน เพราะจะช่วยพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่สามารถใช้ชีวิตให้อยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข สำหรับสถานศึกษาควมมีวินัยเป็นสิ่งสำคัญที่ครูผู้สอนต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริมให้เกิดขึ้นตั้งแต่วันเด็ก ซึ่งเป็นการปลูกฝังให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการมีวินัยเพื่อความสุขและความสำเร็จของตนเองและสังคม โดยนักวิชาการทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติได้เสนอบทบาทของสถานศึกษาต่อการสร้างวินัยไว้ ดังต่อไปนี้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ส่งเสริมการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนด้วยกิจกรรม 3 ลักษณะ ดังนี้ 1) กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รู้รักษ์สิ่งแวดล้อม สามารถตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิต ทั้งด้านการเรียนและอาชีพ สามารถปรับตัวได้เหมาะสม ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครอง ในการมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน โดยมีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ 1.1) ด้านการศึกษา ให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองในด้านการเรียนอย่างเต็มศักยภาพ รู้จักแสวงหาและใช้ข้อมูล ประกอบการวางแผนการเรียนหรือการศึกษาต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีนิสัยใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีวิธีการเรียนรู้ และสามารถวางแผนการเรียนหรือการศึกษาต่อได้อย่างเหมาะสม 1.2) ด้านอาชีพ ให้ผู้เรียนได้รู้จักตนเองในทุกด้าน รู้และเข้าใจโลกของงานและอาชีพอย่างหลากหลาย มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต มีการเตรียมตัวสู่อาชีพ สามารถวางแผนเพื่อประกอบอาชีพตามที่ตนเองถนัดและสนใจ 3) ด้านส่วนตัวและสังคม ให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง รักและเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น รักสิ่งแวดล้อม มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีเจตคติที่ดีต่อการมีชีวิตที่มีคุณภาพมีทักษะชีวิต อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข 2) กิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาความมีระเบียบวินัย ความเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี การทำงานร่วมกัน ความรับผิดชอบ การรู้จักปัญหา การตัดสินใจที่เหมาะสม ความมีเหตุผล การช่วยเหลือแบ่งปัน เอื้ออาทรและสมานฉันท์ โดยจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ ด้วยตนเองในทุกขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมินและปรับปรุงการทำงาน เน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับวุฒิภาวะของผู้เรียน 3) จัดกิจกรรมร่วมกับองค์กรอื่น หมายถึง กิจกรรมที่ผู้เรียนอาสาสมัครเข้าร่วมกิจกรรมกับหน่วยงาน หรือองค์กรอื่น ๆ ที่จัดกิจกรรมเพื่อสังคมและ

สาธารณประโยชน์ ผู้เรียนสามารถเลือกเข้าร่วมกิจกรรมได้ โดยร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เข้ามาจัดกิจกรรมในโรงเรียนหรือร่วมกับหน่วยงานอื่นที่จัดกิจกรรมนอกโรงเรียน⁶⁰

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กล่าวว่า ผู้บริหารต้องมีคุณลักษณะ ความรู้ และความสามารถของผู้บริหารที่ควรมีในการเสริมสร้างวินัยให้กับนักเรียน ดังนี้ คือ 1) มีความรู้ลึกที่ดีต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน 2) มีความเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้อื่น 3) ปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีด้านการมีวินัย 4) มีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนารูปแบบ กลไกการเสริมสร้างวินัยในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านความรับผิดชอบและการตรงต่อเวลา เสริมสร้างวินัยนักเรียน 5) มีความรู้เกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย/แนวทางในการส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัย 6) มีความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรและบริบทของโรงเรียนและชุมชน เพื่อนำไปสู่การออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน 7) มีความรู้เกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน/จัดการเรียนการสอนที่การบูรณาการการเสริมสร้างการมีวินัยเข้าไปในการเรียนการสอนได้ 8) มีความสามารถในการกำหนดวิสัยทัศน์/ปรัชญาที่เกี่ยวกับวินัยที่ชัดเจน 9) สามารถกระตุ้นและโน้มน้าวให้บุคลากรในโรงเรียนเห็นความสำคัญในการพัฒนาวินัย 10) สามารถส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัย 11) ประสานความร่วมมือระหว่างโรงเรียน บ้าน ชุมชน และองค์กรต่างๆ ในการเสริมสร้างวินัย 12) จัดสรรงบประมาณสนับสนุนโครงการ/กิจกรรมที่เสริมสร้างวินัยนักเรียน 13) นิเทศ กำกับ ติดตาม ให้ข้อเสนอแนะการทำโครงการ/กิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียน นักเรียน⁶¹

บทบาทของครู

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กล่าวว่า ครูต้องมีคุณลักษณะ ความรู้ และความสามารถ ดังนี้ คือ 1) มีความรู้ลึกที่ดีต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน 2) มีความเข้าใจถึงวิสัยทัศน์ จุดหมายเป้าหมายด้านการเสริมสร้างวินัย 3) ตระหนักและเห็นความสำคัญของการมีวินัยของนักเรียน 4) ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีด้านการมีวินัยของนักเรียน 5) มีความรู้เกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัย 6) มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัย 7) มีความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรและบริบทของโรงเรียนและชุมชน เพื่อนำไปสู่การออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างวินัย 8) มีความรู้เกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน/จัดการเรียนการสอน

⁶⁰ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, รายงานการศึกษาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551, มปท).

⁶¹ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, การวิจัยและพัฒนา รูปแบบ กลไกการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านความรับผิดชอบและการตรงต่อเวลา (กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานจำกัด, 2561), 35-36.

สอนที่บูรณาการการเสริมสร้างวินัยเข้าไปในการเรียนการสอนได้ 9) มีความสามารถจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัย 10) สามารถวิเคราะห์หลักสูตรและบริบทของโรงเรียนและชุมชน เพื่อนำไปสู่การออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน 11) สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน/จัดการเรียนการสอนที่การบูรณาการการเสริมสร้างวินัยเข้าไปในการเรียนการสอนได้ 12) มีความสามารถในการเสริมแรงนักเรียนให้มีวินัย⁶²

บทบาทของนักเรียน

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กล่าวว่า นักเรียน ต้องมีคุณลักษณะหรือพฤติกรรม ดังนี้ คือ 1) ตระหนักและเห็นความสำคัญของการมีวินัย 2) เป็นผู้คิดกิจกรรมที่เสริมสร้างวินัยด้วยตนเอง 3) เป็นผู้ลงมือทำกิจกรรมที่เสริมสร้างวินัยด้วยตนเอง 4) เป็นผู้นำเสนอกิจกรรมที่เสริมสร้างวินัยด้วยตนเอง 5) มีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมสร้างวินัย

บทบาทของเครือข่ายความร่วมมือ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กล่าวว่า เครือข่ายความร่วมมือ หมายถึง กรรมการสถานศึกษา ครอบครัวของนักเรียน ชุมชนโดยรอบ และสถาบันทางศาสนา ต้องมีลักษณะดังนี้ คือ 1) มีความเข้าใจวิสัยทัศน์ จุดหมายเป้าหมายด้านการเสริมสร้างวินัยนักเรียน 2) มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน 3) ให้การสนับสนุนในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน 4) มีความร่วมมือกันระหว่างโรงเรียนบ้าน ชุมชน และองค์กรต่างๆ ในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน⁶³

สรุปได้ว่า กระบวนการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่บุคคลสามารถเรียนรู้ได้ ครอบครัว สถานศึกษา และสถานศึกษา เป็นปัจจัยสำคัญที่จะเสริมสร้างให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง โดยพัฒนาให้นักเรียนให้มี การควบคุมตนเอง มีความรับผิดชอบในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งในชั้นเรียน ในสถานศึกษา สังคม และประเทศชาติ

⁶² สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, **บทสรุปสำหรับผู้บริหาร การเสริมสร้างวินัยในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน**, (กรุงเทพฯ : 2561: บริษัทพริกหวานจำกัด, 2561), 38.

⁶³ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, **คู่มือการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านความรับผิดชอบและการตรงต่อเวลา**, (กรุงเทพฯ : 2561: บริษัทพริกหวานจำกัด, 2561), 35-36.

ปัจจัยและเงื่อนไขความสำเร็จของการเสริมสร้างวินัย

1. ปัจจัยด้านผู้บริหาร เป็นความสามารถของผู้บริหารที่ควรมีในการเสริมสร้างวินัยให้กับนักเรียน ซึ่งเป็นกลไกสำคัญของการขับเคลื่อนการดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จ
 2. ปัจจัยด้านครู มีบทบาทในการขับเคลื่อนกิจกรรมส่งเสริมวินัยนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถบูรณาการและประสานการเรียนรู้เพื่อพัฒนาวินัยของผู้เรียนกับการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม
 3. ปัจจัยด้านนักเรียน เป็นคุณลักษณะหรือพฤติกรรมของผู้เรียน ที่เมื่อมีลักษณะหรือพฤติกรรมดังกล่าวแล้ว จะทำให้การเสริมสร้างวินัยบรรลุเป้าหมาย
 4. ปัจจัยด้านเครือข่ายความร่วมมือ เป็นความร่วมมือกันของสถาบันต่าง ๆ ภายนอกโรงเรียน ที่สามารถช่วยเหลือ ดูแล แนะนำนักเรียนให้มีวินัย เมื่ออยู่ภายนอกโรงเรียน
 5. ปัจจัยด้านบริบท เป็นการสร้างบรรยากาศหรือสภาพแวดล้อมทั้งภายในโรงเรียนและนอกโรงเรียน ที่เอื้อต่อการดำเนินชีวิตอย่างมีวินัยของนักเรียน⁶⁴
- การเสริมสร้างวินัยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นสิ่งที่จะต้องใช้พลังความร่วมมือ และต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและชุมชน โดยมีเงื่อนไขที่จะทำให้การเสริมสร้างวินัยประสบผลสำเร็จ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียน

งานวิจัยในประเทศ

กรกช วรธนไชย ศึกษาารูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสในจังหวัดขอนแก่น มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส ในจังหวัดขอนแก่น 2) เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัยของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส ในจังหวัดขอนแก่น และ 3) เพื่อทดลองใช้และประเมินผลรูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส ในจังหวัดผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ปัจจัยเชิงสาเหตุกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพล โดยตรงและโดยอ้อมต่อพฤติกรรมการณ์วินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส ในจังหวัดขอนแก่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

⁶⁴ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, บทสรุปสำหรับผู้บริหาร การเสริมสร้างวินัยในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานจำกัด, 2561), 16.

ที่ระดับ 0.5 มี 5 ปัจจัย จากจำนวนตัวแปรทั้งหมด : ปัจจัย เรียงลำดับตามค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล ดังนี้ ด้านความรู้เรื่องวินัยนักเรียน (0.83) ด้านการเลียนแบบผู้ปกครอง (0.10) ด้านการเลียนแบบสื่อ (0.08) ด้านการเลียนแบบเพื่อน (0.08) และ ด้านเจตคติ (0.07) โดยสามารถอธิบายการผันแปรในตัวแปรผลลัพธ์ ได้ร้อยละ 78 ($R^2 = 0.78$) 2) รูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสในจังหวัดขอนแก่นประกอบด้วย กิจกรรมในการพัฒนา จำนวน 9 กิจกรรม ได้แก่ 2.1) กิจกรรม รู้เรื่องวินัย 2.2) กิจกรรม มีผู้เล่าเราควรฟัง 2.3) กิจกรรม Idol to me 2.4) กิจกรรม การแสดงบทบาทสมมติ 2.5) กิจกรรม การวิเคราะห์และเลือกบุคคลต้นแบบ 2.6) กิจกรรม สร้างความคุ้นเคย 2.7) กิจกรรม การวางแผนการใช้เวลา 2.8) กิจกรรม การรู้จักตนเองและ 2.9) กิจกรรม 5 ส⁶⁵

ณัฐวุฒิ บุรีแสง ศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านกุดจานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพและปัญหาวินัยนักเรียน 2) หาแนวทางในการพัฒนาวินัยนักเรียน และ 3) ศึกษาผลของการพัฒนาวินัยนักเรียน ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพและปัญหาวินัยนักเรียน ประกอบด้วย 2 ด้าน ดังนี้ (1) ด้านสภาพวินัยนักเรียน พบว่า นักเรียนแต่งกายไม่ถูกระเบียบวินัยของโรงเรียนไม่แสดงความเคารพครูผู้ปกครองและผู้มาเยี่ยมโรงเรียน มีพฤติกรรมแต่งกายและด้านการทำความเคารพอยู่ในระดับน้อย (2) ด้านปัญหาวินัยนักเรียน พบว่า นักเรียนไม่มีวินัยในตนเอง ผู้ปกครองไม่มีเวลาอบรมสั่งสอน ครูขาดการเอาใจใส่ดูแลนักเรียน นักเรียนเขินอายและไม่กล้าแสดงออก มีพฤติกรรมด้านการแต่งกายและด้านการทำความเคารพอยู่ในระดับน้อย 2) แนวทางในการพัฒนาวินัยนักเรียน มี 2 แนวทาง คือ (1) การจัดกิจกรรมพัฒนาวินัยนักเรียนประกอบด้วย การเยี่ยมบ้านนักเรียน การอบรมนักเรียนหน้าเสาธง การยื่นรับ-ส่งนักเรียนกิจกรรมโฮมรูม และ (2) การนิเทศภายใน ซึ่งผลของการพัฒนาวินัยนักเรียน พบว่า นักเรียนแต่งกายถูกต้องตามระเบียบวินัยของโรงเรียน และทำความเคารพครูผู้ปกครอง/ผู้มาเยี่ยมโรงเรียน ได้อย่างถูกต้องตามระเบียบวินัยของโรงเรียน⁶⁶

⁶⁵ กรกช วรรณไชย, “รูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส ในจังหวัดขอนแก่น” (วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต สาขาพุทธศาสตร์พัฒนภูมิภาค บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2559), บทคัดย่อ.

⁶⁶ ณัฐวุฒิ บุรีแสง, “การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านกุดจาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3” (วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2556), 126 - 127.

ชาญชัย ศรีเพชร ศึกษาการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนสว่างแดนดินสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร เขต 23 เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการมีวินัยของนักเรียน ค้นหา แนวทางเสริมสร้างวินัยและติดตามผลการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิง ปฏิบัติการ (Action research) ตามแนวคิดของเคมมิสและแม็กแท็กการ์ท (Kemmis and Mc Taggart) พบว่า สภาพและปัญหาการมีวินัยของนักเรียน มีพื้นฐานความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อ โรงเรียนค่อนข้างน้อย คณะครูและนักเรียนมีความตระหนักที่จะได้รับการเสริมสร้างวินัยด้านความ รับผิดชอบต่อตนเองและต่อโรงเรียน ซึ่งแนวทางการเสริมสร้างวินัยดังกล่าว ใช้แนวทาง ประชุมสัมมนา น้ำดีแทนที่น้ำเสียการมีส่วนร่วม และทำทุกวันอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ พบว่า นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย มีวินัยมีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อโรงเรียน มากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ทั้ง การแต่งกายตามปกติ และการแต่งกายตามกิจกรรมตรงตามวันที่โรงเรียนกำหนดได้ถูกต้อง ห้องเรียน และบริเวณที่มอบหมายสะอาดเรียบร้อย ไม่มีขยะ นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเอง รู้และเข้าใจ กฎระเบียบของโรงเรียนมากขึ้น สามารถปฏิบัติตนและแต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน แต่งกายได้อย่างถูกต้องทุกประการจาก อ่อนนุ่ม รู้จักทำความเคารพครูและเคารพสิทธิของผู้อื่น มีความรับผิดชอบต่อโรงเรียน เขตพื้นที่รับผิดชอบและบริเวณอาคาร การดูแลห้องเรียนให้สะอาด เรียบร้อยและพื้นที่ที่แบ่งให้รับผิดชอบ⁶⁷

สันติกร รักสองหมื่น ได้ทำการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียน มัธยมศึกษา ในเขตภาคใต้ตอนบน ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตภาคใต้ตอนบน จำนวน 236 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ โรงเรียนที่จัดการ เรียนการสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 118 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 118 คน หัวหน้างานปกครองหรือหัวหน้างานฝ่ายกิจการนักเรียนจำนวน 118 คน ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษา จำนวน 118 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1,180 คน รวมทั้งหมด 1,534 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ตัวแปรที่สังเกตได้โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อ ตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนระหว่างรูปแบบกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยใช้การวิเคราะห์เส้นทาง อิทธิพล (Path Analysis) ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับการมีวินัยของนักเรียนมีระดับการมีวินัยรวมอยู่

⁶⁷ ชาญชัย ศรีเพชร, “การเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนสว่างแดนดินสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร เขต 23” (วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2557), 121 - 122.

ในระดับปานกลาง จำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ระดับการมีวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ และด้านการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียนพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียนเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ส่งผลต่อการมีวินัยทางตรงและทางอ้อมต่อการมีวินัยของนักเรียน โดยมีค่าอิทธิพลรวม $Beta = 0.65$ รองลงมา คือ ปัจจัยด้านสภาพครอบครัวของนักเรียนส่งผลทางตรงและทางอ้อมต่อการมีวินัยของนักเรียน มีค่าอิทธิพลรวม 0.39 ปัจจัยด้านจิตลักษณะส่งผลทางตรงและทางอ้อมต่อการมีวินัยของนักเรียน มีค่าอิทธิพลรวม $Beta = 0.20$ และปัจจัยด้านการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนส่งผลทางตรงต่อการมีวินัยของนักเรียน มีค่าอิทธิพลรวม $Beta = 0.15$ 3) ลักษณะรูปแบบความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียนที่สร้างขึ้นมา มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์⁶⁸

ฮินดล เดชเสถียร ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้คุณลักษณะวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพบว่าการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 7 คุณลักษณะ 21 ตัวบ่งชี้ ตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) คุณลักษณะการเคารพสิทธิของผู้อื่น มี 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ การยอมรับสิ่งที่มีอยู่ในตัวบุคคล ให้เกียรติและนับถือผู้อื่นด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน ไม่ล่วงเกินหรือล่วงละเมิดต่อผู้อื่น 2) คุณลักษณะความเชื่อมั่นในตนเอง มี 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความกล้าหาญแสดงออกในทางที่เหมาะสม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข 3) คุณลักษณะการมุ่งอนาคต มี 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่มีความสามารถคาดการณ์ตัดสินใจล่วงหน้า มีการวางแผนเลือกกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งอันเหมาะสมถูกต้องเพื่อประสบความสำเร็จในอนาคต ความสามารถควบคุมตนเองให้กระทำหรือเว้นการกระทำบางอย่างตามความต้องการของตน 4) คุณลักษณะการตรงต่อเวลา มี 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ มาทำงานหรือปฏิบัติภารกิจทันตามเวลาที่กำหนด ทำงานด้วยความกระตือรือร้นมุ่งมั่นเต็มใจ ทำงานเสร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ 5) คุณลักษณะความรับผิดชอบ รู้จักวางแผนการทำงานด้วยความตั้งใจ มีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานให้เกิดความสำเร็จ มีการปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานอยู่เสมอ 6) คุณลักษณะความซื่อสัตย์สุจริต มี 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ มีความจริงใจน่าเชื่อถือไว้วางใจได้ไม่ลี้ลขโมยไม่คดโกงไม่หลอกลวง มีความซื่อตรงทั้งต่อหน้าและลับหลังทั้งต่อตนเองและผู้อื่น 7) คุณลักษณะความเป็นผู้นำ มี 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

⁶⁸ สันติกร รักสองหมื่น, “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษา ในเขตภาคใต้ตอนบน” วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ 14,2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2557): 55 -70.

มีความสามารถในการปกครองดูแลมีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ทำให้ประสานงานผลักดันจูงใจให้ผู้อื่นปฏิบัติภารกิจตามความคิดคำแนะนำคำสั่งด้วยความเต็มใจ⁶⁹

ถิรพงศ์ ฤกษ์ขำ และคณะ ศึกษา เรื่องการพัฒนารูปแบบการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในกรุงเทพมหานคร 2) ทดลองใช้รูปแบบฯ 3) ประเมินรูปแบบฯ ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยองค์ประกอบ 6 ด้าน คือ 1) ด้านการบริหาร 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านการจัดกิจกรรม 4) ด้านการจัดสภาพแวดล้อม 5) ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง และด้านการวัดและประเมินผลทางวิสัย 70

สิริกร สีนสม ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนตามสถานภาพของครอบครัวเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสภาพการอบรมเลี้ยงดูและสภาพแวดล้อมสถานศึกษากับความมีวินัยในตนเองของนักเรียน เพื่อศึกษาชุดปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ความมีวินัยในตนเอง และเพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการศึกษาระดับความมีวินัยในตนเองของนักเรียน พบว่า 1) นักเรียนมีวินัยด้านพฤติกรรมในห้องเรียนและด้านพฤติกรรมทั่วไปอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนตามสถานภาพของครอบครัว พบว่า นักเรียนที่มีสถานภาพทางครอบครัวต่างกัน มีพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองทั้งภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 3) ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านการอบรมเลี้ยงดูคือ การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจที่มีเหตุผล ด้านสภาพแวดล้อมสถานศึกษา ได้แก่ การปฏิบัติตนของครูพฤติกรรมกลุ่มเพื่อน และระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับตัวแปรที่มี

⁶⁹ อินตล เดชเสถียร, “การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณลักษณะวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ 9, 2 (พฤษภาคม – สิงหาคม 2557): 153-164.

⁷⁰ ถิรพงศ์ ฤกษ์ขำ, บุญเรียง ขจรศิลป์, สำเนาวิ ขจรศิลป์, “การพัฒนารูปแบบการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในกรุงเทพมหานคร” วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 9, (เมษายน 2558): 169-184.

ความสัมพันธ์ทางลบกับความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ด้านการอบรมเลี้ยงดู คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจ 4) ชุดตัวแปรที่พยากรณ์ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประกอบด้วย พฤติกรรมกลุ่มเพื่อน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การปฏิบัติตามครูและการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจที่มีเหตุผล โดยสมการนี้สามารถทำนายความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 33.0 ($R^2 = .330$) 5) ปัญหาของการพัฒนาพฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนในด้านการปฏิบัติตามของครู ครูบางคนสอนไม่ค่อยเข้าใจ ทำให้นักเรียนชวนกันหนีเรียน ในด้านพฤติกรรมกลุ่มเพื่อน นักเรียนมีพฤติกรรมเลียนแบบ เช่น การแต่งกายผิดระเบียบ ด้านพฤติกรรมทั่วไป คือ ขาดความรับผิดชอบ สนใจเทคโนโลยีที่ไม่จำเป็นมากเกินไป ครูควรรหาสื่อหรือกิจกรรมต่างๆ ที่ทำให้นักเรียนเข้าใจในบทเรียนง่ายขึ้น ให้มีการกำหนดบทลงโทษอย่างชัดเจนสำหรับนักเรียนที่หนีเรียน ควรจัดกิจกรรมปลูกจิตสำนึก หาสื่อการสอนที่ทำให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษา และมีความรับผิดชอบต่อตนเอง สำหรับผู้ปกครองควรให้ความรักและเอาใจใส่นักเรียน ติดตามความเป็นอยู่และผลการเรียน ตลอดจนการคบเพื่อนของนักเรียน ควรมีการสอนจริยธรรมและศีลธรรมให้มากขึ้นผู้ปกครองควรปรับตัว ลดช่องว่างระหว่างวัยลง โดยการโน้มเข้าใกล้กับลูกที่เป็นวัยรุ่นให้ได้มากที่สุดเพื่อสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจที่ดีต่อกัน⁷¹

งานวิจัยต่างประเทศ

โนบุโกะ อุซิดะ (Nobuko Uchida) ได้ทำการวิจัย เรื่อง วินัยเด็กในประเทศญี่ปุ่น : การมีส่วนอย่างสำคัญของพ่อแม่ผู้ปกครองที่ปลูกฝังค่านิยมความมีวินัยให้แก่บุตรหลาน (Child Discipline in Japan: an Important Part of Parenting Where Parents Pass on Their Values to Their Children) ผลการวิจัยพบว่า (1) ความหมายและวัตถุประสงค์ของการปลูกฝังความมีวินัยของพ่อแม่ผู้ปกครองญี่ปุ่น ความหมายของวินัย คือ การพัฒนาคุณลักษณะความมีวินัยที่เหมาะสมแก่บุตรหลาน ด้วยการเรียนการสอนและการฝึกหัด ส่วนวัตถุประสงค์ของการปลูกฝังความมีวินัย คือ พ่อแม่ผู้ปกครองจะให้คำแนะนำและอบรมสั่งสอนบุตรหลานอย่างใกล้ชิด ชี้แนะพัฒนาการเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันและแบบแผนพฤติกรรมเพื่อบุตรหลานจะได้สามารถปฏิบัติกิจวัตรประจำวันด้วยตนเองได้ (2) การสนับสนุนการมีวินัยของบุตรหลาน พ่อแม่ ผู้ปกครองญี่ปุ่นจะส่งเสริมวินัยของบุตรหลานเป็นขั้นตอนตามวัยของบุตรหลาน เช่น เมื่ออายุ 2 ปี พ่อแม่ผู้ปกครองจะสอนให้บุตรหลานถอดเสื้อผ้า

⁷¹ สิริกร สินสม, “ปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 3” (วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศึกษา วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธบุรีจบัณฑิต, 2558), 83 – 85.

รับประทานอาหาร เข้าห้องน้ำ และแปรงฟันด้วยตนเอง เมื่ออายุ 3 – 4 ปี ก็จะสอนการรับประทานอาหารที่โต๊ะอาหาร เข้าห้องน้ำแปรงฟัน และล้างหน้าด้วยตนเอง และเมื่ออายุได้ประมาณ 5 ปี พ่อแม่ผู้ปกครองก็จะให้พี่ช่วยพ่อแม่ดูแลน้อง และเปิดโอกาสให้เด็กวัยนี้คิดและตัดสินใจด้วยตนเองบ้าง⁷²

ฮิเดกิ มารูยามะ (Hideki Maruyama) ได้กล่าวถึงคุณธรรมศึกษาในประเทศญี่ปุ่น (Moral Education in Japan) ไว้ว่า คุณธรรมศึกษาในประเทศญี่ปุ่นมีอยู่ในการจัดการศึกษาในโรงเรียน เช่นเดียวกับประเทศอื่นๆ ซึ่งก็เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายการศึกษาปี 2006 มาตราที่ 2 ที่กำหนดให้ปลูกฝังคุณธรรมศึกษาและจริยธรรมในโรงเรียน ซึ่งต่อมาได้มีการปรับปรุงในปี 2008 โดยกำหนดเป้าหมายของคุณธรรมศึกษาไว้ว่า “เพื่อปลูกฝังคุณธรรมให้แก่นักเรียน รวมทั้งความคิดเชิงคุณธรรม การตัดสินใจ การมีส่วนร่วม และเจตคติไว้ในทุกกิจกรรมทางการศึกษาของโรงเรียน” ช่วงเวลาของการเรียนคุณธรรมศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายดังกล่าวข้างต้น จึงมีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในการเรียนทุกรายวิชาและในทุกกิจกรรม เนื้อหาของบทเรียนคุณธรรมศึกษาประกอบด้วย (1) คุณธรรมที่เกี่ยวกับตนเอง คือคนทุกคนมีอิสรภาพ สามารถทำในสิ่งที่เขาสามารถทำได้ด้วยตนเอง และใช้ชีวิตตามเส้นทางสายกลาง (2) คุณธรรมที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์กับผู้อื่น คือ ทุกคนจะต้องรู้ความสำคัญของมารยาทและสื่อสารกับผู้อื่นด้วยความซื่อสัตย์ (3) คุณธรรมที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์กับธรรมชาติและสิ่งที่มีชีวิต คือ ทุกคนจะต้องอยู่ร่วมกับความงามและความมหัศจรรย์ของธรรมชาติและเห็นความสำคัญของธรรมชาติและสิ่งมีชีวิต และ (4) คุณธรรมที่เกี่ยวกับกลุ่มและสังคม คือ ทุกคนจะต้องรักษาสัญญา ปฏิบัติตามกฎหมาย และเต็มใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ของประชาชน ซึ่งสื่อการเรียนการสอนคุณธรรมศึกษาจะเป็นชุดหนังสือชื่อ Kokoro no Nooto หรือ Notebook for the Heart และหลังจากที่รัฐบาลชุดใหม่เข้ามาบริหารประเทศในปี 2012 ได้มีนโยบายที่จะปฏิรูปเศรษฐกิจของญี่ปุ่นครั้งใหญ่หลังการเกิดแผ่นดินไหวและสึนามิ รัฐบาลนี้ได้กำหนดนโยบายให้เพิ่มการสอนคุณธรรมศึกษา โดยให้ทุกโรงเรียนเพิ่มเติมรายวิชาคุณธรรมศึกษาเป็นอีกรายวิชาหนึ่งซึ่งมีเวลาเรียนประมาณ 34 – 35 คาบ และจัดทำสื่อการเรียนการสอนคุณธรรมศึกษาขึ้นใหม่ชื่อ Watashitachi no Doutoku หรือ Our moral โดยได้ใช้ตั้งแต่ปี 2013 เป็นต้นมา⁷³

⁷² Nobuku Uchida. **Child Discipline in Japan: an Important Part of Parenting Where Parents Pass on Their Values to Their Children.** Tsukuba:University of Tsukuba. p.p.t.,2012.

⁷³ Hideki Maruyama. **Moral Education in Japan.** (2013). <http://www.nier.go.jp/English>

วิกเตอร์ คิปเคมบอย ซัลกองงา (Victor Kipkemboi Salgonga) (2015) ศึกษาบทบาทของการแนะแนวและการให้คำปรึกษา ในการแก้ปัญหาวิญญ์นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเมืองบาริงโก้ ประเทศเคนย่า การศึกษานำการออกแบบการวิจัยเชิงสำรวจเชิงพรรณนา ประชากรของการศึกษาเป็นนักเรียน 2624 คนในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ 23 แห่ง ครูใหญ่ 23 คนครูที่ปรึกษา 23 คนและ ครูผู้สอน 227 คน ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ที่ปรึกษาครู 79 คนและนักเรียน 912 คนมีส่วนร่วม การสุ่มแบบแบ่งชั้น ได้กลุ่มตัวอย่างครู 23 คนและนักเรียน 262 คน แบบสอบถามสามชุดสำหรับนักเรียน ครูที่ปรึกษา และการสัมภาษณ์สำหรับผู้บริหาร ผลการวิจัยพบว่า การให้คำแนะนำและการให้คำปรึกษาไม่ได้ใช้กันอย่างแพร่หลายในการแก้ไขปัญหาวิญญ์ของนักเรียน ผู้ศึกษาแนะนำว่าที่ปรึกษาควรไปรับคำแนะนำและการฝึกอบรมการให้คำปรึกษาเพื่อให้เกิดประสิทธิผล การให้คำปรึกษาเพื่อเสริมสร้างวิญญ์ของนักเรียน รัฐบาลผ่านกระทรวงการศึกษาควรมีนโยบายที่ชัดเจนในการปรับปรุงการให้คำแนะนำและบริการให้คำปรึกษาในโรงเรียนมัธยม⁷⁴

คริสทอเฟอร์ ฮอร์นเบิร์ก บอลตัน (Kristoffer Hornburg Bolton) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณธรรมศึกษาในญี่ปุ่น : อุดมรุ่งของการเริ่มต้นของคุณธรรมศึกษาแบบใหม่ (Moral Education in Japan: The coming of a New Dawn, Abe's New Moral Education) พบว่า หลังจากที่รัฐบาลภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรีอาเบะได้กำหนดให้ทุกโรงเรียนต้องจัดการเรียนการสอนรายวิชา คุณธรรมศึกษาเพิ่มเติม ส่งผลให้สภาพครูญี่ปุ่นคัดค้านการบังคับสอนคุณธรรมศึกษาแยกเป็นรายวิชาเฉพาะให้แก่ นักเรียนเนื่องจากมีการสอนคุณธรรมศึกษาสอดแทรกในทุกรายวิชาและทุกกิจกรรมในโรงเรียน อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเป็นนโยบายของรัฐบาล ทุกโรงเรียนต้องปฏิบัติตาม⁷⁵

⁷⁴ Victor Kipkemboi Salgonga “ The Role of Guidance and Counseling In Enhancing Student Secondary School in Koibatek Sub-County, baringgo County Kenya, (A Thesis Submitted to the Graduate School in Partial Fulfillment of the Requirements for the Award of the Degree of Master of Education in Guidance and Counseling of Egerton University University, 2015), accessed February 5, 2019, available from <http://41.89.96.81:8080/xmlui/handle/123456789/1364> ,Abstract.

⁷⁵ Kristoffer Hornburg Bolton. **Moral Education in Japan: The Coming of a New Dawn, Abe's New Moral Education.** Oslo: Universitetet I Oslo. Nobuku Uchida. (2012). **Child Discipline in Japan: an Important Part of Parenting Where Parents Pass on Their Values to Their Children.** Tsukuba:University of Tsukuba. pp. ,2015.

แซม แบมकिन (Sam Bamkin) ได้ทำการวิจัยเรื่องคุณธรรมศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาในประเทศญี่ปุ่น (Moral Education at Japanese elementary school) พบว่า ชาวญี่ปุ่นมีการจัดการศึกษาให้แก่เด็กญี่ปุ่น 4 ประเภท ได้แก่ (1) การจัดการศึกษาที่ศูนย์การเรียนรู้ของชุมชน (Education at Community Learning Center, Kominkan) ซึ่งประเทศญี่ปุ่นมีศูนย์การเรียนรู้ของชุมชนประมาณ 137,000 แห่ง ผู้สอนในศูนย์การเรียนรู้ของชุมชนประกอบด้วยคนที่เกษียณอายุแล้ว โดยมีการสอนให้เด็กแต่ละคนได้รับประสบการณ์ต่างๆ ได้แก่ การฝึกปฏิบัติงานศิลปะตามจารีตประเพณี การเดินรำ การทำอาหารการแบ่งปัน การพูด การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและหนังสือ ฯลฯ (2) การจัดการศึกษาที่บ้าน (Education at Home) โดยเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและครอบครัว มีการสอนเกี่ยวกับการกอดรัดแสดงความรัก การรับประทานอาหารด้วยกัน และการฟังสิ่งที่เด็กจะต้องทำที่โรงเรียน ซึ่งจะช่วยให้เด็กสามารถคิดได้อย่างลึกซึ้งและมีความสามารถทางวิชาการ (3) การจัดการศึกษาที่โรงเรียน (Education at Schools) มีการสอนคุณธรรมโดยมีการสอดแทรกลงในทุกรายวิชาและในทุกกิจกรรม และมีรายวิชาคุณธรรมศึกษาโดยเฉพาะทั้งในโรงเรียนปฐมวัย โรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเพื่อที่จะพัฒนาทักษะทางวิชาการให้เข้มแข็ง ปลูกฝังความเป็นมนุษย์ พัฒนาสุขภาพ และเสริมสร้างร่างกายให้แข็งแรง และ (4) การจัดการศึกษาในชุมชน (Education in the Community) โดยมีการสอนเกี่ยวกับการทักทายผู้คนบนถนน และการฝึกการระมัดระวังอันตราย โดยชุมชนจะมีส่วนร่วมในการสอนการคิดของเด็กอย่างลึกซึ้งและการช่วยให้เด็กปลอดภัย จากการศึกษาที่เด็กญี่ปุ่นได้เรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้ทั้งสี่แหล่ง ส่งผลให้การฝึกปฏิบัติทางด้านคุณธรรมของเด็กญี่ปุ่นเข้มแข็งมาก เด็กญี่ปุ่นได้เรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมด้วยการปฏิบัติจริง⁷⁶

ฟัตมา ซาดิก (Fatma Sadik) การศึกษาเชิงพรรณนาเพื่อตรวจสอบการรับรู้ของเด็กเกี่ยวกับระเบียบวินัยผ่านอุปนิสัยที่พัฒนาโดยพวกเขา มีนักศึกษาทั้งหมด 445 คนเข้าร่วมในการวิจัยและรวบรวมข้อมูลด้วย "การสำรวจอุปมาอุปมัยวินัย (DMS)" ที่พัฒนาโดยนักวิจัย ในตอนท้ายของการศึกษาได้รวบรวมคำอุปมา 143 ข้อ 94 ด้านบวกและด้านลบ 49 ข้อเกี่ยวกับระเบียบวินัย เด็กที่เข้าร่วมส่วนใหญ่มองว่าระเบียบวินัยเป็นปรากฏการณ์ที่ชี้ว่าพฤติกรรมของพวกเขาไร้สาระและเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับชีวิตทางสังคม การเรียนรู้และการพัฒนาการควบคุมตนเองกลไกการป้องกันการศึกษาตามแผนและสั่งการตลอดจนการทำงานร่วมกันเป็นการรับรู้วินัยเชิงบวกเพิ่มเติม ในทางกลับกันอุปมาอุปมัยเชิงลบมักจะเน้นเรื่องอำนาจและการควบคุมและคณะกรรมการวินัยถูกอธิบายว่า

⁷⁶ Sam Bamkin. *Moral Education at Japanese elementary school*. London: Winston Churchill Memorial Trust. pp. 20 – 23 ,2015.

เป็นหน่วยงานที่มีอำนาจสูงสุด จากมุมมองของนักเรียนมีการจัดระเบียบวินัยผ่านกฎของห้องเรียน และสำหรับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมครูมักจะใช้คำเตือนการตะโกน / การดูดำและการลงโทษ กฎระเบียบของโรงเรียนการแต่งกายและการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ต้องห้ามที่ทางเข้าโรงเรียน คณะกรรมการวินัยและกฎระเบียบวินัยได้รับการรายงานว่าเป็นแนวปฏิบัติที่พบบ่อยที่สุดในเรื่องระเบียบวินัยในโรงเรียน นักเรียนส่วนใหญ่ที่คิดว่าการลงโทษเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการลงโทษทางวินัย ระบุว่า การลงโทษไม่ควรเกี่ยวข้องกับความรุนแรงทางร่างกายและควรมีเหตุผล ความคาดหวังเพิ่มเติมของนักเรียนที่พบในการศึกษานี้รวมถึงการเตือนโดยไม่ต้องตะโกนทำกิจกรรมที่สนุกสนานเพื่อจัดการกับความแตกต่างของแต่ละบุคคลแจ้งให้ทุกคนทราบเกี่ยวกับกฎ การรับรู้ของเด็กเกี่ยวกับระเบียบวินัยมักได้รับผลกระทบจากครูตามด้วยครอบครัวและฝ่ายบริหารโรงเรียนตามลำดับ ⁷⁷

สรุป

การเสริมสร้างวินัย จำเป็นต้องปลูกฝัง ฝึกฝนตั้งแต่เยาว์วัย สถานศึกษามีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน ครูและบุคลากรของสถานศึกษา สามารถนำแนวคิดเกี่ยวกับ ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองของเมาเรอร์ (Mowrer) เชื่อว่าการเกิดวินัยในตนเองของบุคคลนั้น จะต้องมียุทธศาสตร์มาตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งเติบโตขึ้น สิ่งสำคัญคือความสัมพันธ์ระหว่าง ทารกกับบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูอันจะเป็นทางนำไปสู่ความสามารถใน การให้รางวัลตนเอง หรือ ความสามารถควบคุมตนเองเมื่อโตขึ้น ทฤษฎีแรงจูงใจทางจริยธรรมหรือความมีวินัยในตนเองของ เพกและฮาวิกเฮอร์ส (Peck and Havighurst) เพกและฮาวิกเฮอร์ส เชื่อว่าการควบคุมอีโก (Ego control) และการควบคุมซูเปอร์อีโก้ (Super ego control) ร่วมกันช่วยทำให้เกิดความต้องการแสดง พฤติกรรมเพื่อผู้อื่นได้อย่างสมเหตุสมผล ซึ่งพลังควบคุมของอีโก้และซูเปอร์อีโก้ของแต่ละบุคคลไม่เท่ากัน เนื่องจากได้รับความรู้จากจริยธรรมที่ทำให้บุคคลรู้ผลของการกระทำของตนไม่เท่ากัน ส่งผล ไปสู่ความมีวินัยในตนเองที่แตกต่างกับ อีกทั้งทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) เน้นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นโดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้า (Stimulus) และการตอบสนอง

⁷⁷ Fatma Sadik “ Children and Discipline: Investigating Secondary School Students’ Perception of Discipline through Metaphors” Cukurova University, TURKEY Received: September 18, 2017 Revised: November 15, 2017 Accepted: December 11, 2017

(Response) โดยสิ่งมีชีวิตจะต้องสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง อันนำไปสู่ความสามารถในการแสดงพฤติกรรมหรือการเรียนรู้ ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำของพาฟลอฟ (Ivan Pavlov) พาฟลอฟ เชื่อว่าการเรียนรู้ของสิ่งมีชีวิตเกิดจากการวางเงื่อนไข (Conditioning) ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำของสกินเนอร์ (B.F.Skinner) ซึ่งเน้นเรื่องสิ่งแวดล้อม สิ่งสนับสนุนและการลงโทษ สกินเนอร์ มองว่าพฤติกรรมของมนุษย์เป็นพฤติกรรมที่กระทำต่อสิ่งแวดล้อมของตนเอง ซึ่งการที่พฤติกรรมของมนุษย์จะคงอยู่ตลอดไป จำเป็นต้องมีการเสริมแรง ทั้ง การเสริมแรงทางบวก (Positive reinforcement) และการเสริมแรงทางลบ (Negative reinforcement) การเสริมสร้างวินัยนักเรียน จำเป็นต้องใช้แนวทางหลากหลาย จำเป็นต้องมีทั้งศาสตร์และศิลป์ ต้องมีความรู้ด้านจิตวิทยา รู้จักและเข้าใจเกี่ยวกับบุคลิกภาพของคนอย่างถ่องแท้

ซึ่งสอดคล้องกับดักลาส (Douglas) ที่ได้ค้นพบว่าคนมี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มลักษณะของคน โดยแบ่งเป็นทฤษฎี X (Theory X) และทฤษฎี Y (Theory Y) ซึ่งกลุ่มคนตามทฤษฎี X มีลักษณะสำคัญคือ คนประเภทเกียจคร้าน ในการบริหารจึงควรใช้มาตรการบังคับ มีระเบียบกฎเกณฑ์คอยกำกับ มีการควบคุมการทำงานอย่างใกล้ชิดและมีการลงโทษเป็นหลัก ส่วนกลุ่มคนตามทฤษฎี Y จะมีลักษณะสำคัญคือ คนประเภทขยัน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การเสริมสร้างวินัย เป็นการลงโทษเชิงบวก การฝึกฝน การขัดเกลา การบ่มนิสัย การเสริมสร้างวินัยนักเรียน เป็นการฝึกความเคยชิน วิธีฝึกความเคยชินที่ดีที่สุดอาศัยธรรมชาติของมนุษย์ คือใช้ธรรมชาติของมนุษย์มาเป็นเครื่องช่วย คือทำให้เป็นไปตามธรรมชาติ การฝึกคนต้องใช้ความสามารถและต้องมีระบบ ฝึกให้เป็นพฤติกรรมเคยชิน วินัยที่ฝึกฝนบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ จนกลายเป็นนิสัย จะกลายเป็นวินัยที่ยั่งยืนและถาวร ความมีวินัยเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในสังคมเพราะวินัยเป็นเสมือนกติกาที่ทำให้ทุกคนอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข⁷⁸

ดังนั้นการเสริมสร้างวินัยนักเรียน จึงเป็นหน้าที่อย่างหนึ่งที่สถานศึกษาต้องให้ความสำคัญ จำเป็นอย่างยิ่งต้องได้รับความร่วมมือของทุกภาคส่วน ใช้พลังบวร บ้าน วัด โรงเรียน ชุมชน และประเทศชาติ เป็นงานละเอียดอ่อน เพื่อให้เด็กมีความเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนที่มีต่อบุคคลอื่น และสังคมโดยรวม อันจะนำมาซึ่งความสำเร็จในการบริหารงานโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

⁷⁸ สมเด็จพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต) , **วินัยเรื่องใหญ่กว่าที่คิด** , พิมพ์ครั้งที่ 26, กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานจำกัด , 2561), 16-17.

บทที่ 3 การดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา” มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อทราบองค์ประกอบของการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา 2) เพื่อยืนยันองค์ประกอบของการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) ซึ่งใช้ทั้งระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และระเบียบวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้ผู้ให้ข้อมูลเป็นหน่วยวิเคราะห์ (Unit of Analysis) ประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการวิจัยและระเบียบวิธีการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปตามระเบียบวิธีวิจัย และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยไว้ 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมโครงการวิจัย

ผู้วิจัยเตรียมโครงการวิจัยอย่างเป็นระบบตามระเบียบวิธีการดำเนินการวิจัยเริ่มต้นด้วยการศึกษาสภาพปัญหาและความจำเป็นของการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนด้วยการศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิดทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง จากตำรา เอกสารวิชาการ ข้อมูลสารสนเทศงานวิจัยต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศจากสื่อหลากหลายทั่วไปและสื่ออิเล็กทรอนิกส์และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อวิเคราะห์นำมาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย โดยขั้นสุดท้ายของขั้นนี้เป็นการปรับแก้ไขโครงร่างการวิจัยตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาให้ไว้เสนอแนะปรับปรุงแก้ไขและนำเสนอโครงร่างการวิจัยต่อภาควิชาเพื่อขออนุมัติบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อดำเนินการทำวิจัยต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัย เป็นขั้นตอนการศึกษาวิเคราะห์กำหนดกรอบแนวคิดเพื่อสร้างและพัฒนาเครื่องมือ นำไปทดลองใช้ ปรับปรุงคุณภาพ นำเครื่องมือที่พัฒนาแล้วไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้อง วิเคราะห์ข้อมูล และแปลผลข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียดของขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษา ค้นคว้า ตัวแปร เกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา การศึกษา ค้นคว้า ตัวแปร เกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียน ผู้วิจัย กำหนดวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1.1 ศึกษา วิเคราะห์ และสรุปวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

1.2 นำข้อสรุปที่ได้มาสังเคราะห์ (Content synthesis) เป็นองค์ความรู้เกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview)

1.3 นำแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) ไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ / ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน ใช้วิธีสัมภาษณ์แบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive interview) โดยผู้วิจัยใช้วิธีคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิแบบเจาะจง (Purposive method) ผู้วิจัยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญให้มีคุณสมบัติ ดังนี้

1.3.1 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเสริมสร้างวินัยนักเรียน จำนวน 7 คน มีคุณสมบัติ ดังนี้

1.3.1.1 เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ในการบริหารโรงเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

1.3.1.2 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกด้านการบริหารการศึกษา

1.4 นำผลสรุปตัวแปรเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จากการวิเคราะห์เอกสาร และการสัมภาษณ์ มาสังเคราะห์ (Content synthesis) เพื่อนำไปสร้างเป็นข้อคำถามในแบบสอบถาม

ขั้นที่ 2 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาเครื่องมือวิจัย ดังนี้

2.1 นำตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา มาพัฒนาเป็นเครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็น (Opinionnaire)

2.2 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย โดยตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการนำเครื่องมือการวิจัยที่จัดทำขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 5 คน ตรวจสอบโดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องที่เรียกว่า IOC (Index of item objective congruence) ซึ่งพิจารณาข้อกระทงคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไป

2.3 ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยทั้งฉบับด้านความเชื่อมั่น โดยการทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย (Try out) กับผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเดียวกับการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน นำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น

(Reliability) ของแบบสอบถามด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient)⁷⁹ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .987

ขั้นที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 331 คน ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 331 คน

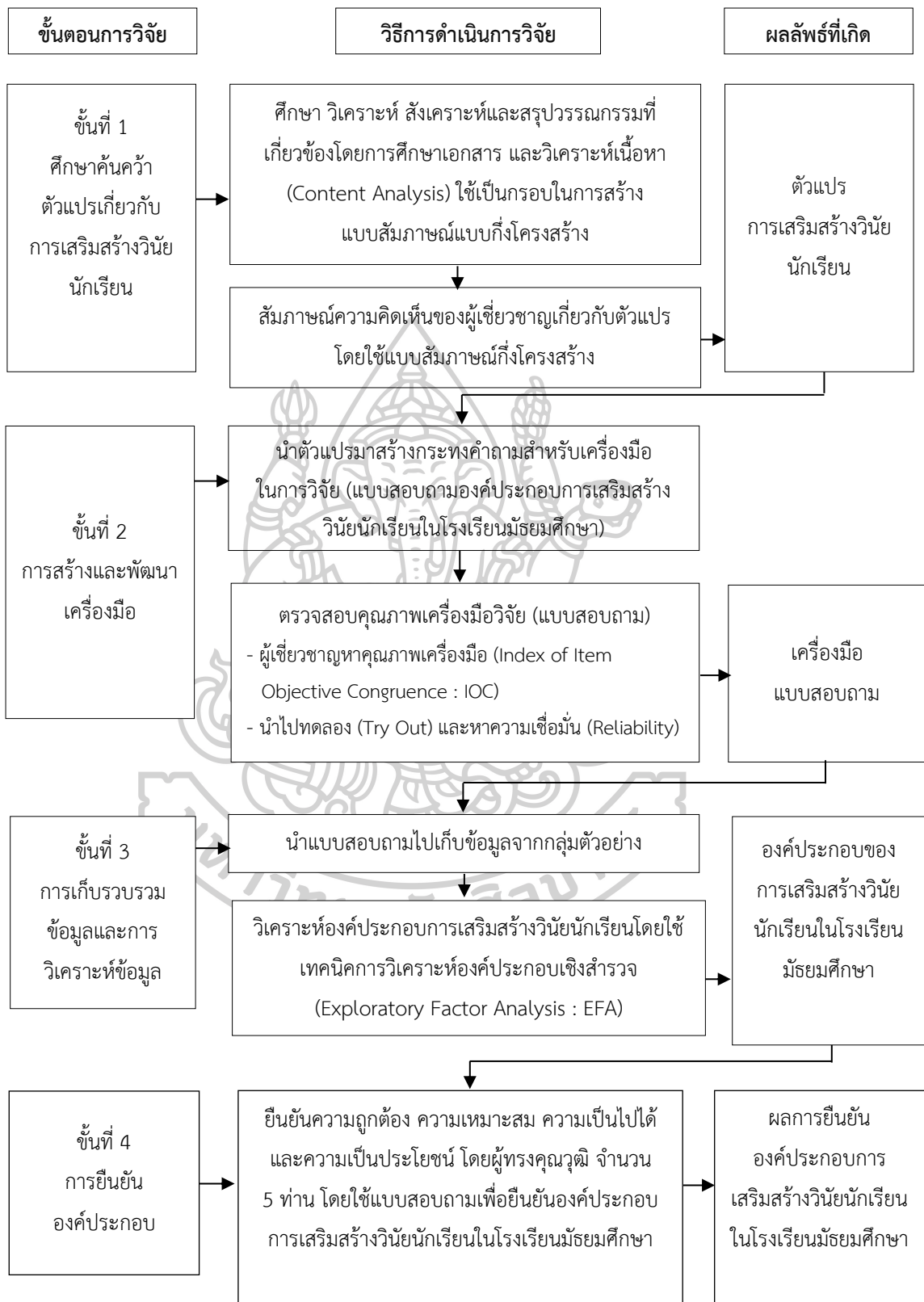
3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis : EFA) เพื่อรวมกลุ่มตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันไว้ในกลุ่มเดียวกัน วิเคราะห์องค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติทดสอบ Kaiser-Meyer- Olkin Measure of Sampling Adequacy and Bartlett's Test การสกัดองค์ประกอบด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Factor Extraction Method : Principal Component Analysis : PCA) และการหมุนแกนแบบวาริแมกซ์ (Varimax Rotation) ซึ่งเกณฑ์การเลือกตัวแปรที่เข้าอยู่ในองค์ประกอบ พิจารณาจากค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalue) ซึ่งมากกว่า 1 และถือเอาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ของตัวแปรแต่ละตัวขององค์ประกอบนั้นต้องมีค่าตั้งแต่ 0.55 ขึ้นไป และอธิบายตัวแปรตั้งแต่ 3 ตัวแปรขึ้นไป ตามวิธีของไกเซอร์ (Kaiser)⁸⁰

ขั้นที่ 4 ยืนยันองค์ประกอบ

การยืนยันองค์ประกอบของการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นขั้นตอนการนำผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษาเอกสาร และการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณมายืนยันความถูกต้อง (Accuracy standards) ความเหมาะสม (Propriety standards) ความเป็นไปได้ (Feasibility standards) และความเป็นประโยชน์ (Utility standards) ด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อยืนยันองค์ประกอบของการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ดังแสดงในแผนภูมิที่ 3

⁷⁹ Lee J. Cronbach, *Essentials of Psychological Tests*, 4th ed. (New York: Harper & Row Publishers., 1984), 164.

⁸⁰ Kaiser quoted in Barbara G. Tabachnick, and Linda S. Fidell, *Using Multivariate Statistics* (New York Haper & Row, 1983), 411.

แผนภูมิที่ 3 แสดงขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 3 การรายงานผลการวิจัย

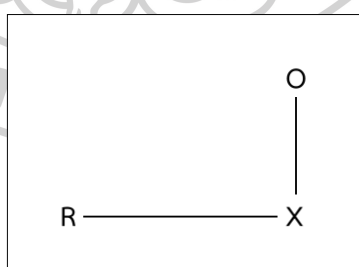
ผู้วิจัยรวบรวมผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ หลังจากนั้นจัดทำร่างรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ นำเสนอคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้อง ปรับปรุงแก้ไขตามที่คณะกรรมการเสนอแนะ จัดพิมพ์รายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อขออนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ระเบียบวิธีวิจัย

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย ซึ่งประกอบด้วย แผนแบบการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่ศึกษา การสร้างเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

แผนแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) มีแผนแบบการวิจัยในลักษณะการศึกษาแบบกลุ่มตัวอย่างเดียว ตรวจสอบสภาวะการณ์ไม่มีการทดลอง (The One –Shot, Non Experimental Case Study Design) ซึ่งสามารถเขียนเป็นแผนผัง (Diagram) ได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 4 แผนผังของแผนแบบการวิจัย

เมื่อ	R	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่ม
	X	หมายถึง	ตัวแปรต่าง ๆ ที่นำมาศึกษาตามกรอบแนวคิดของการวิจัย
	O	หมายถึง	ข้อมูลที่ได้จากศึกษากลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

การวิจัยครั้งนี้ ประชากรประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 2,358 คน (ข้อมูล 10 มิถุนายน 2562)⁸¹

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางประมาณการขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan)⁸² ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 331 คน และการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยใช้วิธีการคือ การเลือกตัวอย่างแบบแบ่งประเภท (stratified random sampling) โดยใช้โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีขั้นตอน ดังนี้

1. ใช้วิธีเลือกตัวอย่างที่เรียกว่า Cluster sampling โดยแบ่งประเทศไทยเป็นภาคต่าง ๆ 5 ภาค ได้แก่ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้
2. ในแต่ละ Cluster (ภูมิภาค) เลือกโรงเรียนโดยการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ดังรายละเอียดปรากฏในตารางที่ 1

⁸¹ กลุ่มสารสนเทศ สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ระบบสารสนเทศเพื่อบริหารการศึกษา จำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษา ข้อมูล 10 มิถุนายน 2562, เข้าถึงเมื่อ 3 ตุลาคม 2562, เข้าถึงได้จาก http://data.bopp-obec.info/emis/area_school.php

⁸² Robert V. Krejcie and Daryle W. Morgan, "Determining Sample Size for Research Activities," *Journal for Education and Psychological Measurement* No.3 (November 1970): 608.

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนโรงเรียน จำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	ประชากร โรงเรียนทั้งหมด	กลุ่มตัวอย่าง (โรงเรียน)
ภาคกลาง	450	63
ภาคเหนือ	454	64
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	187	26
ภาคตะวันออก	933	131
ภาคใต้	334	47
รวม	2,358	331

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ตัวแปรพื้นฐานและตัวแปรที่ศึกษา ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. ตัวแปรพื้นฐาน ตัวแปรที่เกี่ยวกับสถานะภาพส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ 1) เพศ 2) อายุ 3) วุฒิการศึกษา 4) วิทยฐานะ 5) ประสบการณ์ในตำแหน่งปัจจุบัน
2. ตัวแปรที่ศึกษา คือ การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ได้จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัย และความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ

เครื่องมือใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล 3 ประเภท คือ 1) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง 2) แบบสอบถามความคิดเห็น และ 3) แบบสอบถามเพื่อยืนยันองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีรายละเอียด ดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) ผู้วิจัยพัฒนาจากการทบทวนวรรณกรรม เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการค้นคว้าเกี่ยวกับตัวแปรการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ
2. แบบสอบถามความคิดเห็น (Opinionnaire) ผู้วิจัยนำไปสอบถามความคิดเห็นจากผู้ให้ข้อมูลจำนวน 331 คน ซึ่งแบบสอบถามความคิดเห็นฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-list)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับตัวแปรที่เกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert's Rating Scale)⁸³ มีรายละเอียด ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยว่าเป็นตัวแปรที่เป็นการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในระดับมากที่สุด ให้นำน้ำหนักคะแนนเท่ากับ 5

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยว่าเป็นตัวแปรที่เป็นการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในระดับมาก ให้นำน้ำหนักคะแนนเท่ากับ 4

ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยว่าเป็นตัวแปรที่เป็นการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในระดับปานกลาง ให้นำน้ำหนักคะแนนเท่ากับ 3

ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยว่าเป็นตัวแปรที่เป็นการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในระดับน้อย ให้นำน้ำหนักคะแนนเท่ากับ 2

ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยว่าเป็นตัวแปรที่เป็นการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในระดับน้อยที่สุด ให้นำน้ำหนักคะแนนเท่ากับ 1

3. แบบสอบถามเพื่อยืนยันองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยนำไปสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) พิจารณา 4 ด้าน คือ มีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยจำแนกตามประเภทของเครื่องมือการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) ดำเนินการ ดังนี้

1.1 วิเคราะห์เอกสาร (Content Analysis) จากตำรา เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อให้เป็นกรอบในการสร้างแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview)

1.2 สร้างแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview)

1.3 นำแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบ และแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

⁸³ Rensis Likert, *The Human Organization* (New York: McGraw-Hill., 1961), 74.

1.4 นำแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) ที่ได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว ไปสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน

2. แบบสอบถามความคิดเห็น (Opinionnaire) ผู้วิจัยจะจัดสร้างและพัฒนาแบบสอบถามชนิดจัดอันดับ 5 ระดับ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

2.1 นำตัวแปรการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา มาพัฒนาเป็นเครื่องมือการวิจัยในลักษณะแบบสอบถามความคิดเห็น (Opinionnaire)

2.2 นำแบบสอบถามความคิดเห็น (Opinionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา

2.3 นำเครื่องมือวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องที่เรียกว่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) ซึ่งพิจารณาข้อกระทงคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไป ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พบว่า ข้อกระทงคำถามจำนวน 110 ข้อ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 และผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนะให้ปรับข้อกระทงคำถามบางข้อ ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.4 ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยทั้งฉบับด้านความเชื่อมั่น โดยการนำไปทดลองใช้ (Try Out) จำนวน 30 ฉบับ แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ .987

3. แบบสอบถามเพื่อยืนยันองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ดำเนินการ ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเพื่อยืนยันองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) พิจารณา 4 ด้าน คือ มีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์

3.2 นำแบบสอบถามเพื่อยืนยันองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่จัดสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบ และแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.3 นำแบบสอบถามเพื่อยืนยันองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ไปสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน

5 คน เพื่อยืนยันองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน คือ

1. ผู้วิจัยทำหนังสือถึงภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิในการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยดำเนินการด้วยตนเอง
2. ผู้วิจัยทำหนังสือถึงภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือจากผู้บริหารโรงเรียน เพื่อทดลองเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ผู้วิจัยทำหนังสือคำร้องถึงบัณฑิตวิทยาลัย ผ่านทางภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือจากผู้บริหารโรงเรียน เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลแบบสอบถามความคิดเห็น (Opinionnaire) ผู้วิจัยจัดส่ง และรับคืนแบบสอบถามด้วยตนเองสำหรับโรงเรียนที่สามารถดำเนินการได้ แต่สำหรับโรงเรียนที่ติดขัดด้วย ข้อจำกัดด้านเวลา และระยะทาง ผู้วิจัยใช้วิธีการส่งและรับคืนทางไปรษณีย์ ทาง Google form
4. ผู้วิจัยทำหนังสือถึงภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญ ในการสัมภาษณ์ความคิดเห็น (Opinionnaire) เพื่อยืนยันองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 5 คน เพื่อดำเนินการเก็บข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้เป็นไปอย่างถูกต้องตามหลักระเบียบวิธีวิจัย ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลทุกขั้นตอนและนำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสรุปเป็นตัวแปรที่ศึกษา
2. การวิเคราะห์ข้อมูลการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ใช้สถิติดังนี้
 - 2.1 การวิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
 - 2.2 การวิเคราะห์ค่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ใช้ค่ามัชฌิมเลขคณิต (Arithmetic Means)

และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และแปลผลการวิเคราะห์ ข้อมูลกับเกณฑ์ ตามแนวคิดของเบสต์และคานท์ (Best and Kahn)⁸⁴ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ค่ามัชฌิมเลขคณิต 4.50-5.00 หมายถึง เป็นตัวแปรแสดงลักษณะของ การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในระดับมากที่สุด

ค่ามัชฌิมเลขคณิต 3.50-4.49 หมายถึง เป็นตัวแปรแสดงลักษณะของ การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในระดับมาก

ค่ามัชฌิมเลขคณิต 2.50-3.49 หมายถึง เป็นตัวแปรแสดงลักษณะของ การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในระดับปานกลาง

ค่ามัชฌิมเลขคณิต 1.50-2.49 หมายถึง เป็นตัวแปรแสดงลักษณะของ การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในระดับน้อย

ค่ามัชฌิมเลขคณิต 1.00-1.49 หมายถึง เป็นตัวแปรแสดงลักษณะของ การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในระดับน้อยที่สุด

2.3 การวิเคราะห์องค์ประกอบของการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) โดยการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติทดสอบ Kaiser-Meyer- Olkin Measure of Sampling Adequacy and Bartlett's Test ด้วยวิธีสกัดปัจจัยแบบการวิเคราะห์ องค์ประกอบหลัก (Factor Extraction Method : Principal Component Analysis: PCA) และการหมุนแกนแบบแวนิแม็กซ์ (varimax rotation) โดยถือว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อองค์ประกอบ โดยพิจารณาค่าความแปรปรวนของตัวแปร (eigenvalue) ที่มากกว่า 1 และถือเอาค่าองค์ประกอบ ที่ใช้ค่า factor loading ของตัวแปรของแต่ละองค์ประกอบที่มีค่าที่ 0.55 ขึ้นไป และต้องมีการรวมกลุ่มกันตั้งแต่ 3 ตัวแปรขึ้นไป ตามวิธีของไกเซอร์ (Kaiser)⁸⁵

3. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ จากแบบสอบถามเพื่อยืนยัน องค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ใช้สถิติพื้นฐานทั่วไป ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

⁸⁴ John W. Best and Jame V. Kahn, **Research in Education**, 10th ed. (Massachusetts: Pearson Education Inc., 2006), 310-311.

⁸⁵ Kaiser quoted in Barbara G. Tabachink, and Linda S. Fidell, **Using Multivariate Statistics** (New York Haper & Row, 1983), 411.

สรุป

การวิจัยเรื่อง “การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา” โดยมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อทราบองค์ประกอบของการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา 2) เพื่อทราบผลการยืนยันองค์ประกอบของการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียน ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยและระเบียบวิธีการวิจัย ดังนี้ ขั้นที่ 1 ศึกษาค้นคว้าทั่วไปเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ขั้นที่ 2 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ ขั้นที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ขั้นที่ 4 การยืนยันองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยการศึกษาวินิจฉัยครั้งนี้ได้กลุ่มตัวอย่างโดยใช้โดยการเลือกแบบ cluster sampling โดยใช้โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีขั้นตอน ดังนี้ 1) ใช้วิธีเลือกตัวอย่างที่เรียกว่า cluster sampling โดยแบ่งประเทศไทยเป็นภาคต่าง ๆ 5 ภาค ได้แก่ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ 2) ในแต่ละ cluster (ภูมิภาค) จะทำการ cluster โรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา และ 3) ในแต่ละ cluster (โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา) เลือกผู้อำนวยการโรงเรียน โดยการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) จำนวนทั้งสิ้น 331 คน เครื่องที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (semi-structured interview) 2) แบบสอบถามความคิดเห็น (Opinionnaire) และ 3) แบบสอบถามเพื่อยืนยันองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติต่อไปนี้ คือ ความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ใช้ค่ามัชฌิมเลขคณิต (Arithmetic Means) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis : EFA) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา” โดยมีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อทราบองค์ประกอบของการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา 2) เพื่อยืนยันองค์ประกอบของการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์และเสนอผลการวิเคราะห์โดยใช้ตารางประกอบคำบรรยาย แบ่งเป็น 2 ตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 องค์ประกอบของการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

1.1 ผลการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัย และการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

1.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัย

1.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

1.1.3 สรุปผลการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัย และการสัมภาษณ์

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

1.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.2.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

1.2.3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis : EFA) การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ตอนที่ 2 ผลการยืนยันองค์ประกอบของการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โดยผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา/หัวหน้ากลุ่มบริหารงาน และหัวหน้างานกิจการนักเรียน

ตอนที่ 1 องค์ประกอบของการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

1.1 ผลการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัย และการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จากการศึกษาเอกสาร วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ทั้งจากนักวิชาการ งานวิจัยในประเทศไทยและต่างประเทศ รวมถึงการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยขอเสนอผลการศึกษาออกเป็น 3 ส่วนดังนี้ คือ 1.1.1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัยในประเทศไทยและต่างประเทศ 1.1.2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ และ 1.1.3) สรุปผลการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัย และการสัมภาษณ์

1.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัยในประเทศไทยและต่างประเทศจากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร ของนักวิชาการ งานวิจัยในประเทศไทยและต่างประเทศ ดังรายละเอียดด้านล่าง สามารถสรุปเป็นตัวแปรที่เกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ดังตารางที่ 1

- A : แคทเธอริน (2012)
- B : อภินันท์ ทวีเดช (2555)
- C : ณิชฎูตมิ บุรีแสง (2556)
- D : สิริกร ไชยราช (2556)
- E : ฮิเดกิ มารูยามะ (Hideki Maruyama) (2013)
- F : ชาญชัย ศรีเพชร (2557)
- G : อภิชาติ หงส์ภู (2557)
- H : ฮินดล เดชสเถียร (2557)
- I : นามจิต จิตจักร (2558)
- J : ถิรพงษ์ ฤกษ์ขำ (2558)
- K : สิริกร สีนสม (2558)
- L : กชกร วรรณไชย (2559)
- M : จุฑารัตน์ เต็มแสง (2559)
- N : นพรัตน์ ชัยเรือง (2559)
- O : อัครเดช อินทรสถาพร (2560)
- P : สำนักงานพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา (2559)
- Q : พระพรหมคุณาภรณ์(ป.อ.ปยุตฺโต) (2561)
- R : Judy Hostetler Mullet (2014)

- S : คริสทอฟเฟอร์ ฮอร์นเบิร์ก บอลตัน (Kristoffer Hornburg Bolton) (2015)
T : แซม แบมคิน (Sam Bamkin) (2015) 2558
U : วิกเตอร์ คิปเคมบอย ซัลกอง (Victor Kipkemboi Salgonga) (2015)
V : ฟัตมา ซาดิก (Fatma Sadik)() (2017) 2560
W : วิเชียร ไชยบัง (2562)
X : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562)
Y : ร่วมจิตร ศรีวงศ์ (2563)
Z : สุริยเดว ทรีปาตี (2563)

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา (ต่อ)

ข้อ	ตัวแปร	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง																										
		A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z	
29	การนิเทศภายใน						✓						✓											✓				
30	การศึกษาดูงาน						✓																					
31	การทำให้เกิดพฤติกรรมเคยชิน						✓	✓					✓					✓										
32	การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างจิตใจ พฤติกรรม และสติปัญญาในการเสริมสร้างวินัย						✓	✓																				
33	มีการใช้แรงหนุนสภาพจิต						✓	✓										✓										
34	ไม่ใช้กฎเกณฑ์บังคับ						✓	✓						✓														
35	ระยะเวลาในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน						✓	✓																				
36	การประชาสัมพันธ์ให้เห็นความสำคัญของการเสริมสร้างวินัยนักเรียน						✓	✓																				
37	การประชุมแบบมีส่วนร่วม																								✓			
38	การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารตามแนวคิด																								✓			
39	ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการพัฒนาวินัยนักเรียน																								✓			
40	วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาวินัยนักเรียน																									✓		
41	การแต่งตั้งกรรมการเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน																									✓		
42	การวางแผนการพัฒนา																									✓		

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนมัธยมศึกษา (ต่อ)

ข้อ	หัวข้อ	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง																										
		A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z	
67	แต่งตั้งคณะกรรมการตามที่ตั้งเรียนได้ตระหนักเห็นความสำคัญและประโยชน์ของความร่วมมือของนักเรียน																							✓				
68	กำหนดกิจกรรมในการพัฒนาศักยภาพด้านความรับผิดชอบและวินัยในตนเองของนักเรียน																							✓				
69	ดำเนินการตามกิจกรรมที่กำหนด																								✓			
70	นิเทศ ติดตาม ประเมินผลระหว่างการทำกิจกรรม																								✓			
71	การปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน																								✓			
72	การเคารพสิทธิของผู้อื่น																								✓			
73	การรู้จักกาลเทศะ																								✓			
74	การประเมินและสรุปผลการดำเนินงาน																								✓			
75	การดำเนินการตามกิจกรรมที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง																								✓			
76	การให้ความรู้มากกว่าออกคำสั่ง เป้าหมายที่สำคัญในการฝึกวินัย																								✓			

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนมัธยมศึกษา (ต่อ)

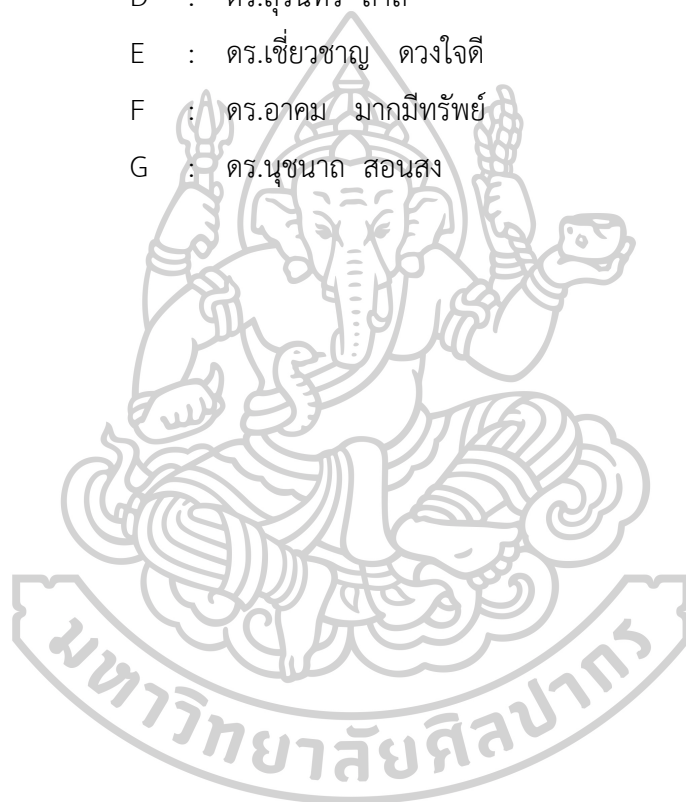
ข้อ	ตัวแปร	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z
91	สถานศึกษามีมาตรการการเสริมสร้างวินัยที่เหมาะสม																											✓
92	สถานศึกษาควรมีการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบที่ไม่เหมาะสม																											✓
93	สถานศึกษาควรมีการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับกฎระเบียบ																											✓

จากตารางที่ 2 พบว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร ของนักวิชาการวิจัยในประเทศไทย และงานวิจัยต่างประเทศ จำนวน 26 เรื่อง สามารถสังเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนมัธยมศึกษา ได้จำนวน 93 ข้อ

1.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาดังรายละเอียดในตารางที่ 3

- A : ดร.อรณิชา คชนา
- B : ดร.อรรณพ ชุมเพ็งพันธ์
- C : ดร.สมใจ สืบวัฒนพงษ์กุล
- D : ดร.สุรินทร์ สำลี
- E : ดร.เชี่ยวชาญ ดวงใจดี
- F : ดร.อาคม มากมีทรัพย์
- G : ดร.นุชนาถ สอนสง

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	ตัวแปร	ผู้เชี่ยวชาญ	A	B	C	D	E	F	G
1	พึงเสียเด็กนักเรียนหรือพึ่งความคิดเห็นของเด็กนักเรียน ด้อยการนำระเบียบวินัยนักเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ และระเบียบวินัยนักเรียนของโรงเรียน ให้นักเรียนได้อ่านศึกษา โดยผ่านคุณครูที่ปรึกษา		✓		✓	✓			
2	รับฟังความคิดเห็นของนักเรียน ว่ามีความคิดเห็นอย่างไรกับระเบียบวินัยของโรงเรียน ด้วยวิธีการจัดกิจกรรมได้ว่าที่ เรื่องระเบียบวินัยของโรงเรียนที่พึงประสงค์		✓		✓	✓	✓	✓	✓
3	ประชุมระดมความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาและหัวหน้าห้อง เรื่อง กำหนดระเบียบ		✓			✓			
4	ออกวางระเบียบวินัยของโรงเรียนให้คุณครูและนักเรียนได้วิพากษ์วิจารณ์และแสดงความคิดเห็น		✓		✓	✓	✓	✓	✓
5	นำระเบียบที่พิจารณาปรับแก้ได้แล้ว มารวบรวมเกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมของนักเรียน		✓			✓	✓		
6	ประกาศใช้ระเบียบ		✓		✓	✓	✓	✓	✓
7	ให้คุณครูที่ปรึกษา คุณครูหัวหน้าระดับชั้น และคุณครูกลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียนคอยสอดส่องกำกับดูแลพฤติกรรมของนักเรียน		✓				✓		
8	ประกาศมอบเกียรติบัตรยกย่องชมเชยนักเรียนที่มีคะแนนพฤติกรรมยอดเยี่ยมหน้าเสาธง		✓		✓	✓	✓	✓	✓
9	ให้คะแนนพฤติกรรมเชิงบวก ลงโทษเชิงบวก สร้างขวัญกำลังใจให้นักเรียน		✓		✓	✓	✓	✓	✓
10	ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการให้คะแนนพฤติกรรม ระเบียบวินัย โดยให้ประเมินตนเองให้เพื่อน และครูที่ปรึกษาประเมินด้วย		✓		✓	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

ข้อ	ตัวแปร	ผู้เชี่ยวชาญ	A	B	C	D	E	F	G
11	นำคะแนนที่ได้ไปพิจารณาให้คะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์		✓						
12	สรุปผลการประเมินระเบียบวินัยนักเรียนของโรงเรียน เพื่อปรับปรุงพัฒนาในภาคเรียนต่อไป		✓						
13	ศึกษาวិเคราะห์นโยบาย ระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง กฎหมายที่เกี่ยวข้องรวมถึงสภาพปัญหาบริบทของโรงเรียน และการส่งเสริมระเบียบวินัยในโรงเรียน			✓					
14	วางแผนงานเสริมสร้างระเบียบวินัยเชิงระบบของโรงเรียน เช่น การป้องกัน การเสริมสร้าง การเฝ้าระวัง การแก้ไข การเจรจาไกล่เกลี่ย และการกำกับติดตาม			✓					
15	การดำเนินกิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียน เช่น ข้อพึงปฏิบัติ การแต่งกาย การเข้าเรียน และข้อห้าม หรือวินัยร้ายแรง เป็นต้น			✓					
16	การเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ในการเสริมสร้างวินัย เช่น เครือข่ายผู้ปกครอง เครือข่ายครูที่ปรึกษา เครือข่ายชุมชน เป็นต้น			✓					
17	ความชัดเจนของกระบวนการเสริมสร้างวินัย			✓				✓	✓
18	การสื่อสารกับนักเรียนและผู้ปกครองด้วยเหตุผล และมนุษยธรรม			✓					
19	การเป็นแบบอย่างด้านการมีวินัยของผู้บริหาร ครู และบุคลากรภายในโรงเรียน				✓			✓	✓
20	การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเสริมสร้างวินัย จัดโครงการคุณธรรม จิตอาสา เสียสละ				✓				
21	การมีเครือข่ายชุมชน “เยาวชนดี ศรีสุพรรณ”				✓				
22	ปฐมนิเทศนักเรียน สร้างความรู้ความเข้าใจ ด้านการปรับตัว ทักษะทางสังคม ทักษะชีวิต ให้นักเรียนใหม่							✓	

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ	A	B	C	D	E	F	G
	ตัวแปร							
23	กิจกรรมสามสัปดาห์ที่ช่วยน้อง ที่ พี่ช่วยน้อง น้องเคารพพี่				✓			
24	ให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คัดกรอง นักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง ออกแบบกิจกรรมส่งเสริมพัฒนา และช่วยเหลือ				✓			
25	จัดระบบครูที่ปรึกษา จัดกิจกรรมโฮมรูม เยี่ยมบ้าน จัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมภายในชั้นเรียน				✓			
26	ส่งเสริมให้ครูพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์และวัด ประเมินผล ตามสภาพจริง โดยวัดและพัฒนา				✓			
27	ส่งเสริมให้มีกิจกรรมย่อยเชิงจิตวิทยา (วันเกียรติยศ) ให้กับนักเรียนที่มีคุณงามความดี ด้านความกตัญญู ความรับผิดชอบ จิตอาสา ฯลฯ กิจกรรมวันประทับใจ พิธีมอบประกาศนียบัตรให้นักเรียนที่จบการศึกษา				✓			
28	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างวินัย ให้ความรู้ ขอความร่วมมือประชุมผู้ปกครอง มีเครือข่ายผู้ปกครอง ร่วมเสริมสร้างวินัยให้กับนักเรียน				✓			
29	จัดกิจกรรมสร้างความรักความผูกพัน ต่อผู้มีพระคุณ ต่อโรงเรียน เช่น กิจกรรมวันไหว้ครู กิจกรรมปัจฉิมรับเทศกาล							
30	ต้องการทำอะไรอย่างต่อเนื่องเสมอ				✓			✓
31	ค่อยเป็นค่อยไปโดยมีการยืดหยุ่นตามสภาพของเด็ก						✓	
32	ควรให้นักเรียนเข้าใจถึงเหตุผลของกฎระเบียบนั้น ๆ						✓	✓
33	หลีกเลี่ยงการข่มขู่ ครรสันับสนุน ให้กำลังใจ ยกย่องชมเชยเมื่อมีโอกาส						✓	✓

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ	A	B	C	D	E	F	G
		ตัวแปร						
34	จัดทำข้อตกลงในการปฏิบัติร่วมกันในระดับครอบครัวและในสถาบันการศึกษา เพื่อให้นักเรียนทราบความคาดหวัง ส่งเสริมทางเลือกและโอกาสผ่านกิจกรรมต่าง ๆ หาแนวทางในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับระหว่างโรงเรียน ครอบครัว						✓	
35	มีความสม่ำเสมอในการปฏิบัติ ไม่ควรนำเด็กนักเรียนมาเปรียบเทียบกับ						✓	
36	ปรับเปลี่ยนเทคนิคให้เหมาะสมกับสถานการณ์						✓	
37	ให้นักเรียนได้รู้แผนงานในแต่ละวัน						✓	
38	จัดสิ่งแวดล้อมที่ดี						✓	
39	มีการเสริมสร้างวินัยเชิงบวกในห้องเรียน						✓	
40	มีการนิเทศติดตามอย่างต่อเนื่อง						✓	
41	ประเมินผลการดำเนินงาน						✓	

จากตารางที่ 3 พบว่า จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน สามารถสังเคราะห์ ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาได้จำนวน 41 ข้อ

1.1.3 สรุปผลการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัย และการสัมภาษณ์

จากที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร ของนักวิชาการในประเทศไทยและนักวิชาการในต่างประเทศ ข้อมูลงานวิจัยในประเทศไทย และงานวิจัยต่างประเทศ สามารถสังเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาได้จำนวน 93 ข้อ และจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน สามารถสังเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา 41 ข้อ จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์ ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้ทั้งสิ้นจำนวน 110 ข้อ และนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ตรวจสอบคุณภาพของตัวแปรด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity พบว่า ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา คงเหลือจำนวน 110 ข้อ ซึ่งมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยส่งแบบสอบถาม ทั้งสิ้นจำนวน 331 ฉบับ เก็บข้อมูลได้จำนวน 275 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 83.08

1.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ประสบการณ์ในการทำงาน (ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน) ขนาดโรงเรียนและภูมิภาค โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) รายละเอียดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ร้อยละของประชากร จำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา วิทยฐานะ และประสบการณ์ทำงาน
ในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน

สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	242	88.00
หญิง	33	12.00
รวม	100	100.00
2. อายุ		
30 – 40 ปี	32	11.64
41 – 50 ปี	62	22.54
51 ปีขึ้นไป	181	65.82
รวม	275	100.00
2. การศึกษาสูงสุด		
ปริญญาตรี	0	0.00
ปริญญาโท	256	93.09
ปริญญาเอก	19	6.91
รวม	275	100.00
3. วิทยฐานะ		
ชำนาญการ	24	8.73
ชำนาญการพิเศษ	227	82.54
เชี่ยวชาญ	19	6.91
เชี่ยวชาญพิเศษ	5	1.82
รวม	275	100.00
4. ประสบการณ์ทำงานใน ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน		
1 – 5 ปี	15	5.49
6 – 10 ปี	27	9.82
11 – 15 ปี	52	18.91
16 – 20 ปี	56	20.36
21 – 25 ปี	82	29.82
26 ปีขึ้นไป	43	15.64
รวม	275	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ทั้งสิ้น 275 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 88.00 เป็นเพศหญิง จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00

อายุผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอายุ 51 ปี ขึ้นไป จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 65.82 อายุ 30 – 40 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 11.64 อายุ 41 – 50 ปี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 22.54

วุฒิการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 93.09 ระดับปริญญาเอก จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 6.91

วิทยฐานะผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ จำนวน 227 คน คิดเป็นร้อยละ 82.54 ชำนาญการ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 8.73 เชี่ยวชาญ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 6.91 เชี่ยวชาญพิเศษจำนวน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.82

ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน 21 – 25 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 29.82 1 – 5 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.49 6 – 10 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9.82 11 – 15 ปี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 18.91 16 – 20 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 20.36 26 ปีขึ้นไป จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 15.64

1.2.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน

มัธยมศึกษา

การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา พิจารณาจากค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) รายละเอียดดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความเห็นด้วยว่าเป็น การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

(n=275)

ข้อ	การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา	\bar{X}	SD	ระดับความเห็นด้วยว่าเป็นการเสริมสร้างวินัย
1	สถานศึกษามีการประชุม ชี้แจง นโยบายการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	4.44	.55	มาก
2	สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องร่วมกันวิเคราะห์ SWOT เพื่อพัฒนารูปแบบและกลไกการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	4.25	.67	มาก
3	สถานศึกษามีการกำหนดยุทธศาสตร์ สร้างกลยุทธ์ และแนวทางการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	4.38	.63	มาก
4	สถานศึกษากำหนดแนวทางการพัฒนาวินัยนักเรียนผ่านกระบวนการสอนในชั้นเรียน บูรณาการกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.25	.66	มาก
5	สถานศึกษากำหนดกฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับให้ทุกคนต้องปฏิบัติตามเหมือนกัน	3.74	.67	มาก
6	สถานศึกษาสร้างความชัดเจน ความต่อเนื่องเชิงนโยบาย ของกระบวนการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	4.36	.66	มาก
7	สถานศึกษามีตัวชี้วัดเพื่อเป็นตัวบ่งชี้ระดับความสำเร็จของการดำเนินการในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนแต่ละด้าน	4.17	.78	มาก
8	สถานศึกษาจัดกิจกรรมการพัฒนาวินัย เน้นการให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดจากภายใน (Insideout) จนกลายเป็น “แรงผลักดันภายใน” (Internal change drivers) ในการสร้างจิตสำนึกเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้วยตนเอง	4.09	.79	มาก
10	สถานศึกษาจัดกิจกรรมพัฒนาครูและนักเรียนแกนนำเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาวินัยนักเรียน	4.22	.77	มาก

ตารางที่ 5 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความเห็นด้วยว่าเป็น การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา (ต่อ)

(n=275)

ข้อ	การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา	\bar{X}	SD	ระดับความเห็นด้วยว่าเป็นการเสริมสร้างวินัย
11	สถานศึกษาเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ตามกระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	4.19	.79	มาก
12	สถานศึกษาใช้กระบวนการเชิงระบบ ได้แก่ การวางแผน การป้องกัน การเสริมสร้าง การเฝ้าระวัง การแก้ไข การเจรจาไกล่เกลี่ย และการกำกับติดตาม	4.30	.60	มาก
13	ผู้บริหารสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับครูและบุคลากรในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	4.56	.61	มากที่สุด
14	สถานศึกษาควรมีการเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์ที่ไม่เหมาะสม	4.34	.90	มาก
15	สถานศึกษามีมาตรการที่เหมาะสมในการสอดส่องดูแลการละเมิดหรือการผิดระเบียบ เพื่อแก้ไขให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่ตกลงกันได้	4.34	.73	มาก
16	สถานศึกษาควรมีการสร้างหรือส่งเสริมแบบอย่างที่ดีของนักเรียน	4.63	.51	มากที่สุด
17	สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	4.32	.67	มาก
18	สถานศึกษาจัดระบบครูที่ปรึกษา จัดกิจกรรมโฮมรูม เยี่ยมบ้าน จัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมภายในชั้นเรียน	4.59	.52	มากที่สุด
19	สถานศึกษามีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียน บ้าน ชุมชน และองค์กรต่างๆ ในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	4.45	.56	มาก

ตารางที่ 5 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความเห็นด้วยว่าเป็น การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา (ต่อ)

(n=275)

ข้อ	การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา	\bar{X}	SD	ระดับความเห็นด้วยว่าเป็นการเสริมสร้างวินัย
20	สถานศึกษามีลำดับขั้นตอนการเสริมสร้างวินัยที่ชัดเจน	4.28	.68	มาก
21	สถานศึกษาจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน	4.30	.82	มาก
22	สถานศึกษาสร้างวัฒนธรรมในการทำงานร่วมกันเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน	4.29	.76	มาก
23	สถานศึกษามีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนไว้ในแผนปฏิบัติการและหลักสูตรสถานศึกษา	4.39	.68	มาก
24	สถานศึกษามีการติดตามและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ	4.32	.73	มาก
25	สถานศึกษาดำเนินงานหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวินัยให้เป็นไปตามบริบทของสถานศึกษา	4.29	.70	มาก
26	สถานศึกษาแสดงให้เห็นผลของการไม่ดำเนินการเสริมสร้างวินัยตามที่กำหนดไว้	4.18	.85	มาก
27	สถานศึกษามีการประเมินผลที่ได้ปฏิบัติตามทั้งหมดเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น	4.30	.78	มาก
28	สถานศึกษาจัดกิจกรรมสร้างความรักความเข้าใจระหว่างผู้ปกครอง และนักเรียน	4.31	.81	มาก
29	สถานศึกษาจัดห้องพิเศษ สำหรับให้คำปรึกษาแก้ปัญหาแก่นักเรียนที่มีปัญหาด้านวินัย	4.26	.82	มาก
30	สถานศึกษารณรงค์ให้มีการส่งเสริมวินัยโดยใช้สื่อต่าง ๆ ผ่านสื่อมวลชน	4.22	.86	มาก

ตารางที่ 5 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความเห็นด้วยว่าเป็น การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา (ต่อ)

(n=275)

ข้อ	การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา	\bar{X}	SD	ระดับความเห็นด้วยว่าเป็นการเสริมสร้างวินัย
31	สถานศึกษามีการปรับเรื่องการสร้างวินัย ให้ทันสมัย สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและเป็นธรรมชาติ	4.27	.74	มาก
32	สถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	4.43	.66	มาก
33	สถานศึกษากำหนดกิจกรรมในการพัฒนาศักยภาพด้านความมีวินัยนักเรียน	4.36	.76	มาก
34	สถานศึกษาดำเนินการตามกิจกรรมที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง	4.41	.67	มาก
35	สถานศึกษาจัดให้มีการนิเทศ ติดตาม ประเมินผล ระหว่างการดำเนินการ	4.26	.70	มาก
36	สถานศึกษาใช้แนวทางที่หนักแน่นมั่นคงและเสมอต้นเสมอปลาย ในการฝึกระเบียบวินัย	4.34	.69	มาก
37	สถานศึกษาใช้อำนาจปกครอง ในการออกกฎระเบียบหรือตัดสินปัญหา	4.14	.84	มาก
38	สถานศึกษามีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาช่วยรุ่นมีปัญหากรณีที่เราจัดการไม่ได้	3.94	.81	มาก
39	สถานศึกษาให้โอกาสเด็กแสดงความเสียใจและทำอะไบบางอย่างเพื่อทดแทน หรือชดใช้ความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำผิดของตนเอง	4.27	.77	มาก
40	ผู้บริหารสร้างความตระหนักให้เห็นคุณค่าของการสร้างบรรยากาศที่ดีและเอื้อต่อการสร้างวินัย	4.44	.58	มาก

ตารางที่ 5 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความเห็นด้วยว่าเป็น การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา (ต่อ)

(n=275)

ข้อ	การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา	\bar{X}	SD	ระดับความเห็นด้วยว่าเป็นการเสริมสร้างวินัย
41	สถานศึกษามีการสำรวจความคิดเห็นการมีส่วนร่วม ในการกำหนดข้อตกลงร่วมกันจากผู้เรียน ผู้สอนและ ผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อตกลงต่าง ๆ เป็น ระยะเวลาอย่างต่อเนื่อง	4.43	.64	มาก
42	สถานศึกษามีการสร้างหรือส่งเสริมแบบอย่างที่ดีของ นักเรียน	4.44	.69	มาก
43	สถานศึกษาใช้การทำให้เกิดพฤติกรรมเคยชิน จนเป็น วิถีการดำเนินชีวิต	4.34	.70	มาก
44	สถานศึกษายกร่างระเบียบวินัยของโรงเรียนให้คุณครู และนักเรียนได้วิพากษ์วิจารณ์และแสดงความคิดเห็น	4.18	.81	มาก
45	สถานศึกษานำระเบียบที่พิจารณาปรับแก้ไขแล้ว มา กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมของนักเรียน ด้านการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	4.31	.65	มาก
46	สถานศึกษาประกาศใช้ระเบียบและเกณฑ์ การเสริมสร้างวินัยนักเรียน	4.44	.58	มาก
47	สถานศึกษานำผลของการมีวินัยของนักเรียนไปเป็น คะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์	4.44	.67	มาก
48	สถานศึกษามีการสรุปผลการประเมินระเบียบวินัย นักเรียนของโรงเรียน เพื่อปรับปรุงพัฒนาในภาค เรียนต่อไป	4.33	.65	มาก
49	สถานศึกษาศึกษาวิเคราะห์นโยบาย ระเบียบ กฎหมายที่ เกี่ยวข้อง กฎหมายที่เกี่ยวข้องรวมถึงสภาพปัญหาบริบท ของโรงเรียน และการส่งเสริมระเบียบวินัยในโรงเรียน	4.38	.59	มาก

ข้อ	การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา	\bar{X}	SD	ระดับความเห็น ด้วยว่าเป็นการ เสริมสร้างวินัย
50	สถานศึกษากำหนดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียน เช่น ข้อพึงปฏิบัติ การแต่งกาย การเข้าเรียน และข้อห้าม หรือวินัยร้ายแรง เป็นต้น	4.55	.58	มากที่สุด
51	สถานศึกษาสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ในการเสริมสร้าง วินัย เช่น เครือข่ายผู้ปกครอง เครือข่าย ครูที่ปรึกษา	4.47	.54	มาก
52	สถานศึกษาสร้างความชัดเจน ความต่อเนื่อง เชิงนโยบาย ของกระบวนการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	4.30	.69	มาก
53	สถานศึกษามีการสื่อสารกับนักเรียนและผู้ปกครองด้วย เหตุผล และมนุษยธรรม	4.41	.61	มาก
54	สถานศึกษาจัดปฐมนิเทศนักเรียน สร้างความรู้ความ เข้าใจ ด้านการปรับตัว ทักษะทางสังคม ทักษะชีวิตให้กับ นักเรียนใหม่	4.30	.66	มาก
55	สถานศึกษาใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อ เสริมสร้างวินัยนักเรียน	4.17	.90	มาก
56	สถานศึกษาส่งเสริมให้มีกิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติ (วัน เกียรติยศ) ให้กับนักเรียนที่มีคุณงามความดี	4.35	.73	มาก
57	สถานศึกษามีการจัดงบประมาณในการดำเนินโครงการ เสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียนให้เพียงพอ	4.18	.80	มาก
58	สถานศึกษาจัดทำคู่มือดำเนินโครงการการเสริมสร้างวินัย นักเรียนของโรงเรียน	4.19	.79	มาก
59	สถานศึกษามีระบบกำกับ ติดตามและประเมินผลการ ดำเนินการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียนที่ชัดเจน ต่อเนื่อง	4.35	.71	มาก

ตารางที่ 5 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความเห็นด้วยว่าเป็น การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา (ต่อ)

(n=275)

ข้อ	การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา	\bar{X}	SD	ระดับความเห็นด้วยว่าเป็นการเสริมสร้างวินัย
60	สถานศึกษามีการประชุมชี้แจง นโยบายการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	4.30	.76	มาก
61	สถานศึกษามีการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม กฎระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียนอย่างเข้มข้น จริงจัง	4.25	.77	มาก
62	สถานศึกษาสร้างค่านิยมที่ดีงามเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	4.35	.59	มาก
63	สถานศึกษามีการวางแผนและการคาดคะเนผลที่จะได้รับ	4.48	.68	มาก
64	สถานศึกษามีการนำเสนอแบบอย่างที่ดี	4.34	.87	มาก
65	สถานศึกษาส่งเสริมให้ครูมีการเสริมสร้างวินัยโดยการทำให้เกิดพฤติกรรมเคยชิน	4.50	.50	มาก
66	สถานศึกษาใช้วัฒนธรรมในสังคมเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน	4.53	.54	มากที่สุด
67	สถานศึกษาให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการให้คะแนนระเบียบวินัย โดยการประเมินตนเอง เพื่อน และครูที่ปรึกษา	4.22	.77	มาก
68	สถานศึกษาจัดปฐมนิเทศนักเรียน สร้างความรู้ความเข้าใจ ด้านการปรับตัว ทักษะทางสังคม ทักษะชีวิตให้กับนักเรียนใหม่	4.53	.56	มากที่สุด
69	สถานศึกษาศึกษาสาเหตุของปัญหาที่นำไปสู่การประพฤติที่เป็นไปตามระเบียบวินัยของสถานศึกษา	4.42	.64	มาก
70	สถานศึกษามีขั้นตอนการลงโทษสถานเบาไปหนัก	4.33	.68	มาก
71	สถานศึกษาส่งเสริมให้มีกิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติ (วันเกียรติยศ) ให้กับนักเรียนที่มีคุณงามความดี	4.34	.81	มาก

ตารางที่ 5 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความเห็นด้วยว่าเป็น การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา (ต่อ)

(n=275)

ข้อ	การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา	\bar{X}	SD	ระดับความเห็นด้วยว่าเป็นการเสริมสร้างวินัย
72	สถานศึกษามีการจัดงบประมาณในการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียนให้เพียงพอ	4.31	.70	มาก
73	สถานศึกษาจัดให้มีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อพัฒนาการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียน	4.33	.69	มาก
74	ผู้บริหารกระตุ้นให้ครูและบุคลากรของโรงเรียนต้องปฏิบัติตนตามระเบียบวินัยอย่างมีเหตุผล	4.37	.70	มาก
75	สถานศึกษาต้องสร้างค่านิยมที่ดีงามเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	4.38	.62	มาก
76	สถานศึกษากำหนดมาตรการที่ไม่ใช้ความรุนแรงทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์และคำพูด	4.31	.79	มาก
77	สถานศึกษามีการให้รางวัลจากผลของการปฏิบัติตนตามที่วินัยที่ถูกต้อง	4.34	.79	มาก
78	สถานศึกษาใช้วัฒนธรรมในสังคมเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน	4.38	.76	มาก
79	สถานศึกษาศึกษาสาเหตุของปัญหาที่นักเรียนไม่ประพฤติตามระเบียบวินัยของสถานศึกษา	4.27	.81	มาก
80	สถานศึกษามีเครือข่ายชุมชนคุณธรรม เพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน	4.28	.84	มาก
81	สถานศึกษาจัดการศึกษาดูงานจากสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงด้านการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	4.23	.80	มาก
82	ผู้บริหารมีทัศนคติที่ดีต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	4.44	.65	มาก
83	ผู้บริหารปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีด้านการมีวินัย	4.43	.72	มาก
84	ผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	4.45	.64	มาก

ตารางที่ 5 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความเห็นด้วยว่าเป็น การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา (ต่อ)

(n=275)

ข้อ	การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา	\bar{X}	SD	ระดับความเห็นด้วยว่าเป็นการเสริมสร้างวินัย
85	ผู้บริหารสามารถกำหนดนโยบาย/แนวทางในการส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัย	4.34	.70	มาก
86	ผู้บริหารมีความเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้อื่น	4.42	.67	มาก
87	ผู้บริหารสามารถกระตุ้นและโน้มน้าวให้บุคลากรในโรงเรียน เห็นความสำคัญในการพัฒนาวินัย	4.28	.75	มาก
88	ผู้บริหารสามารถส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัย	4.10	.83	มาก
89	ผู้บริหารประสานความร่วมมือระหว่างโรงเรียน บ้าน ชุมชน และองค์กรต่างๆ ในการเสริมสร้างวินัย	4.33	.70	มาก
90	ผู้บริหารนิเทศ กำกับ ติดตาม ให้ข้อเสนอแนะการทำโครงการ/กิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียน	4.42	.61	มาก
91	ผู้บริหารเป็นแบบอย่างของการการมีวินัย	4.47	.63	มาก
92	ผู้บริหารกระตุ้นให้ครูและบุคลากรของโรงเรียนต้องปฏิบัติตนตามระเบียบวินัยอย่างมีเหตุผล	4.41	.69	มาก
93	ผู้บริหารมอบหมายคุณครูที่ปรึกษา คุณครูหัวหน้าระดับชั้น และคุณครูกลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียนคอยสอดส่องกำกับดูแลพฤติกรรมของนักเรียน	4.42	.70	มาก
94	ครูตระหนักและสร้างเป้าหมายการมีวินัยนักเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ต้องบูรณาการเรื่องการเสริมสร้างวินัยนักเรียนไปด้วยอย่างพิถีพิถัน	4.25	.78	มาก
95	ครู และบุคลากรภายในโรงเรียนเป็นแบบอย่างที่ดีด้านการมีวินัย	4.36	.67	มาก

ตารางที่ 5 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความเห็นด้วยว่าเป็น การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา (ต่อ)

(n=275)

ข้อ	การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา	\bar{X}	SD	ระดับความเห็น ด้วยว่าเป็นการ เสริมสร้างวินัย
96	ครูให้คำปรึกษาหารือร่วมมือกันในการปฏิบัติตนตามกฎวินัยที่ได้วางไว้	4.42	.61	มาก
97	ครูจัดกิจกรรมพิเศษที่ส่งเสริมการเสริมสร้างวินัยจัดเช่น โครงการคุณธรรม จิตอาสา กิจกรรมสานสัมพันธ์น้องพี่ กิจกรรมที่ช่วยน้อง ฯลฯ	4.43	.65	มาก
98	ครูพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์และวัด ประเมินผลตามสภาพจริง	4.39	.63	มาก
99	ครูเปิดโอกาสให้เด็กช่วยกันสร้างข้อตกลง กฎระเบียบร่วมกัน	4.33	.64	มาก
100	ส่งเสริมวินัยจากเรื่องที่ย่ายในชีวิตประจำวัน	4.50	.62	มากที่สุด
101	ครูใช้การแก้ปัญหาแบบไม่มีการลงโทษ	4.41	.63	มาก
102	ครูให้คำแนะนำผู้กระทำผิดวินัยนักเรียนเป็นการส่วนตัวอย่างไม่เป็นทางการ	4.27	.77	มาก
103	ครูมีการเสริมสร้างวินัยเชิงลบหรือเชิงรับ เพื่อป้องกันและจัดการกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์	4.45	.65	มาก
104	ครูมีการเสริมสร้างวินัยเชิงบวกหรือเชิงรุก เพื่อสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและเป็นมิตร และสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดี	4.33	.60	มาก
105	นักเรียนตระหนักและเห็นความสำคัญของการมีวินัย	4.42	.69	มาก
106	นักเรียนเป็นผู้คิด ลงมือทำ และนำเสนอกิจกรรมที่เสริมสร้างวินัยด้วยตนเอง	4.31	.75	มาก
107	นักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	4.34	.67	มาก

ตารางที่ 5 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความเห็นด้วยว่าเป็น การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา (ต่อ)

(n=275)

ข้อ	การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา	\bar{X}	SD	ระดับความเห็นด้วยว่าเป็นการเสริมสร้างวินัย
108	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างวินัย ให้ความรู้ ขอความร่วมมือ ประชุมผู้ปกครอง มีเครือข่าย ผู้ปกครอง ร่วมเสริมสร้างวินัยให้กับนักเรียน	4.28	.83	มาก
109	กรรมการสถานศึกษา/ผู้ปกครอง/ชุมชน/องค์กรต่างๆ มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน	4.29	.79	มาก
110	กรรมการสถานศึกษา/ผู้ปกครอง/ชุมชน/องค์กรต่างๆ ให้การสนับสนุนในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน	4.44	.71	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า โดยตัวแปรต่าง ๆ มีค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) อยู่ระหว่าง 3.74 – 4.63 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) อยู่ระหว่าง .50 – .90 ตัวแปรที่มีค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) สูงสุด คือ ข้อ 18 สถานศึกษาควรมีการสร้างหรือส่งเสริมแบบอย่างที่ดีของนักเรียน (\bar{X} = 4.63 , SD = .51) ส่วนตัวแปรที่มีค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ต่ำสุด คือข้อ 5 สถานศึกษาไม่ควรตั้งกฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับมากเกินไป (\bar{X} = 3.74 , SD = .67)

1.2.3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis : EFA) การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis : EFA) โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติทดสอบ Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy and Bartlett's Test การสกัดองค์ประกอบด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Factor Extraction Method : Principal Component Analysis : PCA) และการหมุนแกนแบบแวนริแมกซ์ (Varimax Rotation)

ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ มีข้อตกลงเบื้องต้นคือ ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันซึ่งพิจารณาจากค่า KMO ที่มีค่าเข้าใกล้ 1.00 และ Bartlett's Test เพื่อทดสอบสมมติฐาน

H_0 : ตัวแปรต่าง ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_1 : ตัวแปรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กัน

ซึ่งผลการทดสอบความเหมาะสมของข้อมูล รายละเอียดดังตารางที่ 8

ตารางที่ 6 การทดสอบความเหมาะสมของข้อมูล

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.	.822
Bartlett's Test of Sphericity Approx. Chi-Square	40020.348
Df	5995
Sig.	.000

จากตารางที่ 6 แสดงผลการทดสอบ KMO ของข้อมูลตัวแปรการเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยมีค่า KMO เท่ากับ .822 ซึ่งมีความมากกว่า 0.80 และมีค่าเข้าใกล้ 1.00 หมายถึง ข้อมูลมีความเหมาะสมเพียงพอในการนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ต่อไปได้ และเมื่อทดสอบสมมติฐานด้วย Bartlett's Test of Sphericity พบว่า มีค่า Chi-Square เท่ากับ 40020.348 และค่า Sig เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 จึงปฏิเสธ H_0 หมายความว่า ตัวแปรที่เกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความสัมพันธ์กันและเป็นข้อมูลที่เหมาะสมในการนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ต่อไป

ในการวิเคราะห์องค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยการสกัดปัจจัยด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Factor Extraction Method : Principal Component Analysis : PCA) และการหมุนแกนแบบแวนริแมกซ์ (Varimax Rotation) มีข้อตกลงเบื้องต้นคือ แต่ละองค์ประกอบ (Component) มีค่าไอเกน (Eigenvalue) มากกว่า 1.00 ตามแนวคิดของ Kaiser ค่าน้ำหนักปัจจัยแต่ละตัว (Factor Loading) มากกว่า 0.50 ผลการสกัดองค์ประกอบ พบว่า ได้ องค์ประกอบตามเงื่อนไขข้างต้น จำนวน 22 องค์ประกอบ รายละเอียดดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าความแปรปรวนของการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

องค์ประกอบ (component)	Extraction Sums of Squared Loadings			Rotation Sums of Squared Loadings		
	ค่าความแปรปรวน (Eigenvalue)	ค่าร้อยละของความแปรปรวน (% of Variance)	ค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative % of Variance)	ค่าความแปรปรวน (Eigenvalue)	ค่าร้อยละของความแปรปรวน (% of Variance)	ค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative % of Variance)
1*	35.031	31.846	31.846	24.858	22.598	22.598
2*	16.277	14.797	46.644	19.578	17.798	40.396
3*	4.441	4.037	50.681	6.253	5.685	46.080
4*	3.222	2.930	53.610	4.858	4.416	50.497
5	2.679	2.436	56.046	2.727	2.479	52.976
6	2.575	2.341	58.387	2.306	2.097	55.072
7	2.533	2.303	60.690	2.276	2.070	57.142
8	2.365	2.150	62.840	2.226	2.024	59.165
9	2.203	2.003	64.842	2.092	1.901	61.067
10	1.936	1.760	66.602	2.079	1.890	62.956
11	1.831	1.665	68.267	2.040	1.854	64.811
12	1.787	1.625	69.891	1.993	1.812	66.623
13	1.724	1.567	71.458	1.974	1.794	68.417
14	1.610	1.463	72.922	1.942	1.766	70.183
15	1.462	1.329	74.250	1.896	1.724	71.907
16	1.348	1.226	75.476	1.791	1.628	73.535
17	1.335	1.213	76.690	1.787	1.625	75.160
18	1.265	1.150	77.840	1.736	1.579	76.739
19	1.162	1.056	78.896	1.663	1.512	78.250
20	1.094	.995	79.891	1.437	1.306	79.556
21	1.047	.952	80.843	1.258	1.144	80.700
22	1.024	.930	81.773	1.180	1.073	81.773

* องค์ประกอบที่มีจำนวนตัวแปรบรรยายตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไปและมีค่าน้ำหนักปัจจัย (Factor Loading) ของแต่ละตัวแปรเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป

จากตารางที่ 7 พบว่า ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจการเสริมแรงทางลบโดยผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยการสกัดปัจจัยด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Factor Extraction Method : Principal Component Analysis : PCA) และการหมุนแกนแบบ แวริแมกซ์ (Varimax Rotation) มีองค์ประกอบที่มีค่าไอเกน (Eigenvalue) มากกว่า 1.00 ตามแนวคิดของ Kaiser จำนวน 22 องค์ประกอบซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนรวมได้ทั้งหมด เท่ากับร้อยละ 81.773

เมื่อพิจารณาความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues) มากกว่า 1.00 ในการเลือก องค์ประกอบจากจำนวนตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบต้องมีตัวแปรบรรยายองค์ประกอบนั้น ๆ ตั้งแต่ 3 ตัวแปรขึ้นไป ตามแนวคิดของ Kaiser และมีค่าน้ำหนักปัจจัยแต่ละตัว (Factor Loading) ในแต่ละตัวแปรตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป พบว่า มี 4 องค์ประกอบเท่านั้นที่เป็นไปตามเกณฑ์การพิจารณา รายละเอียดดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบหลังจากการหมุน

ลำดับ	ตัวแปร	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading)			
		องค์ประกอบที่ 1	องค์ประกอบที่ 2	องค์ประกอบที่ 3	องค์ประกอบที่ 4
1	A77	.838			
2	A85	.828			
3	A80	.822			
4	A78	.815			
5	A76	.807			
6	A109	.805			
7	A108	.763			
8	A81	.762			
9	A94	.752			
10	A98	.749			
11	A74	.735			

ลำดับ	ตัวแปร	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading)			
		องค์ประกอบที่ 1	องค์ประกอบที่ 2	องค์ประกอบที่ 3	องค์ประกอบที่ 4
12	A86	.728			
13	A70	.713			
14	A91	.711			
15	A75	.707			
16	A97	.703			
17	A84	.703			
18	A104	.699			
19	A71	.699			
20	A110	.694			
21	A79	.685			
22	A54	.682			
23	A83	.677			
24	A82	.674			
25	A57	.672			
26	A62	.672			
27	A72	.670			
30	A58	.657			
31	A60	.636			
32	A102	.636			
33	A61	.633			
34	A69	.633			
35	A93	.616			
36	A56	.614			
37	A67	.608			
38	A107	.605			

ลำดับ	ตัวแปร	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading)			
		องค์ประกอบที่ 1	องค์ประกอบที่ 2	องค์ประกอบที่ 3	องค์ประกอบที่ 4
39	A53	.587			
40	A73	.583			
41	A99	.579			
42	A88	.575			
43	A106	.554			
44	A105	.546			
45	A96	.521			
46	A87	.510			
47	A52	.507			
48	A27		.849		
49	A30		.832		
50	A31		.826		
51	A35		.787		
52	A28		.781		
53	A36		.772		
54	A44		.755		
55	A10		.750		
56	A7		.737		
57	A8		.729		
58	A20		.722		
59	A41		.714		
60	A15		.706		
61	A26		.700		
62	A24		.697		
63	A21		.692		

ลำดับ	ตัวแปร	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading)			
		องค์ประกอบที่ 1	องค์ประกอบที่ 2	องค์ประกอบที่ 3	องค์ประกอบที่ 4
64	A11		.681		
65	A48		.668		
66	A17		.659		
67	A9		.649		
68	A34		.645		
69	A12		.641		
70	A4		.631		
71	A29		.628		
72	A25		.625		
73	A33		.620		
74	A47		.613		
75	A49		.612		
76	A45		.611		
77	A22		.594		
78	A6		.589		
79	A3		.579		
80	A32		.572		
81	A38		.539		
82	A2		.538		
83	A19		.521		
84	A42			.796	
85	A50			.765	
86	A13			.715	
87	A40			.713	
88	A16			.568	

ลำดับ	ตัวแปร	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading)			
		องค์ประกอบที่ 1	องค์ประกอบที่ 2	องค์ประกอบที่ 3	องค์ประกอบที่ 4
89	A18			.552	
90	A63				.681
91	A100				.676
92	A92				.657
93	A90				.578
94	A66				.575
95	A51				.512
	รวมทั้งสิ้น	47 ตัวแปร	36 ตัวแปร	6 ตัวแปร	6 ตัวแปร

จากตารางที่ 8 พบว่า การเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา มี 4 องค์ประกอบ จำนวน 95 ตัวแปร ประกอบด้วย องค์ประกอบที่ 1 จำนวน 47 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 2 จำนวน 36 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 3 จำนวน 6 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 4 จำนวน 6 ตัวแปร

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเพื่อสกัดตัวแปรให้เหลือตัวแปรที่สำคัญของปัจจัยด้วยวิธีการสกัดองค์ประกอบแบบการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principal Component Analysis : PCA) แล้วได้องค์ประกอบเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา 4 องค์ประกอบ โดยมีรายละเอียดของตัวแปร รายละเอียดดังตารางที่ 9 - 23

ตารางที่ 9 องค์ประกอบที่ 1

ลำดับ	ตัวแปร	การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา	น้ำหนัก องค์ประกอบ
1	A77	สถานศึกษามีการให้รางวัลจากผลของการปฏิบัติตนตามที่วินัย ที่ถูกต้อง	0.838
2	A85	ผู้บริหารสามารถกำหนดนโยบาย/แนวทางในการส่งเสริมให้ นักเรียนมีวินัย	0.828
3	A80	สถานศึกษามีเครือข่ายชุมชนคุณธรรม เพื่อเสริมสร้างวินัย นักเรียน	0.822
4	A78	สถานศึกษาใช้วัฒนธรรมในสังคมเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน	0.815
5	A76	สถานศึกษากำหนดมาตรการที่ไม่ใช้ความรุนแรง ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์และคำพูด	0.807
6	A109	กรรมการสถานศึกษา/ผู้ปกครอง/ชุมชน/องค์กรต่างๆ มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน	0.805
7	A108	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างวินัย ให้ความรู้ ขอความ ร่วมมือ ประชุมผู้ปกครอง มีเครือข่ายผู้ปกครอง ร่วมเสริมสร้าง วินัยให้กับนักเรียน	0.763
8	A81	สถานศึกษาจัดการศึกษาดูงานจากสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงด้าน การเสริมสร้างวินัยนักเรียน	0.762
9	A94	ครูตระหนักและสร้างเป้าหมายการมีวินัยนักเรียน ด้วยการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนที่ต้องบูรณาการเรื่องการเสริมสร้าง วินัยนักเรียนไปด้วยอย่างพิถีพิถัน	0.752
10	A98	ครูพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์และวัด ประเมินผล ตาม สภาพจริง	0.749
11	A74	ผู้บริหารกระตุ้นให้ครูและบุคลากรของโรงเรียนต้องปฏิบัติตน ตนตามระเบียบวินัยอย่างมีเหตุผล	0.735
12	A86	ผู้บริหารมีความเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้อื่น	0.728
13	A70	สถานศึกษามีขั้นตอนการลงโทษสถานเบาไปหนัก	0.713
14	A91	ผู้บริหารเป็นแบบอย่างของการการมีวินัย	0.711
15	A75	สถานศึกษาต้องสร้างค่านิยมที่ดีงามเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัย นักเรียน	0.707

ลำดับ	ตัวแปร	การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา	น้ำหนัก องค์ประกอบ
16	A97	ครูจัดกิจกรรมพิเศษที่ส่งเสริมการเสริมสร้างวินัย จัดเช่น โครงการคุณธรรม จิตอาสา กิจกรรมสานสัมพันธ์น้องพี่ กิจกรรมที่ช่วยน้อง ฯลฯ	0.703
17	A84	ผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัย นักเรียน	0.703
18	A104	ครูมีการเสริมสร้างวินัยเชิงบวกหรือเชิงรุก เพื่อสร้างบรรยากาศ ที่อบอุ่นและเป็นมิตร และสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดี	0.699
19	A71	สถานศึกษาส่งเสริมให้มีกิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติ (วันเกียรติยศ) ให้กับนักเรียนที่มีคุณงามความดี	0.699
20	A110	กรรมการสถานศึกษา/ผู้ปกครอง/ชุมชน/องค์กรต่างๆ ให้การสนับสนุนในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน	0.694
21	A79	สถานศึกษาศึกษาสาเหตุของปัญหาที่นักเรียน ไม่ประพฤติตามระเบียบวินัยของสถานศึกษา	0.685
22	A54	สถานศึกษาจัดปฐมนิเทศนักเรียน สร้างความรู้ความเข้าใจ ด้านการปรับตัว ทักษะทางสังคม ทักษะชีวิตให้กับนักเรียนใหม่	0.682
23	A83	ผู้บริหารปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีด้านการมีวินัย	0.677
24	A82	ผู้บริหารมีทัศนคติที่ดีต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	0.674
25	A57	สถานศึกษามีการจัดงบประมาณในการดำเนินโครงการ เสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียนให้เพียงพอ	0.672
26	A62	สถานศึกษาสร้างค่านิยมที่ดีงามเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัย นักเรียน	0.672
27	A72	สถานศึกษามีการจัดงบประมาณในการดำเนินโครงการ เสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียนให้เพียงพอ	0.670
28	A95	ครู และบุคลากรภายในโรงเรียนเป็นแบบอย่างที่ดี ด้านการมีวินัย	0.666
29	A59	สถานศึกษามีระบบกำกับ ติดตามและประเมินผลการ ดำเนินการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียนที่ชัดเจน ต่อเนื่อง	0.664

ลำดับ	ตัวแปร	การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา	น้ำหนัก องค์ประกอบ
30	A58	สถานศึกษาจัดทำคู่มือดำเนินโครงการการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียน	0.657
31	A60	สถานศึกษามีการประชุมชี้แจง นโยบายการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	0.636
32	A102	ครูให้คำแนะนำผู้กระทำผิดวินัยนักเรียนเป็นการส่วนตัวอย่างไม่เป็นทางการ	0.636
33	A61	สถานศึกษามีการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียนอย่างเข้มข้น จริงจัง	0.633
34	A69	สถานศึกษาศึกษาสาเหตุของปัญหาที่นำไปสู่การประพฤติที่เป็นไปตามระเบียบวินัยของสถานศึกษา	0.633
35	A93	ผู้บริหารมอบหมายคุณครูที่ปรึกษา คุณครูหัวหน้าระดับชั้น และคุณครูกลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียนคอยสอดส่องกำกับดูแลพฤติกรรมของนักเรียน	0.616
36	A56	สถานศึกษาส่งเสริมให้มีกิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติ (วันเกียรติยศ) ให้กับนักเรียนที่มีคุณงามความดี	0.614
37	A67	สถานศึกษาให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการให้คะแนนระเบียบวินัยโดยการประเมินตนเอง เพื่อน และครูที่ปรึกษา	0.608
38	A107	นักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	0.605
39	A53	สถานศึกษามีการสื่อสารกับนักเรียนและผู้ปกครองด้วยเหตุผลและมนุษยธรรม	0.587
40	A73	สถานศึกษาจัดให้มีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อพัฒนาการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียน	0.583
41	A99	ครูเปิดโอกาสให้เด็กช่วยกันสร้างข้อตกลง กฎระเบียบร่วมกัน	0.579
42	A88	ผู้บริหารสามารถส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัย	0.575
43	A106	นักเรียนเป็นผู้คิด ลงมือทำ และนำเสนอกิจกรรมที่เสริมสร้างวินัยด้วยตนเอง	0.554
44	A105	นักเรียนตระหนักและเห็นความสำคัญของการมีวินัย	0.546

ลำดับ	ตัวแปร	การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา	น้ำหนักองค์ประกอบ
45	A96	ครูให้คำปรึกษาหารือ ร่วมมือกันในการปฏิบัติตามกฎวินัยที่ได้วางไว้	0.521
46	A87	ผู้บริหารสามารถกระตุ้นและโน้มน้าวให้บุคลากรในโรงเรียน เห็นความสำคัญในการพัฒนาวินัย	0.510
47	A52	สถานศึกษาสร้างความชัดเจน ความต่อเนื่องเชิงนโยบาย ของกระบวนการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	0.507
ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues)			24.858
ค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance)			22.598
ค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative percent of Variance)			22.598

จากตารางที่ 9 พบว่า องค์ประกอบที่ 1 ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรสำคัญ จำนวน 47 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.507-0.807 มีค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues) เท่ากับ 24.858 ค่าร้อยละของความแปรปรวนของตัวแปร (Percent of Variance) เท่ากับ 40.076 และค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative Percent of Variance) เท่ากับ 22.598

ดังนั้น เมื่อเทียบค่าความแปรปรวนกับตัวอื่น ๆ แล้วพบว่า องค์ประกอบที่ 1 นี้ มีความสำคัญเป็นอันดับ 1 ผู้วิจัยตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “นโยบายและกลยุทธ์” (Policy and Strategy)และเนื่องจากองค์ประกอบที่ 1 มีตัวแปรที่สังเกตได้มากถึง 47 ตัวแปร ผู้วิจัยจึงประสงค์จะทำการคำนวณซ้ำ เพื่อทราบองค์ประกอบย่อย ดังรายละเอียดต่อไปนี้ ผู้วิจัยได้นำตัวแปรองค์ประกอบที่ 1 จำนวน 47 ตัวแปร มาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis : EFA) โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติทดสอบ Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy and Bartlett's Test การสกัดองค์ประกอบด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Factor Extraction Method : Principal Component Analysis : PCA) และการหมุนแกนแบบแวนแมกซ์ (Varimax Rotation) ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ มีข้อตกลงเบื้องต้นคือ ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันซึ่งพิจารณาจากค่า KMO ที่มีค่าเข้าใกล้ 1.00 และ Bartlett's Test เพื่อทดสอบสมมติฐาน

H_0 : ตัวแปรต่าง ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

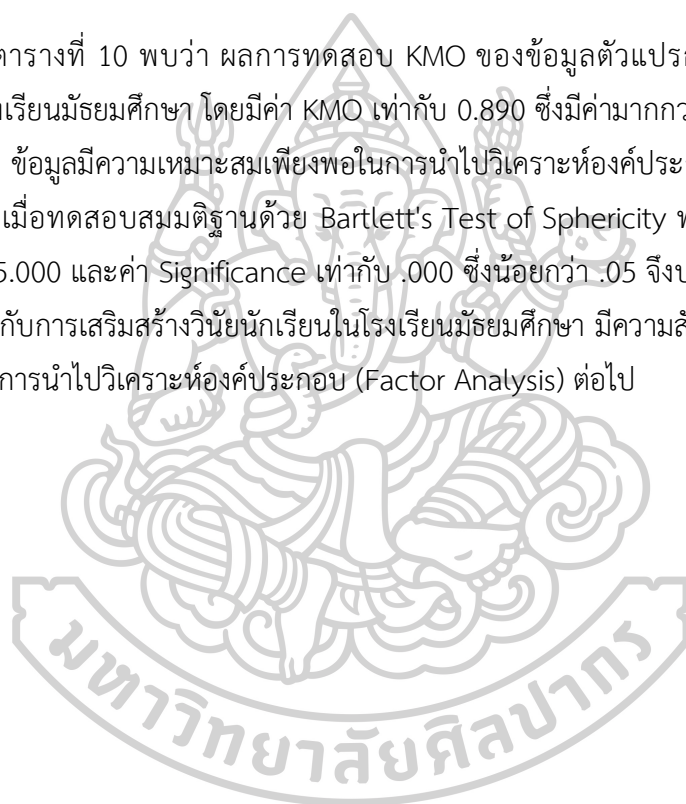
H_1 : ตัวแปรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กัน

ซึ่งผลการทดสอบความเหมาะสมของข้อมูล รายละเอียดดังตารางที่ 15

ตารางที่ 10 การทดสอบความเหมาะสมของข้อมูล การวิเคราะห์ค่า KMO (Meyer – Olkin Measure of Sampling Adequacy) และ วิเคราะห์ค่าสถิติทดสอบ Bartlett's Test of Sphericity องค์ประกอบที่ 1

Kaiser-Meyer – Olkin Measure of Sampling Adequacy.		0.890
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi-Square	15435.000
	Df	903
	Sig	.000

จากตารางที่ 10 พบว่า ผลการทดสอบ KMO ของข้อมูลตัวแปรการเสริมสร้างวินัยของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยมีค่า KMO เท่ากับ 0.890 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.80 และมีค่าเข้าใกล้ 1.00 หมายถึง ข้อมูลมีความเหมาะสมเพียงพอในการนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ต่อไปได้ และเมื่อทดสอบสมมติฐานด้วย Bartlett's Test of Sphericity พบว่า มีค่า Chi-Square เท่ากับ 15435.000 และค่า Significance เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 จึงปฏิเสธ H_0 หมายความว่า ตัวแปรที่เกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความสัมพันธ์กันและเป็นข้อมูลที่เหมาะสมในการนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ต่อไป

ในการวิเคราะห์องค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยการสกัดปัจจัยด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Factor Extraction Method : Principal Component Analysis : PCA) และการหมุนแกนแบบแวนิแมกซ์ (Varimax Rotation) รายละเอียดดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 แสดงองค์ประกอบย่อยและค่าความแปรปรวนของตัวแปรขององค์ประกอบที่ 1

Component	Extraction Sums of Squared			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative % of Variance	Total	% of Variance	Cumulative % of Variance
1	25.522	54.302	54.302	10.625	22.606	22.606
2	2.751	5.852	60.154	5.286	11.247	33.853
3	2.208	4.698	64.852	4.914	10.455	44.308
4	1.631	3.470	68.322	4.762	10.132	54.440
5	1.483	3.155	71.477	4.054	8.625	63.065
6	1.412	3.004	74.481	2.938	6.251	69.317
7	1.207	2.568	77.048	2.548	5.421	74.737
8	1.112	2.367	79.415	2.198	4.678	79.415

จากตารางที่ 11 แสดงจำนวนองค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบ **นโยบายและกลยุทธ์” (Policy and Strategy)** พบว่า องค์ประกอบที่มีค่าความแปรปรวนของตัวแปร มี 8 องค์ประกอบย่อย เมื่อหมุนแกนแล้วอธิบายความแปรปรวนได้ทั้งหมดร้อยละ 79.415 และเมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การคัดเลือกองค์ประกอบโดยไม่ได้กำหนดค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Free loading) มีค่าความแปรปรวนมากกว่า 1 และมีตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบได้มากกว่า 3 ตัวแปรขึ้นไป พบว่ามีเพียง 8 องค์ประกอบย่อยที่มีคุณสมบัติเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ องค์ประกอบย่อยที่ 1 – 8 ซึ่งเมื่อหมุนแกนแล้ว องค์ประกอบย่อยลำดับแรกมีค่าความแปรปรวนสูงสุดเท่ากับ 10.625 สามารถอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดได้ร้อยละ 22.606 องค์ประกอบย่อยลำดับที่ 2 มีค่าความแปรปรวน 5.286 สามารถอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดได้ร้อยละ 11.247 องค์ประกอบย่อยลำดับที่ 3 มีค่าความแปรปรวน 4.914 สามารถอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดได้ร้อยละ 10.455 และองค์ประกอบย่อยลำดับที่ 4 มีค่าความแปรปรวน 4.762 สามารถอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดได้ร้อยละ 10.132 องค์ประกอบย่อยลำดับที่ 5 มีค่าความแปรปรวน 4.054 สามารถอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดได้ร้อยละ 8.625 องค์ประกอบย่อยลำดับที่ 6 มีค่าความแปรปรวน 2.938 สามารถอธิบายความแปรปรวน

ทั้งหมดได้ร้อยละ 6.251 องค์ประกอบย่อยลำดับที่ 7 มีค่าความแปรปรวน 2.548 สามารถอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดได้ร้อยละ 5.421 และองค์ประกอบย่อยลำดับที่ 8 มีค่าความแปรปรวน 2.198 สามารถอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดได้ร้อยละ 4.678

สำหรับน้ำหนักองค์ประกอบย่อยและตัวแปรที่อธิบายในแต่ละองค์ประกอบย่อยหลังหมุนแกนแสดงไว้ในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 แสดงน้ำหนักองค์ประกอบย่อยและตัวแปรที่อธิบายในแต่ละองค์ประกอบย่อยหลังหมุนแกนขององค์ประกอบที่ 1

ลำดับที่	ตัวแปร	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ							
		1	2	3	4	5	6	7	8
1	A105	.845							
2	A99	.822							
3	A104	.718							
4	A69	.695							
5	A91	.690							
6	A75	.677							
7	A110	.648							
8	A62	.619							
9	A67	.604							
10	A85	.594							
11	A86	.590							
12	A76	.542							
13	A81	.537							
14	A107	.510							
15	A80	.468							
16	A72	.513							
17	A108	.486							
18	A74	.484							
19	A70	.409							
20	A82		.699						

ลำดับที่	ตัวแปร	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ							
		1	2	3	4	5	6	7	8
21	A79		.545						
22	A84		.532						
23	A71		.485						
24	A78		.441						
25	A98			.709					
26	A97			.578					
27	A77			.571					
28	A102			.553					
29	A109			.445					
30	A60				.684				
31	A58				.667				
32	A59				.633				
33	A54				.575				
34	A83				.290				
35	A56					.760			
36	A53					.715			
37	A57					.584			
38	A61					.508			
39	A93						.774		
40	A95						.664		
41	A106						.314		
42	A87							.819	
43	A88							.546	
44	A94							.407	
45	A96								.811
46	A73								.539
47	A52								.411
	รวมทั้งสิ้น	19	5 ตัว	5 ตัว	5 ตัว	4 ตัว	3 ตัว	3 ตัว	3 ตัว

ลำดับที่	ตัวแปร	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ							
		1	2	3	4	5	6	7	8
		ตัวแปร	แปร	แปร	แปร	แปร	แปร	แปร	แปร

จากตารางที่ 12 พบว่า องค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบ **นโยบายและกลยุทธ์” (Policy and Strategy)** ที่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ มีค่าความแปรปรวนมากกว่าหรือเท่ากับ 1 โดย ไม่กำหนดค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Free Loading) และมีตัวแปรที่บรรยายแต่ละองค์ประกอบย่อย ตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไป มี 8 องค์ประกอบย่อย คือ องค์ประกอบที่ 1 จำนวน 19 ตัวแปร องค์ประกอบย่อยที่ 2 จำนวน 5 ตัวแปร องค์ประกอบย่อยที่ 3 จำนวน 5 ตัวแปร องค์ประกอบย่อยที่ 4 จำนวน 5 ตัวแปร องค์ประกอบย่อยที่ 5 จำนวน 4 ตัวแปร องค์ประกอบย่อยที่ 6 จำนวน 3 ตัวแปร องค์ประกอบย่อยที่ 7 จำนวน 3 ตัวแปร องค์ประกอบย่อยที่ 8 จำนวน 3 ตัวแปร มีรายละเอียดแต่ละองค์ประกอบย่อย ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 แสดงองค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบที่ 1

ลำดับที่	ชื่อองค์ประกอบ	จำนวนตัวแปร	ค่าน้ำหนัก
1	องค์ประกอบย่อยที่ 1	19	0.409 – 0.845
2	องค์ประกอบย่อยที่ 2	5	0.441 - 0.699
3	องค์ประกอบย่อยที่ 3	5	0.445 - 0.709
4	องค์ประกอบย่อยที่ 4	5	0.209 - 0.684
5	องค์ประกอบย่อยที่ 5	4	0.508 - 0.760
6	องค์ประกอบย่อยที่ 6	3	0.314 - 0.744
7	องค์ประกอบย่อยที่ 7	3	0.407 - 0.819
8	องค์ประกอบย่อยที่ 8	3	0.411 - 0.811
	รวม	47	

จากตารางที่ 13 พบว่า องค์ประกอบที่ 1 มีองค์ประกอบที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด มีองค์ประกอบ จำนวน 8 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ องค์ประกอบย่อยที่ 1 มี จำนวนตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบ 19 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.409 – 0.845 องค์ประกอบย่อยที่ 2 มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบ 5 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.441 - 0.699 องค์ประกอบย่อยที่ 3 มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบ 5 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.445 - 0.709 และองค์ประกอบย่อยที่ 4 มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบ 5 ตัวแปร

มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.209 - 0.684 องค์ประกอบย่อย 5 มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบ 4 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.508 - 0.760 องค์ประกอบย่อยที่ 6 มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบ 3 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.314 - 0.744 องค์ประกอบย่อยที่ 7 มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบ 3 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.407 - 0.819 องค์ประกอบย่อยที่ 8 มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบ 3 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.411 - 0.811

ตารางที่ 14 แสดงองค์ประกอบย่อยที่ 1

ลำดับที่	ตัวแปร	ข้อความ	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ
1.1	A105	นักเรียนตระหนักและเห็นความสำคัญของการมีวินัย	.845
1.2	A99	ครูเปิดโอกาสให้เด็กช่วยกันสร้างข้อตกลง กฎระเบียบร่วมกัน	.822
1.3	A104	ครูมีการเสริมสร้างวินัยเชิงบวกหรือเชิงรุก เพื่อสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและเป็นมิตร และสร้างสัมพันธภาพที่ดี	.718
1.4	A69	สถานศึกษาศึกษาสาเหตุของปัญหาที่นำไปสู่การประพฤติที่เป็นไปตามระเบียบวินัยของสถานศึกษา	.695
1.5	A91	ผู้บริหารมอบหมายคุณครูที่ปรึกษา คุณครูหัวหน้าระดับชั้น และคุณครูกลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียนคอยสอดส่องกำกับดูแลพฤติกรรมของนักเรียน	.690
1.6	A75	สถานศึกษาต้องสร้างค่านิยมที่ดีงามเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	.677
1.7	A110	กรรมการสถานศึกษา/ผู้ปกครอง/ชุมชน/องค์กรต่างๆ ให้การสนับสนุนในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน	.648
1.8	A62	สถานศึกษาสร้างค่านิยมที่ดีงามเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	.619
1.9	A67	สถานศึกษาให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการให้คะแนนระเบียบวินัย โดยการประเมินตนเอง เพื่อน และครูที่ปรึกษา	.604
1.10	A85	ผู้บริหารสามารถกำหนดนโยบาย/แนวทางในการส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัย	.594
1.11	A86	ผู้บริหารมีความเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้อื่น	.590
1.12	A76	สถานศึกษากำหนดมาตรการที่ไม่ใช้ความรุนแรง ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์และคำพูด	.542

ลำดับที่	ตัวแปร	ข้อความ	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ
1.13	A81	สถานศึกษาจัดการศึกษาคุณภาพจากสถานศึกษาที่มีชื่อเสียง ด้านการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	.537
1.14	A107	นักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	.510
1.15	A80	สถานศึกษามีเครือข่ายชุมชนคุณธรรม เพื่อเสริมสร้างวินัย นักเรียน	.468
1.16	A72	สถานศึกษามีการจัดงบประมาณในการดำเนินโครงการ เสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียนให้เพียงพอ	.513
1.17	A108	ผู้บริหารกระตุ้นให้ครูและบุคลากรของโรงเรียนปฏิบัติตาม ระเบียบวินัยอย่างมีเหตุผล	.486
1.18	A74	เผยแพร่วิสัยทัศน์ เป้าหมายและโครงการที่เกี่ยวข้องกับการ เสริมสร้างวินัยนักเรียน	.484
1.19	A70	สถานศึกษามีขั้นตอนการลงโทษสถานเบาไปหนัก	.409
ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues)			10.625
ค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance)			22.606
ค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative percent of Variance)			22.606

จากตารางที่ 14 พบว่า องค์ประกอบย่อยที่ 1 อธิบายตัวแปรสำคัญ จำนวน 19 ตัวแปร หลังหมุนแกนมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบ (Factor Loading) อยู่ระหว่าง 0.484 – 0.680 มีค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues) เท่ากับ 10.625 ค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance) เท่ากับ 22.606 และค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative percent of Variance) เท่ากับ 22.606 ซึ่งเมื่อเทียบค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues) กับองค์ประกอบอื่น พบว่า องค์ประกอบนี้มีความสำคัญเป็นอันดับ 1 กล่าวคือ ตัวแปรทั้ง 37 ตัวแปร เป็นตัวแปรที่ร่วมกันอธิบายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และเมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า ตัวแปรที่ 105 “นักเรียนตระหนักและเห็นความสำคัญของการมีวินัย” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดคือ 0.845 ส่วนตัวแปรที่ 70 “สถานศึกษามีขั้นตอนการลงโทษสถานเบาไปหนัก” มีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด คือ 0.409 ผู้วิจัยจึงตั้งชื่อ องค์ประกอบย่อยที่ 1 ว่า “วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร” (Administrator s Vision)

ตารางที่ 15 แสดงองค์ประกอบย่อยที่ 2

ลำดับที่	ตัวแปร	ข้อความ	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ
1.20	A82	ผู้บริหารมีทัศนคติที่ดีต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	.699
1.21	A79	สถานศึกษาศึกษาสาเหตุของปัญหาที่นักเรียน ไม่ประพฤติตามระเบียบวินัยของสถานศึกษา	.545
1.22	A84	ผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัย นักเรียน	.532
1.23	A71	สถานศึกษาส่งเสริมให้มีกิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติ (วันเกียรติยศ) ให้กับนักเรียนที่มีคุณงามความดี	.485
1.24	A78	สถานศึกษาใช้วัฒนธรรมในสังคมเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน	.441
ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues)			5.286
ค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance)			11.247
ค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative percent of Variance)			33.853

จากตารางที่ 15 พบว่า องค์ประกอบย่อยที่ 2 อธิบายตัวแปรสำคัญ จำนวน 5 ตัวแปร หลังหมุนแกนมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบ (Factor Loading) อยู่ระหว่าง 0.441 - 0.669 มีค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues) เท่ากับ 5.286 ค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance) เท่ากับ 11.247 และค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative percent of Variance) เท่ากับ 33.853 ซึ่งเมื่อเทียบค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues) กับองค์ประกอบอื่น พบว่า องค์ประกอบนี้มีความสำคัญเป็นอันดับ 2 กล่าวคือ ตัวแปรทั้ง 5 ตัวแปร เป็นตัวแปรที่ร่วมกันอธิบายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า ตัวแปรที่ 82 “ผู้บริหารมีทัศนคติที่ดีต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดคือ 0.699 ส่วนตัวแปรที่ 78 “สถานศึกษาใช้วัฒนธรรมในสังคมเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน” มีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด คือ 0.441 ผู้วิจัยจึงตั้งชื่อ องค์ประกอบย่อยที่ 2 ว่า “ภาวะผู้นำของผู้บริหาร” (Leadership of Administrator)

ตารางที่ 16 แสดงองค์ประกอบย่อยที่ 3

ลำดับที่	ตัวแปร	ข้อความ	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ
1.25	A98	ครูพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์และวัด ประเมินผล ตาม สภาพจริง	.709
1.26	A97	ครูจัดกิจกรรมพิเศษที่ส่งเสริมการเสริมสร้างวินัย จัดเช่น โครงการคุณธรรม จิตอาสา กิจกรรมสานสัมพันธ์น้อง พี่ กิจกรรมที่ช่วยน้อง ฯลฯ	.578
1.27	A77	สถานศึกษามีการให้รางวัลจากผลของการปฏิบัติตนตามที่ วินัยที่ถูกต้อง	.571
1.28	A102	ครูให้คำแนะนำผู้กระทำผิดวินัยนักเรียนเป็นการส่วนตัวอย่าง ไม่เป็นทางการ	.553
1.29	A109	กรรมการสถานศึกษา/ผู้ปกครอง/ชุมชน/องค์กรต่างๆ มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน	.445
ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues)			4.914
ค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance)			10.455
ค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative percent of Variance)			44.308

จากตารางที่ 16 พบว่า องค์ประกอบย่อยที่ 3 อธิบายตัวแปรสำคัญ จำนวน 5 ตัวแปร หลัง
หมุนแกนมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบ (Factor Loading) อยู่ระหว่าง 0.445 - 0.709 มีค่า
ความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues) เท่ากับ 4.914 ค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent
of Variance) เท่ากับ 10.455 และค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative percent of
Variance) เท่ากับ 44.308 ซึ่งเมื่อเทียบค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues) กับ
องค์ประกอบอื่น พบว่า องค์ประกอบนี้มีความสำคัญเป็นอันดับ 3 กล่าวคือ ตัวแปร
ทั้ง 5 ตัวแปร เป็นตัวแปรที่ร่วมกันอธิบายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และเมื่อแยกเป็นรายชื่อ พบว่า
ตัวแปรที่ 98 “ครูพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์และวัด ประเมินผล ตามสภาพจริง”
มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดคือ 0.709 ส่วนตัวแปรที่ 109 “ผู้อำนวยการโรงเรียนต้องถามหรือ
กระตุ้นให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเสนอวิธีการแก้ไขพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของตนเอง” มีน้ำหนัก
องค์ประกอบน้อยที่สุด คือ 0.445 ผู้วิจัยจึงตั้งชื่อ องค์ประกอบย่อยที่ 3 ว่า “วุฒิภาวะของความเป็น
ครู” (Teacher maturity)

ตารางที่ 17 แสดงองค์ประกอบย่อยที่ 4

ลำดับที่	ตัวแปร	ข้อความ	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ
1.30	A60	สถานศึกษามีการประชุม ชี้แจง นโยบายการเสริมสร้างวินัย นักเรียน	.684
1.31	A58	สถานศึกษาจัดทำคู่มือดำเนินโครงการการเสริมสร้างวินัย นักเรียนของโรงเรียน	.667
1.32	A59	สถานศึกษามีระบบกำกับ ติดตามและประเมินผลการ ดำเนินการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียนที่ชัดเจน ต่อเนื่อง	.633
1.33	A54	สถานศึกษาจัดปฐมนิเทศนักเรียน สร้างความรู้ความเข้าใจ ด้านการปรับตัว ทักษะทางสังคม ทักษะชีวิตให้กับนักเรียน ใหม่	.575
1.34	A83	ผู้บริหารปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีด้านการมีวินัย	.290
ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues)			4.762
ค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance)			10.132
ค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative percent of Variance)			54.440

จากตารางที่ 17 พบว่า องค์ประกอบย่อยที่ 4 อธิบายตัวแปรสำคัญ จำนวน 5 ตัวแปร หลังหมุนแกนมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบ (Factor Loading) อยู่ระหว่าง 0.290 - 0.684 มีค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues) เท่ากับ 4.762 ค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance) เท่ากับ 10.132 และค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative percent of Variance) เท่ากับ 54.440 ซึ่งเมื่อเทียบค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues) กับองค์ประกอบอื่น พบว่า องค์ประกอบนี้มีความสำคัญเป็นอันดับ 4 กล่าวคือ ตัวแปรทั้ง 5 ตัวแปรเป็นตัวแปรที่ร่วมกันอธิบายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และเมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า ตัวแปรที่ 60 “สถานศึกษามีการประชุม ชี้แจง นโยบายการเสริมสร้างวินัยนักเรียน” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดคือ 0.684 ส่วนตัวแปรที่ 83 “ผู้บริหารปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีด้านการมีวินัย” มีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด คือ 0.451 ผู้วิจัยจึงตั้งชื่อ องค์ประกอบย่อยที่ 4 ว่า “การนิเทศติดตาม” (the supervision and monitoring)

ตารางที่ 18 แสดงองค์ประกอบย่อยที่ 5

ลำดับที่	ตัวแปร	ข้อความ	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ
1.35	A56	สถานศึกษาส่งเสริมให้มีกิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติ (วันเกียรติยศ) ให้กับนักเรียนที่มีคุณงามความดี	.760
1.36	A53	สถานศึกษามีการสื่อสารกับนักเรียนและผู้ปกครองด้วยเหตุผล และมนุษยธรรม	.715
1.37	A57	สถานศึกษามีการจัดงบประมาณในการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียนให้เพียงพอ	.584
1.38	A61	สถานศึกษามีการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียนอย่างเข้มข้น จริงจัง	.508
ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues)			4.054
ค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance)			8.625
ค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative percent of Variance)			63.065

จากตารางที่ 18 พบว่า องค์ประกอบย่อยที่ 5 อธิบายตัวแปรสำคัญ จำนวน 4 ตัวแปร หลังหมุนแกนมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบ (Factor Loading) อยู่ระหว่าง 0.508 - 0.760 มีค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues) เท่ากับ 4.054 ค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance) เท่ากับ 8.625 และค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative percent of Variance) เท่ากับ 63.065 ซึ่งเมื่อเทียบค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues) กับองค์ประกอบอื่น พบว่า องค์ประกอบนี้มีความสำคัญเป็นอันดับ 5 กล่าวคือ ตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปร เป็นตัวแปรที่ร่วมกันอธิบายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และเมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า ตัวแปรที่ 56 “สถานศึกษาส่งเสริมให้มีกิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติ (วันเกียรติยศ) ให้กับนักเรียนที่มีคุณงามความดี” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดคือ 0.760 ส่วนตัวแปรที่ 61 “สถานศึกษามีการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียนอย่างเข้มข้น จริงจัง” มีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุดคือ 0.508 ผู้วิจัยจึงตั้งชื่อ องค์ประกอบย่อยที่ 5 ว่า “ข้อมูลสารสนเทศ” (Information)

ตารางที่ 19 แสดงองค์ประกอบย่อยที่ 6

ลำดับที่	ตัวแปร	ข้อความ	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ
1.39	A93	ผู้บริหารเป็นแบบอย่างของการการมีวินัย	.774
1.40	A95	ครู และบุคลากรภายในโรงเรียนเป็นแบบอย่างที่ดี ด้านการมีวินัย	.664
1.41	A106	สถานศึกษาควรมีการสร้างหรือส่งเสริมแบบอย่างที่ดีของ นักเรียน	.314
ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues)			2.938
ค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance)			6.251
ค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative percent of Variance)			69.317

จากตารางที่ 19 พบว่า องค์ประกอบย่อยที่ 6 อธิบายตัวแปรสำคัญ จำนวน 3 ตัวแปร หลังหมุนแกนมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบ (Factor Loading) อยู่ระหว่าง 0.314 - 0.774 มีค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues) เท่ากับ 2.938 ค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance) เท่ากับ 6.251 และค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative percent of Variance) เท่ากับ 69.317 ซึ่งเมื่อเทียบค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues) กับองค์ประกอบอื่น พบว่า องค์ประกอบนี้มีความสำคัญเป็นอันดับ 6 กล่าวคือ ตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปร เป็นตัวแปรที่ร่วมกันอธิบายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และเมื่อแยกเป็นรายชื่อ พบว่า ตัวแปรที่ 93 “ผู้บริหารเป็นแบบอย่างของการการมีวินัย” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดคือ 0.774 ส่วนตัวแปรที่ 106 “สถานศึกษาควรมีการสร้างหรือส่งเสริมแบบอย่างที่ดีของนักเรียน” มีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด คือ 0.314 ผู้วิจัยจึงตั้งชื่อ องค์ประกอบย่อยที่ 6 ว่า “แบบอย่างที่ดี” (A good model)

ตารางที่ 20 แสดงองค์ประกอบย่อยที่ 7

ลำดับที่	ตัวแปร	ข้อความ	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ
1.42	A87	ผู้บริหารสามารถกระตุ้นและโน้มน้าวให้บุคลากรในโรงเรียน เห็นความสำคัญในการพัฒนาวินัย	.819
1.43	A88	ผู้บริหารสามารถส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัย	.546
1.44	A94	ครูตระหนักและสร้างเป้าหมายการมีวินัยนักเรียน ด้วยการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนที่ต้องบูรณาการเรื่องการเสริมสร้าง วินัยนักเรียนไปด้วย	.407
ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues)			2.548
ค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance)			5.421
ค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative percent of Variance)			74.737

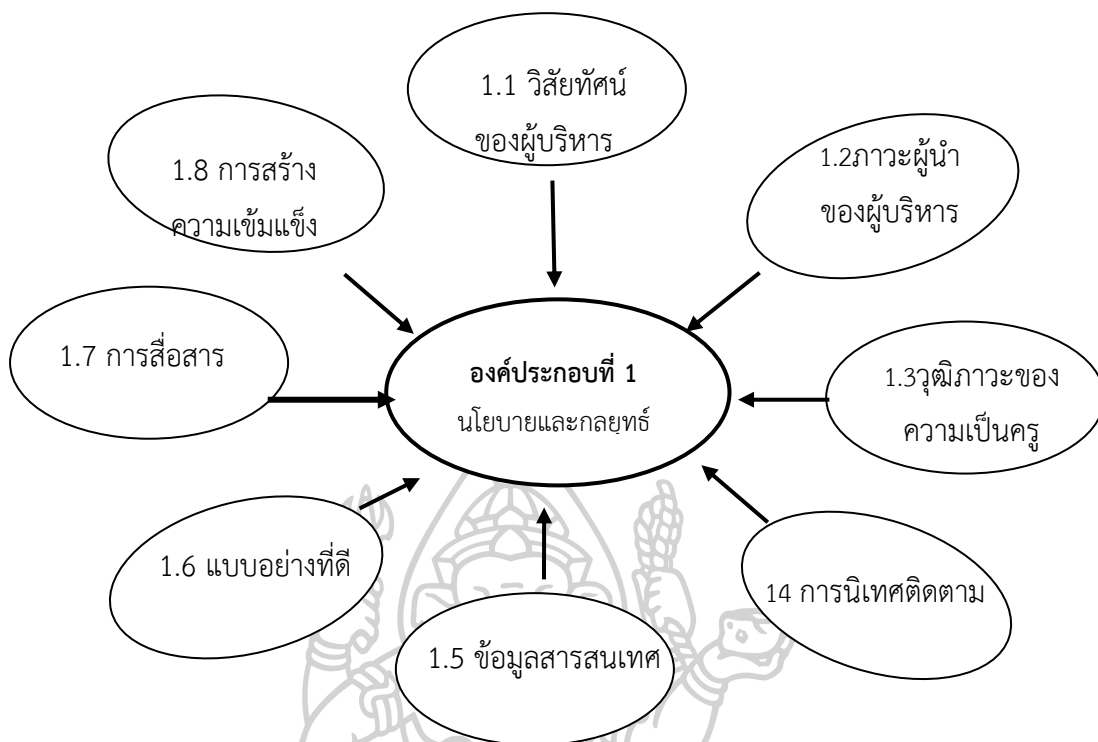
จากตารางที่ 20 พบว่า องค์ประกอบย่อยที่ 7 อธิบายตัวแปรสำคัญ จำนวน 3 ตัวแปร หลังหมุนแกนมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบ (Factor Loading) อยู่ระหว่าง 0.407 - 0.819 มีค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues) เท่ากับ 2.548 ค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance) เท่ากับ 5.421 และค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative percent of Variance) เท่ากับ 74.737 ซึ่งเมื่อเทียบค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues) กับองค์ประกอบอื่น พบว่า องค์ประกอบนี้มีความสำคัญเป็นอันดับ 7 กล่าวคือ ตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปรเป็นตัวแปรที่ร่วมกันอธิบายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และเมื่อแยกเป็นรายชื่อ พบว่า ตัวแปรที่ 87 “ผู้บริหารสามารถกระตุ้นและโน้มน้าวให้บุคลากรในโรงเรียน เห็นความสำคัญในการพัฒนาวินัย” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดคือ 0.819 ส่วนตัวแปรที่ 94 “ครูตระหนักและสร้างเป้าหมายการมีวินัยนักเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ต้องบูรณาการเรื่องการเสริมสร้างวินัยนักเรียนไปด้วย” มีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด คือ 0.407 ผู้วิจัยจึงตั้งชื่อ องค์ประกอบย่อยที่ 7 ว่า “การสื่อสาร” (Communication)

ตารางที่ 21 แสดงองค์ประกอบย่อยที่ 8

ลำดับที่	ตัวแปร	ข้อความ	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ
1.45	A96	ครูให้คำปรึกษาหารือ ร่วมมือกันในการปฏิบัติตนตามกฎวินัยที่ได้วางไว้	.811
1.46	A73	สถานศึกษาจัดให้มีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อพัฒนาการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียน	.539
1.47	A52	สถานศึกษาสร้างความชัดเจน ความต่อเนื่อง เชิงนโยบาย ของกระบวนการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	.411
ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues)			2.198
ค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance)			4.678
ค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative percent of Variance)			79.415

จากตารางที่ 21 พบว่า องค์ประกอบย่อยที่ 8 อธิบายตัวแปรสำคัญ จำนวน 3 ตัวแปร หลังหมุนแกนมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบ (Factor Loading) อยู่ระหว่าง 0.411 - 0.811 มีค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues) เท่ากับ 2.198 ค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance) เท่ากับ 4.678 และค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative percent of Variance) เท่ากับ 79.415 ซึ่งเมื่อเทียบค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues) กับองค์ประกอบอื่น พบว่า องค์ประกอบนี้มีความสำคัญเป็นอันดับ 8 กล่าวคือ ตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปร เป็นตัวแปรที่ร่วมกันอธิบายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และเมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า ตัวแปรที่ 96 “ครูให้คำปรึกษาหารือ ร่วมมือกันในการปฏิบัติตนตามกฎวินัยที่ได้วางไว้” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดคือ 0.811 ส่วนตัวแปรที่ 52 “สถานศึกษาสร้างความชัดเจน ความต่อเนื่อง เชิงนโยบาย ของกระบวนการเสริมสร้างวินัยนักเรียน” มีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด คือ 0.411 ผู้วิจัยจึงตั้งชื่อองค์ประกอบย่อยที่ 8 ว่า “การสร้างความเข้มแข็ง” (The creating strengthening)

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบที่ 1 “นโยบายและกลยุทธ์” (Communication Strategy) โดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ สรุปเป็นภาพได้ดัง แผนภูมิที่ 8

แผนภูมิที่ 5 แสดงองค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบที่ 1

จากแผนภูมิที่ 4 อธิบายได้ว่า องค์ประกอบที่ 1 “นโยบายและกลยุทธ์” (Communication Strategy) ประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย 8 องค์ประกอบ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. องค์ประกอบย่อยที่ 1 “วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร” (Command Selection) ประกอบด้วย 19 ตัวแปร คือ 1) นักเรียนตระหนักและเห็นความสำคัญของการมีวินัย 2) ครูเปิดโอกาสให้เด็กช่วยกันสร้างข้อตกลง กฎระเบียบร่วมกัน 3) ครูมีการเสริมสร้างวินัยเชิงบวกหรือเชิงรุก เพื่อสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและเป็นมิตร และสร้างสัมพันธภาพที่ดี 4) สถานศึกษาศึกษาสาเหตุของปัญหาที่นำไปสู่การประพฤติที่เป็นไปตามระเบียบวินัยของสถานศึกษา 5) ผู้บริหารเป็นแบบอย่างของการการมีวินัย 6) สถานศึกษาต้องสร้างค่านิยมที่ดีงามเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียน 7) กรรมการสถานศึกษา/ผู้ปกครอง/ชุมชน/องค์กรต่างๆ ให้การสนับสนุนในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน 8) สถานศึกษาสร้างค่านิยมที่ดีงามเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียน 9) สถานศึกษาให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการให้คะแนนระเบียบวินัย โดยการประเมินตนเอง เพื่อน และครูที่ปรึกษา 10) ผู้บริหารสามารถกำหนดนโยบาย/แนวทางในการส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัย 11) ผู้บริหารมีความเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้อื่น 12) สถานศึกษากำหนดมาตรการที่ไม่ใช้ความรุนแรง ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์และคำพูด 13) สถานศึกษาจัดการศึกษาดูงานจากสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงด้านการเสริมสร้าง

วินัยนักเรียน 14) นักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินการเสริมสร้างวินัยนักเรียน 15) สถานศึกษามีเครือข่ายชุมชนคุณธรรม เพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน 16) สถานศึกษามีการจัดงบประมาณในการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียนให้เพียงพอ 17) ผู้บริหารกระตุ้นให้ครูและบุคลากรของโรงเรียนปฏิบัติตามระเบียบวินัยอย่างมีเหตุผล 18) เผยแพร่วิสัยทัศน์ เป้าหมายและโครงการที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียน และ 19) สถานศึกษามีขั้นตอนการลงโทษสถานเบาไปหนัก

2. องค์ประกอบย่อยที่ 2 “ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร” (Controlling) ประกอบด้วย 5 ตัวแปร คือ 1) ผู้บริหารมีทัศนคติที่ดีต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน 2) สถานศึกษาศึกษาสาเหตุของปัญหาที่นักเรียนไม่ประพฤติตามระเบียบวินัยของสถานศึกษา 3) ผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียน 4) สถานศึกษาส่งเสริมให้มีกิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติ (วันเกียรติยศ) ให้กับนักเรียนที่มีคุณงามความดี 5) สถานศึกษาใช้วัฒนธรรมในสังคมเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน

3. องค์ประกอบย่อยที่ 3 “วุฒิภาวะของความเป็นครู” (Appropriate Communication) ประกอบด้วย 5 ตัวแปร คือ 1) ครูพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์และวัดประเมินผล ตามสภาพจริง 2) ครูจัดกิจกรรมพิเศษที่ส่งเสริมการเสริมสร้างวินัย เช่น โครงการคุณธรรม จิตอาสา กิจกรรมสานสัมพันธ์น้องพี่ กิจกรรมที่ช่วยน้อง ฯลฯ 3) สถานศึกษามีการให้รางวัลจากผลของการปฏิบัติตามที่วินัยที่ถูกต้อง 4) ครูให้คำแนะนำผู้กระทำผิดวินัยนักเรียนเป็นการส่วนตัวอย่างไม่เป็นทางการ 5) กรรมการสถานศึกษา/ผู้ปกครอง/ชุมชน/องค์กรต่างๆ มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน

4. องค์ประกอบย่อยที่ 4 “การนิเทศติดตาม” (Reprimand) ประกอบด้วย 4 ตัวแปร คือ 1) สถานศึกษามีการประชุมชี้แจง นโยบายการเสริมสร้างวินัยนักเรียน 2) สถานศึกษาจัดทำคู่มือดำเนินโครงการการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียน 3) สถานศึกษามีระบบกำกับติดตามและประเมินผลการดำเนินการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียนที่ชัดเจน ต่อเนื่อง 4) สถานศึกษาจัดปฐมนิเทศนักเรียน สร้างความรู้ความเข้าใจ ด้านการปรับตัว ทักษะทางสังคม ทักษะชีวิตให้กับนักเรียนใหม่ 5) ผู้บริหารปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีด้านการมีวินัย

5. องค์ประกอบย่อยที่ 5 “ข้อมูลสารสนเทศ” (Reprimand) ประกอบด้วย 4 ตัวแปร คือ 1) สถานศึกษาส่งเสริมให้มีกิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติ (วันเกียรติยศ) ให้กับนักเรียนที่มีคุณงามความดี 2) สถานศึกษามีการสื่อสารกับนักเรียนและผู้ปกครองด้วยเหตุผล และมนุษยธรรม 3) สถานศึกษามีการจัดงบประมาณในการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียนให้เพียงพอ

4) สถานศึกษามีการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียนอย่างเข้มข้น
จริงจัง

6. องค์ประกอบย่อยที่ 6 “แบบอย่างที่ดี” (Reprimand) ประกอบด้วย 3 ตัว
แปร คือ 1) ผู้บริหารมอบหมายคุณครูที่ปรึกษา คุณครูหัวหน้าระดับชั้น และคุณครูกลุ่มบริหารงาน
กิจการนักเรียนคอยสอดส่องกำกับดูแลพฤติกรรมของนักเรียน 2) ครู และบุคลากรภายในโรงเรียน
เป็นแบบอย่างที่ดีด้านการมีวินัย 3) นักเรียนเป็นผู้คิด ลงมือทำ และนำเสนอกิจกรรมที่เสริมสร้างวินัย
ด้วยตนเอง

7. องค์ประกอบย่อยที่ 7 “การสื่อสาร” (Communication) ประกอบด้วย 3
ตัวแปร คือ 1) ผู้บริหารสามารถกระตุ้นและโน้มน้าวให้บุคลากรในโรงเรียน เห็นความสำคัญในการ
พัฒนาวินัย 2) ผู้บริหารสามารถส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัย 3) ครูตระหนัก
และสร้างเป้าหมายการมีวินัยนักเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ต้องบูรณาการเรื่องการ
เสริมสร้างวินัยนักเรียนไปด้วย

8. องค์ประกอบย่อยที่ 8 “การสร้างความเข้มแข็ง” (Reprimand) ประกอบด้วย
3 ตัวแปร คือ 1) ครูให้คำปรึกษาหารือ ร่วมมือกันในการปฏิบัติตนตามกฎวินัยที่ได้วางไว้
2) สถานศึกษาจัดให้มีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อพัฒนาการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียน และ
3) สถานศึกษาสร้างความชัดเจน ความต่อเนื่องเชิงนโยบาย ของกระบวนการเสริมสร้างวินัยนักเรียน
ตารางที่ 22 องค์ประกอบที่ 2

ลำดับที่	ตัวแปร	การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา	น้ำหนัก องค์ประกอบ
1	A27	สถานศึกษามีการประเมินผลที่ได้ปฏิบัติตามทั้งหมดเพื่อนำมา ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น	.849
2	A30	สถานศึกษารณรงค์ให้มีการส่งเสริมวินัยโดยใช้สื่อ ต่าง ๆ ผ่านสื่อมวลชน	.832
3	A31	สถานศึกษามีการปรับเรื่องการสร้างวินัย ให้ทันสมัย สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและเป็นธรรม	.826
4	A35	สถานศึกษาจัดให้มีการนิเทศ ติดตาม ประเมินผลระหว่างการ ดำเนินการ	.787
5	A28	สถานศึกษาจัดกิจกรรมสร้างความรักความเข้าใจระหว่าง ผู้ปกครอง และนักเรียน	.781
6	A36	สถานศึกษาใช้แนวทางที่หนักแน่นมั่นคงและเสมอต้นเสมอ ปลาย ในการฝึกระเบียบวินัย	.772

ตารางที่ 22 องค์ประกอบที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ตัวแปร	การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา	น้ำหนัก องค์ประกอบ
7	A44	สถานศึกษายกร่างระเบียบวินัยของโรงเรียนให้คุณครูและนักเรียนได้วิพากษ์วิจารณ์และแสดงความคิดเห็น	.755
8	A10	สถานศึกษาจัดกิจกรรมพัฒนาครูและนักเรียนแกนนำเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาวินัยนักเรียน	.750
9	A7	สถานศึกษามีตัวชี้วัดเพื่อเป็นตัวบ่งชี้ระดับความสำเร็จของการดำเนินการในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนแต่ละด้าน	.737
10	A8	สถานศึกษาจัดกิจกรรมการพัฒนาวินัย เน้นการให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดจากภายใน (Insideout) จนกลายเป็น “แรงผลักดันภายใน” (Internal change drivers) ในการสร้างจิตสำนึกเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้วยตนเอง	
11	A20	สถานศึกษามีลำดับขั้นตอนการเสริมสร้างวินัยที่ชัดเจน	.722
12	A41	สถานศึกษามีการสำรวจความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการกำหนดข้อตกลงร่วมกันจากผู้เรียน ผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อตกลงต่าง ๆ เป็นระยะ อย่างเป็นเรื่อง	.714
13	A15	สถานศึกษามีมาตรการที่เหมาะสมในการสอดส่องดูแลการละเมิดหรือการผิดระเบียบ เพื่อแก้ไขให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่ตกลงกันไว้	.706
14	A26	สถานศึกษาแสดงให้เห็นผลของการไม่ดำเนินการเสริมสร้างวินัยตามที่กำหนดไว้	.700
15	A24	สถานศึกษามีการติดตามและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ	.697
16	A21	สถานศึกษาจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน	.692
17	A11	สถานศึกษาเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ตามกระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	.681
18	A48	สถานศึกษามีการสรุปผลการประเมินระเบียบวินัยนักเรียนของโรงเรียน เพื่อปรับปรุงพัฒนาในภาคเรียนต่อไป	.668

ตารางที่ 22 องค์ประกอบที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ตัวแปร	การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา	น้ำหนัก องค์ประกอบ
19	A17	สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	.659
20	A9	สถานศึกษามีการกำหนดบุคลากรที่เหมาะสมในการดำเนินงานการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียน	.649
21	A34	สถานศึกษาดำเนินการตามกิจกรรมที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง	.645
22	A12	สถานศึกษาใช้กระบวนการเชิงระบบ ได้แก่การวางแผน การป้องกัน การเสริมสร้าง การเฝ้าระวัง การแก้ไข การเจรจาไกล่เกลี่ย และการกำกับติดตาม	.641
23	A4	สถานศึกษากำหนดแนวทางการพัฒนาวินัยนักเรียน ผ่านกระบวนการสอนในชั้นเรียน บูรณาการกับกิจกรรมการเรียนรู้	.631
24	A29	สถานศึกษาจัดห้องพิเศษ สำหรับให้คำปรึกษาแก้ปัญหาแก่นักเรียนที่มีปัญหาด้านวินัย	.628
25	A25	สถานศึกษาดำเนินงานหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวินัยให้เป็นไปตามบริบทของสถานศึกษา	.625
26	A33	สถานศึกษากำหนดกิจกรรมในการพัฒนาศักยภาพด้านความมีวินัยนักเรียน	.620
27	A47	สถานศึกษานำผลของการมีวินัยของนักเรียนไปเป็นคะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์	.613
28	A49	สถานศึกษาศึกษาวิเคราะห์นโยบาย ระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง กฎหมายที่เกี่ยวข้องรวมถึงสภาพปัญหาบริบทของโรงเรียน และการส่งเสริมระเบียบวินัยในโรงเรียน	.612
29	A45	สถานศึกษานำระเบียบที่พิจารณาปรับแก้ไขแล้ว มากำหนดเกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมของนักเรียนด้านการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	.611
30	A22	สถานศึกษาสร้างวัฒนธรรมในการทำงานร่วมกันเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน	.594

ลำดับที่	ตัวแปร	การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา	น้ำหนักองค์ประกอบ
31	A6	สถานศึกษาสร้างความชัดเจน ความต่อเนื่อง เชิงนโยบาย ของกระบวนการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	.589
32	A3	สถานศึกษามีการกำหนดยุทธศาสตร์ สร้างกลยุทธ์และแนว ทางการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	.579
33	A32	สถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้าน การเสริมสร้างวินัยนักเรียน	.572
34	A38	สถานศึกษามีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาวัยรุ่นที่มีปัญหากรณี ที่เราจัดการไม่ได้	.539
35	A2	สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องร่วมกันวิเคราะห์ SWOT เพื่อพัฒนารูปแบบและกลไกการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	.538
36	A19	สถานศึกษามีเครือข่ายความร่วมมือระหว่าง โรงเรียน บ้าน ชุมชน และองค์กรต่างๆ ในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	.521
ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues)			19.578
ค่าร้อยละของความแปรปรวนของตัวแปร (Percent of Variance)			17.798
ค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative Percent of Variance)			40.396

จากตารางที่ 22 พบว่าองค์ประกอบที่ 2 ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรสำคัญ จำนวน 36 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักปัจจัย (Factor Loading) ในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.521 – 0.849 มีค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues) เท่ากับ 19.578 ค่าร้อยละของความแปรปรวนของตัวแปร (Percent of Variance) เท่ากับ 17.798 และค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative Percent of Variance) เท่ากับ 40.396 เมื่อเทียบค่าความแปรปรวนกับตัวอื่น ๆ แล้วพบว่าองค์ประกอบนี้มีความสำคัญเป็นอันดับ 2 ผู้วิจัยตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “แนวทางการดำเนินงาน” (Working guideline)

และเนื่องจากองค์ประกอบที่ 2 มีตัวแปรที่สังเกตได้มากถึง 36 ตัวแปร ผู้วิจัยจึงประสงค์จะทำการคำนวณซ้ำ เพื่อทราบองค์ประกอบย่อย ดังรายละเอียดต่อไปนี้ ผู้วิจัยได้นำตัวแปรองค์ประกอบที่ 2 จำนวน 36 ตัวแปร มาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis : EFA) โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติทดสอบ Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy and Bartlett's Test การสกัด

องค์ประกอบด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Factor Extraction Method : Principal Component Analysis : PCA) และการหมุนแกนแบบเวรีแมกซ์ (Varimax Rotation) ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ มีข้อตกลงเบื้องต้นคือ ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันซึ่งพิจารณาจากค่า KMO ที่มีค่าเข้าใกล้ 1.00 และ Bartlett's Test เพื่อทดสอบสมมติฐาน

H_0 : ตัวแปรต่าง ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_1 : ตัวแปรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กัน

ซึ่งผลการทดสอบความเหมาะสมของข้อมูล รายละเอียดดังตารางที่ 23

ตารางที่ 23 การทดสอบความเหมาะสมของข้อมูล การวิเคราะห์ค่า KMO (Meyer – Olkin Measure of Sampling Adequacy) และ วิเคราะห์ค่าสถิติทดสอบ Bartlett's Test of Sphericity องค์ประกอบที่ 2

Kaiser-Meyer – Olkin Measure of Sampling Adequacy.	.916
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi-Square
	12488.660
	Df
	630
	Sig.
	.000

จากตารางที่ 23 พบว่า ผลการทดสอบ KMO ของข้อมูลตัวแปรการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยมีค่า KMO เท่ากับ 0.916 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.80 และมีค่าเข้าใกล้ 1.00 หมายถึง ข้อมูลมีความเหมาะสมเพียงพอในการนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ต่อไปได้ และเมื่อทดสอบสมมติฐานด้วย Bartlett's Test of Sphericity พบว่ามีค่า Chi-Square เท่ากับ 1248.660 และค่า Significance เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 จึงปฏิเสธ H_0 หมายความว่า ตัวแปรที่เกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความสัมพันธ์กันและเป็นข้อมูลที่เหมาะสมในการนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ต่อไป

ในการวิเคราะห์องค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยการสกัดปัจจัยด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Factor Extraction Method : Principal Component Analysis : PCA) และการหมุนแกนแบบแวนิแมกซ์ (Varimax Rotation) รายละเอียดดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 แสดงองค์ประกอบย่อยและค่าความแปรปรวนของตัวแปรขององค์ประกอบที่ 2

Component	Extraction Sums of Squared			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative % of Variance	Total	% of Variance	Cumulative % of Variance
1	20.635	57.320	57.320	6.815	18.929	18.929
2	2.249	6.246	63.566	6.048	16.800	35.730
3	1.587	4.409	67.975	4.574	12.706	48.435
4	1.291	3.585	71.560	3.864	10.734	59.170
5	1.154	3.205	74.765	3.433	9.537	68.707
6	1.006	2.793	77.559	3.187	8.852	77.559

จากตารางที่ 24 แสดงจำนวนองค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบ “แนวทางการดำเนินการส่งเสริมวินัย” (Enhancing Process composed) พบว่า องค์ประกอบที่มีค่าความแปรปรวนของตัวแปร มี 4 องค์ประกอบ เมื่อหมุนแกนแล้วอธิบายความแปรปรวนได้ทั้งหมดร้อยละ 77.559 และเมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การคัดเลือกองค์ประกอบโดยไม่ได้กำหนดค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Free loading) มีค่าความแปรปรวนมากกว่า 1 และมีตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบได้มากกว่า 3 ตัวแปรขึ้นไป พบว่า มีเพียง 6 องค์ประกอบย่อยที่มีคุณสมบัติเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ องค์ประกอบย่อยที่ 1 – 6 ซึ่งเมื่อหมุนแกนแล้ว องค์ประกอบย่อยลำดับแรกมีค่าความแปรปรวนสูงสุดเท่ากับ 6.815สามารถอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดได้ร้อยละ 18.929 องค์ประกอบย่อยลำดับที่ 2 มีค่าความแปรปรวน 6.048 สามารถอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดได้ร้อยละ 16.800 องค์ประกอบย่อยลำดับที่ 3 มีค่าความแปรปรวน 4.574 สามารถอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดได้ร้อยละ 12.706 และองค์ประกอบย่อยลำดับที่ 4 มีค่าความแปรปรวน 3.864 สามารถอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดได้ร้อยละ 10.734 องค์ประกอบย่อยลำดับที่ 5 มีค่าความแปรปรวน 3.433 สามารถอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดได้ร้อยละ 9.537 องค์ประกอบย่อยลำดับที่ 6 มีค่าความแปรปรวน

2.001 สามารถอธิบาย ความแปรปรวนทั้งหมดได้ร้อยละ 8.852 สำหรับน้ำหนักองค์ประกอบย่อยและตัวแปรที่อธิบายในแต่ละองค์ประกอบย่อย หลังหมุนแกนแสดงไว้ในตารางที่ 25 ตารางที่ 25 แสดงน้ำหนักน้ำหนักองค์ประกอบย่อยและตัวแปรที่อธิบายในแต่ละองค์ประกอบย่อย หลังหมุนแกนขององค์ประกอบที่ 2

ลำดับที่	ตัวแปร	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ					
		1	2	3	4	5	6
1	A19	.777					
2	A49	.767					
3	A12	.698					
4	A25	.680					
5	A41	.662					
6	A36	.558					
7	A15	.583					
8	A17	.565					
9	A35	.537					
10	A24	.499					
11	A9	.429					
12	A33		.778				
13	A32		.766				
14	A29		.642				
15	A21		.589				
16	A47		.570				
17	A34		.569				
18	A30		.563				
19	A28		.515				
20	A2			.804			
21	A6			.783			
22	A7			.706			
23	A11			.571			
24	A3			.541			

ตารางที่ 25 แสดงน้ำหนักน้ำหนักองค์ประกอบย่อยและตัวแปรที่อธิบายในแต่ละองค์ประกอบย่อย
หลังหมุนแกนขององค์ประกอบที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ตัวแปร	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ					
		1	2	3	4	5	6
25	A4			.526			
26	A10				.673		
27	A38				.646		
28	A8				.624		
29	A48					.793	
30	A44					.548	
31	A31					.505	
32	A27					.486	
33	A20						.604
34	A26						.453
35	A45						.603
36	A22						.490
	รวมทั้งสิ้น	11 ตัว แปร	8 ตัว แปร	6 ตัว แปร	3 ตัว แปร	4 ตัว แปร	4 ตัว แปร

จากตารางที่ 25 พบว่า องค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบ “แนวทางการดำเนินการส่งเสริมวินัย” (Enhancing Process composed) ที่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ มีค่าความแปรปรวน มากกว่าหรือเท่ากับ 1 โดย ไม่กำหนดค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Free Loading) และมีตัวแปรที่บรรยายแต่ละองค์ประกอบย่อย ตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไป มี 6 องค์ประกอบย่อย คือ องค์ประกอบที่ 1 จำนวน 11 ตัวแปร องค์ประกอบย่อยที่ 2 จำนวน 8 ตัวแปร องค์ประกอบย่อยที่ 3 จำนวน 6 ตัวแปร องค์ประกอบย่อยที่ 4 จำนวน 3 ตัวแปร องค์ประกอบย่อยที่ 5 จำนวน 4 ตัวแปร องค์ประกอบย่อยที่ 6 จำนวน 4 ตัวแปร ดังตารางที่ 26

ตารางที่ 26 แสดงองค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบที่ 2

ลำดับที่	ชื่อองค์ประกอบ	จำนวนตัวแปร	ค่าน้ำหนัก
1	องค์ประกอบย่อยที่ 1	11	0.429 – 0.777
2	องค์ประกอบย่อยที่ 2	8	0.515 - 0.778
3	องค์ประกอบย่อยที่ 3	6	0.526 - 0.824
4	องค์ประกอบย่อยที่ 4	3	0.624 - 0.673
5	องค์ประกอบย่อยที่ 5	4	0.486 - 0.793
6	องค์ประกอบย่อยที่ 6	4	0.490 - 0.604
	รวม	36	

จากตารางที่ 26 พบว่า องค์ประกอบที่ 2 มีองค์ประกอบที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด มี 6 องค์ประกอบย่อย โดย องค์ประกอบย่อยที่ 1 มี จำนวนตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบ 11 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.429 – 0.777 องค์ประกอบย่อยที่ 2 มีจำนวนตัวแปรที่อธิบาย องค์ประกอบ 8 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.515 - 0.778 องค์ประกอบย่อยที่ 3 มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบ 6 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.526 - 0.824 และองค์ประกอบย่อยที่ 4 มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบ 3 ตัวแปร มีค่าน้ำหนัก องค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.624 - 0.673 องค์ประกอบย่อย 5 มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบ 4 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.486 - 0.793 องค์ประกอบย่อยที่ 6 มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบ 4 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.490 - 0.604

ตารางที่ 27 แสดงองค์ประกอบย่อยที่ 1

ลำดับที่	ตัวแปร	ข้อความ	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ
2.1	A19	สถานศึกษามีเครือข่ายความร่วมมือระหว่าง โรงเรียน บ้าน ชุมชน และองค์กรต่างๆ ในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	.777
2.2	A49	สถานศึกษาศึกษาวิเคราะห์นโยบาย ระเบียบ กฎหมายที่ เกี่ยวข้อง กฎหมายที่เกี่ยวข้องรวมถึงสภาพปัญหาบริบทของ โรงเรียน และการส่งเสริมระเบียบวินัยในโรงเรียน	.767
2.3	A12	สถานศึกษาใช้กระบวนการเชิงระบบ ได้แก่การวางแผน การ ป้องกัน การเสริมสร้าง การเฝ้าระวังการแก้ไข การเจรจาไกล่ เกลี่ย และการกำกับติดตาม	.698
2.4	A25	สถานศึกษาดำเนินงานหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการ เสริมสร้างวินัยให้เป็นไปตามบริบทของสถานศึกษา	.680
2.5	A41	สถานศึกษามีการสำรวจความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการ กำหนดข้อตกลงร่วมกันจากผู้เรียน ผู้สอนและผู้เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อตกลงต่าง ๆ เป็นระยะ อย่างต่อเนื่อง	.662
2.6	A36	สถานศึกษาใช้แนวทางที่หนักแน่นมั่นคงและเสมอต้นเสมอปลาย	.558
2.7	A15	สถานศึกษามีมาตรการที่เหมาะสมในการสอดส่องดูแลการ ละเมิดหรือการผิดระเบียบ เพื่อแก้ไขให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่ ตกลงกันได้	.583
2.8	A17	สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเสริมสร้าง วินัยนักเรียน	.565
2.9	A35	สถานศึกษาจัดให้มีกรณีศึกษา ติดตาม ประเมินผลระหว่าง การดำเนินการ	.537
2.10	A24	สถานศึกษามีการติดตามและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ	.499
2.11	A9	สถานศึกษามีการกำหนดบุคลากรที่เหมาะสมในการ ดำเนินการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียน	.429
ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues)			6.815
ค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance)			18.929
ค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative percent of Variance)			18.929

จากตารางที่ 27 พบว่า องค์ประกอบย่อยที่ 1 อธิบายตัวแปรสำคัญ จำนวน 11 ตัวแปร หลังหมุนแกนมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบ (Factor Loading) อยู่ระหว่าง 0.429 – 0.777 มีค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues) เท่ากับ 6.815 ค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance) เท่ากับ 18.929 และค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative percent of Variance) เท่ากับ 18.929 ซึ่งเมื่อเทียบค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues) กับองค์ประกอบอื่น พบว่า องค์ประกอบนี้มีความสำคัญเป็นอันดับ 1 กล่าวคือ ตัวแปรทั้ง 36 ตัวแปรเป็นตัวแปรที่ร่วมกันอธิบายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุดในที่สุด และเมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า ตัวแปรที่ 19 “สถานศึกษามีเครือข่ายความร่วมมือระหว่าง โรงเรียน บ้าน ชุมชน และองค์กรต่างๆ ในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดคือ 0.777 ส่วนตัวแปรที่ 9 “สถานศึกษามีการกำหนดบุคลากรที่เหมาะสมในการดำเนินงานการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียน” มีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด คือ 0.429 ผู้วิจัยจึงตั้งชื่อ องค์ประกอบย่อยที่ 1 ว่า “การบริหารจัดการ” (Management)

ตารางที่ 28 แสดงองค์ประกอบย่อยที่ 2

ลำดับที่	ตัวแปร	ข้อความ	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ
2.12	A33	สถานศึกษากำหนดกิจกรรมในการพัฒนาศักยภาพด้านความมีวินัยนักเรียน	.778
2.13	A32	สถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	.766
2.14	A29	สถานศึกษาจัดห้องพิเศษ สำหรับให้คำปรึกษาแก้ปัญหาแก่นักเรียนที่มีปัญหาด้านวินัย	.642
2.15	A21	สถานศึกษาจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน	.589
2.16	A47	สถานศึกษานำผลของการมีวินัยของนักเรียนไปเป็นคะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์	.570
2.17	A34	สถานศึกษาดำเนินการตามกิจกรรมที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง	.569
2.18	A30	สถานศึกษารณรงค์ให้มีการส่งเสริมวินัยโดยใช้สื่อต่าง ๆ ผ่านสื่อมวลชน	.563
2.19	A28	สถานศึกษาจัดกิจกรรมสร้างความรักความเข้าใจระหว่างผู้ปกครองและนักเรียน	.515
ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues)			6.048
ค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance)			16.800
ค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative percent of Variance)			35.730

จากตารางที่ 28 พบว่า องค์ประกอบย่อยที่ 2 อธิบายตัวแปรสำคัญ จำนวน 8 ตัวแปร หลังหมุนแกนมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบ (Factor Loading) อยู่ระหว่าง 0.515 - 0.778 มีค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues) เท่ากับ 6.048 ค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance) เท่ากับ 16.800 และค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative percent of Variance) เท่ากับ 35.730 ซึ่งเมื่อเทียบค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues) กับองค์ประกอบอื่น พบว่า องค์ประกอบนี้มีความสำคัญเป็นอันดับ 2 กล่าวคือ ตัวแปรทั้ง 8 ตัวแปร เป็นตัวแปรที่รวมกันอธิบายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และเมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า ตัวแปรที่ 33 “สถานศึกษากำหนดกิจกรรมในการพัฒนาศักยภาพด้านความมีวินัยนักเรียน” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ มากที่สุดคือ 0.778 ส่วนตัวแปรที่ 28 “สถานศึกษาจัดกิจกรรมสร้างความรักความเข้าใจระหว่างผู้ปกครอง และนักเรียน” มีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด คือ 0.515 ผู้วิจัยจึงตั้งชื่อ องค์ประกอบย่อยที่ 2 ว่า **การจัดกิจกรรม (Activities Organizing)** ตารางที่ 29 แสดงองค์ประกอบย่อยที่ 3

ลำดับที่	ตัวแปร	ข้อความ	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ
2.20	A2	สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องร่วมกันวิเคราะห์ SWOT เพื่อพัฒนารูปแบบและกลไกการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	.804
2.21	A6	สถานศึกษาสร้างความชัดเจน ความต่อเนื่อง เชิงนโยบาย ของกระบวนการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	.783
2.22	A7	สถานศึกษามีตัวชี้วัดเพื่อเป็นตัวบ่งชี้ระดับความสำเร็จของการ ดำเนินการในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน แต่ละด้าน	.706
2.23	A11	สถานศึกษาเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ตาม กระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	.571
2.24	A3	สถานศึกษามีการกำหนดยุทธศาสตร์ สร้างกลยุทธ์และแนว ทางการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	.541
2.25	A4	สถานศึกษากำหนดแนวทางการพัฒนาวินัยนักเรียน ผ่าน กระบวนการสอนในชั้นเรียน บูรณาการกับกิจกรรมการ เรียนรู้	.526
ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues)			4.574
ค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance)			12.706
ค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative percent of Variance)			48.435

จากตารางที่ 29 พบว่า องค์ประกอบย่อยที่ 3 อธิบายตัวแปรสำคัญ จำนวน 6 ตัวแปร หลังหมุนแกนมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบ (Factor Loading) อยู่ระหว่าง 0.526 - 0.804 มีค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues) เท่ากับ 4.574 ค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance) เท่ากับ 12.706 และค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative percent of Variance) เท่ากับ 48.435 ซึ่งเมื่อเทียบค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues) กับองค์ประกอบอื่น พบว่า องค์ประกอบนี้มีความสำคัญเป็นอันดับ 3 กล่าวคือ ตัวแปรทั้ง 6 ตัวแปรเป็นตัวแปรที่ร่วมกันอธิบายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และเมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า ตัวแปรที่ 2 “สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องร่วมกันวิเคราะห์ SWOT เพื่อพัฒนารูปแบบและกลไกการเสริมสร้างวินัยนักเรียน” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดคือ 0.712 ส่วนตัวแปรที่ 4 “สถานศึกษากำหนดแนวทางการพัฒนาวินัยนักเรียน ผ่านกระบวนการสอนในชั้นเรียน บูรณาการกับกิจกรรมการเรียนรู้” มีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด คือ 0.560 ผู้วิจัยจึงตั้งชื่อ องค์ประกอบย่อยที่ 3 ว่า “กลไกบริหาร ” (Administrative strategy)

ตารางที่ 30 แสดงองค์ประกอบย่อยที่ 4

ลำดับที่	ตัวแปร	ข้อความ	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ
2.26	A10	สถานศึกษาจัดกิจกรรมพัฒนาครูและนักเรียนแกนนำเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาวินัยนักเรียน	.673
2.27	A38	สถานศึกษามีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาช่วยรุ่นมีปัญหากรณีที่เราจัดการไม่ได้	.646
2.28	A8	สถานศึกษาจัดกิจกรรมการพัฒนาวินัย เน้นการให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดจากภายใน (Insideout) จนกลายเป็น “แรงผลักดันภายใน” (Internal change drivers) ในการสร้างจิตสำนึกเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้วยตนเอง	.624
ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues)			3.864
ค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance)			10.734
ค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative percent of Variance)			59.710

จากตารางที่ 30 พบว่า องค์ประกอบย่อยที่ 4 อธิบายตัวแปรสำคัญ จำนวน 3 ตัวแปร หลังหมุนแกนมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบ (Factor Loading) อยู่ระหว่าง 0.624 - 0.673 มีค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues) เท่ากับ 7.950 ค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance) เท่ากับ 9.579 และค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative percent of Variance) เท่ากับ 74.176 ซึ่งเมื่อเทียบค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues) กับองค์ประกอบอื่น พบว่า องค์ประกอบนี้มีความสำคัญเป็นอันดับ 4 กล่าวคือ ตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปรเป็นตัวแปรที่ร่วมกันอธิบายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุดในอันดับ 4 และเมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า ตัวแปรที่ 10 “สถานศึกษาจัดกิจกรรมพัฒนาครูและนักเรียนแกนนำเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดคือ 0.673 ส่วนตัวแปรที่ 8 “สถานศึกษาจัดกิจกรรมการพัฒนาวิสัยทัศน์เน้นการให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดจากภายใน (Insideout) จนกลายเป็น “แรงผลักดันภายใน” (Internal change drivers) ในการสร้างจิตสำนึกเพื่อเสริมสร้างวิสัยทัศน์นักเรียนด้วยตนเอง” มีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด คือ 0.624 ผู้วิจัยจึงตั้งชื่อ องค์ประกอบย่อยที่ 4 ว่า “การสร้างแกนนำ” (Leadership)

ตารางที่ 31 แสดงองค์ประกอบย่อยที่ 5

ลำดับที่	ตัวแปร	ข้อความ	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ
2.29	A48	สถานศึกษามีการสรุปผลการประเมินระเบียบวินัยนักเรียนของโรงเรียน เพื่อปรับปรุงพัฒนาในภาคเรียนต่อไป	.793
2.30	A44	สถานศึกษายกร่างระเบียบวินัยของโรงเรียนให้คุณครูและนักเรียนได้วิพากษ์วิจารณ์และแสดงความคิดเห็น	.548
2.31	A31	สถานศึกษามีการปรับเรื่องการสร้างวินัย ให้ทันสมัยสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและเป็นธรรม	.505
2.32	A27	สถานศึกษามีการประเมินผลที่ได้ปฏิบัติตามทั้งหมดเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น	.486
ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues)			3.433
ค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance)			9.537
ค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative percent of Variance)			68.707

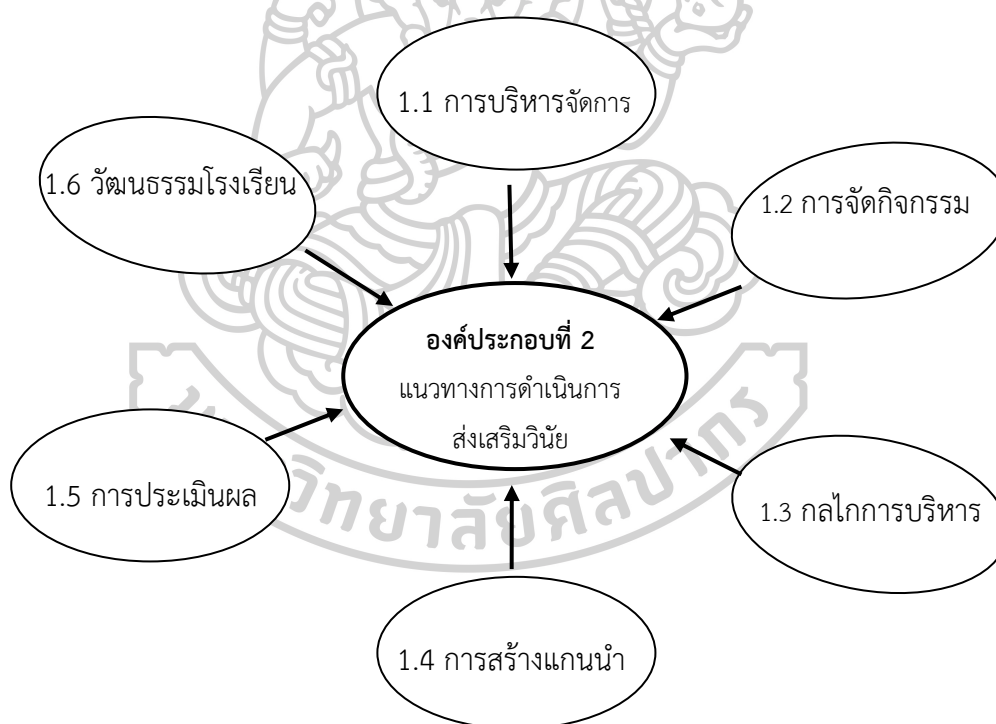
จากตารางที่ 31 พบว่า องค์ประกอบย่อยที่ 5 อธิบายตัวแปรสำคัญ จำนวน 5 ตัวแปร หลังหมุนแกนมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบ (Factor Loading) อยู่ระหว่าง 0.451 - 0.592 มีค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues) เท่ากับ 7.950 ค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance) เท่ากับ 9.579 และค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative percent of Variance) เท่ากับ 74.176 ซึ่งเมื่อเทียบค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues) กับองค์ประกอบอื่น พบว่า องค์ประกอบนี้มีความสำคัญเป็นอันดับ 4 กล่าวคือ ตัวแปรทั้ง 5 ตัวแปร เป็นตัวแปรที่ร่วมกันอธิบายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และเมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า ตัวแปรที่ 58 “ผู้อำนวยการโรงเรียนไม่ควรตำหนิผู้ใต้บังคับบัญชาต่อหน้าบุคคลอื่นเป็นจำนวนมาก” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดคือ 0.592 ส่วนตัวแปรที่ 90 “ผู้อำนวยการโรงเรียนตำหนิโดยไม่ใช้น้ำเสียงที่แสดงความถูกต้องคุณคนผู้ใต้บังคับบัญชาที่ทำงานไม่สำเร็จ” มีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด คือ 0.451 ผู้วิจัยจึงตั้งชื่อ องค์ประกอบย่อยที่ 5 ว่า “การประเมินผล” (Evaluation) ตารางที่ 32 แสดงองค์ประกอบย่อยที่ 6

ลำดับที่	ตัวแปร	ข้อความ	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ
2.33	A20	สถานศึกษามีลำดับขั้นตอนการเสริมสร้างวินัยที่ชัดเจน	.604
2.34	A26	สถานศึกษาแสดงให้เห็นผลของการไม่ดำเนินการเสริมสร้างวินัยตามที่กำหนดไว้	.453
2.35	A45	สถานศึกษานำระเบียบที่พิจารณาปรับแก้ไขแล้ว มากำหนดเกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมของนักเรียนด้านการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	.603
2.36	A22	สถานศึกษาสร้างวัฒนธรรมในการทำงานร่วมกันเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน	.490
ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues)			3.187
ค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance)			8.852
ค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative percent of Variance)			77.559

จากตารางที่ 32 พบว่า องค์ประกอบย่อยที่ 6 อธิบายตัวแปรสำคัญ จำนวน 4 ตัวแปร หลังหมุนแกนมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบ (Factor Loading) อยู่ระหว่าง 0.490 - 0.604 มีค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues) 3.187 ค่าร้อยละของความแปรปรวน (Percent of Variance) เท่ากับ 8.852 และค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative percent of Variance) เท่ากับ 74.176 ซึ่งเมื่อเทียบค่าความแปรปรวนของตัวแปร

(Eigenvalues) กับองค์ประกอบอื่น พบว่า องค์ประกอบนี้มีความสำคัญเป็นอันดับ 6 กล่าวคือ ตัวแปรทั้ง 5 ตัวแปร เป็นตัวแปรที่ร่วมกันอธิบายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และเมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า ตัวแปรที่ 20 “สถานศึกษามีลำดับขั้นตอนการเสริมสร้างวินัยที่ชัดเจน” มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดคือ 0.624 ส่วนตัวแปรที่ 22 “สถานศึกษาสร้างวัฒนธรรมในการทำงานร่วมกันเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน” มีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด คือ 0.490 ผู้วิจัยจึงตั้งชื่อ องค์ประกอบย่อยที่ 6 ว่า “วัฒนธรรมโรงเรียน” (Cooperation Networking)

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบที่ 2 “แนวทางการดำเนินการส่งเสริมวินัย” (Enhancing Process composed) โดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ สรุปเป็นภาพได้ดัง แผนภูมิที่ 6

แผนภูมิที่ 6 แสดงองค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบที่ 2

จากแผนภูมิที่ 6 อธิบายได้ว่า องค์ประกอบที่ 2 “แนวทางการดำเนินการส่งเสริมวินัย” (Enhancing Process composed) ประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย 8 องค์ประกอบย่อย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. องค์ประกอบย่อยที่ 1 “การบริหารจัดการ” (Management) ประกอบด้วย 11 ตัวแปร คือ 1) สถานศึกษามีเครือข่ายความร่วมมือระหว่าง โรงเรียน บ้าน ชุมชน และองค์กรต่างๆ ในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน 2) สถานศึกษาศึกษาวิเคราะห์นโยบาย ระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง กฎหมายที่เกี่ยวข้องรวมถึงสภาพปัญหาบริบทของโรงเรียน และการส่งเสริมระเบียบวินัยในโรงเรียน 3) สถานศึกษาใช้กระบวนการเชิงระบบ ได้แก่การวางแผน การป้องกัน การเสริมสร้าง การเฝ้าระวังการแก้ไข การเจรจาไกล่เกลี่ย และการกำกับติดตาม 4) สถานศึกษาดำเนินงานหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวินัยให้เป็นไปตามบริบทของสถานศึกษา 5) สถานศึกษามีการสำรวจความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการกำหนดข้อตกลงร่วมกันจากผู้เรียน ผู้สอนและผู้เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อตกลงต่าง ๆ เป็นระยะ อย่างต่อเนื่อง 6) สถานศึกษาใช้แนวทางที่หนักแน่นมั่นคงและเสมอต้นเสมอปลาย ในการฝึกระเบียบวินัย 7) สถานศึกษามีมาตรการที่เหมาะสมในการสอดส่องดูแลการละเมิดหรือการผิดระเบียบ เพื่อแก้ไขให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่ตกลงกันไว้ 8) สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน 9) สถานศึกษาจัดให้มีการนิเทศ ติดตาม ประเมินผลระหว่างดำเนินการ 10) สถานศึกษามีการติดตามและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ 11) สถานศึกษามีการกำหนดบุคลากรที่เหมาะสมในการดำเนินงานการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียน

2. องค์ประกอบย่อยที่ 2 “การจัดกิจกรรม” (Activities Organizing) ประกอบด้วย 8 ตัวแปร คือ 1) สถานศึกษากำหนดกิจกรรมในการพัฒนาศักยภาพด้านความมีวินัยนักเรียน 2) สถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้าน 3) การเสริมสร้างวินัยนักเรียน 4) สถานศึกษาจัดห้องพิเศษ สำหรับให้คำปรึกษาแก้ปัญหาแก่นักเรียนที่มีปัญหาด้านวินัย 5) สถานศึกษาจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน 6) สถานศึกษานำผลของการมีวินัยของนักเรียนไปเป็นคะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 7) สถานศึกษาดำเนินการตามกิจกรรมที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง 8) สถานศึกษารณรงค์ให้มีการส่งเสริมวินัยโดยใช้สื่อต่าง ๆ ผ่านสื่อมวลชน 9) สถานศึกษาจัดกิจกรรมสร้างความรักความเข้าใจระหว่างผู้ปกครอง และนักเรียน

3. องค์ประกอบย่อยที่ 3 “กลไกการบริหาร” (Administrative strategy) ประกอบด้วย 6 ตัวแปร คือ 1) สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องร่วมกันวิเคราะห์ SWOT เพื่อพัฒนารูปแบบและกลไกการเสริมสร้างวินัยนักเรียน 2) สถานศึกษาสร้างความชัดเจน ความต่อเนื่อง

เชิงนโยบาย ของกระบวนการเสริมสร้างวินัยนักเรียน 3) สถานศึกษามีตัวชี้วัดเพื่อเป็นตัวบ่งชี้ระดับความสำเร็จของการดำเนินการในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนแต่ละด้าน 4) สถานศึกษานั้นกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ตามกระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 5) สถานศึกษามีการกำหนดยุทธศาสตร์ สร้างกลยุทธ์และแนวทางการเสริมสร้างวินัยนักเรียน 6) สถานศึกษากำหนดแนวทางการพัฒนาวินัยนักเรียน ผ่านกระบวนการสอนในชั้นเรียน บูรณาการกับกิจกรรมการเรียนรู้

4. องค์ประกอบย่อยที่ 4 “การสร้างแกนนำ” (Leadership) ประกอบด้วย 3 ตัวแปร คือ 1) สถานศึกษาจัดกิจกรรมพัฒนาครูและนักเรียนแกนนำเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาวินัยนักเรียน 2) สถานศึกษามีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาช่วยแก้ปัญหากรณีที่เราจัดการไม่ได้ 3) สถานศึกษาจัดกิจกรรมการพัฒนาวินัย เน้นการให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดจากภายใน (Insideout) จนกลายเป็น “แรงผลักดันภายใน” (Internal change drivers) ในการสร้างจิตสำนึกเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้วยตนเอง

5. องค์ประกอบย่อยที่ 5 “การประเมินผล” (Evaluation) ประกอบด้วย 5 ตัวแปร คือ 1) สถานศึกษามีการสรุปผลการประเมินระเบียบวินัยนักเรียนของโรงเรียน เพื่อปรับปรุงพัฒนาในภาคเรียนต่อไป 2) สถานศึกษายกร่างระเบียบวินัยของโรงเรียนให้คุณครูและนักเรียนได้วิพากษ์วิจารณ์และแสดงความคิดเห็น 3) สถานศึกษามีการปรับเรื่องการสร้างวินัย ให้ทันสมัยสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและเป็นธรรม 4) สถานศึกษามีการประเมินผลที่ได้ปฏิบัติตามทั้งหมดเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

6. องค์ประกอบย่อยที่ 6 “วัฒนธรรมโรงเรียน” (Cooperation Networking) ประกอบด้วย 4 ตัวแปร คือ 1) สถานศึกษามีลำดับขั้นตอนการเสริมสร้างวินัยที่ชัดเจน 2) สถานศึกษาแสดงให้เห็นผลของการไม่ดำเนินการเสริมสร้างวินัยตามที่กำหนดไว้ 3) สถานศึกษานำระเบียบที่พิจารณาปรับแก้ไขแล้ว มากำหนดเกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมของนักเรียนด้านการเสริมสร้างวินัยนักเรียน 4) สถานศึกษาสร้างวัฒนธรรมในการทำงานร่วมกันเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน

ตารางที่ 33 องค์ประกอบที่ 3

ลำดับที่	ตัวแปร	การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา	น้ำหนัก องค์ประกอบ
1	A42	สถานศึกษาใช้วินัยเชิงบวก	.796
2	A50	สถานศึกษากำหนดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียน เช่น ข้อพึงปฏิบัติ การแต่งกาย การเข้าเรียน และข้อห้าม หรือวินัยร้ายแรง เป็นต้น	.765
3	A13	สถานศึกษาควรมีกฎระเบียบชัดเจน เหมาะสมปฏิบัติตามได้	.715
4	A40	สถานศึกษามีกฎระเบียบชัดเจน ที่ผู้เรียนจะต้องรับรู้	.713
5	A16	นักเรียนเป็นผู้คิด ลงมือทำ และนำเสนอกิจกรรมที่เสริมสร้างวินัยด้วยตนเอง	.568
6	A18	สถานศึกษาจัดระบบครูที่ปรึกษา จัดกิจกรรมโฮมรูม เยี่ยมบ้าน จัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมภายในชั้นเรียน	.552
ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues)			6.253
ค่าร้อยละของความแปรปรวนของตัวแปร (Percent of Variance)			5.685
ค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative Percent of Variance)			46.080

จากตารางที่ 33 พบว่า องค์ประกอบที่ 3 ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรสำคัญจำนวน 6 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักปัจจัย (Factor Loading) ในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.552 – 0.796 มีค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues) เท่ากับ 6.253 ค่าร้อยละของความแปรปรวนของตัวแปร (Percent of Variance) เท่ากับ 5.685 และค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative Percent of Variance) เท่ากับ 46.080 เมื่อเทียบค่าความแปรปรวนกับตัวอื่น ๆ แล้วพบว่า องค์ประกอบนี้มีความสำคัญเป็นอันดับ 3 ผู้วิจัยตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “บรรยากาศโรงเรียน” (The school atmosphere)

ตารางที่ 34 องค์ประกอบที่ 4

ลำดับที่	ตัวแปร	การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา	น้ำหนักองค์ประกอบ
1	A63	สถานศึกษามีการวางแผนและการคาดคะเนผลที่จะได้รับ	.681
2	A100	กรรมการสถานศึกษา/ผู้ปกครอง/ชุมชน/องค์กรต่างๆ ให้การสนับสนุนในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน	.676
3	A92	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างวินัย ให้ความรู้ขอความร่วมมือ ประชุมผู้ปกครอง มีเครือข่ายผู้ปกครอง ร่วมเสริมสร้างวินัยให้กับนักเรียน	.657
4	A90	ผู้บริหารนิเทศ กำกับ ติดตาม ให้ข้อเสนอแนะการทำโครงการ/กิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียน	.578
5	A66	สถานศึกษาใช้วัฒนธรรมในสังคมเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน	.575
6	A51	สถานศึกษาสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ในการเสริมสร้างวินัย เช่น เครือข่ายผู้ปกครอง เครือข่ายครูที่ปรึกษา	.512
	ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues)		4.858
	ค่าร้อยละของความแปรปรวนของตัวแปร (Percent of Variance)		4.416
	ค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative Percent of Variance)		50.497

จากตารางที่ 34 พบว่าองค์ประกอบที่ 4 ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรสำคัญ จำนวน 4 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักปัจจัย (Factor Loading) ในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.512 – 0.681 มีค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigenvalues) เท่ากับ 4.858 ค่าร้อยละของความแปรปรวนของตัวแปร (Percent of Variance) เท่ากับ 4.416 และค่าร้อยละสะสมของความแปรปรวน (Cumulative Percent of Variance) เท่ากับ 50.497 เมื่อเทียบค่าความแปรปรวนกับตัวอื่น ๆ แล้วพบว่าองค์ประกอบนี้มีความสำคัญเป็นอันดับ 4 ผู้วิจัยตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ” (Cooperate integration)

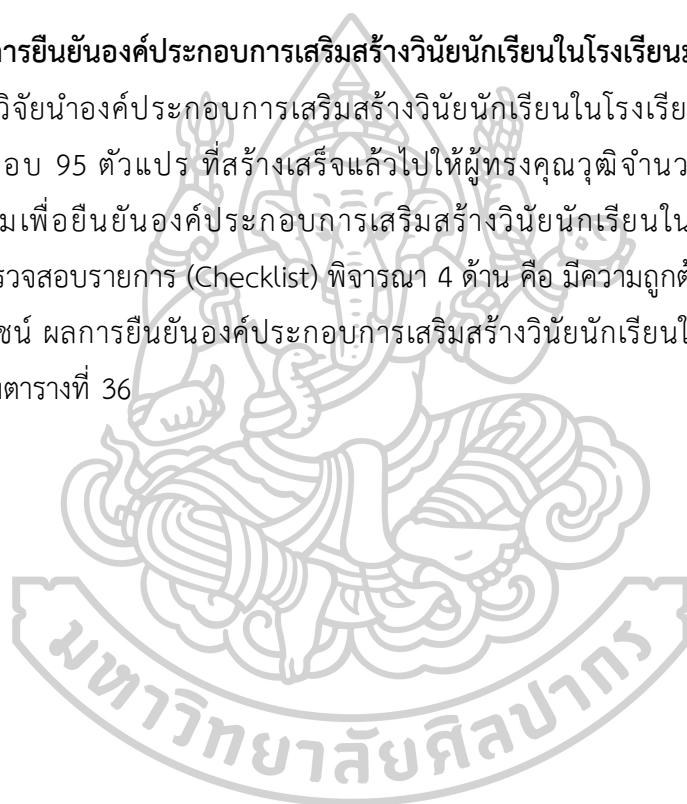
จากการวิเคราะห์ตัวแปรการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 110 ตัวแปร ด้วยสถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis : EFA) พบว่า องค์ประกอบที่เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น แต่ละองค์ประกอบ (Component) มีค่าไอเกน (Eigenvalue) มากกว่า 1.00 ตามแนวคิดของ Kaiser ค่าน้ำหนักปัจจัยแต่ละตัว (Factor Loading) มากกว่า 0.50 และในแต่ละองค์ประกอบมีตัวแปรอธิบายมากกว่า 3 ตัวขึ้นไป ซึ่งสรุปได้ว่า ตัวแปรการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 110 ตัวแปร สามารถวิเคราะห์องค์ประกอบได้ 4 องค์ประกอบ 95 ตัวแปร รายละเอียดดังตารางที่ 35 ตารางที่ 35 องค์ประกอบและตัวแปรการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

องค์ประกอบ	ชื่อองค์ประกอบ	จำนวนตัวแปร
1	นโยบายและกลยุทธ์	47
	1.1 วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร	19
	1.2 ภาวะผู้นำของผู้บริหาร	5
	1.3 วุฒิภาวะของความเป็นครู	5
	1.4 การนิเทศติดตาม	5
	1.5 ข้อมูลสารสนเทศ	4
	1.6 แบบอย่างที่ดี	3
	1.7 การสื่อสาร	3
	1.8 การสร้างความเข้มแข็ง	3
2	แนวทางการดำเนินการส่งเสริมวินัย	36
	2.1 การบริหารจัดการ	11
	2.2 การจัดกิจกรรม	8
	2.3 กลไกการบริหาร	6
	2.4 การสร้างแกนนำ	3
	2.5 การประเมินผล	4
	2.6 วัฒนธรรมโรงเรียน	4
3	บรรยากาศโรงเรียน	6
4	การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ	6
	รวม	95

จากตารางที่ 35 พบว่า การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีจำนวน 4 องค์ประกอบ 95 ตัวแปร คือ องค์ประกอบที่ 1 นโยบายและกลยุทธ์ จำนวน 47 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 2 แนวทางการดำเนินการส่งเสริมวินัย จำนวน 36 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 3 บรรยากาศโรงเรียน จำนวน 6 ตัวแปร และองค์ประกอบที่ 4 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ จำนวน 6 ตัวแปร

ตอนที่ 2 ผลการยืนยันองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ผู้วิจัยนำองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 4 องค์ประกอบ 95 ตัวแปร ที่สร้างเสร็จแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน ยืนยันโดยใช้แบบสอบถามเพื่อยืนยันองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) พิจารณา 4 ด้าน คือ มีความถูกต้อง เหมาะสม เป็นไปได้ และมีประโยชน์ ผลการยืนยันองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา รายละเอียดดังตารางที่ 36

ตารางที่ 36 ผลการยื่นข้อบังคับประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ช.ร.บ.ร.อ.บ.	รายการองค์ประกอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ															
		ความถูกต้อง				ความเหมาะสม				ความเป็นไปได้							
		ถูกต้อง		ไม่ถูกต้อง		เหมาะสม		ไม่เหมาะสม		เป็นไปได้		เป็นไปได้					
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ				
1	องค์ประกอบที่ 1 นโยบายและกลยุทธ์	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00
	1.1 วิทยาลัยของผู้บริหาร	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00
	1.2 ภาวะผู้นำของผู้บริหาร	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00
	1.3 ภูมิภาวะของความเป็นครู	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00
	1.4 การนิเทศติดตาม	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00
	1.5 ข้อมูลสารสนเทศ	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00
	1.6 แบบอย่างที่ดี	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00
	1.7 การสื่อสาร	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00
	1.8 การสร้างความเข้มแข็ง	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00

ตารางที่ 36 ผลการยืนยันองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา (ต่อ)

ช.ร. อ.ค. ๐๕	รายการองค์ประกอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ															
		ความถูกต้อง				ความเหมาะสม				ความเป็นไปได้				ความเป็นประโยชน์			
		ถูกต้อง		ไม่ถูกต้อง		เหมาะสม		ไม่เหมาะสม		เป็นไปได้		เป็นไปได้		เป็นประโยชน์		ไม่เป็นประโยชน์	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2	องค์ประกอบที่ 2 แนวทางการดำเนินการส่งเสริมวินัย	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00
	2.1 กระบวนการบริหาร	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00
	2.2 การจัดกิจกรรม	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00
	2.3 กลไกการบริหาร	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00
	2.4 การสร้างแกนนำ	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00
	2.5 การประเมินผล	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00
	2.6 วัฒนธรรมโรงเรียน	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00
	องค์ประกอบที่ 3 บรรยากาศโรงเรียน	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00
	องค์ประกอบที่ 4 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00	5	100	0	0.00

จากตารางที่ 36 พบว่า ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อองค์ประกอบ การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 5 คน โดยผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ยืนยันงานวิจัยในครั้งนี้ ในประเด็น ดังนี้ ได้แก่ ความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และ ความเป็นประโยชน์ เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละองค์ประกอบ ได้แก่ 1) องค์ประกอบนโยบายและกล ยุทธ์ และมีองค์ประกอบย่อย 8 องค์ประกอบ คือ 1.1) วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร 1.2) ภาวะผู้นำการของ ผู้บริหาร 1.3) วุฒิภาวะของความเป็นครู 1.4) การนิเทศติดตาม 1.5) ข้อมูลสารสนเทศ 1.6) แบบอย่างที่ดี 1.7) การสื่อสาร 1.8) การสร้างความเข้มแข็ง ในประเด็นความถูกต้อง ความ เหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 100 2) องค์ประกอบแนวทางการ ดำเนินการส่งเสริมวินัย และมี 8 องค์ประกอบย่อย คือ 2.1) การบริหารจัดการ 2.2) การจัดกิจกรรม 2.3) กลไกการบริหาร 2.4) การสร้างแกนนำ 2.5) การประเมินผล 2.6) วัฒนธรรมโรงเรียนในประเด็น ความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 100 3) องค์ประกอบบรรยากาศโรงเรียน ในประเด็นความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็น ประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 100 4) องค์ประกอบการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในประเด็น ความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 100

การสังเคราะห์ข้อสรุปความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ เกี่ยวกับองค์ประกอบเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้เชี่ยวชาญและผู้ ทรงคุณวุฒิได้ยืนยันงานวิจัยครั้งนี้ ในประเด็นดังนี้ ได้แก่ ความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นได้ และความเป็นประโยชน์ รวมทั้งข้อสรุปความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับองค์ประกอบ เพื่อปรับปรุงให้ได้องค์ประกอบที่เหมาะสม โดยมีความคิดเห็นขององค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบ เพิ่มเติม ดังนี้ มีดังต่อไปนี้

องค์ประกอบที่ 1 นโยบายและกลยุทธ์ ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็น โดยสรุป ดังนี้ องค์ประกอบกลยุทธ์ในการสื่อสาร มีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และ ความเป็นประโยชน์ ต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

องค์ประกอบย่อยที่ 1 วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ มีความ คิดเห็นโดยสรุป ดังนี้ องค์ประกอบด้านวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร มีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

องค์ประกอบย่อยที่ 2 ภาวะผู้นำการของผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิมีความ คิดเห็นโดยสรุป ดังนี้ องค์ประกอบด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

องค์ประกอบย่อยที่ 4 การสร้างแกนนำ ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นโดยสรุป ดังนี้ องค์ประกอบ ด้านการสร้างแกนนำ ที่เหมาะสม มีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

องค์ประกอบย่อยที่ 5 การประเมินผล ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นโดยสรุป ดังนี้ องค์ประกอบ การประเมินผล ที่เหมาะสม มีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

องค์ประกอบย่อยที่ 6 วัฒนธรรมโรงเรียน ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นโดยสรุป ดังนี้ องค์ประกอบวัฒนธรรมโรงเรียน ที่เหมาะสม มีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

องค์ประกอบที่ 3 บรรยากาศโรงเรียน ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นโดยสรุป ดังนี้ องค์ประกอบด้านความมั่นคงทางอารมณ์ มีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

องค์ประกอบที่ 4 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นโดยสรุป ดังนี้ องค์ประกอบด้านการกระตุ้นพฤติกรรมการทำงาน มีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา

สรุปได้ว่าผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีความคิดเห็นไปในทำนองเดียวกันว่า การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 1) องค์ประกอบนโยบายและกลยุทธ์ และมี 8 องค์ประกอบย่อย คือ 1.1) วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร 1.2) ภาวะผู้นำการของผู้บริหาร 1.3) วุฒิภาวะของความเป็นครู 1.4) การนิเทศติดตาม 1.5) ข้อมูลสารสนเทศ 1.6) แบบอย่างที่ดี 1.7) การสื่อสาร 1.8) การสร้างความเข้มแข็ง ในประเด็นความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 100 2) องค์ประกอบแนวทางการดำเนินการส่งเสริมวินัย และมี 6 องค์ประกอบย่อย คือ 2.1) การบริหารจัดการ 2.2) การจัดกิจกรรม 2.3) กลไกการบริหาร 2.4) การสร้างแกนนำ 2.5) การประเมินผล 2.6) วัฒนธรรมโรงเรียนในประเด็นความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 100 3) องค์ประกอบบรรยากาศโรงเรียน ในประเด็นความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 100 4) องค์ประกอบการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ มีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ องค์ประกอบเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์และมีความสัมพันธ์ทั้ง 4 องค์ประกอบโดยองค์ประกอบทุกตัวมีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง “การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา” โดยมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อทราบองค์ประกอบของการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา 2) เพื่อทราบผลการยืนยันองค์ประกอบของการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาซึ่งในขั้นตอนของการดำเนินการวิจัยได้แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ศึกษาค้นคว้าตัวแปร เกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน 2) การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ 3) การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล 4) ยืนยันองค์ประกอบ ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน เก็บข้อมูลได้จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 83.08 ผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนละ 1 คน คือ ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา 1 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 331 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) แบบสอบถามความคิดเห็น (Opinionnaire) และแบบสอบถามเพื่อยืนยันองค์ประกอบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) มัชฌิมเลขคณิต (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory factor analysis)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง “การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา” ได้ข้อค้นพบ 2 ส่วน คือ 1) องค์ประกอบของการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา และ 2) ผลการยืนยันองค์ประกอบของการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

1. องค์ประกอบของการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้ 4 องค์ประกอบ 95 ตัวแปร คือ ประกอบด้วย 1) นโยบายและกลยุทธ์ ได้จำนวน 47 ตัวแปร 1.1) วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร ได้จำนวน 19 ตัวแปร 1.2) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ได้จำนวน 5 ตัวแปร 1.3) วุฒิภาวะของความเป็นครู ได้จำนวน 5 ตัวแปร 1.4) การนิเทศติดตาม ได้จำนวน 5 ตัวแปร 1.5) ข้อมูลสารสนเทศ ได้จำนวน 5 ตัวแปร 1.6) แบบอย่างที่ดี ได้จำนวน 3 ตัวแปร 1.7) การสื่อสาร ได้จำนวน 3 ตัวแปร 1.8) การสร้างความเข้มแข็ง ได้จำนวน 3 ตัวแปร ในประเด็นความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 100 2) องค์ประกอบแนวทางการดำเนินการส่งเสริมวินัย และมีองค์ประกอบย่อย 6 องค์ประกอบ คือ 2.1) การบริหารจัดการ ได้จำนวน 11 ตัว

แปรร 2.2) การจัดกิจกรรม ได้จำนวน 8 ตัวแปรร 2.3) กลไกการบริหาร ได้จำนวน 6 ตัวแปรร 2.4) การสร้างแกนนำ ได้จำนวน 3 ตัวแปรร 2.5) การประเมินผล ได้จำนวน 4 ตัวแปรร 2.6) วัฒนธรรมโรงเรียนได้จำนวน 4 ตัวแปรร 3) บรรยากาศโรงเรียน ได้จำนวน 6 ตัวแปรร และ4) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ได้จำนวน 6 ตัวแปรร

2. ผลการยืนยันองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 5 คน โดยผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิยืนยันงานวิจัยในครั้งนี้ ในประเด็น ดังนี้ ได้แก่ ความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละองค์ประกอบ ได้แก่ 1) องค์ประกอบกลยุทธ์ในการสื่อสาร และมีตัวแปรรย่อย 8 ตัวแปรร คือ 1.1) วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร 1.2) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร 1.3) วุฒิภาวะของความเป็นครู 1.4) การนิเทศติดตาม 1.5) ข้อมูลสารสนเทศ 1.6) แบบอย่างที่ดี 1.7) การสื่อสาร 1.8) การสร้างความเข้มแข็ง ในประเด็นความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์คิดเป็นร้อยละ 100 2) องค์ประกอบแนวทางการดำเนินการส่งเสริมวินัย และมีองค์ประกอบย่อย 6 องค์ประกอบ คือ 2.1) การบริหารจัดการ 2.2) การจัดกิจกรรม 2.3) กลไกการบริหาร 2.4) การสร้างแกนนำ 2.5) การประเมินผล 2.6) วัฒนธรรมโรงเรียน ในประเด็นความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 100 3) องค์ประกอบบรรยากาศโรงเรียน ในประเด็นความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 100 และ 4) องค์ประกอบการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ในประเด็นความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 100

อภิปรายผล

ผลการวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย 2 ประการ คือ 1) องค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา และ 2) ผลการยืนยันองค์ประกอบของการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อความชัดเจนและการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ พบว่า องค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้ 4 องค์ประกอบ 95 ตัวแปรร คือ ประกอบด้วย 1) นโยบายและกลยุทธ์ ได้จำนวน 47 ตัวแปรร 1.1) วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร ได้จำนวน 19 ตัวแปรร 1.2) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ได้จำนวน 5 ตัวแปรร

1.3) วุฒิภาวะของความเป็นครู ได้จำนวน 5 ตัวแปร 1.4) การนิเทศติดตาม ได้จำนวน 5 ตัวแปร 1.5) ข้อมูลสารสนเทศ ได้จำนวน 5 ตัวแปร 1.6) แบบอย่างที่ดี ได้จำนวน 3 ตัวแปร 1.7) การสื่อสาร ได้จำนวน 3 ตัวแปร 1.8) การสร้างความเข้มแข็ง ได้จำนวน 3 ตัวแปร ในประเด็นความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 100 2) องค์ประกอบ แนวทางการดำเนินการส่งเสริมวินัย และมีองค์ประกอบย่อย 6 องค์ประกอบ คือ 2.1) การบริหารจัดการ ได้จำนวน 11 ตัวแปร 2.2) การจัดกิจกรรม ได้จำนวน 8 ตัวแปร 2.3) กลไกการบริหาร ได้จำนวน 6 ตัวแปร 2.4) การสร้างแกนนำ ได้จำนวน 3 ตัวแปร 2.5) การประเมินผล ได้จำนวน 4 ตัวแปร 2.6) วัฒนธรรมโรงเรียนได้จำนวน 4 ตัวแปร 3) บรรยากาศโรงเรียน ได้จำนวน 6 ตัวแปร และ 4) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ได้จำนวน 6 ตัวแปร ในประเด็นความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 100 3) องค์ประกอบบรรยากาศโรงเรียน ในประเด็นความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 100 4) องค์ประกอบการสร้างเครือข่ายความร่วมมือซึ่งองค์ประกอบทั้งหมดมีความสอดคล้องกับ สมมติฐานของการวิจัยที่กำหนดไว้ว่า องค์ประกอบส่งเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นพหุองค์ประกอบ ซึ่งมีความเหมาะสมตามเหตุผลของตัวแปรที่อธิบายคุณลักษณะของ องค์ประกอบได้ในแนวทางเดียวกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก รูปแบบการพัฒนาศักยภาพด้านความมีวินัย ของนักเรียนไว้ว่ามี 4 ขั้นตอน ของกองวิจัยทางการศึกษา แต่ละขั้นตอนมีแนวทางดำเนินการ ดังนี้ 1.กระบวนการควบคุมระเบียบวินัยว่าต้องดำเนินการตามหลัก 4 ขั้นตอน คือ 1) การวางระเบียบวินัย ได้แก่ การกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับระเบียบวินัย เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ของพฤติกรรมนักเรียน ถือเป็นภารกิจที่ต้องทำเป็นลำดับแรก หากไม่แล้วจะไม่มีหลักยึดในการพิจารณาพฤติกรรมนักเรียน 2)การติดตามประเมินผล ได้แก่ กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กในโอกาสต่างๆ ตามความเป็นจริง เพื่อนำพฤติกรรมนั้นมาพิจารณาตัดสินใจต่อไป 3) ระเบียบวินัยทางสังคม ได้แก่ แนวปฏิบัติอันดีที่ทุกคนในสังคมยึดถือปฏิบัติเหมือนกันมีลักษณะเหมือนกับวินัยส่วนตัวและวินัยในหน้าที่ แต่วินัยทางสังคมมีความหมายที่กว้างกว่าส่วนวินัยทั้งสองที่กล่าวไปแล้วนั้นจะเกี่ยวข้องกับกลุ่มเล็กกว่าวินัยทางสังคม ตัวอย่างของวินัยทางสังคม เช่น มารยาท กฎหมาย จารีตประเพณี หลักปฏิบัติทางศาสนา เป็นต้น 4) การปรับปรุงแก้ไข ได้แก่ การดำเนินการแก้ไขและพัฒนาสภาพความผิดปกติและพัฒนาให้เด็กมีบุคลิกภาพที่ถูกต้อง ผู้อำนวยการโรงเรียนสามารถนำแนวคิดเกี่ยวกับการเสริมแรงของสกินเนอร์ (Skinner) โดยนำการเสริมแรงนำมาใช้สำหรับพัฒนาปรับปรุงพฤติกรรมของคนในองค์การให้มีศักยภาพมากขึ้น ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่าการเสริมแรงเป็นการใช้อำนาจอย่างหนึ่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนในการส่งเสริมครูและบุคลากรให้มีส่วนในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน สอดคล้องกับฮินดล เดชเสถียร (2557) ได้ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้คุณลักษณะวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพบว่าการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 7 คุณลักษณะ

21 ตัวบ่งชี้ ตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) คุณลักษณะการเคารพสิทธิของผู้อื่น มี 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ การยอมรับสิ่งที่มีอยู่ในตัวบุคคล ให้เกียรติและนับถือผู้อื่นด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน ไม่ล่วงเกินหรือล่วงละเมิดต่อผู้อื่น 2) คุณลักษณะความเชื่อมั่นในตนเอง มี 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความกล้าหาญแสดงออกในทางที่เหมาะสม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข 3) คุณลักษณะการมุ่งอนาคต มี 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ มีความสามารถคาดการณ์ตัดสินใจล่วงหน้า มีการวางแผนเลือกกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งอันเหมาะสมถูกต้องเพื่อประสบความสำเร็จในอนาคต ความสามารถควบคุมตนเองให้กระทำหรือเว้นการกระทำบางอย่างตามความต้องการของตน 4) คุณลักษณะการตรงต่อเวลา มี 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ มาทำงานหรือปฏิบัติภารกิจทันตามเวลาที่กำหนด ทำงานด้วยความกระตือรือร้นมุ่งมั่นเต็มใจ ทำงานเสร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ 5) คุณลักษณะความรับผิดชอบ รู้จักวางแผนการทำงานด้วยความตั้งใจ มีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานให้เกิดความสำเร็จ มีการปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานอยู่เสมอ 6) คุณลักษณะความซื่อสัตย์สุจริต มี 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ มีความจริงใจน่าเชื่อถือไว้วางใจได้ไม่ลักขโมยไม่คดโกงไม่หลอกลวง มีความซื่อตรงทั้งต่อหน้าและลับหลังทั้งต่อตนเองและผู้อื่น 7) คุณลักษณะความเป็นผู้นำ มี 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ มีความสามารถในการปกครองดูแลมีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ทำให้ประสานงานผลักดันจูงใจให้ผู้อื่นปฏิบัติตามความคิดคำแนะนำคำสั่งด้วยความเต็มใจ สอดคล้องกับแนวทางและกระบวนการเสริมสร้างวินัยในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ว่า บทบาทของครอบครัว สังคม สถานศึกษา ส่งผลต่อการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการพัฒนาด้านวินัย

เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย พบว่า

องค์ประกอบที่ 1 นโยบายและกลยุทธ์ และมีตัวแปรย่อย 8 ตัวแปร ประกอบด้วย

- 1.1) วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร ได้จำนวน 19 ตัวแปร
- 1.2) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ได้จำนวน 5 ตัวแปร
- 1.3) วุฒิภาวะของความเป็นครู ได้จำนวน 5 ตัวแปร
- 1.4) การนิเทศติดตาม ได้จำนวน 5 ตัวแปร
- 1.5) ข้อมูลสารสนเทศ ได้จำนวน 5 ตัวแปร
- 1.6) แบบอย่างที่ดี ได้จำนวน 4 ตัวแปร
- 1.7) การสื่อสาร ได้จำนวน 3 ตัวแปร
- 1.8) การสร้างความเข้มแข็ง ได้จำนวน 3 ตัวแปร

องค์ประกอบย่อยที่ 1 วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร พบว่า นักเรียนตระหนักและเห็นความสำคัญของการมีวินัย ครูเปิดโอกาสให้เด็กช่วยกันสร้างข้อตกลง กฎระเบียบร่วมกัน ครูมีการเสริมสร้างวินัยเชิงบวกหรือเชิงรุก เพื่อสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและเป็นมิตร และสร้างสัมพันธภาพที่ดี สถานศึกษาศึกษาสาเหตุของปัญหาที่นำไปสู่การประพฤติที่เป็นไปตามระเบียบวินัยของสถานศึกษา ผู้บริหารเป็นแบบอย่างของการการมีวินัย สถานศึกษาต้องสร้างค่านิยมที่พึงามเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียน กรรมการสถานศึกษา/ผู้ปกครอง/ชุมชน/องค์กรต่าง ๆ ให้การสนับสนุนในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน สถานศึกษาสร้างค่านิยมที่พึงามเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียน สถานศึกษาให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการให้คะแนนระเบียบวินัย โดยการประเมินตนเอง เพื่อน และครู

ที่ปรึกษา ผู้บริหารสามารถกำหนดนโยบาย/แนวทางในการส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัย ผู้บริหารมีความเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้อื่น สถานศึกษากำหนดมาตรการที่ไม่ใช้ความรุนแรง ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์และคำพูด สถานศึกษาจัดการศึกษาดูงานจากสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงด้านการเสริมสร้างวินัยนักเรียน นักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินการเสริมสร้างวินัยนักเรียน สถานศึกษามีเครือข่ายชุมชนคุณธรรม เพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน สถานศึกษามีการจัดงบประมาณในการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียนให้เพียงพอ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างวินัย ให้ความรู้ขอความร่วมมือ ประชุมผู้ปกครอง มีเครือข่ายผู้ปกครอง ร่วมเสริมสร้างวินัยให้กับนักเรียน ผู้บริหารกระตุ้นให้ครูและบุคลากรของโรงเรียนต้องปฏิบัติตามตนตามระเบียบวินัยอย่างมีเหตุผล สถานศึกษามีขั้นตอนการลงโทษสถานเบาไปหนัก สอดคล้องกับ Martinson (1991) ที่ได้ศึกษาการควบคุมความประพฤติของนักเรียนโดยอาจารย์ใหญ่และครูผู้ทำหน้าที่ดูแลความประพฤติและระเบียบวินัยของนักเรียน ผลของการวิจัย พบว่าผู้บริหารและอาจารย์ผู้ควบคุมความประพฤติต่างก็ต้องการให้นักเรียนลดความประพฤติหรือพฤติกรรมที่เป็นปัญหา วิธีแก้ไขความประพฤติที่เป็นปัญหา ของนักเรียน คือการใช้ยุทธวิธีที่สุภาพ ไม่ดูดำหรือทำโทษ ถ้านักเรียนมีการตอบสนองโดยมีความประพฤติที่ดีขึ้นก็จะได้รับรางวัล แต่ถ้านักเรียนไม่ร่วมมือก็จะมีกำบังคับมากขึ้น และจากการสังเกตพบว่า การใช้ความสุภาพแก้ปัญหาคความประพฤติของนักเรียนได้ดีกว่าวิธีการอื่น ๆ สอดคล้องกับ จูดี (Judy Hostetler Mullet) ได้ศึกษาแนวทางการสร้างเสริมวินัยในประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่า สามารถเปลี่ยนแปลงจากพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ให้ดีขึ้นโดยการส่งเสริมความยุติธรรมในระเบียบวินัยเปรียบเสมือนให้โอกาสเข้าใจธรรมชาติของการกระทำผิด สร้างสัมพันธ์ภาพ คืนกลับสู่สภาพเดิม การสร้างเสริมวินัยต้องอาศัยความร่วมมือ หลายวิธีการจากระเบียบวิจัยต่อเนื่องต่อไป

องค์ประกอบย่อยที่ 2 ภาวะผู้นำของผู้บริหาร พบว่า ผู้บริหารมีทัศนคติที่ดีต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน สถานศึกษาศึกษาสาเหตุของปัญหาที่นักเรียน ไม่ประพฤติตามระเบียบวินัยของสถานศึกษา ผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียน สถานศึกษาส่งเสริมให้มีกิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติ (วันเกียรติยศ) ให้กับนักเรียนที่มีคุณงามความดี สถานศึกษาใช้วัฒนธรรมในสังคมเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาที่กล่าวว่า ผู้บริหารต้องมีคุณลักษณะ ความรู้ และความสามารถของผู้บริหารที่ควรมีในการเสริมสร้างวินัยให้กับนักเรียน ดังนี้ คือ 1) มีความรู้ลึกซึ้งที่ดีต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน 2) มีความเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้อื่น 3) ปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีด้านการมีวินัย 4) มีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนาารูปแบบ กลไกการเสริมสร้างวินัยในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านความรับผิดชอบ และการตรงต่อเวลา เสริมสร้างวินัยนักเรียน 5) มีความรู้เกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย/แนวทางในการส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัย 6) มีความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรและบริบทของโรงเรียนและชุมชน เพื่อนำไปสู่การออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน 7) มีความรู้เกี่ยวกับ

การออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน/จัดการเรียนการสอนที่การบูรณาการการเสริมสร้างวินัยเข้าไปในการเรียนการสอนได้ 8) มีความสามารถในการกำหนดวิสัยทัศน์/ปรัชญาที่เกี่ยวกับวินัยที่ชัดเจน 9) สามารถกระตุ้นและโน้มน้าวให้บุคลากรในโรงเรียนเห็นความสำคัญในการพัฒนาวินัย 10) สามารถส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัย 11) ประสานความร่วมมือระหว่างโรงเรียน บ้าน ชุมชน และองค์กรต่าง ๆ ในการเสริมสร้างวินัย 12) จัดสรรงบประมาณสนับสนุนโครงการ/กิจกรรมที่เสริมสร้างวินัยนักเรียน 13) นิเทศ กำกับ ติดตาม ให้ข้อเสนอแนะการทำโครงการ/กิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียน นักเรียนและสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธีรพงศ์ ฤกษ์ขำ ที่ทำการพัฒนารูปแบบการพัฒนาวินัยนักเรียนของสถานศึกษา มีอรรถประโยชน์ มีความเป็นไปได้ มีความเหมาะสม และมีความถูกต้องอยู่ในระดับมากที่สุดทุกมาตรฐาน

องค์ประกอบย่อยที่ 3 วุฒิภาวะของความเป็นครู พบว่า ครูพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และวัด ประเมินผล ตามสภาพจริง ครูจัดกิจกรรมพิเศษที่ส่งเสริมการเสริมสร้างวินัย จัดเช่น โครงการงานคุณธรรม จิตอาสา กิจกรรมสานสัมพันธ์น้องพี่ กิจกรรมพี่ช่วยน้อง ฯลฯ สถานศึกษามีการให้รางวัลจากผลของการปฏิบัติตนตามวินัยที่ถูกต้อง ครูให้คำแนะนำผู้กระทำผิดวินัยนักเรียนเป็นการส่วนตัวอย่างไม่เป็นทางการ กรรมการสถานศึกษา/ผู้ปกครอง/ชุมชน/องค์กรต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กล่าวว่า ครูต้องมีคุณลักษณะ ความรู้ และความสามารถ ดังนี้ คือ 1) มีความรู้ลึกที่ต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน 2) มีความเข้าใจถึงวิสัยทัศน์ จุดหมาย เป้าหมายด้านการเสริมสร้างวินัย 3) ตระหนักและเห็นความสำคัญของการมีวินัยของนักเรียน 4) ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีด้านการมีวินัยของนักเรียน 5) มีความรู้เกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัย 6) มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัย 7) มีความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรและบริบทของโรงเรียนและชุมชนเพื่อนำไปสู่การออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างวินัย 8) มีความรู้เกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน/จัดการเรียนการสอนที่บูรณาการการเสริมสร้างวินัยเข้าไปในการเรียนการสอนได้ 9) มีความสามารถจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัย 10) สามารถวิเคราะห์หลักสูตรและบริบทของโรงเรียนและชุมชน เพื่อนำไปสู่การออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน 11) สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน/จัดการเรียนการสอนที่การบูรณาการการเสริมสร้างวินัยเข้าไปในการเรียนการสอนได้ 12) มีความสามารถในการเสริมแรงนักเรียนให้มีวินัยและสอดคล้องกับ อภินันท์ ทวีเดช ที่ได้เสนอเทคนิคที่จะช่วยให้ครูฝึกวินัยนักเรียนได้ง่ายขึ้นและเหนี่ยวน้อยลงมีดังนี้ 1) ทำห้องเรียนให้น่าอยู่ นักเรียนจะให้ความร่วมมือดีและสนใจการเรียนมากขึ้นเมื่อบรรยากาศในห้องเรียนดีมีการจัดบอร์ด หรือมุมที่น่าสนใจ กระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมคิดร่วมทำ นักเรียนจะรู้สึกตนเป็นเจ้าของห้อง เกิดความรักห้อง รักโรงเรียน 2) บอกนักเรียนให้ชัดเจนว่าสิ่งที่ทำไปนั้นไม่ดีตรงไหน และควรแก้ไขอย่างไร 3) "จับถูก"บ้าง อย่าคอยแต่ "จับผิด" เมื่อเห็นนักเรียนทำไม่ดี

ก็คอยแต่จะตำหนิ ลงโทษ พอนักเรียนทำดีครูไม่เคยสนใจ นักเรียนที่กำลังเริ่มต้นเปลี่ยนแปลงตนเอง ก็ต้องการให้ผู้ใหญ่สังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงที่ดีของเขาด้วย 4) ให้งานวัดเมื่อนักเรียนทำดี การสอน หรือสั่งให้นักเรียนทำดีอย่างเดียวไม่พอ ครูต้องให้แรงเสริมเมื่อนักเรียนทำดี เช่น คำชม การให้งานวัด 5) วางแผนในการสร้างพฤติกรรมใหม่ ๆ โดยสังเกตว่านักเรียนทำอะไรได้ดีบ้าง แล้วเริ่มให้นักเรียนทำ สิ่งนั้นมากขึ้น เช่น นักเรียนที่ชอบบริการผู้อื่น ครูมอบหมายหน้าที่ให้นักเรียนทำโดยตั้งเป็นฝ่าย บริการของห้อง 6) หลีกเลี่ยงการให้แรงเสริมต่อพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม บางครั้งครูก็ให้แรงเสริม ต่อพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมโดยไม่รู้ตัว โดยให้ความสนใจเมื่อนักเรียนทำผิด คอยทักท้วงว่าอย่าทำ อย่างนั้น หรือใช้วิธีลงโทษที่ทำให้เด็กได้ความสนใจจากเพื่อน ๆ 7) การสร้างบรรยากาศที่ดีระหว่าง กัน บรรยากาศที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน และกับเพื่อนนักเรียนด้วยตนเอง เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ แผนการฝึกระเบียบวินัยเป็นไปด้วยดี ควรมีการพูดคุยชมเชย หัวเราะสนุกสนานกันในห้องเรียนบ้าง สื่อนักเรียนรู้ถึงความห่วงใยและความจริงใจของครู 8) เป็นตัวอย่างที่ดี ครูต้องเป็นตัวอย่างที่ดีด้วย หากครูอยากให้นักเรียนควบคุมอารมณ์ได้ดีขึ้น ไม่หงุดหงิดง่าย พุดจาไ้เพราะ แต่ครูกลับขี้โมโหและ พุดคำหยาบ นักเรียนก็คงไม่สามารถเลิกนิสัยหงุดหงิดง่าย หรือคำหยาบได้อย่างแน่นอน

องค์ประกอบย่อยที่ 4 การนิเทศติดตาม พบว่า สถานศึกษามีการประชุม ชี้แจง นโยบาย การเสริมสร้างวินัยนักเรียน สถานศึกษาจัดทำคู่มือดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของ โรงเรียน สถานศึกษามีระบบกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของ โรงเรียนที่ชัดเจน ต่อเนื่อง สถานศึกษาจัดปฐมนิเทศนักเรียน สร้างความรู้ความเข้าใจ ด้านการปรับตัว ทักษะทางสังคม ทักษะชีวิตให้กับนักเรียนใหม่ ผู้บริหารปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีด้านการมีวินัย สอดคล้องกับ กองวิจัยทางการศึกษา ที่ว่าการพัฒนาศักยภาพด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนนั้น ต้องมีการนิเทศ ติดตาม ประเมินผลระหว่างการดำเนินการ การดำเนินการพัฒนาศักยภาพด้านความ รับผิดชอบและมีวินัยในตนเองในระหว่างที่ครูอาจารย์ และสอดคล้องกับ สิริกร ไชยราช กล่าวว่า แนวทางการเสริมสร้างวินัยนักเรียน หมายถึงการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความ เข้าใจเกี่ยวกับวินัยนักเรียน ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้เป็นผู้มีวินัย เพื่อ ดำเนินการเสริมสร้างวินัยนักเรียนจำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการแต่งกาย ด้านการตรงต่อเวลา ด้านการเข้าแถว ด้านการแสดงความเคารพ และด้านการรักษาความสะอาด โดยใช้กิจกรรมในการ ดำเนินงาน ดังต่อไปนี้ 1) การมีส่วนร่วม 2) กิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียน และ 3) การนิเทศ ภายใน

องค์ประกอบย่อยที่ 5 ข้อมูลสารสนเทศพบว่า สถานศึกษาส่งเสริมให้มีกิจกรรมยกย่องเชิดชู เกียรติ (วันเกียรติยศ) ให้กับนักเรียนที่มีคุณงามความดี สถานศึกษามีการสื่อสารกับนักเรียนและ ผู้ปกครองด้วยเหตุผล และมนุษยธรรม สถานศึกษามีการจัดงบประมาณในการดำเนินโครงการ เสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียนให้เพียงพอ สถานศึกษามีการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม

กฎระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียนอย่างเข้มข้น จริงจังซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดัดเวิร์ธและสลิคแมน (Duckworth and Seligman) ศึกษาเรื่องการมีวินัยในตนเองและความสัมพันธ์เชิงผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา รัฐเพนซิลวาเนียพบว่า การมีวินัยในตนเองสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรัฐ เพนซิลวาเนียได้ ทั้งนี้เพราะวินัยในตนเองเป็นการบังคับ ควบคุม นักเรียน ให้รู้จักปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับ ให้นักเรียนมีพฤติกรรม การเรียนที่ดีและเป็นไปตาม ความคาดหวังที่ตั้งไว้ นอกจากนี้วินัยในตนเอง ยังเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ทำให้นักเรียนมีความตั้งใจจริง มุ่งมั่นเอาใจใส่ มีความพยายาม และสามารถบังคับควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมให้เป็นไปตามที่ตนมุ่งหวังและตามระเบียบกฎเกณฑ์ เป็นสิ่งที่ไม่ก่อให้เกิดความเจริญโดยไม่ขัดต่อสิทธิของผู้อื่น และไม่ทำให้เกิดความยุ่งยากแก่ตนในอนาคต นักเรียนที่มีวินัยในตนเองจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้สึกรับผิดชอบ

องค์ประกอบย่อยที่ 6 แบบอย่างที่ดี พบว่า ผู้บริหารมอบหมายคุณครูที่ปรึกษา คุณครูหัวหน้าระดับชั้น และคุณครูกลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียนคอยสอดส่องกำกับดูแลพฤติกรรมของนักเรียน ครู และบุคลากรภายในโรงเรียนเป็นแบบอย่างที่ดีด้านการมีวินัย สถานศึกษาควรมีการสร้างหรือส่งเสริมแบบอย่างที่ดีของนักเรียน สอดคล้องกับซิฟฮานี (Dzivhani) พบว่า เกิดจากระบบการจัดการของโรงเรียนที่ดี เช่น นโยบาย สภาพห้องเรียน บทบาทครูผู้สอน คณะกรรมการบริหารโรงเรียน ตัวแทนของนักเรียน และกฎระเบียบวินัยที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวินัยที่เหมาะสมมีการอุทิศตนให้การกำกับดูแลวินัย ควรมีแรงจูงใจในการปฏิบัติการณ์วินัยและการเป็นแบบอย่างที่ดีของคณะกรรมการบริหารโรงเรียน ล้วนเป็นองค์ประกอบต่อการรักษากฎระเบียบวินัยของโรงเรียน ประการสำคัญ คือ ได้รับความร่วมมือจากนักเรียนและผู้ปกครองจึงประสบความสำเร็จได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของคริสทอเฟอร์ ฮอว์นเบิร์ก บอลตัน (Kristoffer Homburg Bolton ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณธรรมศึกษาในญี่ปุ่น : อุดมรุ่งเรืองของการเริ่มต้นของคุณธรรมศึกษาแบบใหม่(Moral Education in Japan: The coming of a New Dawn, Abe's New Moral Education) พบว่า หลังจากที่รัฐบาลภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรีอาเบะได้กำหนดให้ทุกโรงเรียนต้องจัดการเรียนการสอนรายวิชาคุณธรรมศึกษาเพิ่มเติม ส่งผลให้สหภาพครูญี่ปุ่นคัดค้านการบังคับสอนคุณธรรมศึกษาแยกเป็นรายวิชาเฉพาะให้แก่ นักเรียนเนื่องจากมีการสอนคุณธรรมศึกษาสอดแทรกในทุกรายวิชาและทุกกิจกรรมในโรงเรียนอยู่แล้ว อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเป็นนโยบายของรัฐบาล ทุกโรงเรียนก็ต้องปฏิบัติตาม

องค์ประกอบย่อยที่ 7 การสื่อสาร พบว่า ผู้บริหารสามารถกระตุ้นและโน้มน้าวให้บุคลากรในโรงเรียน เห็นความสำคัญในการพัฒนาวินัย ผู้บริหารสามารถส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัย ตระหนักและสร้างเป้าหมายการมีวินัยนักเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ต้องบูรณาการเรื่องการเสริมสร้างวินัยนักเรียนไปด้วย สอดคล้องกับร่วมจิตร ศรีวงศ์ ได้เสนอแนะไว้ว่าการเสริมสร้างวินัยให้แก่ นักเรียนมีอยู่ 2 แนวทาง คือ 1) การเสริมสร้างวินัยเชิงลบหรือเชิงรับ เป็น

กระบวนการเสริมสร้างวินัยที่มุ่งจะกำกับควบคุมไม่ให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่ผิดกฎระเบียบที่โรงเรียนกำหนด ครูส่วนใหญ่ทั้งในอดีตและปัจจุบันต่างก็เห็นว่าการสร้างวินัยโดยวิธีนี้เป็นวิธีการที่ได้ผลรวดเร็ว เพราะสามารถหยุดพฤติกรรมของนักเรียนได้ทันทีทันใด และนิยมใช้การลงโทษทั้งที่กระทำต่อร่างกายและจิตใจของนักเรียนโดยไม่ได้คำนึงถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนในระยะยาว ส่วนใหญ่มักเป็นการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่เด็กได้กระทำมาก่อนหน้าแล้ว จึงเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าการสร้างวินัยเชิงรับ 2) การเสริมสร้างวินัยเชิงบวกหรือเชิงรุก เป็นกระบวนการเสริมสร้างวินัยนักเรียนที่มุ่งจะพัฒนาและปลูกฝังพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้กับนักเรียน ครูในปัจจุบันอาจจะยังไม่เข้าใจวิธีการหรือเข้าใจแต่ก็ไม่ค่อยเห็นด้วยเพราะเป็นวิธีการที่ต้องใช้เวลากว่าจะเห็นผล เป็นวิธีที่ครูจะต้องมีความอดทนอดกลั้นสูง จะต้องใช้ความเป็นกัลยาณมิตร ความรัก ความเมตตาต่อศิษย์อย่างจริงใจและจริงจัง และครูก็มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลา ตลอดจนภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้พัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีความรู้ มีความสุขภายในเวลาจำกัด แต่ถ้าครูทำไม่ได้ก็อาจจะถูกเพ่งเล็งจากผู้บังคับบัญชาก็ได้ ดังนั้น ครูจึงไม่นิยมการสร้างวินัยเชิงบวกเพราะเห็นผลช้าแต่จริง ๆ แล้วการสร้างวินัยเชิงบวกจะให้ผลที่มั่นคงถาวรกว่า และเป็นวิธีการป้องกันก่อนที่จะเกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์กับนักเรียน จึงเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การเสริมสร้างวินัยเชิงรุก สอดคล้องกับรณวีร์ พาผล ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ความมั่นคงทางอารมณ์ เพื่อการบริโภคสื่อและข่าวสารของเยาวชนในแขวงนครพิงค์ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า เยาวชนมีทัศนคติในการบริโภคสื่อและข่าวสารอย่างชาญฉลาดที่เป็นไปในทางบวก อยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นไปในทางลบอยู่ในระดับปานกลาง การรู้ทันสื่อและข่าวสารอยู่ในระดับปานกลาง ความตระหนักในผลกระทบของสื่อและข่าวสารที่เป็นไปในทางบวกอยู่ในระดับมากและที่เป็นไปในทางลบ อยู่ในระดับปานกลาง ความมั่นคงทางอารมณ์ในการบริโภคสื่อและข่าวสาร ที่เป็นไปในทางบวกอยู่ในระดับมาก และที่เป็นไปในทางลบ อยู่ในระดับปานกลาง ผลการประเมินความมั่นคงของมนุษย์และสังคมส่วนบุคคล พบว่า เยาวชนกลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกมั่นคงในมิติต่าง ๆ ดังนี้ ระดับต่ำได้แก่ มิติด้านการมีงานทำและรายได้ ระดับค่อนข้างต่ำได้แก่ มิติด้านการสนับสนุนทางสังคมอยู่ระดับปานกลาง ได้แก่ มิติด้านครอบครัว มิติด้านความมั่นคงส่วนบุคคล และ มิติด้านการศึกษาระดับปานกลางค่อนข้างสูง ได้แก่ มิติสุขภาพอนามัยและมิติทางสังคมและวัฒนธรรม และระดับสูง ได้แก่ มิติที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ โดยมีความพึงพอใจกับระบบการบริการการรักษาของโรงพยาบาลที่ไปใช้บริการอยู่ในระดับปานกลาง

องค์ประกอบย่อยที่ 8 การสร้างความเข้มแข็ง พบว่า ครูให้คำปรึกษาหารือ ร่วมมือกันในการปฏิบัติตามกฏวินัยที่ได้วางไว้ สถานศึกษาจัดให้มีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อพัฒนาการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียน สถานศึกษาสร้างความชัดเจน ความต่อเนื่อง นโยบายของกระบวนการเสริมสร้างวินัยนักเรียน สอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กล่าวว่า

ครูต้องมีคุณลักษณะ ความรู้ และความสามารถ ดังนี้ คือ 1) มีความรู้สีกที่ดีต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน 2) มีความเข้าใจถึงวิสัยทัศน์ จุดหมาย เป้าหมายด้านการเสริมสร้างวินัย 3) ตระหนักและเห็นความสำคัญของการมีวินัยของนักเรียน 4) ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีด้านการมีวินัยของนักเรียน 5) มีความรู้เกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัย 6) มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัย 7) มีความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรและบริบทของโรงเรียนและชุมชนเพื่อนำไปสู่การออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างวินัย 8) มีความรู้เกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน/จัดการเรียนการสอนที่บูรณาการการเสริมสร้างวินัยเข้าไปในการเรียนการสอนได้ 9) มีความสามารถจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัย 10) สามารถวิเคราะห์หลักสูตรและบริบทของโรงเรียนและชุมชน เพื่อนำไปสู่การออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน 11) สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน/จัดการเรียนการสอนที่บูรณาการการเสริมสร้างวินัยเข้าไปในการเรียนการสอนได้ 12) มีความสามารถในการเสริมแรงนักเรียนให้มีวินัย นอกจากนี้ เกอร์ส และไมเยอร์ส ได้กล่าวว่า กระบวนการรักษาระเบียบวินัยนั้น จำเป็นต้องดำเนินการตามขั้นตอน 1) สืบสอบสวนเบื้องต้น 2) พบปะ พูดคุยผู้กระทำผิดเป็นการส่วนตัวอย่างไม่เป็นทางการ 3) ว่ากล่าวตักเตือนโดยการพูด 4) ว่ากล่าวตักเตือนโดยการบันทึกไว้เป็นหลักฐาน 5) ให้ออกหรือย้ายหรือไล่ออก กระบวนการรักษาระเบียบวินัยจะต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ เป็นขั้นตอนที่มีความต่อเนื่องทั้งที่คอยควบคุมดูแลกับปฏิบัติ ในที่นี้กระบวนการรักษาวินัยในโรงเรียนก็คือ ครูกับนักเรียนหรือผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียนต้องให้มีการรักษาระเบียบวินัยที่มีประสิทธิภาพ

องค์ประกอบที่ 2 แนวทางการดำเนินการส่งเสริมวินัย และมี 6 องค์ประกอบย่อย ประกอบด้วย 2.1) การบริหารจัดการ ได้จำนวน 11 ตัวแปร 2.2) การจัดกิจกรรม ได้จำนวน 8 ตัวแปร 2.3) กลไกการบริหาร ได้จำนวน 6 ตัวแปร 2.4) การสร้างแกนนำ ได้จำนวน 3 ตัวแปร 2.5) การประเมินผล ได้จำนวน 4 ตัวแปร 2.6) วัฒนธรรมโรงเรียน ได้จำนวน 4 ตัวแปร ดังนี้

องค์ประกอบย่อยที่ 1 การบริหารจัดการ พบว่า สถานศึกษามีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียน บ้าน ชุมชน และองค์กรต่าง ๆ ในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน สถานศึกษาศึกษาวิเคราะห์นโยบาย ระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง กฎหมายที่เกี่ยวข้องรวมถึงสภาพปัญหาบริบทของโรงเรียน และการส่งเสริมระเบียบวินัยในโรงเรียน สถานศึกษาใช้กระบวนการเชิงระบบ ได้แก่ การวางแผน การป้องกัน การเสริมสร้าง การเฝ้าระวัง การแก้ไข การเจรจาไกล่เกลี่ย และการกำกับติดตาม สถานศึกษาดำเนินงานหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวินัยให้เป็นไปตามบริบทของสถานศึกษา สถานศึกษามีการสำรวจความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการกำหนดข้อตกลงร่วมกันจาก ผู้เรียน ผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อตกลงต่าง ๆ เป็นระยะ อย่างต่อเนื่อง สถานศึกษาใช้แนวทางที่หนักแน่นมั่นคงและเสมอต้นเสมอปลาย ในการฝึกระเบียบวินัย สอดคล้องกับ แมคมุลเลน (McMullen) ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวินัยและระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพใน

โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตเมือง เพื่อเน้นการพัฒนาวัยรุ่น พบว่า ปัญหาทางวินัย ส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากพฤติกรรมของโรงเรียน เพราะนักเรียนต้องการสิ่งแวดล้อมที่ดี ยืดหยุ่นได้ โรงเรียนให้ความสนใจเอาใจใส่ และมีระเบียบวินัยสนับสนุนให้โรงเรียนจัดระบบอย่างมีประสิทธิภาพ ครูควรสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีในการเรียนการสอน สร้างความสัมพันธ์ให้เกิดภายในโรงเรียน โดยการให้คำปรึกษา กำหนดแนวทางของพฤติกรรม พิจารณาแก้ไข ปรับปรุงระเบียบวินัย และจำกัดขอบเขตการทำผิด วางแผนพัฒนาผู้ทำผิดบ่อย ๆ และให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมรับรู้และเกี่ยวข้องในการรักษาระเบียบวินัยของโรงเรียน นอกจากนี้ นพรัตน์ ชัยเรือง ได้เสนอรูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน 12 ขั้นตอน ได้แก่ 1) สร้างความเข้าใจ (Interpret) เกี่ยวกับการบริหารตามแนวคิด 2) ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการพัฒนาวินัยนักเรียน (Problem & Needs) 3) วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาวินัยนักเรียน (Analysis) 4) การแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน (Committee) 5) วางแผนการพัฒนา (Planning) 6) ขั้นตอนการดำเนินการพัฒนาวินัยนักเรียน (Acting) 7) ขั้นกำกับและติดตามผลการพัฒนา (Monitoring) 8) ขั้นเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ (Motivating) 9) ขั้นประเมินผลการพัฒนา (Evaluating) 10) ขั้นสะท้อนผลพัฒนาต่อสถานศึกษาและชุมชน (Feedback) 11) ขั้นการปรับปรุงและพัฒนาแผนดำเนินงาน (Adapting) และ 12) ขั้นการเผยแพร่ (Promote)

องค์ประกอบย่อยที่ 2 การจัดกิจกรรม พบว่า สถานศึกษากำหนดกิจกรรมในการพัฒนาศักยภาพด้านความมีวินัยนักเรียนสถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านการเสริมสร้างวินัยนักเรียนสถานศึกษาจัดห้องพิเศษ สำหรับให้คำปรึกษาแก้ปัญหาแก่นักเรียนที่มีปัญหาด้านวินัยสถานศึกษาจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียนสถานศึกษานำผลของการมีวินัยของนักเรียนไปเป็นคะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์สถานศึกษาดำเนินการตามกิจกรรมที่กำหนดอย่างต่อเนื่องสถานศึกษารณรงค์ให้มีการส่งเสริมวินัยโดยใช้สื่อต่าง ๆ ผ่านสื่อมวลชนสถานศึกษาจัดกิจกรรมสร้างความรักความเข้าใจระหว่างผู้ปกครอง และนักเรียน สอดคล้องกับคณะกรรมการวิชาการขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการเรียนรู้ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศซึ่งได้นำเสนอกระบวนการคิดที่จะนำไปสู่การสร้างเด็กและเยาวชน ให้เป็นพลเมืองดี มีวินัย ภูมิใจไทย ไปสร้างชาติ ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด “STAR STEMS” ประกอบด้วย 2 ส่วนหลัก คือ STAR ได้แก่ Student-คนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ Teacher-กระตุ้นความคิด กระตุ้นจินตนาการ แนะนำ กำกับ Academic-บูรณาการสาระวิชา ความดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ รับผิดชอบRevolution-ทุกอย่างต้องปรับเปลี่ยน พลิกผันพื้นที่ STEMS เป็นการเรียนรู้แบบ Situation Based Learning: Sbl พร้อมสอดแทรกเรื่องคุณธรรม ความเป็นไทยตลอดเวลา ได้แก่ Scientific Thinking หลักเหตุและผล Thai-Technology หลักภูมิปัญญาไทย ศาสตร์พระราชา English-Engineering หลักประสิทธิภาพ ระบบและการสื่อสารภาษาอังกฤษ Moral-Mathematics หลักพิสูจน์ด้วยหลักตรรกะและคุณธรรม Socio

Geology หลักความสอดคล้อง เชื่อมโยงกับภูมิสังคม และสอดคล้องกับสิทธิกร ไชยราช ที่กล่าวว่า แนวทางการเสริมสร้างวินัยนักเรียน หมายถึงการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวินัยนักเรียน ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้เป็นผู้มีวินัย เพื่อดำเนินการเสริมสร้างวินัยนักเรียนจำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการแต่งกาย ด้านการตรงต่อเวลา ด้านการเข้าแถว ด้านการแสดงความเคารพ และด้านการรักษาความสะอาด โดยใช้กิจกรรมในการดำเนินงาน ดังต่อไปนี้ 1) การมีส่วนร่วม 2) กิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียน และ 3) การนิเทศภายใน

องค์ประกอบย่อยที่ 3 กลไกการบริหาร พบว่า สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้อง ร่วมกันวิเคราะห์ SWOT เพื่อพัฒนารูปแบบและกลไกการเสริมสร้างวินัยนักเรียน สถานศึกษาสร้างความชัดเจน ความต่อเนื่องเชิงนโยบาย ของกระบวนการเสริมสร้างวินัยนักเรียน สถานศึกษามีตัวชี้วัด เพื่อเป็นตัวบ่งชี้ระดับความสำเร็จของการดำเนินการในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนแต่ละด้าน สถานศึกษาเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ตามกระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สถานศึกษามีการกำหนดยุทธศาสตร์ สร้างกลยุทธ์และแนวทางการเสริมสร้างวินัยนักเรียน สถานศึกษากำหนดแนวทางการพัฒนาวินัยนักเรียน ผ่านกระบวนการสอนในชั้นเรียน บูรณาการกับ กิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับกองวิจัยทางการศึกษา ที่ได้เสนอรูปแบบการพัฒนาศักยภาพด้าน ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนไว้ว่ามี 7 ขั้นตอน แต่ละขั้นตอนมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้ 1) กำหนดนโยบายของโรงเรียน ผู้บริหารต้องกำหนดให้การพัฒนาศักยภาพด้านความ รับผิดชอบและมีวินัยในตนเองของนักเรียน เป็นนโยบายของโรงเรียนอย่างชัดเจน เป็นลายลักษณ์อักษร โดยผู้บริหาร โรงเรียนประชุมชี้แจงรายละเอียดให้ครู – อาจารย์ทุกคนในโรงเรียนทราบ และเข้าใจถึงนโยบาย วัตถุประสงค์ ความสำคัญ และประโยชน์ของการพัฒนาความรับผิดชอบต่อความรับผิดชอบและมีวินัยในตนเองของ นักเรียนและกำหนดให้เป็นนโยบายที่ครู – อาจารย์ นักเรียนทุกคนในโรงเรียนต้องปฏิบัติร่วมกัน 2) แต่งตั้งคณะกรรมการตามที่โรงเรียนได้ตระหนักเห็นความสำคัญและประโยชน์ของความรับผิดชอบต่อ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยกำหนดเป็นนโยบายของโรงเรียนอย่างชัดเจนนั้น จำเป็นต้องมีคณะกรรมการรับผิดชอบในการดำเนินการ โดยให้มีการแต่งตั้งเป็นลายลักษณ์อักษร คณะกรรมการผู้รับผิดชอบในการดำเนินการ โดยมีแนวทางในการสรรหาแต่งตั้งหลายแนวทาง ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อม ข้อจำกัดบุคลากร สภาพแวดล้อม และงบประมาณแต่ละโรงเรียน ดังนั้น คณะกรรมการผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของแต่ละโรงเรียนไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน 3) กำหนด กิจกรรมในการพัฒนาศักยภาพด้านความรับผิดชอบต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนต้อง ดำเนินการอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่อง และทั่วถึงนักเรียนทุกคน ซึ่งการกำหนดกิจกรรมในการพัฒนา สามารถกำหนดได้หลายแนวทาง 4) ดำเนินการตามกิจกรรมที่กำหนด ผู้บริหารโรงเรียนและ คณะกรรมการดำเนินการจัดประชุมครูทุกคนในโรงเรียน ชี้แจงรายละเอียดของกิจกรรมในการพัฒนา ศักยภาพของนักเรียนด้านความรับผิดชอบต่อความมีวินัยของนักเรียน และเพื่อให้การดำเนินการตาม

กิจกรรมบรรลุตามให้สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ 5) นิเทศ ติดตาม ประเมินผล ระหว่างการดำเนินการ การดำเนินการพัฒนาศักยภาพด้านความรับผิดชอบและมีวินัยในตนเองใน ระหว่างที่ครูอาจารย์ 6) ประเมินและสรุปผลการดำเนินงาน หลังจากดำเนินการพัฒนาศักยภาพด้าน ความรับผิดชอบและมีวินัยในตนเองของนักเรียนเสร็จสิ้นแล้ว ให้มีการประเมินผลการดำเนินงานและ พัฒนาศักยภาพด้านความรับผิดชอบและมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยประเมินและสรุปผลของแต่ละ กิจกรรมที่ได้ดำเนินการและภาพรวมของการพัฒนาในขั้นตอนนี้ควรมีเครื่องมือในการประเมินผล เช่น แบบทดสอบ แบบสอบถามและแบบสังเกต และควรสรุปผลการดำเนินงานให้ชัดเจน มีขั้นตอน อย่างเป็นระบบ หลังจากประเมินผลแล้วหากพบว่าการดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ให้ดำเนินการ ตามขั้นตอนที่ 7 ถ้าไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ควรมีการปรับปรุงแก้ไขแล้วดำเนินการใหม่ และ 7) ดำเนินการตามกิจกรรมที่กำหนดอย่างต่อเนื่องจนเป็นงานประจำที่ต้องปฏิบัติ โดยมีการ เปลี่ยนแปลงกิจกรรมได้ตามความเหมาะสม และสอดคล้องกับ อินดล เดชเสถียร ที่ได้ศึกษาการพัฒนา ตัวบ่งชี้คุณลักษณะวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพบว่า การศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 7 คุณลักษณะ 21 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) คุณลักษณะการเคารพสิทธิ ของผู้อื่น มี 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ การยอมรับสิ่งที่มีอยู่ในตัวบุคคล ให้เกียรติและนับถือผู้อื่นด้วยความอ่อน น้อมถ่อมตน ไม่ล่วงเกินหรือล่วงละเมิดต่อผู้อื่น 2) คุณลักษณะความเชื่อมั่นในตนเอง มี 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความกล้าหาญแสดงออกในทางที่เหมาะสม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถปรับตัวเข้ากับ สิ่งแวดล้อมให้อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข 3) คุณลักษณะการมุ่งอนาคต มี 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ มี ความสามารถคาดการณ์ตัดสินใจล่วงหน้า มีการวางแผนเลือกกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งอัน เหมาะสมถูกต้องเพื่อประสบความสำเร็จในอนาคต ความสามารถควบคุมตนเองให้กระทำหรือเว้นการ กระทำบางอย่างตามความต้องการของตน 4) คุณลักษณะการตรงต่อเวลา มี 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ มา ทำงานหรือปฏิบัติภารกิจทันตามเวลาที่กำหนด ทำงานด้วยความกระตือรือร้นมุ่งมั่นเต็มใจ ทำงาน เสร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ 5) คุณลักษณะความรับผิดชอบ รู้จักวางแผนการทำงานด้วยความตั้งใจ มีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานให้เกิดความสำเร็จ มีการปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานอยู่เสมอ 6) คุณลักษณะความซื่อสัตย์สุจริต มี 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ มีความจริงใจน่าเชื่อถือไว้วางใจได้ไม่ลัดขโมยไม่ คดโกงไม่หลอกลวง มีความซื่อตรงทั้งต่อหน้าและลับหลังทั้งต่อตนเองและผู้อื่น 7) คุณลักษณะความ เป็นผู้นำ มี 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ มีความสามารถในการปกครองดูแลมีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ทำให้ ประสานงานผลักดันจูงใจให้ผู้อื่นปฏิบัติตามภารกิจตามความคิดคำแนะนำคำสั่งด้วยความเต็มใจ

องค์ประกอบย่อยที่ 4 การสร้างแกนนำ พบว่า สถานศึกษาจัดกิจกรรมพัฒนาครูและนักเรียน แกนนำเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาวินัยนักเรียน สถานศึกษามีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาวิทยากรมีปัญหา กรณีที่เราจัดการไม่ได้ สถานศึกษาจัดกิจกรรมการพัฒนาวินัย เน้นการให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิด จากภายใน (Insideout) จนกลายเป็น “แรงผลักดันภายใน”(Internal change drivers) ในการสร้าง

จิตสำนึกเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้วยตนเอง สอดคล้องกับ แคทเธอริน (Catherien J. Kiprop) ได้ศึกษาแนวทางในการจัดการปกครองในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเคนยา พบว่าโรงเรียนมัธยมในเคนยาแต่ละแห่งมีวิธีการจัดการระเบียบวินัยที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง การจัดการระเบียบวินัยที่โรงเรียนส่วนใหญ่ใช้ คือ กฎระเบียบของโรงเรียน การลงโทษ การให้คำแนะนำ การให้คำปรึกษา เพื่อให้การจัดการวินัยที่มีประสิทธิภาพจึงต้องอาศัยความร่วมมือของหัวหน้าเจ้าหน้าที่ ผู้นำนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน และการทำข้อตกลงร่วมกัน กำหนดบทบาทของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดการระเบียบวินัยในโรงเรียน

องค์ประกอบย่อยที่ 5 การประเมินผล พบว่า สถานศึกษามีการสรุปผลการประเมินระเบียบวินัยนักเรียนของโรงเรียน เพื่อปรับปรุงพัฒนาในภาคเรียนต่อไป สถานศึกษายกร่างระเบียบวินัยของโรงเรียนให้คุณครูและนักเรียนได้วิพากษ์วิจารณ์และแสดงความคิดเห็น สถานศึกษามีการปรับเรื่องการสร้างวินัย ให้ทันสมัย สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและเป็นธรรม สถานศึกษามีการประเมินผลที่ได้ปฏิบัติตามทั้งหมดเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น สอดคล้องกับจตุรรัตน์ เต็มแสง ที่ได้สรุปแนวทางการเสริมสร้างวินัยนักเรียน จำนวน 3 แนวทาง ประกอบด้วย 1) การประชุมแบบมีส่วนร่วม 2) กิจกรรมการเสริมสร้างวินัยนักเรียน ได้แก่ 2.1) กิจกรรมประกวดห้องเรียนคุณภาพ 2.2) กิจกรรมโฮมรูม 2.3) กิจกรรมอบรมคุณธรรม จริยธรรม ทุกวันศุกร์ 2.4) กิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน และ 3) การนิเทศภายในแบบการประชุมนิเทศ เพื่อดำเนินการเสริมสร้างวินัยนักเรียน จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการแต่งกาย ด้านการตรงต่อเวลา ด้านการเข้าแถว และด้านการรักษาความสะอาด และนพรัตน์ ชัยเรือง ที่ได้เสนอรูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาวินัยนักเรียน 12 ขั้นตอน ได้แก่ 1) สร้างความเข้าใจ (Interpret) เกี่ยวกับการบริหารตามแนวคิด 2) ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการพัฒนาวินัยนักเรียน (Problem & Needs) 3) วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาวินัยนักเรียน (Analysis) 4) การแต่งตั้งกรรมการเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน (Committee) 5) วางแผนการพัฒนา (Planning) 6) ขั้นการดำเนินการพัฒนาวินัยนักเรียน (Acting) 7) ขั้นกำกับและติดตามผลการพัฒนา (Monitoring) 8) ขั้นเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ (Motivating) 9) ขั้นประเมินผลการพัฒนา (Evaluating) 10) ขั้นสะท้อนผลพัฒนาต่อสถานศึกษาและชุมชน(Feedback) 11) ขั้นการปรับปรุงและพัฒนาแผนดำเนินงาน (Adapting) และ 12) ขั้นการเผยแพร่ (Promote) สอดคล้องกับงานวิจัยของถิรพงศ์ ฤกษ์ขำ ที่ได้ทำการพัฒนารูปแบบการพัฒนาวินัยนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีการดำเนินการ 3 ขั้นตอน คือขั้นตอนที่ 1 การพัฒนารูปแบบการพัฒนาวินัยนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ดำเนินการโดย 1) วิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษารูปแบบการพัฒนาวินัยนักเรียน 2) ศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินการพัฒนาวินัยในปัจจุบัน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยขั้นตอนนี้ คือ รอง

ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานที่ดูแลเกี่ยวกับกิจการนักเรียนโดยเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามความคิดเห็นและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ร้อยละ พบว่า 1) รูปแบบการพัฒนาวิสัยนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ ด้านการบริหาร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรม ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการสร้างความสัมพันธ์ผู้ปกครองและด้านการวัดและประเมินผลทางวินัย 2) การประเมินผลกระทดลองใช้รูปแบบ พบว่า ร้อยละของนักเรียนที่ได้ผลการประเมินหลังการทดลองใช้รูปแบบในภาพรวมในระดับ 3 และ 2 มีจำนวนนักเรียนเพิ่มมากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการทดลองใช้รูปแบบ ส่วนร้อยละของนักเรียนที่ได้ผลการประเมินหลังการทดลองใช้รูปแบบในระดับ 1 และ 0 มีจำนวนลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการทดลองใช้รูปแบบ และ 3) การประเมินผลกระทดลองการใช้รูปแบบการพัฒนาวิสัยนักเรียนตามมาตรฐานการประเมินของ JCSEE 4 มาตรฐาน ได้แก่ มาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความเหมาะสม และมาตรฐานด้านความถูกต้อง พบว่ารูปแบบการพัฒนาวิสัยนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีอรรถประโยชน์ มีความเป็นไปได้ มีความเหมาะสม และมีความถูกต้องอยู่ในระดับมากที่สุดทุกมาตรฐาน

องค์ประกอบย่อยที่ 6 วัฒนธรรมโรงเรียน พบว่า สถานศึกษามีลำดับขั้นตอนการเสริมสร้างวินัยที่ชัดเจน สถานศึกษาแสดงให้เห็นผลของการไม่ดำเนินการเสริมสร้างวินัยตามที่กำหนดไว้ สถานศึกษานำระเบียบที่พิจารณาปรับแก้ไขแล้ว มากำหนดเกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมของนักเรียนด้านการเสริมสร้างวินัยนักเรียน สถานศึกษาสร้างวัฒนธรรมในการทำงานร่วมกันเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้เสนอแนวคิดในการเสริมสร้างวินัยไว้ 5 ประการ คือ 1) การทำให้เกิดพฤติกรรมเคยชิน โดยให้บุคคลรู้เพิ่มและปฏิบัติพฤติกรรมที่ดีเพื่อเป็นพื้นฐานและปฏิบัติต่อเนื่องจนเกิดเป็นพฤติกรรมเคยชินที่ดี 2) การใช้วัฒนธรรมในสังคม เป็นแนวปฏิบัติผสมผสานกับหลักการ ทำให้เป็นพฤติกรรมที่เคยชินเช่น การทำความเคารพด้วยการไหว้เมื่อพบผู้ใหญ่ เป็นสิ่งที่เขาทำได้ง่าย แต่การเข้าแถวไม่ใช้วัฒนธรรมไทย เด็กไม่เห็นแบบอย่างที่ดีอยู่เสมอดังเช่นการไหว้ของไทย ดังนั้น การไหว้จึงง่ายต่อการปฏิบัติมากกว่าการเข้าแถว 3) การใช้ข้อคร่ำวม เป็นความสัมพันธ์ระหว่างจิตใจ พฤติกรรมและสติปัญญา ซึ่งเป็นหลักการทางการศึกษาและหลักการพัฒนาจริยธรรม คือ มีความเข้าใจในความสำคัญของสิ่งที่จะกระทำ มีความพอใจ และยอมรับในสิ่งที่จะกระทำ ยอมรับไปสู่ความร่วมมือในการกระทำ 4) การใช้แรงหนุนสภาพจิต เป็นการตั้งความมุ่งมั่นหรืออุดมการณ์และพยายามปฏิบัติตาม เป้าหมายที่อาจมุ่งมั่นไว้ซึ่งอาจทำให้เกิดการเปรียบเทียบ แม้ความภาคภูมิใจในผลการปฏิบัติ หากใช้มากเกินไปจะกลายเป็นดูถูกดูหมิ่นผู้อื่นอันเกิดจากการเปรียบเทียบและพึงพาคำลึงใจจากภายนอก 5) การใช้กฎเกณฑ์บังคับ เป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้สำเร็จได้ชั่วระยะหนึ่ง เมื่อไม่มีผู้ใดควบคุม วินัยก็จะหายไป จึงเป็นวิธีที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้น

สำนักงาน เลขาธิการสภาการศึกษาและคณะผู้วิจัย จึงได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาวินัยดังกล่าว โดยการ วิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับกระบวนการที่จะนำไปสู่การสร้างเยาวชนให้เป็นพลเมืองดี มีวินัย ภูมิใจ ไทย ไปสร้างชาติ ตามแนวคิด “STAR STEMS” ของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการศึกษา สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศไทย โดย STAR ได้แก่ Student-คนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ, Teacher-กระตุ้นความคิด กระตุ้นจินตนาการ แนะนำ กำกับ, Academic บูรณาการสารวิชา ความดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ รับผิดชอบ, Revolution-ทุกอย่าง ต้องปรับเปลี่ยน พลิกผันทันที และ STEMS เป็นการเรียนรู้แบบ Situation Based Learning : SBL พร้อมสอดแทรกเรื่อง คุณธรรม ความเป็นไทยตลอดเวลา

องค์ประกอบที่ 3 บรรยากาศโรงเรียน พบว่า สถานศึกษามีการสร้างหรือส่งเสริมแบบอย่างที่ดีของนักเรียนสถานศึกษากำหนดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียน เช่น ข้อพึงปฏิบัติการแต่งกาย การเข้าเรียน และข้อห้าม หรือวินัยร้ายแรง เป็นต้นสถานศึกษาควรมีกฎระเบียบชัดเจน เหมาะสม ที่ผู้เรียนจะต้องรับรู้ และปฏิบัติตามได้สถานศึกษามีกฎระเบียบชัดเจน ที่ผู้เรียนจะต้องรับรู้ นักเรียนเป็นผู้คิด ลงมือทำ และนำเสนอกิจกรรมที่เสริมสร้างวินัยด้วยตนเอง สถานศึกษาจัดระบบครูที่ปรึกษา จัดกิจกรรมโฮมรูม เยี่ยมบ้าน จัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมภายในชั้นเรียน สอดคล้องกับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐฉา บุรีแสง ที่ศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านกุดจางสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่า นักเรียนไม่มีวินัยในตนเอง ผู้ปกครองไม่มีเวลาอบรมสั่งสอน ครูขาดการเอาใจใส่ดูแลนักเรียน นักเรียนเขินอายและไม่กล้าแสดงออก มีพฤติกรรมด้านการแต่งกายและด้านการทำความเคารพอยู่ในระดับน้อย) แนวทางในการพัฒนาวินัยนักเรียน มี 2 แนวทาง คือ (1) การจัดกิจกรรมพัฒนาวินัยนักเรียนประกอบด้วย การเยี่ยมบ้านนักเรียน การอบรมนักเรียนหน้าเสาธง การยื่นรับ-ส่งนักเรียนกิจกรรมโฮมรูม และ (2) การนิเทศภายใน ซึ่งผลของการพัฒนาวินัยนักเรียน พบว่า นักเรียนแต่งกายถูกต้องตามระเบียบวินัยของโรงเรียน และทำความเคารพครูผู้ปกครอง/ผู้มาเยี่ยมโรงเรียน ได้อย่างถูกต้องตามระเบียบวินัยของโรงเรียน นอกจากนี้ วิเชียร ไชยบัง อธิบายว่า การปฏิบัติในวิถีโรงเรียน ที่ทำอย่างมีความหมาย มีเหตุผลและคงเส้นคงวาจะนำมาซึ่งความมีวินัยของเด็กและครู วิถีเป็นการกระทำซ้ำๆ ที่ช่วยในการบ่มเพาะทั้งความมีวินัย และความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ซึ่งเป็นเครื่องมือกำกับตนเองจากด้านใน เมื่อกลายเป็นอุปนิสัย จิตของเด็กจะรู้สึกขัดชินในที่สุดโรงเรียนก็ไม่จำเป็นต้องใช้การควบคุมจากภายนอก

องค์ประกอบที่ 4 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ พบว่า สถานศึกษามีการวางแผนและการคาดคะเนผลที่จะได้รับ ส่งเสริมวินัยจากเรื่องง่ายในชีวิตประจำวัน ผู้บริหารกระตุ้นให้ครูและบุคลากรของโรงเรียนต้องปฏิบัติตนตามระเบียบวินัยอย่างมีเหตุผล ผู้บริหารนิเทศ กำกับ ติดตามให้ข้อเสนอแนะการทำโครงการ/กิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียน สถานศึกษาใช้วัฒนธรรมในสังคม

เพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน สถานศึกษาสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ในการเสริมสร้างวินัย เช่น เครือข่ายผู้ปกครอง เครือข่ายครูที่ปรึกษา สอดคล้องกับกองวิจัยทางการศึกษา ที่ได้เสนอรูปแบบ การพัฒนาศักยภาพด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนไว้ว่ามี 7 ขั้นตอน แต่ละขั้นตอนมีแนวทาง ดำเนินการ ดังนี้ 1) กำหนดนโยบายของโรงเรียน ผู้บริหารต้องกำหนดให้การพัฒนาศักยภาพด้าน ความ รับผิดชอบและมีวินัยในตนเองของนักเรียน เป็นนโยบายของโรงเรียนอย่างชัดเจน เป็นลายลักษณ์อักษร โดยผู้บริหารโรงเรียนประชุมชี้แจงรายละเอียดให้ครู – อาจารย์ทุกคนในโรงเรียนทราบ และเข้าใจถึงนโยบาย วัตถุประสงค์ ความสำคัญ และประโยชน์ของการพัฒนาความรับผิดชอบและมี วินัยในตนเองของนักเรียนและกำหนดให้เป็นนโยบายที่ครู – อาจารย์ นักเรียนทุกคนในโรงเรียนต้อง ปฏิบัติร่วมกัน 2) แต่งตั้งคณะกรรมการตามที่โรงเรียนได้ตระหนักเห็นความสำคัญและประโยชน์ของ ความรับผิดชอบและความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยกำหนดเป็นนโยบายของโรงเรียนอย่าง ชัดเจนนั้น จำเป็นต้องมีคณะกรรมการรับผิดชอบในการดำเนินการ โดยให้มีการแต่งตั้งเป็นลายลักษณ์ อักษร คณะกรรมการผู้รับผิดชอบในการดำเนินการ โดยมีแนวทางในการสรรหาแต่งตั้งหลายแนวทาง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อม ข้อจำกัดบุคลากร สภาพแวดล้อม และงบประมาณแต่ละโรงเรียน ดังนั้น คณะกรรมการผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของแต่ละโรงเรียนไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน 3) กำหนดกิจกรรมในการพัฒนาศักยภาพด้านความรับผิดชอบและวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่อง และทั่วถึงนักเรียนทุกคน ซึ่งการกำหนดกิจกรรมใน การพัฒนาสามารถกำหนดได้หลายแนวทาง 4) ดำเนินการตามกิจกรรมที่กำหนด ผู้บริหารโรงเรียน และคณะกรรมการดำเนินการจัดประชุมครูทุกคนในโรงเรียน ชี้แจงรายละเอียดของกิจกรรมในการ พัฒนาศักยภาพของนักเรียนด้านความรับผิดชอบและมีวินัยของนักเรียน และเพื่อให้การดำเนินการ ตามกิจกรรมบรรลุตามให้สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ 5) นิเทศ ติดตาม ประเมินผลระหว่างดำเนินการ การดำเนินการพัฒนาศักยภาพด้านความรับผิดชอบและมีวินัยใน ตนเองในระหว่างที่ครูอาจารย์ 6) ประเมินและสรุปผลการดำเนินงาน หลังจากดำเนินการพัฒนา ศักยภาพด้านความรับผิดชอบและมีวินัยในตนเองของนักเรียนเสร็จสิ้นแล้ว ให้มีการประเมินผล การดำเนินงานและพัฒนาศักยภาพด้านความรับผิดชอบและมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยประเมิน และสรุปผลของแต่ละกิจกรรมที่ได้ดำเนินการและภาพรวมของการพัฒนาในขั้นตอนนี้ควรมี เครื่องมือในการประเมินผล เช่น แบบทดสอบ แบบสอบถามและแบบสังเกต และควรสรุปผลการ ดำเนินงานให้ชัดเจน มีขั้นตอนอย่างเป็นระบบ หลังจากประเมินผลแล้วหากพบว่าการดำเนินงาน บรรลุวัตถุประสงค์ให้ดำเนินการตามขั้นตอนที่ 7 ถ้าไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ควรมีการปรับปรุงแก้ไข แล้วดำเนินการใหม่ 7) ดำเนินการตามกิจกรรมที่กำหนดอย่างต่อเนื่องจนเป็นงานประจำที่ต้องปฏิบัติ โดยมีการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมได้ตามความเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของอิรฟงค์ ฤกษ์ขำ ที่ได้ ทำการพัฒนารูปแบบการพัฒนาวินัยนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร พบว่า ร้อยละของนักเรียนที่ได้ผลการประเมินหลังการทดลองใช้รูปแบบในภาพรวม ในระดับ 3 และ 2 มีจำนวนนักเรียนเพิ่มมากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการทดลองใช้รูปแบบ ส่วนร้อยละของนักเรียนที่ได้ผลการประเมินหลังการทดลองใช้รูปแบบในระดับ 1 และ 0 มีจำนวนลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการทดลองใช้รูปแบบ และ 3) การประเมินผลการทดลองการใช้รูปแบบการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนตามมาตรฐานการประเมินของ JCSEE 4 มาตรฐาน ได้แก่ มาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความเหมาะสม และ มาตรฐานด้านความถูกต้อง พบว่ารูปแบบการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีอรรถประโยชน์ มีความเป็นไปได้ มีความเหมาะสม และมีความถูกต้องอยู่ในระดับมากที่สุดทุกมาตรฐาน จากนักเรียนและผู้ปกครองจึงประสบความสำเร็จได้

1. ผลการยืนยันองค์ประกอบการเสริมสร้างวิสัยทัศน์นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

จากการยืนยันโดยผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า ทั้ง 5 ท่าน มีความคิดเห็นว่างค์ประกอบการเสริมสร้างวิสัยทัศน์นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ มีความถูกต้อง มีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้ และมีความเป็นประโยชน์ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ว่าองค์ประกอบการเสริมสร้างวิสัยทัศน์นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ โดยผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นว่า องค์ประกอบการเสริมสร้างวิสัยทัศน์นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ทั้ง 95 ตัวแปร เป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะทำให้ผู้อำนวยการโรงเรียนมัศึกษานำไปใช้ประกอบการเสริมสร้างวิสัยทัศน์นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

จากการผลการวิจัยเรื่อง การเสริมสร้างวิสัยทัศน์นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งพบว่า องค์ประกอบการเสริมสร้างวิสัยทัศน์นักเรียนในโรงเรียนมัศึกษามีความสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยและความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนั้น เพื่อให้องค์ประกอบการเสริมสร้างวิสัยทัศน์นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการศึกษาวิจัยการเสริมสร้างวิสัยทัศน์นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาซึ่งสรุปผลเป็นข้อค้นพบการวิจัยครั้งนี้ที่เป็นองค์ความรู้ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเสริมสร้างวิสัยทัศน์นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งควรนำข้อค้นพบจากผลการวิจัยองค์ประกอบของการเสริมสร้างวิสัยทัศน์นักเรียนใน

โรงเรียนมัธยมศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการบริหารงานภายในงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อการบริหารงาน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สถานศึกษาควรมีขั้นตอนการเสริมสร้างวินัยนักเรียนที่ชัดเจน เป็นรูปธรรม สามารถปฏิบัติได้จริง
2. สถานศึกษาใช้วัฒนธรรมในสังคมเพื่อสร้างวิถีวินัยนักเรียน ที่ทุกคนต้องรับทราบและปฏิบัติร่วมกัน
3. ผู้อำนวยการ ครูและบุคลากรของโรงเรียนมีความรู้ด้านจิตวิทยา เข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล
4. ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา ควรใช้การเสริมแรงกระตุ้นการทำงานของผู้ใต้บังคับบัญชา เกิดขวัญและกำลังใจอย่างเหมาะสมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานด้านการเสริมสร้างวินัยนักเรียนมากขึ้น
5. สถานศึกษา ควรเลือกวิธีการเสริมสร้างวินัยที่หลากหลาย มีการสร้างคู่มือการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน
6. สถานศึกษาควรส่งเสริมการติดตามพฤติกรรมนักเรียนหลังจบการศึกษา
7. สถานศึกษาควรกำหนดนโยบายและประกาศนโยบายต่าง ๆ ด้านการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียนให้ชัดเจน พร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทราบถึงที่มาของการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกฎ ระเบียบด้านการเสริมสร้างวินัยนักเรียน รวมทั้งผลกระทบต่อโรงเรียน หากผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาไม่ปรับเปลี่ยน
8. ผู้อำนวยการโรงเรียนควรมีการส่งต่อ ติดตามพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล หากมีการยืดหยุ่นการปฏิบัติตนต้องพิจารณาเป็นรายกรณี

ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา
2. ควรศึกษาผลกระทบของการนำองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนไปใช้กับการบริหารโรงเรียน

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรกรช วรรณไชย. “รูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส ในจังหวัดขอนแก่น.” วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต สาขา ยุทธศาสตร์พัฒนาภูมิภาค บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2559.

กระทรวงยุติธรรม,กรมพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน.รายการการพัฒนาเด็กและเยาวชน ประจำปี 2560”, 94.เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม 2563 ,เข้าถึงได้จาก <http://dcy.go.th/webnew/ebook/dcy>

กัญญาภัค เสนาหาร. “ปัญหาและแนวทางการพัฒนาวินัยของนักเรียนโรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรีสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา, 2561.

กลุ่มสารสนเทศ สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ระบบสารสนเทศเพื่อบริหารการศึกษา จำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษา ข้อมูล 10 มิถุนายน 2562. เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม 2563, เข้าถึงได้จาก http://data.bopp-obec.info/emis/area_school.php

คณะกรรมการมาธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปการเรียนรู้ ในคณะกรรมการการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ. “แนวทางการใช้รูปแบบการปลูกฝัง พลเมืองดี วินัยเด่น :คนดี มีวินัย รักภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญตามความถนัด มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ด้วยการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิด “STAR STEMS” .” นนทบุรี: พี แอนด์ พี ปรีนติ้ง พรีเมส, 2560.

โครงการพัฒนากระบวนการเรียนรู้. แนวคิดคอนสตรัคชันนิสซึม. เข้าถึงเมื่อ 29 สิงหาคม 2563, เข้าถึงได้จาก www.edu.nu.ac.th/selfaccess/researches/admin

งามจิต จิตจักร. “บทบาทในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนในโครงการโรงเรียนวิถีพุทธ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2558.

จิตวิทยาการศึกษา. ทฤษฎีพัฒนาการและการเรียนรู้. เข้าถึงเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2563, เข้าถึงได้จาก http://hoossanee3661.blogspot.com/2015/11/blog-post_99.html

จุฑารัตน์ เต็มแสง. “การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองตากล่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, 2559.

ใจจริง บุญเรืองรอด. การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.

ชาญชัย ศรีเพชร. “การเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนสว่างแดนดินสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร เขต 23.” วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2557.

ณัจฉภัทร์ คุ่มถนอม. “ผลของการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่มีต่อการ สร้างวินัยในตนเองของเยาวชน.” วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2557.

ณัฐภูมิ บุรีแสง. “การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านกุดจาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2556.

ถิรพงศ์ ฤกษ์ขำ, บุญเรียง ขจรศิลป์, สำเนา ขจรศิลป์. “การพัฒนารูปแบบการพัฒนาวินัยนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในกรุงเทพมหานคร” วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม : 169-184. , (เมษายน 2558).

นพรัตน์ ชัยเรือง. “รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน กรณีศึกษาโรงเรียนดีประจำตำบล จังหวัดนครศรีธรรมราช” วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 11, (2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2559).

นพรัตน์ รามสุด. Star Stem เพื่อสร้างพลเมืองดี มีวินัย ภูมิใจไทย ไปสร้างชาติ. เข้าถึงเมื่อ 20 สิงหาคม 2563 เข้าถึงได้จาก http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=48895&Key=news_Teerakiat

ประวีณ ณ นคร. “หน่วยที่ 10 วินัยและคุณธรรมของข้าราชการ” เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารงานบุคคลภาครัฐ. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2557.

ยาใจ เดชขันธุ์. “ปัจจัยพหุระดับที่มีอิทธิพลต่อคุณธรรมของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.” วิทยานิพนธ์ปริญญา ปรัชญาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอนมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2556.

ราชบัณฑิตยสถาน. **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติ**

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554. กรุงเทพฯ: ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์ จำกัด (มหาชน), 2554.

รุจิรี ภู่อาระ และคณะ. **แบบเรียนแนวหน้าชุดพัฒนากระบวนการหลักสูตรใหม่ กลุ่มสร้างเสริม
ลักษณะนิสัยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.** กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, ม.ป.ป.

ร่วมจิตร ศรีวงศ์. **วิธีเสริมสร้างวินัยนักเรียนยุคใหม่.** เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม 2563, เข้าถึงได้จาก
<https://www.gotoknow.org/posts/410846>

วัชรกร ทันไชย. “การศึกษาความมีวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านคลองผักขม สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา, 2556.

วิทีพีเดีย สารานุกรมเสรี. **การระบาดทั่วของโควิด – 19.** เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม 2563, เข้าถึงได้
จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/>

วิเชียร ไชยบัง. **วุฒิภาวะของความเป็นครู.** มหาสารคาม: ห.จ.ก. อภิชาติการพิมพ์, 2562.

ศธ.360 : ยง ภู่วรรณ ราชบัณฑิต. **โควิด-19 กับระเบียบวินัย.** เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม 2563,
เข้าถึงได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/>

ศูนย์คุณธรรม (องค์กรมหาชน). “1 ทศวรรษ สร้างสังคมคุณธรรม : วินัยคน สะท้อนวินัยชาติ.”

(เอกสารประกอบการประชุมสมัชชาคุณธรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 10 ณ ห้องประชุมไอเนกประสงค์
ชั้น 1 ณ ห้องประชุมวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย, 2-3 กรกฎาคม 2562.

ศศิภา จงรักโชคชัย. **ลูกไม่มีวินัย (Discipline Problems).** เข้าถึงเมื่อ 23 เมษายน 2562,
เข้าถึงได้จาก <http://taamkru.com/th/ลูกไม่มีวินัย/#article103>

สถาบันนโยบายศึกษา: ทิพย์พาพร ต้นติสุนทร. **วินัยเป็นกำแพง กฎหมายเป็นตัวค้ำ สู้ภัยโควิด-19.**
เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม 2563, เข้าถึงได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/>.

สมเด็จพระพรหมคุณาภรณ์(ป.อ.ปยุตโต). **วินัยเรื่องใหญ่กว่าที่คิด.** พิมพ์ครั้งที่ 26. กรุงเทพฯ:
บริษัทพริกหวานจำกัด, 2561.

สันติกร รักสองหมื่น. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษา ในเขตภาคใต้ตอนบน”

วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ 14,2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2557).

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. **แนวทางการพัฒนาอัตลักษณ์ผู้เรียนการศึกษาภาค
บังคับ โดยใช้พื้นที่เป็นฐาน.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
จำกัด, 2558.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579.** กรุงเทพฯ: พริก
หวานกราฟฟิค จำกัด, 2560.

_____. **สภาพปัญหาและปัจจัยในการสร้างเสริมวินัยในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ในบริบทของประเทศไทย.** กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค จำกัด, 2561.

- _____ . บทสรุปสำหรับผู้บริหาร การเสริมสร้างวินัยในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด, 2561.
- _____ . คู่มือการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านความรับผิดชอบและตรงต่อเวลา. กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด, 2561.
- _____ . การวิจัยและพัฒนาารูปแบบ กลไกการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการปฏิบัติตามระเบียบ กฎเกณฑ์ รู้จักกาลเทศะและเคารพสิทธิผู้อื่น. กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานกราฟฟิคจำกัด, 2562.
- _____ . รายงานผลการสังเคราะห์ ผลการวิจัยและพัฒนาารูปแบบ กลไกการเสริมสร้างวินัยในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด, 2561.
- สำนักงานพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา.คู่มือการสร้างคนให้มีวินัย รู้หน้าที่. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2559.
- สำนักสร้างเสริมวิถีชีวิตสุขภาวะ : ไพโรจน์ เสานวม. **ชีวิตวิถีใหม่**. เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม 2563, เข้าถึงได้จาก <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/919462>
- สิริกร ไชยราช. “การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนวังยางวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2562.
- สิริกร สีนสม. “ปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, 2558.
- สุริยเดว ทรีปาตี “**ต้นทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทย**” พิมพ์ครั้งที่ 3 โรงพิมพ์เดือนตุลา กรุงเทพฯ: 2563.
- อมรรัตน์ พันสนาชี. “การศึกษาวินัยในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดระนองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14.” วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา, 2557.
- อัครเดช อินทรสถาพร. “เสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบโดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง กรณีศึกษาโรงเรียนอนุบาลอัจฉรา อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา.” วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2560.
- อนุชา โสมาบุตร. **ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory)**, เข้าถึงเมื่อ 5 ตุลาคม 2563,

เข้าถึงได้จาก <https://teacherweekly.wordpress.com/2013>

อภิชาติ หงษ์ภู. “การสร้างเสริมระเบียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนคำตากล้าราประชาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23.” วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2557.

อภิรักษ์ ทวีเดช. **เทคนิคการฝึกวินัยนักเรียน**. เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม 2563 เข้าถึงได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/88340>

อินดล เดชเสถียร. “การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณลักษณะวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ 9, 2 (พฤษภาคม – สิงหาคม 2557).

ภาษาต่างประเทศ

B. F. Skinner, **Science and Human Behavior** (New York: Macmillan, 1965).

Catherien J. Kiprop. (2012). “Approaches to management of discipline in secondary school in Kenya.”. *International Journal of Research in Management* . Issue 2, Vol.2 (March, 2012).

Chester I. Barnard, *Organization and Management* (Cambridge Mass: Harvard University Press, 1962).

Cynthia D. McMullen (1985) *Doctoral Dissertations* Accessed June 30, 2019, available from https://scholarworks.umass.edu/dissertations_1/4162.

Daniel R. Tomal. A Comparison of Elementary and High School Teacher Discipline Styles. *American Secondary Education* Vol. 30, No. 1 (Fall 2001), pp. 38-45.

Douglas, M. **The Human Side of Enterprise**. New York: McGraw-Hill Book Company, 1960.

Duckworth, A., and Seligman, E., P. “Self-Discipline Outdoes IQ in Predicting Academic Performance of Adolescents” *Psychological Science* 16, 12 (2005).

Dzivhani, M. D. (2002). The role of discipline in school and classroom management: a case study. *Masters Abstracts International*, 40(4).

Fatma Sadik “ Children and Discipline: Investigating Secondary School Students’ Perception of Discipline through Metaphors” *Cukurova University, TURKEY*

Received: September 18, 2017 Revised: November 15, 2017 Accepted:
December 11, 2017.

Good, C., Dictionary of education (New York: McGraw- Hill, 1973).

Hideki Maruyama. Moral Education in Japan. (2013). <http://www.nier.go.jp/English>

John W. Best and Jame V. Kahn, Research in Education, 10th ed. (Massachusetts:
Pearson Education Inc., 2006).

Judy Hostetler Mullet. (2014). Restorative Discipling: From Getting Even to Getting
Well Children & School . v36 n3 p157-162 Jul 2014.

Kaiser quoted in Barbara G. Tabachink, and Linda S. Fidell, Using Multivariate
Statistics (New York Haper & Row, 1983).

Kristoffer Hornburg Bolton. Moral Education in Japan: The Coming of a
New Dawn, Abe's New Moral Education. Oslo: Universitetet I Oslo.

Nobuku Uchida. (2012). Child Discipline in Japan: an Important Part of
Parenting Where Parents Pass on Their Values to Their Children.
Tsukuba:University of Tsukuba,2015.

Lee J. Cronbach, Essentials of Psychological Tests, 4th ed. (New York:
Harper & Row Publishers., 1984).

Mark Cameron. (2006).Managing School Discipline and Implications for School
social Workers: A Review of the Literature. Children & Schools, Volume
28, Issue 4, October 2006.

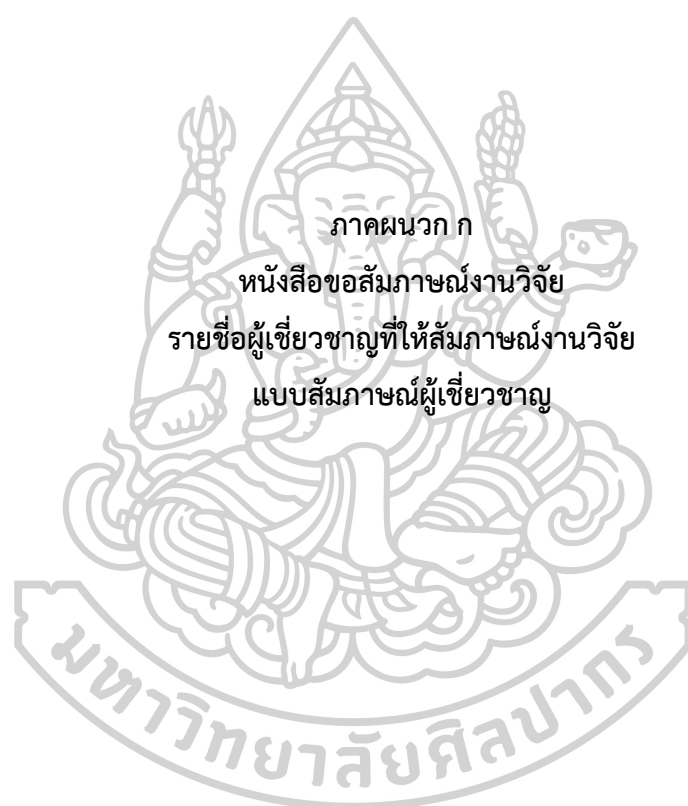
Martinson, T. High school principals and students: Negotiating deviant behavior
through politeness. in paper presented at the annual meeting of the
speech communication association (7th ed.). Atlanta: Harper Brothers. (1991).

Nobuku Uchida. Child Discipline in Japan: an Important Part of Parenting Where
Parents Pass on Their Values to Their Children.Tsukuba:University of Tsukuba.
p.p.t.,2012.

Pigors, Paul; & Myers, Charles A. Paul Pigors, Charles A. Myers (1973). Personnel
Administration: A Point of View and a Method. 8th ed., New Delhi: McGraw-
Hill.Hideki Maruyama. Moral Education in Japan. (2013). <http://www.nier.go.jp/English>

- Rensis Likert, *The Human Organization* (New York: McGraw-Hill., 1961).
- Robert V. Krejcie and Daryle W. Morgan, “Determining Sample Size for Research Activities,” *Journal for Education and Psychological Measurement* No.3 (November 1970).
- Sam Bamkin. *Moral Education at Japanese elementary school*. London: Winston Churchill Memorial Trust. pp. 20 – 23,2015.
- Valett, R. E. (1986). *Effective Discipline: 10 Steps to Successful Performance*. Resources in Educational Resources Information Center, , Accessed July 7, 2019, available from <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED263995.pdf>
- Victor Kipkemboi Salgonga “ The Role of Guidance and Counseling In Enhancing Student Secondary School in Koibatek Sub-County,baringgo County Kenya, (A Thesis Submitted to the Graduate School in Partial Fulfillment of the Requirements for the Award of the Degree of Master of Education in Guidance and Counseling of Egerton University University, 2015), accessed February 5, 2019, available from <http://41.89.96.81:8080/xmlui/handle/123456789/1364> ,Abstract
- Vo Nguyen Du. *Measures of Behavioral Education for Children in the Family*. Ha Noi: National University of Education, Vietnam. (2000).
- William Glasser. *The quality school managing studenta without coercion*, Accessed July 7, 2019, available from <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED263995.pdf>
- Yamane (1973, อ้างถึงใน จักรกฤษณ์ สำราญใจ, การวิจัยพื้นฐาน (ลำปาง : โรงพิมพ์จันทร์สมุท, 2545).

ที่ อว 8612.2/4๐

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

22 มกราคม 2564

เรื่อง ขอสัมภาษณ์งานวิจัย

เรียน ดร.สุรินทร์ สำดี

ด้วย นางสาวเกษรา เพิ่มสุขรุ่งเรือง รหัสนักศึกษา 58252902 นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา” ในกรณีนี้ ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิให้นักศึกษา สัมภาษณ์เกี่ยวกับงานวิจัยดังกล่าว เพื่อนำไปประกอบการพัฒนางานวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สงวน อินทร์รักษ์)

รองหัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา
ปฏิบัติกรแทนหัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
โทร. 09 3979 3455
นักศึกษา โทร. 08 6164 0929

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์งานวิจัย

ดร.เชี่ยวชาญ ดวงใจดี	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน โรงเรียนบางลี่วิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี
ดร.นุชนาด สอนสง	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน โรงเรียนหนองตากยาตั้งวีริยะราษฎร์บำรุง จังหวัดกาญจนบุรี
ดร.สมใจ สืบวัฒนพงษ์กุล	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน โรงเรียนทุ่งคลีโคกช้างวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี
ดร.สุรินทร์ สำลี	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน โรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์ จังหวัดราชบุรี
ดร.อรณิชชา คชนา	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน โรงเรียนประชามงคล จังหวัดกาญจนบุรี
ดร.อรรณพ ชุมเพ็งพันธ์	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน โรงเรียนสมุทรสาครบูรณะ จังหวัดสมุทรสาคร
ดร.อาคม มากมีทรัพย์	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน โรงเรียนศรีวิชัย จังหวัดนครปฐม

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ
งานวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา
(Negative Reinforcement by Secondary School Administrator)

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ในการรวบรวมข้อมูลหรือข้อกระทงคำถาม สำหรับวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนสาธิต สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ มีวัตถุประสงค์การวิจัย 1) เพื่อทราบองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา 2) เพื่อทราบผลการยืนยันองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ข้อมูลหรือข้อกระทงคำถามที่ได้จากการสัมภาษณ์ มีค่าต่อการทำงานวิจัยครั้งนี้ และจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาต่อไป

แบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วย 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่ 2 ข้อคำถามในการสัมภาษณ์ สำหรับการพิจารณากำหนดตัวแปรในการวิจัย

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์เป็นอย่างดี จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

นางสาวเกษรา เพิ่มสุขรุ่งเรือง

นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
 ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
 โทรศัพท์ 086-1640929

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้เชี่ยวชาญ

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ นาย นาง นางสาว.....

วุฒิการศึกษา

ตำแหน่งหน้าที่

สถานที่ทำงาน

.....

วัน/เดือน/ปี/เวลา วันที่ เดือน พ.ศ. เวลา

ตอนที่ 2 ข้อคำถามในการสัมภาษณ์ สำหรับการพิจารณากำหนดตัวแปรในการวิจัย

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนของท่าน มีอะไรบ้าง

.....

2. ความคิดเห็นอื่น ๆ

.....

ลงชื่อ ลงชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

(.....)

ที่ อว 8612.2/2๐8

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

15 กุมภาพันธ์ 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.วรรณชัย ริงษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตรวจสอบความตรงของแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวเกษรา เพิ่มสุขรุ่งเรือง รหัสนักศึกษา 58252902 นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับ อนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา” ในการนี้ภาควิชา การบริหารการศึกษา ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยที่แนบ มาพร้อมหนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ภาควิชาการบริหารการศึกษาขอขอบคุณในการอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.มัทนา วังนอมศักดิ์)

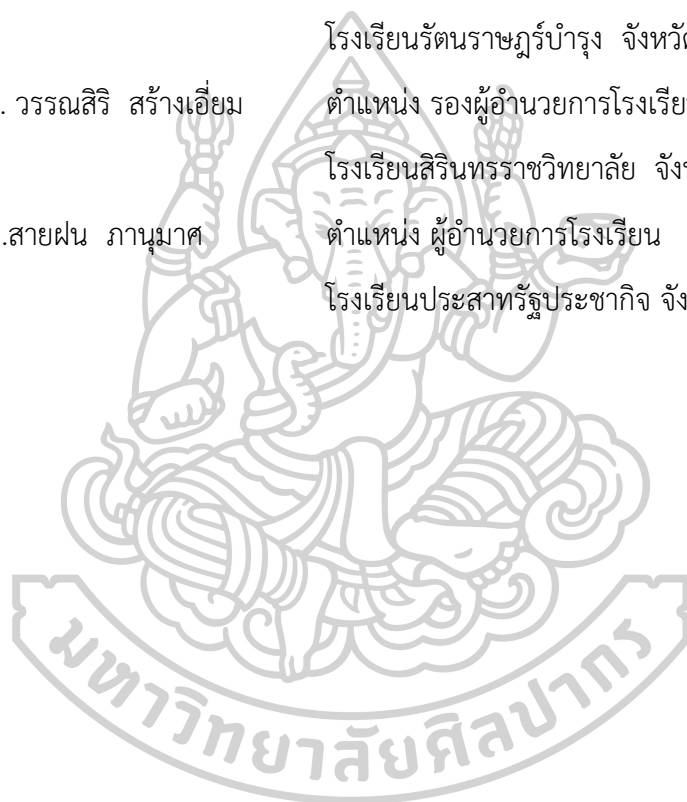
หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทร. 09 3979 3455

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

1. ดร.กนกพร พิริยวุฒิกฤตม ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน
โรงเรียนสันติการามวิทยา ในพระบรมราชานุเคราะห์
2. ดร.เกศสุดา เนรมิตธนไพศาล ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน
โรงเรียนผู้อำนวยการโรงเรียนบางแพปฐมพิทยา
- 3.ดร.วรรณชัย ริงษ์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน
โรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง จังหวัดราชบุรี
4. ดร. วรรณสิริ สร้างเอี่ยม ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียน
โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม
5. ดร.สายฝน ภาณุมาศ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน
โรงเรียนประสาทรัฐประชากิจ จังหวัดราชบุรี

ตารางที่ 37 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ผลรวม ของ คะแนน	IOC	แปลผล	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
1	+1	0	+1	+1	+1	5	1.0	/	
2	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	/	
3	+1	0	+1	0	+1	3	0.6	/	
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
7	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	/	
8	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	/	
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
11	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	/	
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
16	+1	+1	+1	0	0	3	0.6	/	
17	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	/	
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
19	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	/	
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
21	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	/	
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	

ตารางที่ 37 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ต่อ)

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ผลรวม ของ คะแนน	IOC	แปลผล	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
35	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	/	
36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
38	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
41	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
42	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
43	+1	+1	+1	+1	+1	3	0.6	/	
44	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
45	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
46	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
47	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	/	
48	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
49	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
50	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	

ตารางที่ 37 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ต่อ)

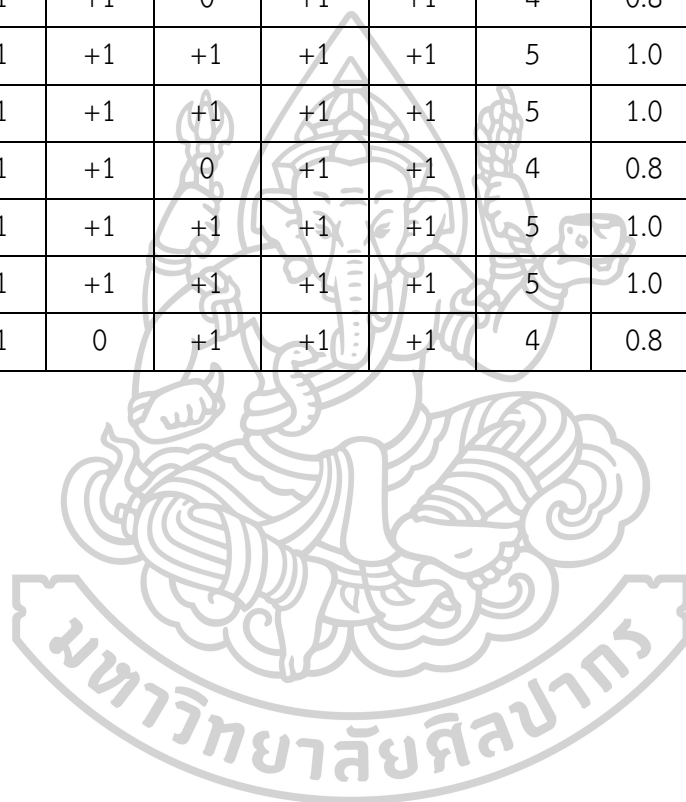
ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ผลรวม ของ คะแนน	IOC	แปลผล	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
51	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	/	
52	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
53	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
54	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
55	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	/	
56	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	/	
57	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
58	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
59	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	/	
60	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
61	+1	+1	+1	+1	+1	3	0.6	/	
62	+1	+1	+1	+1	+1	3	0.6	/	
63	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	/	
64	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
65	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	/	
66	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
67	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
68	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	/	
69	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
70	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	/	
71	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
72	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	/	
73	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	/	
74	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
75	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	

ตารางที่ 37 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ต่อ)

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ผลรวม ของ คะแนน	IOC	แปลผล	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
76	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
77	+1	-1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
78	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
79	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
80	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
81	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
82	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	/	
83	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	/	
84	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
85	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
86	+1	0	-1	+1	+1	4	0.8	/	
87	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	/	
88	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
89	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
90	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	/	
91	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
92	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
93	+1	+1	-1	+1	+1	3	0.6	/	
94	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
95	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
96	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
97	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
98	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
99	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
100	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	

ตารางที่ 37 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ต่อ)

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ผลรวม ของ คะแนน	IOC	แปลผล	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
101	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
102	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
103	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	/	
104	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	/	
105	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
106	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
107	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	/	
108	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
109	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	/	
110	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	/	

ที่ อว 8612.2/268

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

25 กุมภาพันธ์ 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกงไกรลาศวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวเกษรา เพิ่มสุขรุ่งเรือง รหัสนักศึกษา 58252902 นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา” ในกรณีนี้ ภาควิชาการบริหารการศึกษา ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทำการทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือในหน่วยงานของท่าน เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ในการวิจัยกลุ่มตัวอย่าง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ภาควิชาการบริหารการศึกษาขอขอบคุณในการอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สงวน อินทร์รักษ์)

รองหัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา
ปฏิบัติการแทนหัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

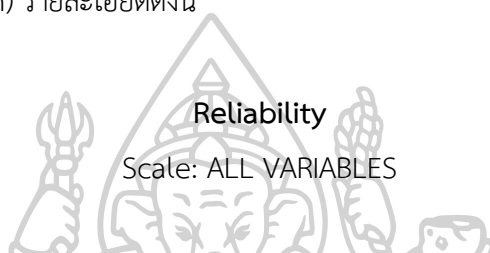
โทร. 09 3979 3455

รายชื่อโรงเรียนที่ทดลองเครื่องมือ

ที่	ชื่อโรงเรียน	จังหวัด	ภาค
1	กงไกรลาศวิทยา	สุโขทัย	เหนือ
2	หนองไผ่	เพชรบูรณ์	เหนือ
3	ห้องสอนศึกษา ในพระอุปถัมภ์ฯ	แม่ฮ่องสอน	เหนือ
4	ม่งพริกวิทยา	ลำปาง	เหนือ
5	ดอยงามวิทยาคม	เชียงราย	เหนือ
6	พิริยาลัยจังหวัดแพร่	แพร่	เหนือ
7	ไทรน้อย	นนทบุรี	กลาง
8	บ้านคาวิทยา	ราชบุรี	กลาง
9	วัดโพธิ์ผักไห้ (เวชพันธุ์อนุสรณ์)	พระนครศรีอยุธยา	กลาง
10	แก่งคอย	สระบุรี	กลาง
11	วิสุทธิกษัตริ์	สมุทรปราการ	กลาง
12	มณีกาญจน์วิทยา	กาญจนบุรี	กลาง
13	จนะชนูปถัมภ์	สงขลา	ใต้
14	ทุ่งสึงพิทยาคม	นครศรีธรรมราช	ใต้
15	น้ำรอบวิทยา	สุราษฎร์ธานี	ใต้
16	ละแมวิทยา	ชุมพร	ใต้
17	นางรอง	บุรีรัมย์	ตะวันออกเฉียงเหนือ
18	หัวตะพานวิทยาคม	อำนาจเจริญ	ตะวันออกเฉียงเหนือ
19	หนองแวงวิทยานุกูล	นครพนม	ตะวันออกเฉียงเหนือ
20	ชื่นชมพิทยาคาร	มหาสารคาม	ตะวันออกเฉียงเหนือ
21	โคกสีวิทยาสรรค์	สกลนคร	ตะวันออกเฉียงเหนือ
22	ห้วยเม็กวิทยาคม	กาฬสินธุ์	ตะวันออกเฉียงเหนือ
23	หัวตะพานวิทยาคม	อำนาจเจริญ	ตะวันออกเฉียงเหนือ
24	นางรอง	บุรีรัมย์	ตะวันออกเฉียงเหนือ
25	สุขเส้าพิทยาคาร	อุดรธานี	ตะวันออกเฉียงเหนือ
26	เหล่าคามพิทยาคม รัชมิ่งคลาภิเษก	บึงกาฬ	ตะวันออกเฉียงเหนือ
27	โพนพิทยาคม	สกลนคร	ตะวันออกเฉียงเหนือ
28	ขามแก่นนคร	ขอนแก่น	ตะวันออกเฉียงเหนือ
29	เกาะสีชัง	ชลบุรี	ตะวันออก
30	จิตใจชื่น	ปราจีนบุรี	ตะวันออก

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามการวิจัย

จากตารางที่ 39 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามการวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 160 ข้อ เนื่องจากผู้ทรงคุณวุฒิ ได้เสนอแนะให้ปรับข้อกระทงคำถามบางข้อ ผู้วิจัยได้ปรับข้อกระทงคำถามตามคำแนะนำ แล้วนำไป ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยทั้งฉบับด้านความเชื่อมั่น โดยการทดลองใช้ (Try Out) กับ ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีการ ของครอนบาค (Cronbach) รายละเอียดดังนี้

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics		
Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.987	.987	110

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
A1	479.67	1890.506	.507	.987
A2	479.90	1875.472	.673	.987
A3	479.80	1880.372	.608	.987
A4	479.90	1880.990	.629	.987
A5	480.17	1899.385	.172	.987
A6	479.77	1880.461	.663	.987
A7	479.97	1877.757	.608	.987
A8	480.00	1883.103	.528	.987
A9	479.73	1878.478	.632	.987
A10	479.80	1883.752	.464	.987
A11	479.83	1882.213	.532	.987
A12	479.87	1882.878	.646	.987
A13	479.60	1876.248	.744	.986
A14	479.87	1872.671	.480	.987
A15	479.80	1871.890	.769	.986
A16	479.53	1885.775	.638	.987
A17	479.83	1870.971	.797	.986
A18	479.60	1885.490	.627	.987
A19	479.73	1876.478	.739	.986
A20	479.87	1876.809	.637	.987
A21	479.70	1873.114	.729	.986
A22	479.77	1878.254	.641	.987
A23	479.73	1876.271	.743	.986
A24	479.77	1868.047	.833	.986
A25	479.77	1874.323	.790	.986
A26	479.90	1867.955	.699	.987
A27	479.80	1870.441	.731	.986

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
A28	479.70	1876.562	.665	.987
A29	479.80	1878.166	.596	.987
A30	479.73	1866.271	.737	.986
A31	479.77	1874.254	.716	.986
A32	479.63	1888.240	.560	.987
A33	479.63	1887.826	.569	.987
A34	479.67	1882.851	.604	.987
A35	479.83	1873.247	.754	.986
A36	479.73	1874.754	.702	.987
A37	479.97	1885.895	.431	.987
A38	480.23	1875.978	.538	.987
A39	479.83	1885.523	.474	.987
A40	479.70	1880.493	.653	.987
A41	479.70	1877.045	.656	.987
A42	479.70	1874.217	.708	.986
A43	479.80	1877.545	.564	.987
A44	479.90	1871.610	.744	.986
A45	479.83	1877.454	.673	.987
A46	479.73	1879.789	.671	.987
A47	479.67	1883.126	.675	.987
A48	479.83	1878.971	.589	.987
A49	479.87	1876.051	.651	.987
A50	479.67	1874.506	.647	.987
A51	479.70	1877.666	.644	.987
A52	479.87	1869.016	.719	.986
A53	479.70	1883.459	.537	.987
A54	479.90	1875.128	.627	.987

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
A55	479.67	1877.195	.601	.987
A56	479.77	1882.875	.510	.987
A57	479.80	1884.234	.535	.987
A58	479.87	1865.016	.693	.987
A59	479.87	1860.740	.802	.986
A60	479.57	1873.357	.733	.986
A61	479.67	1877.402	.648	.987
A62	479.60	1882.248	.701	.987
A63	479.87	1888.740	.465	.987
A64	479.70	1879.528	.673	.987
A65	479.70	1882.769	.607	.987
A66	479.93	1889.582	.533	.987
A67	479.90	1873.059	.662	.987
A68	479.80	1888.855	.497	.987
A69	479.87	1879.154	.652	.987
A70	479.73	1890.133	.520	.987
A71	479.67	1886.092	.607	.987
A72	479.93	1883.857	.588	.987
A73	479.90	1874.369	.693	.987
A74	479.70	1871.252	.763	.986
A75	479.83	1872.075	.776	.986
A76	479.73	1880.547	.655	.987
A77	479.77	1873.978	.721	.986
A78	479.73	1870.961	.772	.986
A79	479.90	1875.334	.742	.986
A80	479.83	1874.213	.673	.987
A81	479.93	1869.099	.743	.986

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
A82	479.67	1884.299	.648	.987
A83	479.73	1881.857	.710	.987
A84	479.70	1876.355	.669	.987
A85	479.67	1878.161	.699	.987
A86	479.57	1878.047	.713	.987
A87	479.60	1881.490	.636	.987
A88	479.67	1874.575	.701	.987
A89	479.63	1878.102	.702	.987
A90	479.67	1874.920	.694	.987
A91	479.70	1875.597	.586	.987
A92	479.80	1883.821	.543	.987
A93	479.63	1879.482	.674	.987
A94	479.73	1877.444	.651	.987
A95	479.60	1880.731	.652	.987
A96	479.63	1888.930	.544	.987
A97	479.63	1881.068	.641	.987
A98	479.67	1882.437	.612	.987
A99	479.80	1869.407	.749	.986
A100	479.63	1878.585	.692	.987
A101	479.80	1889.545	.399	.987
A102	479.77	1889.978	.422	.987
A103	479.83	1891.178	.410	.987
A104	479.73	1891.789	.482	.987
A105	479.80	1872.855	.640	.987
A106	479.93	1880.409	.549	.987
A107	479.70	1879.252	.615	.987
A108	479.73	1879.582	.675	.987

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
A109	479.63	1869.206	.801	.986
A110	479.50	1884.397	.686	.987

ที่ อว 8612.2/281

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

4 มีนาคม 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวเกษรา เพิ่มสุขรุ่งเรือง นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา” มีความประสงค์จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากท่าน รองผู้อำนวยการโรงเรียนหรือหัวหน้าฝ่ายปกครอง และครูที่รับผิดชอบหัวหน้างานกิจการนักเรียน เพื่อประกอบการทำวิจัย ในกรณีนี้ ภาควิชาการบริหารการศึกษา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดกรุณาแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามให้แก่ นักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สงวน อินทร์รักษ์)

รองหัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา
ปฏิบัติการแทนหัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทร. 09 3979 3455

นักศึกษา โทร. 08 6164 0929

รายชื่อกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 331 โรงเรียน

ที่	ชื่อโรงเรียน	จังหวัด	ภาค
1	โยธินบูรณะ	กรุงเทพมหานคร	กลาง
2	เบญจมราชาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์	กรุงเทพมหานคร	กลาง
3	เทพศิรินทร์	กรุงเทพมหานคร	กลาง
4	ไทรมิตรวิทยาลัย	กรุงเทพมหานคร	กลาง
5	ศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ	กรุงเทพมหานคร	กลาง
6	วัดประดู่ในทรงธรรม	กรุงเทพมหานคร	กลาง
7	ชิโนรสวิทยาลัย	กรุงเทพมหานคร	กลาง
8	ไชยฉิมพลีวิทยาคม	กรุงเทพมหานคร	กลาง
9	ปัญญาวรคุณ	กรุงเทพมหานคร	กลาง
10	วัดราชโอรส	กรุงเทพมหานคร	กลาง
11	สุรศักดิ์มนตรี	กรุงเทพมหานคร	กลาง
12	ปทุมคงคา	กรุงเทพมหานคร	กลาง
13	บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2	กรุงเทพมหานคร	กลาง
14	ดอนเมืองทหารอากาศบำรุง	กรุงเทพมหานคร	กลาง
15	นวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา	กรุงเทพมหานคร	กลาง
16	เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการสุวรรณภูมิ	กรุงเทพมหานคร	กลาง
17	ศรีบุญยานนท์	นนทบุรี	กลาง
18	นนทบุรีพิทยาคม	นนทบุรี	กลาง
19	ราชวินิต นนทบุรี	นนทบุรี	กลาง
20	อยุธยาสุรณี	พระนครศรีอยุธยา	กลาง
21	บางปะหัน	พระนครศรีอยุธยา	กลาง
22	บางไทรวิทยา	พระนครศรีอยุธยา	กลาง
23	บางปะอิน ราชานุเคราะห์ 1"	พระนครศรีอยุธยา	กลาง
24	คณะราษฎร์บำรุงปทุมธานี	ปทุมธานี	กลาง
25	ธัญรัตน์	ปทุมธานี	กลาง
26	มัธยมสังคีตวิทยา กรุงเทพมหานคร	ปทุมธานี	กลาง
27	สุธีวิทยา	สระบุรี	กลาง
28	มวกเหล็กวิทยา	สระบุรี	กลาง
29	วิเศษไชยชาญ(ตันติวิทยานูมิ)	อ่างทอง	กลาง
30	สตรีอ่างทอง	อ่างทอง	กลาง

รายชื่อกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 331 โรงเรียน (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	จังหวัด	ภาค
31	พิบูลวิทยาลัย	ลพบุรี	กลาง
32	บ้านข่อยวิทยา	ลพบุรี	กลาง
33	บ้านเบิกวิทยาคม	ลพบุรี	กลาง
34	ลำสนธิวิทยา	ลพบุรี	กลาง
35	บางระจันวิทยา	สิงห์บุรี	กลาง
36	อินทร์บุรี	สิงห์บุรี	กลาง
37	ชัยนาทพิทยาคม	ชัยนาท	กลาง
38	ครูประชาสรรค์	ชัยนาท	กลาง
39	สตรีสมุทรปราการ	สมุทรปราการ	กลาง
40	วัดทรงธรรม	สมุทรปราการ	กลาง
41	ปทุมคงคา สมุทรปราการ	สมุทรปราการ	กลาง
42	นวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษา พัฒนาการ	สมุทรปราการ	กลาง
43	คุรุราษฎร์รังสฤษดิ์	ราชบุรี	กลาง
44	สายธรรมจันทร์	ราชบุรี	กลาง
45	กรับใหญ่ว่องกุศลกิจพิทยาคม	ราชบุรี	กลาง
46	เทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี	กาญจนบุรี	กลาง
47	เทพมงคลรังษี	กาญจนบุรี	กลาง
48	พนมทวนชนูปถัมภ์	กาญจนบุรี	กลาง
49	พนมทวนพิทยาคม(สว่างเฉลิมสุนันท์)	กาญจนบุรี	กลาง
50	กรรณสูตศึกษาลัย	สุพรรณบุรี	กลาง
51	กาญจนนาภิเษกวิทยาลัย สุพรรณบุรี	สุพรรณบุรี	กลาง
52	สามชุกรัตนโกคาราม	สุพรรณบุรี	กลาง
53	มัธยมฐานบินกำแพงแสน	นครปฐม	กลาง
54	ภัทรญาณวิทยา	นครปฐม	กลาง
55	ปรีดารามวิทยาคม	นครปฐม	กลาง
56	เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ สมุทรสาคร ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระ พระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี	สมุทรสาคร	กลาง

รายชื่อกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 331 โรงเรียน (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	จังหวัด	ภาค
57	ศรียาสมุทร	สมุทรสงคราม	กลาง
58	เบญจมาเทศพิศจังหวัดเพชรบุรี	เพชรบุรี	กลาง
59	หนองหญ้าปล้องวิทยา	เพชรบุรี	กลาง
60	ชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี	เพชรบุรี	กลาง
61	ห้วยกอวิทยาลัย	ประจวบคีรีขันธ์	กลาง
62	ธงชัยวิทยา	ประจวบคีรีขันธ์	กลาง
63	ปากน้ำปราณวิทยา	ประจวบคีรีขันธ์	กลาง
64	วัดโนนทัยพายัพ	เชียงใหม่	ภาคเหนือ
65	แม่แตง	เชียงใหม่	ภาคเหนือ
66	นวมินทรราชูทิศ พายัพ	เชียงใหม่	ภาคเหนือ
67	ทางดงรัฐราษฎร์อุปถัมภ์	เชียงใหม่	ภาคเหนือ
68	จอมทอง	เชียงใหม่	ภาคเหนือ
69	สบเมยวิทยาคม	แม่ฮ่องสอน	ภาคเหนือ
70	ป่าซาง	ลำพูน	ภาคเหนือ
71	น้ำดิบวิทยาคม	ลำพูน	ภาคเหนือ
72	สบจางวิทยา	ลำปาง	ภาคเหนือ
73	ห้างฉัตรวิทยา	ลำปาง	ภาคเหนือ
74	เวียงมอกวิทยา	ลำปาง	ภาคเหนือ
75	เมืองปานพัฒนวิทย์	ลำปาง	ภาคเหนือ
76	ดอกคำใต้วิทยาคม	พะเยา	ภาคเหนือ
77	เชียงคำวิทยาคม	พะเยา	ภาคเหนือ
78	ขุนควรวิทยาคม	พะเยา	ภาคเหนือ
79	ตำบองราษฎร์สงเคราะห์	เชียงราย	ภาคเหนือ
80	สามัคคีวิทยาคม 2	เชียงราย	ภาคเหนือ
81	พานพิเศษพิทยา	เชียงราย	ภาคเหนือ
82	แม่จันวิทยาคม	เชียงราย	ภาคเหนือ
83	แม่สายประสิทธิ์ศาสตร์	เชียงราย	ภาคเหนือ
84	พญาเม็งราย	เชียงราย	ภาคเหนือ
85	สองพิทยาคม	แพร่	ภาคเหนือ
86	วังชิ้นวิทยา	แพร่	ภาคเหนือ

รายชื่อกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 331 โรงเรียน (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	จังหวัด	ภาค
87	น่านประชาอุทิศ	น่าน	ภาคเหนือ
88	นาหมื่นพิทยาคม	น่าน	ภาคเหนือ
89	ศรัทธาศิลาเพชรรังสรรค์	น่าน	ภาคเหนือ
90	เชียงใหม่ประชาพัฒนา	น่าน	ภาคเหนือ
91	ยกกระบัตร์พิทยาคม	ตาก	ภาคเหนือ
92	แม่จะเรววิทยาคม	ตาก	ภาคเหนือ
93	พบพระวิทยาคม	ตาก	ภาคเหนือ
94	ลิไทพิทยาคม	สุโขทัย	ภาคเหนือ
95	สวรรคค่อนันต์วิทยา	สุโขทัย	ภาคเหนือ
96	บ้านไร่พิทยาคม	สุโขทัย	ภาคเหนือ
97	ขุนไกรพิทยาคม	สุโขทัย	ภาคเหนือ
98	ดาราพิทยาคม	อุตรดิตถ์	ภาคเหนือ
99	พิชัย	อุตรดิตถ์	ภาคเหนือ
100	ทองแสนขันวิทยา	อุตรดิตถ์	ภาคเหนือ
101	พิษณุโลกพิทยาคม	พิษณุโลก	ภาคเหนือ
102	ประชาสงเคราะห์วิทยา	พิษณุโลก	ภาคเหนือ
103	เนินสะอาดวิทยาคม	พิษณุโลก	ภาคเหนือ
104	นครไทย	พิษณุโลก	ภาคเหนือ
105	วังมะด่านพิทยาคม	พิษณุโลก	ภาคเหนือ
106	เพชรพิทยาคม	เพชรบูรณ์	ภาคเหนือ
107	กาญจนนาภิเษกวิทยาลัย เพชรบูรณ์	เพชรบูรณ์	ภาคเหนือ
108	หนองไผ่	เพชรบูรณ์	ภาคเหนือ
109	บึงสามพันวิทยาคม	เพชรบูรณ์	ภาคเหนือ
110	วชิรปราการวิทยาคม	กำแพงเพชร	ภาคเหนือ
111	วังตะเคียนประชานุสรณ์	กำแพงเพชร	ภาคเหนือ
112	ไทรงามพิทยาคม	กำแพงเพชร	ภาคเหนือ
113	ลานกระบือวิทยา	กำแพงเพชร	ภาคเหนือ
114	ปางมะค่าวิทยาคม	กำแพงเพชร	ภาคเหนือ
115	วังกรดพิทยา	พิจิตร	ภาคเหนือ
116	กำแพงดินพิทยาคม	พิจิตร	ภาคเหนือ
117	ทุ่งโพธิ์พิทยา	พิจิตร	ภาคเหนือ

รายชื่อกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 331 โรงเรียน (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	จังหวัด	ภาค
118	ห้วยยาวพิทยาคม	พิจิตร	ภาคเหนือ
119	พระบางวิทยา	นครสวรรค์	ภาคเหนือ
120	โกรกพระ	นครสวรรค์	ภาคเหนือ
121	รัฐราษฎร์อนุสรณ์	นครสวรรค์	ภาคเหนือ
122	ตากลีประชาสรรค์	นครสวรรค์	ภาคเหนือ
123	ตะคร้อพิทยา	นครสวรรค์	ภาคเหนือ
124	ทัพทันอนุสรณ์	อุทัยธานี	ภาคเหนือ
125	พุทธมงคล	อุทัยธานี	ภาคเหนือ
126	หนองเต่าวิทยา	อุทัยธานี	ภาคเหนือ
127	ลานสักวิทยา	อุทัยธานี	ภาคเหนือ
128	วัดโสธรวรารามวรวิหาร	ฉะเชิงเทรา	ภาคตะวันออก
129	เบญจมาราชรังสฤษฎ์ 2	ฉะเชิงเทรา	ภาคตะวันออก
130	เบญจมาราชรังสฤษฎ์ 5	ฉะเชิงเทรา	ภาคตะวันออก
131	ดอนฉิมพลีพิทยาคม	ฉะเชิงเทรา	ภาคตะวันออก
132	บางปะกง บวรวิทยายน	ฉะเชิงเทรา	ภาคตะวันออก
133	วัดเปี่ยมนิโครธาราม	ฉะเชิงเทรา	ภาคตะวันออก
134	กาญจนภิเษกวิทยาลัย ฉะเชิงเทรา	ฉะเชิงเทรา	ภาคตะวันออก
135	หนองไม้แก่นวิทยา	ฉะเชิงเทรา	ภาคตะวันออก
136	ปราจีนกัลยาณี	ปราจีนบุรี	ภาคตะวันออก
137	กบินทร์บุรี	ปราจีนบุรี	ภาคตะวันออก
138	วัดพรหมประสิทธิ์	ปราจีนบุรี	ภาคตะวันออก
139	วังน้ำเย็นพิทยาคม	ปราจีนบุรี	ภาคตะวันออก
140	ท่าเกษมพิทยา	สระแก้ว	ภาคตะวันออก
141	คลองน้ำใสวิทยาการ	สระแก้ว	ภาคตะวันออก
142	ศรียานุสรณ์	สระแก้ว	ภาคตะวันออก
143	ตกพรหมวิทยาการ	จันทบุรี	ภาคตะวันออก
144	มะขามสรรเสริญ	จันทบุรี	ภาคตะวันออก
145	คิชฌกุฎวิทยา	จันทบุรี	ภาคตะวันออก
146	สตรีประเสริฐศิลป์	ตราด	ภาคตะวันออก

รายชื่อกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 331 โรงเรียน (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	จังหวัด	ภาค
147	เขาสมิงวิทยาคม จงจินตร์จุจิววงศ์อุปถัมภ์	ตราด	ภาคตะวันออก
148	ชลราษฎรอำรุง	ตราด	ภาคตะวันออก
149	พานทองสภาชนูปถัมภ์	ชลบุรี	ภาคตะวันออก
150	บางละมุง	ชลบุรี	ภาคตะวันออก
151	ระยองวิทยาคมนิคมอุตสาหกรรม	ชลบุรี	ภาคตะวันออก
152	วังจันทร์วิทยา	ชลบุรี	ภาคตะวันออก
153	มกุฎเมืองราชวิทยาลัย	ระยอง	ภาคตะวันออก
154	หนองสวรรค์วิทยาคาร	หนองบัวลำภู	ตะวันออกเฉียงเหนือ
155	นาวังศึกษาวิซ	หนองบัวลำภู	ตะวันออกเฉียงเหนือ
156	กุดดินจี่พิทยาคม	หนองบัวลำภู	ตะวันออกเฉียงเหนือ
157	เขียงคาน	เลย	ตะวันออกเฉียงเหนือ
158	คอนสารวิทยา	เลย	ตะวันออกเฉียงเหนือ
159	ศรีสงครามวิทยา	เลย	ตะวันออกเฉียงเหนือ
160	ผาสามยอดวิทยาคม	เลย	ตะวันออกเฉียงเหนือ
161	หนองหินวิทยาคม	เลย	ตะวันออกเฉียงเหนือ
162	อุดรธรรมานุสรณ์	อุดรธานี	ตะวันออกเฉียงเหนือ
163	อุดรพิทยานุกูล 2	อุดรธานี	ตะวันออกเฉียงเหนือ
164	เซียงหวางพิทยาคาร	อุดรธานี	ตะวันออกเฉียงเหนือ
165	หนองแดงวิทย์ม	อุดรธานี	ตะวันออกเฉียงเหนือ
166	หนองแสงวิทยศึกษา	อุดรธานี	ตะวันออกเฉียงเหนือ
167	บ้านเขียงวิทยา	อุดรธานี	ตะวันออกเฉียงเหนือ
168	เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุดรธานี	อุดรธานี	ตะวันออกเฉียงเหนือ
169	ภูพระบาทวิทยา	อุดรธานี	ตะวันออกเฉียงเหนือ
170	หนองคายวิทยาคาร	หนองคาย	ตะวันออกเฉียงเหนือ
171	พานพร้าว	หนองคาย	ตะวันออกเฉียงเหนือ
172	วรลาโภานุสรณ์	หนองคาย	ตะวันออกเฉียงเหนือ
173	ชุมพลโพธิ์สัย	หนองคาย	ตะวันออกเฉียงเหนือ
174	นาหนึ่งพัฒนศึกษา	หนองคาย	ตะวันออกเฉียงเหนือ
175	หนองยองพิทยาคม รัชมังกลาภิเชก	บึงกาฬ	ตะวันออกเฉียงเหนือ

รายชื่อกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 331 โรงเรียน (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	จังหวัด	ภาค
176	พระบาทนาสิงห์พิทยาคม	หนองคาย	ตะวันออกเฉียงเหนือ
177	หนองหัวช้างวิทยา	บึงกาฬ	ตะวันออกเฉียงเหนือ
178	ประชานิมิตพิทยานุกูล	บึงกาฬ	ตะวันออกเฉียงเหนือ
179	ศรีวิไลวิทยา	บึงกาฬ	ตะวันออกเฉียงเหนือ
180	นครพนมพิทยาคม	นครพนม	ตะวันออกเฉียงเหนือ
181	มหาชัยพิทยาคม	นครพนม	ตะวันออกเฉียงเหนือ
182	กุศลิมพิทยาคม	นครพนม	ตะวันออกเฉียงเหนือ
183	ดงดาวแจ้งพัฒนศึกษา	นครพนม	ตะวันออกเฉียงเหนือ
184	วังยางพิทยาคม	นครพนม	ตะวันออกเฉียงเหนือ
185	บ้านแพงพิทยาคม	นครพนม	ตะวันออกเฉียงเหนือ
186	บ้านข่าพิทยาคม	นครพนม	ตะวันออกเฉียงเหนือ
187	หนองแวงวิทยานุกูล	นครพนม	ตะวันออกเฉียงเหนือ
188	จุฬารณราชวิทยาลัย มุกดาหาร	มุกดาหาร	ตะวันออกเฉียงเหนือ
189	คำสร้อยพิทยาสรรค์	มุกดาหาร	ตะวันออกเฉียงเหนือ
190	ดอนตาลวิทยา	มุกดาหาร	ตะวันออกเฉียงเหนือ
191	ชัยปัญญาวิทยานุสรณ์	มุกดาหาร	ตะวันออกเฉียงเหนือ
192	พลังราษฎร์พิทยาสรรพ์	มุกดาหาร	ตะวันออกเฉียงเหนือ
193	ธาตุนารายณ์วิทยา	สกลนคร	ตะวันออกเฉียงเหนือ
194	เต่างอยพัฒนศึกษา	สกลนคร	ตะวันออกเฉียงเหนือ
195	ท่านผู้ญิงจันทิมาพึงบารมี	สกลนคร	ตะวันออกเฉียงเหนือ
196	ภูริทัตต์วิทยา	สกลนคร	ตะวันออกเฉียงเหนือ
197	ธรรมบวรวิทยา	สกลนคร	ตะวันออกเฉียงเหนือ
198	โคกสีวิทยาสรรค์	สกลนคร	ตะวันออกเฉียงเหนือ
199	มัธยมวานรนิวาส	สกลนคร	ตะวันออกเฉียงเหนือ
200	โพธิ์ชัยทองพิทยาคม	สกลนคร	ตะวันออกเฉียงเหนือ
201	กาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์	กาฬสินธุ์	ตะวันออกเฉียงเหนือ
202	เมืองกาฬสินธุ์	กาฬสินธุ์	ตะวันออกเฉียงเหนือ
203	แก่นจรรย์พิทยาคม	กาฬสินธุ์	ตะวันออกเฉียงเหนือ
204	ห้วยเม็กวิทยา	กาฬสินธุ์	ตะวันออกเฉียงเหนือ
205	เหล่ากลางพิทยาคม	กาฬสินธุ์	ตะวันออกเฉียงเหนือ

รายชื่อกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 331 โรงเรียน (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	จังหวัด	ภาค
206	คำม่วง	กาฬสินธุ์	ตะวันออกเฉียงเหนือ
207	บ้านนาคูพัฒนา 'กรป.กลางอุบลัมภ์'	กาฬสินธุ์	ตะวันออกเฉียงเหนือ
208	กัลยาณวัตร	ขอนแก่น	ตะวันออกเฉียงเหนือ
209	เทพศิรินทร์ ขอนแก่น	ขอนแก่น	ตะวันออกเฉียงเหนือ
210	ฝางวิทยายน	ขอนแก่น	ตะวันออกเฉียงเหนือ
211	มัธยาศึกษา	ขอนแก่น	ตะวันออกเฉียงเหนือ
212	โคกโพธิ์ไชยศึกษา	ขอนแก่น	ตะวันออกเฉียงเหนือ
213	ท่านางแนววิทยายน	ขอนแก่น	ตะวันออกเฉียงเหนือ
214	น้ำพองศึกษา	ขอนแก่น	ตะวันออกเฉียงเหนือ
215	อุบลรัตน์พิทยาคม	ขอนแก่น	ตะวันออกเฉียงเหนือ
216	มัธยมตลาดใหญ่วิทยา	ขอนแก่น	ตะวันออกเฉียงเหนือ
217	นาจานศึกษา	ขอนแก่น	ตะวันออกเฉียงเหนือ
218	เวียงนครพิทยาคม	ขอนแก่น	ตะวันออกเฉียงเหนือ
219	มัธยมยางสีสุราช	มหาสารคาม	ตะวันออกเฉียงเหนือ
220	สตรีศึกษา	ร้อยเอ็ด	ตะวันออกเฉียงเหนือ
221	เชียงขวัญพิทยาคม	ร้อยเอ็ด	ตะวันออกเฉียงเหนือ
222	จันทร์บุบผาอนุสรณ์	ร้อยเอ็ด	ตะวันออกเฉียงเหนือ
223	โพนสูงประชาสรรค์	ร้อยเอ็ด	ตะวันออกเฉียงเหนือ
224	สุวรรณภูมิพิทยไพศาล	ร้อยเอ็ด	ตะวันออกเฉียงเหนือ
225	อาจสามารถวิทยา	ร้อยเอ็ด	ตะวันออกเฉียงเหนือ
226	โพนทองวิทยายน	ร้อยเอ็ด	ตะวันออกเฉียงเหนือ
227	ท่าม่วงพิทยาคม	ร้อยเอ็ด	ตะวันออกเฉียงเหนือ
228	ศรีสะเกษวิทยาลัย 2 ห้วยคล้า	ศรีสะเกษ	ตะวันออกเฉียงเหนือ
229	น้ำเกลี้ยงวิทยา	ศรีสะเกษ	ตะวันออกเฉียงเหนือ
230	กำแพง	ศรีสะเกษ	ตะวันออกเฉียงเหนือ
231	เบญจประชาสรรค์	ศรีสะเกษ	ตะวันออกเฉียงเหนือ
232	ตุมพิทยานุสรณ์	ศรีสะเกษ	ตะวันออกเฉียงเหนือ
233	พอกพิทยาคม รัชมิ่งคลาภิเษก	ศรีสะเกษ	ตะวันออกเฉียงเหนือ
234	กระแซงวิทยา	ศรีสะเกษ	ตะวันออกเฉียงเหนือ
235	คำเขื่อนแก้วชนูปถัมภ์	ยโสธร	ตะวันออกเฉียงเหนือ

รายชื่อกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 331 โรงเรียน (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	จังหวัด	ภาค
236	ยโสธรพิทยาสรรค์	ยโสธร	ตะวันออกเฉียงเหนือ
237	ค้อวังวิทยาคม	ยโสธร	ตะวันออกเฉียงเหนือ
238	บ้านไทยวิทยาคม	อุบลราชธานี	ตะวันออกเฉียงเหนือ
239	นารีนุกูล 2	อุบลราชธานี	ตะวันออกเฉียงเหนือ
240	ดอนมดแดงวิทยาคม	อุบลราชธานี	ตะวันออกเฉียงเหนือ
241	เขมราฐพิทยาคม	อุบลราชธานี	ตะวันออกเฉียงเหนือ
242	ขุมคำวิทยาคาร	อุบลราชธานี	ตะวันออกเฉียงเหนือ
243	โพธิ์ไทรพิทยาคาร	อุบลราชธานี	ตะวันออกเฉียงเหนือ
244	ศรีเมืองวิทยาคาร	อุบลราชธานี	ตะวันออกเฉียงเหนือ
245	วารินชำราบ	อุบลราชธานี	ตะวันออกเฉียงเหนือ
246	นาคระแซงศึกษา	อุบลราชธานี	ตะวันออกเฉียงเหนือ
247	นาโพธิ์วิทยา	อุบลราชธานี	ตะวันออกเฉียงเหนือ
248	ปลาเค้าวิทยานุสรณ์	อำนาจเจริญ	ตะวันออกเฉียงเหนือ
249	อำนาจเจริญพิทยาคม	อำนาจเจริญ	ตะวันออกเฉียงเหนือ
250	หัวตะพานวิทยาคม	อำนาจเจริญ	ตะวันออกเฉียงเหนือ
251	เมืองพญาแลวิทยา	ชัยภูมิ	ตะวันออกเฉียงเหนือ
252	บ้านเขว้าวิทยายน	ชัยภูมิ	ตะวันออกเฉียงเหนือ
253	โนนสะอาดวิทยา	ชัยภูมิ	ตะวันออกเฉียงเหนือ
254	คูเมืองวิทยา	ชัยภูมิ	ตะวันออกเฉียงเหนือ
255	จัตุรัสวิทยาคาร	ชัยภูมิ	ตะวันออกเฉียงเหนือ
256	บางอำพันวิทยาคม	ชัยภูมิ	ตะวันออกเฉียงเหนือ
257	ราชสีมาวิทยาลัย	นครราชสีมา	ตะวันออกเฉียงเหนือ
258	สุรธรรมพิทักษ์	นครราชสีมา	ตะวันออกเฉียงเหนือ
259	โนนสูงศรีธานี	นครราชสีมา	ตะวันออกเฉียงเหนือ
260	โชคชัยสามัคคี	นครราชสีมา	ตะวันออกเฉียงเหนือ
261	จระเข้หินสังฆกิจวิทยา	นครราชสีมา	ตะวันออกเฉียงเหนือ
262	สมเด็จพระธีรญาณมุนี	นครราชสีมา	ตะวันออกเฉียงเหนือ
263	เมืองคง	นครราชสีมา	ตะวันออกเฉียงเหนือ
264	พิมายดำรงวิทยาคม	นครราชสีมา	ตะวันออกเฉียงเหนือ
265	บุรีรัมย์พิทยาคม	บุรีรัมย์	ตะวันออกเฉียงเหนือ

รายชื่อกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 331 โรงเรียน (ต่อ)

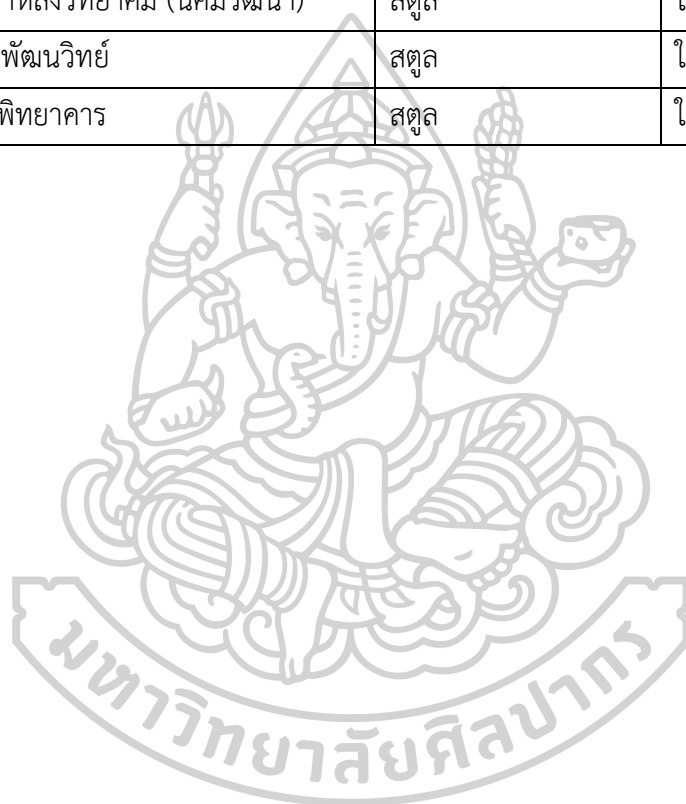
ที่	ชื่อโรงเรียน	จังหวัด	ภาค
266	สวายจิกพิทยาคม	บุรีรัมย์	ตะวันออกเฉียงเหนือ
267	ลำปลายมาศ	บุรีรัมย์	ตะวันออกเฉียงเหนือ
268	เมืองแฝกพิทยาคม	บุรีรัมย์	ตะวันออกเฉียงเหนือ
269	ชุมแสงพิทยาคม	บุรีรัมย์	ตะวันออกเฉียงเหนือ
270	ไพศาลพิทยาคม	บุรีรัมย์	ตะวันออกเฉียงเหนือ
271	นางรอง	บุรีรัมย์	ตะวันออกเฉียงเหนือ
272	ร่มเกล้า บุรีรัมย์	บุรีรัมย์	ตะวันออกเฉียงเหนือ
273	สะแกพิทยาคม	บุรีรัมย์	ตะวันออกเฉียงเหนือ
274	สตึก	บุรีรัมย์	ตะวันออกเฉียงเหนือ
275	สุรวิทยาคาร	สุรินทร์	ตะวันออกเฉียงเหนือ
276	รามวิทยา รัชมังคลาภิเษก	สุรินทร์	ตะวันออกเฉียงเหนือ
277	สุรินทร์พิทยาคม	สุรินทร์	ตะวันออกเฉียงเหนือ
278	ศีขรภูมิพิสัย	สุรินทร์	ตะวันออกเฉียงเหนือ
279	สุรพิณฑ์พิทยา	สุรินทร์	ตะวันออกเฉียงเหนือ
280	ท่าตูมประชาเสริมวิทย์	สุรินทร์	ตะวันออกเฉียงเหนือ
281	รัตนบุรี	สุรินทร์	ตะวันออกเฉียงเหนือ
282	สนมวิทยาคาร	สุรินทร์	ตะวันออกเฉียงเหนือ
283	ตาวีวิทยา	สุรินทร์	ตะวันออกเฉียงเหนือ
284	กาบเชิงวิทยา	สุรินทร์	ตะวันออกเฉียงเหนือ
285	ศรีณรงค์พิทยาลัย	สุรินทร์	ตะวันออกเฉียงเหนือ
286	เมืองสุราษฎร์ธานี	สุราษฎร์ธานี	ใต้
287	ท่าเพ็ญวิทยา	สุราษฎร์ธานี	ใต้
288	ไชยาวิทยา	สุราษฎร์ธานี	ใต้
289	มัธยมบ้านท่าเนียน	สุราษฎร์ธานี	ใต้
290	มัธยมวิภาวดี	สุราษฎร์ธานี	ใต้
291	เวียงสระ	สุราษฎร์ธานี	ใต้
292	ท่าแซะรัชมังคลาภิเษก	ชุมพร	ใต้
293	สวนศรีวิทยา	ชุมพร	ใต้
294	ครนพิทยาคม	ชุมพร	ใต้
295	ตรีนิมิตรวิทยา	นครศรีธรรมราช	ใต้

รายชื่อกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 331 โรงเรียน (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	จังหวัด	ภาค
296	ทางพูนวิทยาการ	นครศรีธรรมราช	ใต้
297	ทุ่งสง	นครศรีธรรมราช	ใต้
298	ทุ่งสงสหประชาสรรค์	นครศรีธรรมราช	ใต้
299	วิเชียรประชาสรรค์	นครศรีธรรมราช	ใต้
300	ชะอวดวิทยาการ	นครศรีธรรมราช	ใต้
301	พรหมคีรีพิทยาคม	นครศรีธรรมราช	ใต้
302	พัทลุง	พัทลุง	ใต้
303	กงหราพิชากร	พัทลุง	ใต้
304	พนางตุง	พัทลุง	ใต้
305	เขาชัยสน	พัทลุง	ใต้
306	อ่าวลึกประชาสรรค์	กระบี่	ใต้
307	สินปุนคุณวิชัย	กระบี่	ใต้
308	วิเชียรมาตุ	ตรัง	ใต้
309	สภาราชนิ 2	ตรัง	ใต้
310	กันตังรัชฎาศึกษา	ตรัง	ใต้
311	ทุ่งโพธิ์วิทยา	พังงา	ใต้
312	ทับปุดวิทยา	พังงา	ใต้
313	เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ภูเก็ต	ภูเก็ต	ใต้
314	กะเปอร์วิทยา	ระนอง	ใต้
315	โพธิ์คีรีราชศึกษา	ปัตตานี	ใต้
316	แม่ลานวิทยา	ปัตตานี	ใต้
317	สตรียะลา	ยะลา	ใต้
318	นิคมพัฒน์วิทย์	ยะลา	ใต้
319	ร่มเกล้า	นราธิวาส	ใต้
320	ตากใบ	นราธิวาส	ใต้
321	สทิงพระชนูปถัมภ์	สงขลา	ใต้
322	ระโนด	สงขลา	ใต้
323	ระโนดวิทยา	สงขลา	ใต้

รายชื่อกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 331 โรงเรียน (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	จังหวัด	ภาค
324	หาดใหญ่รัฐประชาสรรค์	สงขลา	ใต้
325	พะตงประธานคีรีวัฒน์	สงขลา	ใต้
326	เขาแดงกุศลวิทยา	สงขลา	ใต้
327	ไม้แก่นประชาอุทิศ	สงขลา	ใต้
328	สะเดา (ขรรค์ชัยกัมพลานนท์อนุสรณ์)	สงขลา	ใต้
329	ควนกาหลงวิทยาคม (นิคมวัฒนา)	สตูล	ใต้
330	ปาล์มพัฒนวิทย์	สตูล	ใต้
331	สาครพิทยาคาร	สตูล	ใต้

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง การเสริมสร้างวินัยในโรงเรียนมัธยมศึกษา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เก็บข้อมูลสำหรับการวิจัยเรื่อง “การเสริมสร้างวินัยในโรงเรียนมัธยมศึกษา” เพื่อทราบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนมัธยม
2. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้บริหารสถานศึกษา คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน ซึ่งข้อมูลที่ได้จากความคิดเห็นของท่าน มีค่าอย่างยิ่งต่อการวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามฉบับนี้จะเป็นความลับ การนำเสนอข้อมูลจะเป็นข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนทุกตอนและทุกข้อ
3. แบบสอบถามฉบับนี้มีจำนวน 8 หน้า แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยในโรงเรียนมัธยมศึกษา
 ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านเป็นอย่างสูง ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

นางสาวเกษรา เพิ่มสุขรุ่งเรือง

นักศึกษาปริญญาเอก

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

โทรศัพท์ 086-1640929

ID LINE : ketsara.p11

LINE : 086-1640929

Email : gatep2511@hotmail.com

แบบสอบถามการวิจัย
เรื่อง การเสริมสร้างวินัยในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับสถานภาพของท่าน

ข้อ	สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	สำหรับผู้วิจัย
1	เพศ 1. ☐ ชาย 2. ☐ หญิง	() 01
2	อายุ 1. ☐ ไม่เกิน 30 ปี 2. ☐ 31-40 ปี 3. ☐ 41-50 ปี 4. ☐ 51 ปีขึ้นไป	() 02
3	ระดับการศึกษาสูงสุด 1. ☐ ปริญญาตรี 2. ☐ ปริญญาโท 3. ☐ ปริญญาเอก 4. ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	() 03
4	วิทยฐานะ 1. ☐ ชำนาญการ 2. ☐ ชำนาญการพิเศษ 3. ☐ เชี่ยวชาญ 4. ☐ เชี่ยวชาญพิเศษ	() 04
5	ประสบการณ์ในตำแหน่งปัจจุบัน 1. ☐ 1-5 ปี 2. ☐ 6-10 ปี 3. ☐ 11-15 ปี 4. ☐ 16-20 ปี 5. ☐ 21-25 ปี 6. ☐ 26 ปีขึ้นไป	() 05

ตอนที่ 2 การเสริมสร้างวินัยในโรงเรียนมัธยมศึกษา

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความที่เกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนมัธยม โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเพียงช่องเดียว ซึ่งกำหนดระดับความคิดเห็นดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยว่าเป็นการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนมัธยมในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยว่าเป็นการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนมัธยมในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยว่าเป็นการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนมัธยมในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยว่าเป็นการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนมัธยมในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยว่าเป็นการเสริมสร้างวินัยในโรงเรียนมัธยมในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	การเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนมัธยม	ระดับความคิดเห็น					สำหรับผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
1	สถานศึกษามีการประชุม ชี้แจง นโยบายการเสริมสร้างวินัยนักเรียน						
2	สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องร่วมกันวิเคราะห์ SWOT เพื่อพัฒนารูปแบบและกลไกการเสริมสร้างวินัยนักเรียน						
3	สถานศึกษามีการกำหนดยุทธศาสตร์ สร้างกลยุทธ์และแนวทางการเสริมสร้างวินัยนักเรียน						
4	สถานศึกษากำหนดแนวทางการพัฒนาวินัยนักเรียน ผ่านกระบวนการสอนในชั้นเรียน บูรณาการกับกิจกรรมการเรียนรู้						
5	สถานศึกษาไม่ควรตั้งกฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับมากเกินไป						
6	สถานศึกษาสร้างความชัดเจน ความต่อเนื่องเชิงนโยบาย ของกระบวนการเสริมสร้างวินัยนักเรียน						
7	สถานศึกษามีตัวชี้วัดเพื่อเป็นตัวบ่งชี้ระดับความสำเร็จของการดำเนินการในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนแต่ละด้าน						

ข้อ	การเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนมัธยม	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
8	สถานศึกษาจัดกิจกรรมการพัฒนาวินัย เน้นการให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดจากภายใน (Insideout) จนกลายเป็น “แรงผลักดันภายใน” (Internal change drivers) ในการสร้างจิตสำนึกเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้วยตนเอง						
9	สถานศึกษามีการกำหนดบุคลากรที่เหมาะสมในการดำเนินงานการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียน						
10	สถานศึกษาจัดกิจกรรมพัฒนาครูและนักเรียนแกนนำเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาวินัยนักเรียน						
11	สถานศึกษาเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ตามกระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ						
12	สถานศึกษาใช้กระบวนการเชิงระบบ ได้แก่การวางแผน การป้องกัน การเสริมสร้าง การเฝ้าระวัง การแก้ไข การเจรจาไกล่เกลี่ย และการกำกับติดตาม						
13	สถานศึกษาควรมีกฎระเบียบชัดเจน เหมาะสม ปฏิบัติตามได้						
14	สถานศึกษาควรมีการเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์ที่ไม่เหมาะสม						
15	สถานศึกษามีมาตรการที่เหมาะสมในการสอดส่องดูแลการละเมิดหรือการผิดระเบียบ เพื่อแก้ไขให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่ตกลงกันไว้						
16	นักเรียนเป็นผู้คิด ลงมือทำ และนำเสนอกิจกรรมที่เสริมสร้างวินัยด้วยตนเอง						
17	สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน						
18	สถานศึกษาจัดระบบครูที่ปรึกษา จัดกิจกรรมโฮมรูม เยี่ยมบ้าน จัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมภายในชั้นเรียน						
19	สถานศึกษามีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียน บ้าน ชุมชน และองค์กรต่างๆ ในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน						
20	สถานศึกษามีลำดับขั้นตอนการเสริมสร้างวินัยที่ชัดเจน						

ข้อ	การเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนมัธยม	ระดับความคิดเห็น					สำหรับผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
21	สถานศึกษาจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน						
22	สถานศึกษาสร้างวัฒนธรรมในการทำงานร่วมกันเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน						
23	สถานศึกษามีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนไว้ในแผนปฏิบัติการและหลักสูตรสถานศึกษา						
24	สถานศึกษามีการติดตามและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ						
25	สถานศึกษาดำเนินงานหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวินัยให้เป็นไปตามบริบทของสถานศึกษา						
26	สถานศึกษาแสดงให้เห็นผลของการไม่ดำเนินการเสริมสร้างวินัยตามที่กำหนดไว้						
27	สถานศึกษามีการประเมินผลที่ได้ปฏิบัติตามทั้งหมดเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น						
28	สถานศึกษาจัดกิจกรรมสร้างความรักความเข้าใจระหว่างผู้ปกครอง และนักเรียน						
29	สถานศึกษาจัดห้องพิเศษ สำหรับให้คำปรึกษาแก้ปัญหาแก่นักเรียนที่มีปัญหาด้านวินัย						
30	สถานศึกษารณรงค์ให้มีการส่งเสริมวินัยโดยใช้สื่อต่าง ๆ ผ่านสื่อมวลชน						
31	สถานศึกษามีการปรับเรื่องการสร้างวินัย ให้ทันสมัย สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและเป็นธรรมชาติ						
32	สถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านการเสริมสร้างวินัยนักเรียน						
33	สถานศึกษากำหนดกิจกรรมในการพัฒนาศักยภาพด้านความมีวินัยนักเรียน						
34	สถานศึกษาดำเนินการตามกิจกรรมที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง						
35	สถานศึกษาจัดให้มีการนิเทศ ติดตาม ประเมินผลระหว่างการดำเนินการ						
36	สถานศึกษาใช้แนวทางที่หนักแน่นมั่นคงและเสมอต้นเสมอปลาย ในการฝึกระเบียบวินัย						

ข้อ	การเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนมัธยม	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
37	สถานศึกษาใช้อำนาจปกครอง ในการออกกฎระเบียบหรือ ตัดสินปัญหา						
38	สถานศึกษามีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาวัยรุ่นที่มีปัญหากรณีที่เรา จัดการไม่ได้						
39	สถานศึกษาให้โอกาสเด็กแสดงความเสียใจและทำอะไร บางอย่างเพื่อทดแทน หรือชดใช้ความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการ กระทำผิดของตนเอง						
40	สถานศึกษามีกฎระเบียบชัดเจน ที่ผู้เรียนจะต้องรับรู้						
41	สถานศึกษามีการสำรวจความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการ กำหนดข้อตกลงร่วมกันจากผู้เรียน ผู้สอนและผู้เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อตกลงต่าง ๆ เป็นระยะ อย่างต่อเนื่อง						
42	สถานศึกษาใช้วินัยเชิงบวก						
43	สถานศึกษาใช้การทำให้เกิดพฤติกรรมเคยชิน จนเป็นวิถีการ ดำเนินชีวิต						
44	สถานศึกษาายกร่างระเบียบวินัยของโรงเรียนให้คุณครูและ นักเรียนได้วิพากษ์วิจารณ์และแสดงความคิดเห็น						
45	สถานศึกษานำระเบียบที่พิจารณาปรับแก้ไขแล้ว มากำหนด เกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมของนักเรียนด้านการเสริมสร้าง วินัยนักเรียน						
46	สถานศึกษาประกาศใช้ระเบียบและเกณฑ์ การเสริมสร้างวินัยนักเรียน						
47	สถานศึกษานำผลของการมีวินัยของนักเรียนไปเป็นคะแนน คุณลักษณะอันพึงประสงค์						
48	สถานศึกษามีการสรุปผลการประเมินระเบียบวินัยนักเรียนของ โรงเรียน เพื่อปรับปรุงพัฒนาในภาคเรียนต่อไป						
49	สถานศึกษาศึกษาวิเคราะห์นโยบาย ระเบียบ กฎหมายที่ เกี่ยวข้อง กฎหมายที่เกี่ยวข้องรวมถึงสภาพปัญหาบริบทของ โรงเรียน และการส่งเสริมระเบียบวินัยในโรงเรียน						

ข้อ	การเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนมัธยม	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
50	สถานศึกษากำหนดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียน เช่น ข้อพึงปฏิบัติ การแต่งกาย การเข้าเรียน และข้อห้าม หรือวินัยร้ายแรง เป็นต้น						
51	สถานศึกษาสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ในการเสริมสร้างวินัย เช่น เครือข่ายผู้ปกครอง เครือข่ายครูที่ปรึกษา						
52	สถานศึกษาสร้างความชัดเจน ความต่อเนื่องเชิงนโยบาย ของกระบวนการเสริมสร้างวินัยนักเรียน						
53	สถานศึกษามีการสื่อสารกับนักเรียนและผู้ปกครองด้วยเหตุผลและมนุษยธรรม						
54	สถานศึกษาจัดปฐมนิเทศนักเรียน สร้างความรู้ความเข้าใจ ด้านการปรับตัว ทักษะทางสังคม ทักษะชีวิตให้กับนักเรียนใหม่						
55	สถานศึกษาใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน						
56	สถานศึกษาส่งเสริมให้มีกิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติ (วันเกียรติยศ) ให้กับนักเรียนที่มีคุณงามความดี						
57	สถานศึกษามีการจัดงบประมาณในการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียนให้เพียงพอ						
58	สถานศึกษาจัดทำคู่มือดำเนินโครงการการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียน						
59	สถานศึกษามีระบบกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียนที่ชัดเจนต่อเนื่อง						
60	สถานศึกษามีการประชุมชี้แจง นโยบายการเสริมสร้างวินัยนักเรียน						
61	สถานศึกษามีการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียนอย่างเข้มข้น จริงจัง						
62	สถานศึกษาสร้างค่านิยมที่ดีงามเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียน						
63	สถานศึกษามีการวางแผนและการคาดคะเนผลที่จะได้รับ						

ข้อ	การเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนมัธยม	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
64	สถานศึกษามีการนำเสนอแบบอย่างที่ดี						
65	สถานศึกษาส่งเสริมให้ครูมีการเสริมสร้างวินัยโดยการทำให้เกิดพฤติกรรมเคยชิน						
66	สถานศึกษาใช้วัฒนธรรมในสังคมเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน						
67	สถานศึกษาให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการให้คะแนนระเบียบวินัยโดยการประเมินตนเอง เพื่อน และครูที่ปรึกษา						
68	สถานศึกษาจัดปฐมนิเทศนักเรียน สร้างความรู้ความเข้าใจ ด้านการปรับตัว ทักษะทางสังคม ทักษะชีวิตให้กับนักเรียนใหม่						
69	สถานศึกษาศึกษาสาเหตุของปัญหาที่นำไปสู่การประพฤติที่เป็นไปตามระเบียบวินัยของสถานศึกษา						
70	สถานศึกษามีขั้นตอนการลงโทษสถานเบาไปหนัก						
71	สถานศึกษาส่งเสริมให้มีกิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติ (วันเกียรติยศ) ให้กับนักเรียนที่มีคุณงามความดี						
72	สถานศึกษามีการจัดงบประมาณในการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียนให้เพียงพอ						
73	สถานศึกษาจัดให้มีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อพัฒนาการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียน						
74	ผู้บริหารกระตุ้นให้ครูและบุคลากรของโรงเรียนต้องปฏิบัติตามตามระเบียบวินัยอย่างมีเหตุผล						
75	สถานศึกษาต้องสร้างค่านิยมที่ดีงามเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยนักเรียน						
76	สถานศึกษากำหนดมาตรการที่ไม่ใช้ความรุนแรง ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์และคำพูด						
77	สถานศึกษามีการให้รางวัลจากผลของการปฏิบัติตามที่วินัยที่ถูกต้อง						
78	สถานศึกษาใช้วัฒนธรรมในสังคมเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน						
79	สถานศึกษาศึกษาสาเหตุของปัญหาที่นักเรียนไม่ประพฤติตามระเบียบวินัยของสถานศึกษา						
80	สถานศึกษามีเครือข่ายชุมชนคุณธรรม เพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน						

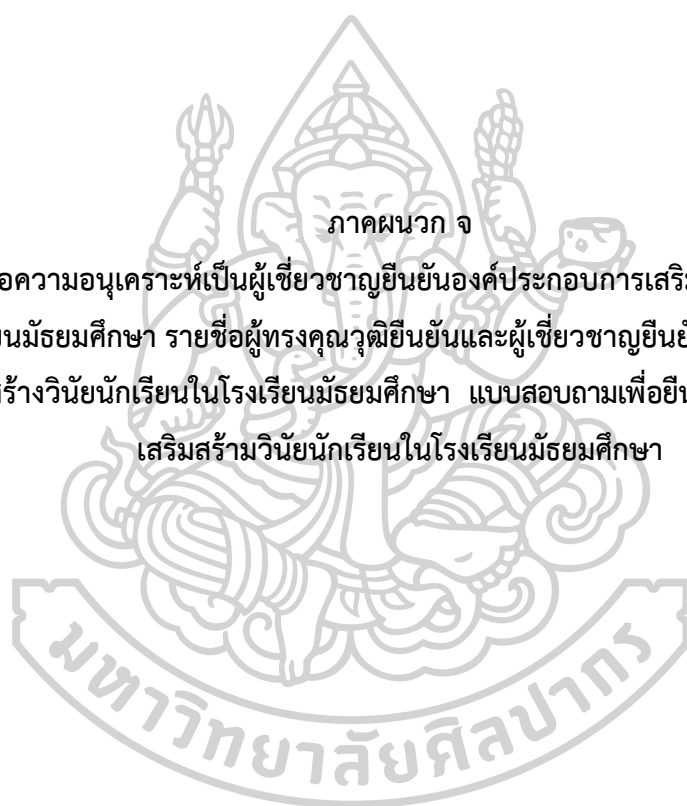
ข้อ	การเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนมัธยม	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
81	สถานศึกษาจัดการศึกษาดูงานจากสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงด้าน การเสริมสร้างวินัยนักเรียน						
82	ผู้บริหารมีทัศนคติที่ดีต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน						
83	ผู้บริหารปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีด้านการมีวินัย						
84	ผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัย นักเรียน						
85	ผู้บริหารสามารถกำหนดนโยบาย/แนวทางในการส่งเสริมให้ นักเรียนมีวินัย						
86	ผู้บริหารมีความเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้อื่น						
87	ผู้บริหารสามารถกระตุ้นและโน้มน้าวให้บุคลากรในโรงเรียน เห็นความสำคัญในการพัฒนาวินัย						
88	ผู้บริหารสามารถส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียน มีวินัย						
89	ผู้บริหารประสานความร่วมมือระหว่างโรงเรียน บ้าน ชุมชน และองค์กรต่างๆ ในการเสริมสร้างวินัย						
90	ผู้บริหารนิเทศ กำกับ ติดตาม ให้ข้อเสนอแนะการทำโครงการ/ กิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียน						
91	ผู้บริหารมอบหมายคุณครูที่ปรึกษา คุณครูหัวหน้าระดับชั้น และ คุณครูกลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียนคอยสอดส่องกำกับดูแล พฤติกรรมของนักเรียน						
92	ผู้บริหารกระตุ้นให้ครูและบุคลากรของโรงเรียนต้องปฏิบัติตน ตามระเบียบวินัยอย่างมีเหตุผล						
93	ผู้บริหารเป็นแบบอย่างของการการมีวินัย						
94	ครูตระหนักและสร้างเป้าหมายการมีวินัยนักเรียน ด้วยการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนที่ต้องบูรณาการเรื่องการเสริมสร้าง วินัยนักเรียนไปด้วยอย่างพิถีพิถัน						
95	ครู และบุคลากรภายในโรงเรียนเป็นแบบอย่างที่ดี ด้านการมีวินัย						

ข้อ	การเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนมัธยม	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
96	ครูให้คำปรึกษาหารือ ร่วมมือกันในการปฏิบัติตนตามกฎวินัยที่ได้วางไว้						
97	ครูจัดกิจกรรมพิเศษที่ส่งเสริมการเสริมสร้างวินัย จัดเช่น โครงการคุณธรรม จิตอาสา กิจกรรมสานสัมพันธ์น้องพี่ กิจกรรมที่ช่วยน้อง ฯลฯ						
98	ครูพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์และวัด ประเมินผล ตาม สภาพจริง						
99	ครูเปิดโอกาสให้เด็กช่วยกันสร้างข้อตกลง กฎระเบียบร่วมกัน						
100	ส่งเสริมวินัยจากเรื่องที่อยู่ในชีวิตประจำวัน						
101	ครูใช้การแก้ปัญหาแบบไม่มีการลงโทษ						
102	ครูให้คำแนะนำผู้กระทำผิดวินัยนักเรียนเป็นการส่วนตัวอย่างไม่ เป็นทางการ						
103	ครูมีการเสริมสร้างวินัยเชิงลบหรือเชิงรับ เพื่อป้องกันและ จัดการกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์						
104	ครูมีการเสริมสร้างวินัยเชิงบวกหรือเชิงรุก เพื่อสร้างบรรยากาศ ที่อบอุ่นและเป็นมิตร และสร้างสัมพันธภาพที่ดี						
105	นักเรียนตระหนักและเห็นความสำคัญของการมีวินัย						
106	นักเรียนเป็นผู้คิด ลงมือทำ และนำเสนอกิจกรรมที่เสริมสร้าง วินัยด้วยตนเอง						
107	นักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินการเสริมสร้างวินัยนักเรียน						
108	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างวินัย ให้ความรู้ ขอความ ร่วมมือ ประชุมผู้ปกครอง มีเครือข่ายผู้ปกครอง ร่วมเสริมสร้าง วินัยให้กับนักเรียน						
109	กรรมการสถานศึกษา/ผู้ปกครอง/ชุมชน/องค์กรต่างๆ มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน						
110	กรรมการสถานศึกษา/ผู้ปกครอง/ชุมชน/องค์กรต่างๆ ให้การสนับสนุนในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน						

ผู้วิจัยขอขอบคุณ

ภาคผนวก จ

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญยืนยันองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียน
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิยืนยันและผู้เชี่ยวชาญยืนยันองค์ประกอบการ
การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา แบบสอบถามเพื่อยืนยันองค์ประกอบการ
เสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ที่ อว 8612.2/๒๑๐

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

10 มีนาคม 2564

เรื่อง ขอบขออนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญยืนยันองค์ประกอบ

เรียน ดร.ณรินทร์ ชำนาญดู

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวเกชรา เพิ่มสุขรุ่งเรือง นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา” ในกรณีนี้ ภาควิชาการบริหารการศึกษา ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญยืนยันองค์ประกอบงานวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ภาควิชาการบริหารการศึกษาขอขอบคุณในการอนุเคราะห์ของท่าน มา ณ โอกาสนี้

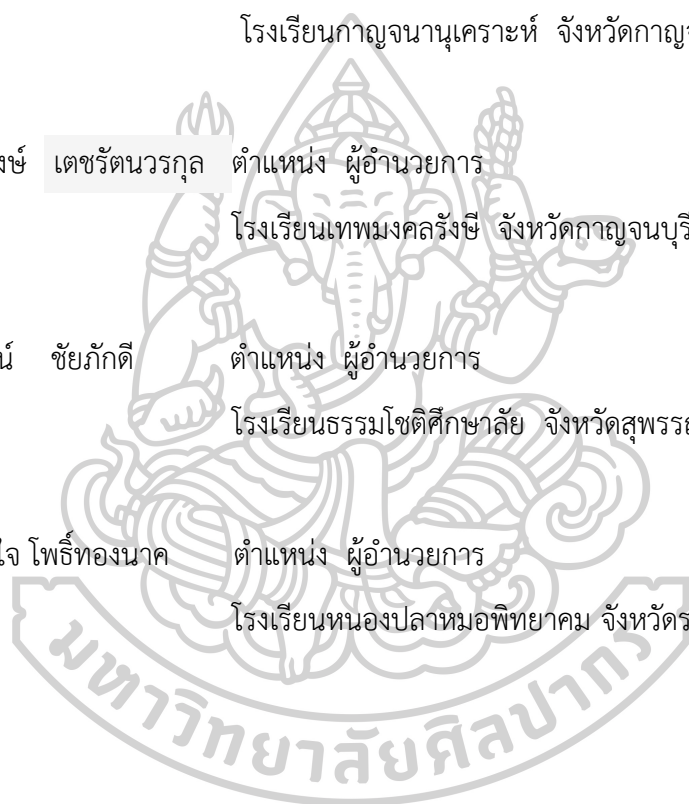
ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.มัทนา วังถนอมศักดิ์)
หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
โทร. 09 3979 3455

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ
การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

1. ดร.รัชชัยย์ ศรสุวรรณ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ
โรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์ จังหวัดราชบุรี
2. ดร.ณรินทร์ ชำนาญดู ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ
โรงเรียนกาญจนาอนุเคราะห์ จังหวัดกาญจนบุรี
3. ดร.สมพงษ์ เตชรัตนวรกุล ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ
โรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี
4. ดร.วิโรจน์ ชัยภักดิ์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ
โรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี
5. ดร.ขวัญใจ โพธิ์ทองนาค ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ
โรงเรียนหนองปลาหมอพิทยาคม จังหวัดราชบุรี

แบบสอบถามเพื่อยืนยัน

การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

THE STUDENT DISCIPLINE ENHANCING IN SECONDARY SCHOOL

คำชี้แจง

แบบสอบถามความคิดเห็นฉบับนี้ เป็นแบบยืนยันองค์ประกอบ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ และด้านความเป็นประโยชน์ขององค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ดังนั้นจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาในด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ และด้านความเป็นประโยชน์ เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยต่อไป

ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงที่ท่านได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการวิจัยในครั้งนี้

นางสาวเกษรา เพิ่มสุขรุ่งเรือง

นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

เอกสารฉบับนี้ มี 2 ส่วน คือ

1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ
2. แบบสอบถามยืนยันองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา
3. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา
4. บทสรุปของผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ

ชื่อ - สกุล.....

ตำแหน่ง.....

สถานที่ทำงาน.....

ส่วนที่ 2 แบบยืนยันองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียน

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อผลการวิจัย

จากการศึกษาผลการวิจัย พบว่า มีองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียน มี 5 องค์ประกอบ 110 ตัวแปร ท่านโปรดให้ความคิดเห็น 4 ด้าน คือ ด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ และด้านความเป็นประโยชน์ โดยพิจารณา ดังนี้

1. จากองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ท่านมีความคิดเห็นว่า ทั้ง 4 องค์ประกอบ 95 ตัวแปรนั้น มีความถูกต้องหรือไม่เพราะเหตุใด
2. จากองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ท่านมีความคิดเห็นว่า ทั้ง 4 องค์ประกอบ 95 ตัวแปรนั้น มีความเหมาะสมหรือไม่เพราะเหตุใด
3. จากองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ท่านมีความคิดเห็นว่า ทั้ง 4 องค์ประกอบ 95 ตัวแปรนั้น มีความเป็นไปได้หรือไม่เพราะเหตุใด
4. จากองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ท่านมีความคิดเห็นว่า ทั้ง 4 องค์ประกอบ 95 ตัวแปรนั้น มีความเป็นประโยชน์หรือไม่เพราะเหตุใด
5. จากองค์ประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ท่านมีความคิดเห็นว่า ทั้ง 4 องค์ประกอบ 95 ตัวแปรนั้น ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอย่างไร

ส่วนที่ 2 แบบยื่นข้อบังคับประกอบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ

ลำดับที่	รายการองค์ประกอบ การเสริมสร้างวินัย นักเรียนในโรงเรียน มัธยมศึกษา	ความถูกต้อง		ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้		ความเป็นประโยชน์	
		เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
2.	องค์ประกอบที่ 2 แนวทางการดำเนิน การส่งเสริมวินัย								
	2.1 การบริหารจัดการ								
	2.2 การจัดกิจกรรม								
	2.3 กลไกการบริหาร								
	2.4 การสร้างแกนนำ								
	2.5 การประเมินผล								
	2.6 วัฒนธรรม โรงเรียน								
3	องค์ประกอบที่ 3 บรรยากาศโรงเรียน								
4	องค์ประกอบที่ 4 การ สร้างเครือข่าย ความร่วมมือ								

ผู้วิจัยขอขอบคุณ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวเกษรา เพิ่มสุขรุ่งเรือง
วัน เดือน ปี เกิด	5 มิถุนายน 2511
สถานที่เกิด	ราชบุรี
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2530 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายวิทย์ฯ-คณิตฯ โรงเรียนสายธรรมจันทร์ อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี
	พ.ศ. 2534 สำเร็จการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา วิทยาศาสตร์ทั่วไป วิทยาลัยครูนครปฐม อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
	พ.ศ. 2554 สำเร็จการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี
	พ.ศ. 2558 ศึกษาต่อระดับปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

